Prof. TUDOR DIACONU

SCRIEREA SECRETĂ

LEGILE ZALMOXIENE

1.Toți oamenii sunt egali în fața lui DUMNEZEU.
2. Dreptul la viață şi la moarte este dat în exclusivitate de DUMNEZEU.
3. Învață să faci Artă din oferta ta, devenind astfel OM.
4. OMUL reprezintă apogeul creat în Univers, împlinindu-L prin dragostea sa.
5. Fiecare OM şi-a creat perechea sau dualul, după chipul şi asemănarea lui.
6. Învață continuu ce-i Binele şi Adevărul, depăşindu-ți limitele autocunoaşterii.
7. Totul este într-unul şi unul este în tot, într-o singură clipă.
8. Trecutul, Prezentul şi Viitorul sunt într-un Punct.
9. Omule, caută şi asumă-ți responsabilitățile promise în fața lui DUMNEZEU.
10. Respectă Credința fiecăruia.

Capitolul I
SCRIEREA SECRETĂ... ÎN PRESA ROMÂNA
Decodificarea întregii scrieri a Antichității

("Flacara" - anul XXXV - Nr.2 (1595din 10.01.1986)
O cercetare ştiințifică de mare interes şi de importanță valoare, din multiple puncte de vedere, este pe cale de a se finaliza la Piteşti, în cadnjl unui Cerc de studii pluridisciplinare, ce ființează sub auspiciile Asociației Oamenilor de Ştiință din Romania.
Obiectivul acestei cercetări este remarcabil: **de a reface întreaga cunoaştere a trecutului**, folosind atât datele istorice certe, cât şi elemente de adevar din mitologie şi cărțile de cult, într-o articulație logică, rațională, **care permite suplinirea cel puțin parțială a ,,izvoarelor pierdute".**
Metoda de cercetare este una indubitabilă, din moment **ce se bazează pe un algoritm matematic de o deosebită forță euristică, prin care se poate decodifica orice scriere <u>hieratica</u>** (în care sunt prezente, conex, litere latine şi/sau greceşti, amestecate cu simboluri secrete), **indiferent de spațiul geografic şi timpul istoric cărora aparține respectiva inscripție.**
Iar ipoteza fundamentală pe care o degaja rezultatele de până acum ale acestei cercetări este una copleşitoare - **apariția limbilor este consecința unei revoluții alfabetice care a fost provocată premeditat şi care a constat în codificarea (încifrarea) în patru moduri distincte a unei limbi unice, ,,pulverizată" în varii modalități de exprimare** (mnemonică, pictografică, ideografică, acrofonică), **dar toate gândite fonetic şi comprimate în literă. Autorii acestei variabile „rebotezări a lumii" au fost geții, deci revoluția alfabetică şi, prin asta, originea limbilor ar fi plasată în spațiul carpato-dunărean.**
O asemenea avalanşă de noutăți, a caror confirmare ar produce o veritabilă revoluționare a modului nostru de a percepe şi de a ne raporta la trecutul istoric foarte îndepărtat, nu poate fi, desigur, asimilată dintr-o dată. Cum spun undeva interlocutorii noştri „**<u>desprinderea de cunoscut presupune uriaşi în gândire.</u>** Câți pot explica, chiar azi, ce înseamnă e=mc2?"
Revista noastră, păstrând o necesară şi cuvenită distanța critică față de admiterea acestor rezultate ca definitive şi certe, le face, totuşi, cunoscute **în virtutea inalienabilului drept la ipoteză stiințifică pe care-l are, din principiu, orice cercetător.** Respectând acest drept, respectăm totodată datoria firească pe care specialiştii, istoricii, toți cei angajați pe frontul cunoaşterii ştiințifice a trecutului nostru, o au în a se implica în analiza acestei ipoteze şi a rezultatelor pe care le incumnbă, astfel încât munca cercetătorilor piteşteni să poată fi integrată sub girul necesar al autorităților în materie.
Publicăm mai jos un interviu luat autorilor acestei cercetari - dr. Ilie Stanciu şi prof. Tudor Diaconu. Conținutul acestui interviu, care s-a sedimentat în urma unor deloc simple ,,dezbateri", pentru înțelegerea reciprocă a intențiilor, reprezintă, trebuie s-o spunem, doar o preliminară punere în temă cu obiectul, metoda şi rezultatele parțiale ale acestei cercetari, prin care sperăm. deci, nu să încheiem discuția cu verdicte definitive, ci dimpotrivă, să deschidem, potrivit menirii revistei noastre, un fructuos dialog între specialiştii interesați de aceasta tematică.
Prof. Tudor Diaconu: Noua paradigmă oferă putința conexiunii părții în întreg. Algoritmul nostru se bazează pe aflarea aspectului izomorf al grafiei cu litera şi cifra. Pentru aceasta a trebuit sa analizăm foarte temeinic **toate ,,alfabetele", care, de fapt, sunt UNUL, cel protolatin**, şi să stabilim baza matematică a fiecarei litere. Pictograma, ideograma, silabarul, alfabetul nu sunt forme de comunicare în evoluție, ci moduri de reprezentare a aceluiaşi înțeles invariant.
În principal pe noi ne intereseaza GEȚII. **Totul începe de la IO**. Recitirea atentă, în traducerea lui Ghica, a ceea ce a scris părintele istoriei, Herodot, deschide noi punți în cunoaşterea istorică.
Dr. I. S.: Una din concluziile studiilor noastre este că geții nu au fost un popor, cum se spune, **ci numai casta sacerdotală IO a dacilor din neamul trac**, cum se ştie.
Aşa rezultă şi **pe inelul de la Ezerevo, descifrat de profesorul Diaconu încă din 1980**, rezultatul cu totul deosebit fiind comunicat la o sesiune ştiințifică de la Piteşti, în 1982. Academicianul Condurachi aprecia acest inel drept principal izvor de cunoaştere a limbii tracilor.

Cunoscând **filiația: messageți - geți - getuli, casta ,,acoperea" trei continente**, ceea ce justifică relațiile „ciudate" între, de pildă, limba birom (vorbită în Nigeria septentrională şi comentată de Luc Bouquiau}, protolatina şi scrierea protosumeriană. Părerile încetățenite despre ,,indo-europeană" ar putea fi revizuite.
Revoluția alfabetică este una, iar sursa necunoscută se află în spațiul carpato-danubian - fapt care explică şi totodata este confirmat de descoperirile tăblițelor de la Tărtăria, Caranovo, Gracianița, Lipinski-Vir, care stau de mai mulți ani în atenția cercetătorilor din lumea întreagă. În consens cu majoritatea cercetătorilor, **codul identificat de noi confirmă anterioritatea, cu cel puțin un mileniu față de sumerieni, a scrierii, a primului alfabet, cel dac, de la Slon** (despre care au scris Haşdeu şi Bolliac), şi care au apărut aici la noi, la Tărtăria. **Aici e ,,capu şi începătura moşilor", cum scria cronicarul Ureche.**
Prof. T.D.: **Limba vorbită era unică, s-o numim limba dacilor, dar încifrarea ei după un anumit cod aparține în mod premeditat geților**, castei ce vroia sa dețină şi să mențină monopolul cunoaşterii. **Cele patru coduri de cult (ebraic, latin, elin, sanscrit) sunt părți, sunt cele patru sferturi ale cunoaşterii.** Aici este marele secret şi mister al geților: „pulverizarea" prin limbă, prin numire a unității cunoaşterii. Totul porneste de la viziunea cunoaşterii pe care o aveau **geții, aceşti sacerdoți ai întregii antichități**. Parcurgând în spirală conform codului (algoritmului), drumul invers acestei „risipiri lingvistice" ajungem la acel **5508,** înscris pe toate lacasurile noastre de cult şi care datează **„Facerea lumii"** adică botezarea ei prin cuvânt, adică numirea. Se pune, astfel, într-o lumină nouă însăşi mult discutata problemă a continuității, care este dovedită implicit prin acest drum continuu al limbii, al unei limbi unice.
Dr. I.S.: Drumul cunoaşterii prin limbă a istoriei noastre, a istoriei străvechi porneşte de la concluzia că **omul european ştia o limbă, una singură, aparută în epoca de după ultima glaciație Wurm**. Acel stadiu al vânătoarei, unanim acceptat în existența omului este atestat şi de **sinonimia din limbile europene a denumirilor animalelor furnizoare de hrană**. Există şi un mic dicționar paleo-european realizat de Nicolae Miulescu, din care rezultă această sinonimie. **O altă etapă ar fi calea păs-torilor carpato-istrieni, ,,Drumul zeilor "**, marcat de stânci uriaşe, care este menționat în multe izvoare, scrise în diferite epoci şi locuri – Pindar, Kausitaki - Upanisad, Herodot, Ovidiu, Cantemir. Nicolae Miulescu îi consideră pe **aceşti păstori** drept **creatori ai ştiinței şi artei primare**.
Redefinirea lor este utilă pentru a întelege mai bine şi mai exact ce erau barbarii despre care Clement Alexandrinul scrie: **,,Barbarii nu au fost numai descoperitorii filosofiei, ci şi descoperitorii tehnicii, ştiinței şi artei".**
Prof. T.D.: Metoda de cunoaştere propusă de noi urmează, prin algoritmul găsit, calea spiralată a materiei în mişcare, traversând şi nu ocolind ,,misterele". După ce va fi parcursă această cale de cunoastere, va fi necesară o nouă paradigmă, pentru că, în sine, cunoaşterea este infinită, ca şi universul, mersul său spre o „Vega" fiind asemenea unui burghiu.
RED: În ce constă acest algoritm? Cât de operational este? Ce puteți descifra cu ajutorul lui?
Dr. I.S.: Într-o prezentare foarte schematica, **algoritmul constă în urmatoarele**: orice inscripție sau simbol, de orice natură, şi indiferent de spațiul geografic al sursei arheologice, este transpusă în cuvinte (şi, deci, litere) româneşti, **înşiruite continuu într-un tabel sau matrice**. **Fiecărei litere i se asociază una şi aceeaşi cifră**, indiferent de pozitia în care figureaza, rezultând astfel **o nouă matrice**, formată **din numere**, de data aceasta; cu aceste numere se fac anumite **operații matematice,** după nişte reguli precise, mereu aceleaşi, obținându-se firesc, alte numere, care sunt supuse aceloraşi reguli; **algoritmul se sfârşeşte când se obține o anumită ,,cheie", de asemenea, mereu aceeaşi. Şirul de cifre obținut la sfârşitul acestor succesive operațiuni iterative este re-pus în litere, care - culmea - compun cuvinte cu sens în limba românească.**
Câteva exemple: celebrul inel de la Ezerovo începe: **,,Noroc, scrii limba odată spusă getă, imnul Troii apare"** etc.; discul din Festos: **„Sumer e oraş, aici e domn Patesi Vlad, e barbat**"; Tărtăria (tablița rotundă)...
Toate inscripțiile intraductibile cu dictionarele curente, aflate pe piatră şi aur, se citesc prin acest algoritm. **Indiferent de spațiul geografic, indiferent de timp** - începand cu mileniul VI î.e.n. şi până la inscripția misterioasă de pe mormântul lui W. Shakespeare. **Toate se citesc levogir**, abateri aparente fiind la cele continui şi spiralice. Dacă literele lipsesc, ori nu sunt clare, inscripția este ilizibilă. Orice încercare de reconstituire cu adaosuri - procedeu vechi ca şi în cazul încercărilor de reconstrucție a limbii indo-europene – este inoperantă.
Prof. T.D.: Acelaşi algoritm decodifică şi cognomenele personalităților antice, precizează cuvintele fundamentale ambigue până acum, ca şi noțiunile fundamentale din sfera filozofiei, religiei şi mitologiei generale. **Decriptarea scrierii hieratice înseamnă cunoaşterea totală a materiei, spiritului, a trecutului îndepărtat al neamului omenesc în general. Această codificare a rămas esența misterelor getice.** Casta şi-a păstrat secretul cel mare: scrisul, metafora, parabola. În fond, sacerdoții au ascuns materialitatea lumii, geneza adevarată, ca să ne exprimam în termenii actuali.
Dr. I.S.: Noi foarte bine putem să începem cu însuşi începutul din Manava - Dharma - Sastra (Cartea legii lui Manu), încă din perioada vedică. Pentru că, la început, a fost crearea graiului articulat, a cuvântului care scoate omenirea din haos, cum se spune metaforic. **,,Scoaterea lumii din haos" s-a făcut prin numirea ei, prin ,,botezarea" ei.**
Dar - şi acesta este lucrul cel mai important - **numai în limba noastră românească se poate explica interrelatia cifră - literă - semn grafic prin intermediul carora au fost ,,mascate" acele denumiri inițiale.**
Prof. T.D.: În **Herodot (Theodor)** IV, se vorbeşte despre râurile din Sciția, între care şi mult discutatul Tyarantos. In „Izvoare privind istoria României", la pag. 31, nota 29, se comentează astfel: „În realitate, cele trei râuri, indiferent care ar fi ele, curg între Prut şi Siret. Avem de-a face cu una dintre numeroasele greşeli ale lui Herodot, datorată informațiilor insuficiente despre regiunile noastre, din interiorul continentului". Deci, Herodot ar greşi, dar aşa să fie? Luând cele trei denumiri în cauză, Oltul, Alutus şi Tyrantos şi aplicându-le separat algoritmul amintit pe scurt mai sus se obtine unul si acelasi rezultat cifra 1 (va amintiți Tărtăria? **Oltu e soare inițial**...!) La Ocnița s-a găsit un cuvânt „ciudat" BACIL, altul TIA-MARKOS, altul REB, toate au sens. Să spunem că **Bacil era un alt nume al lui BORE-AS**, despre care diverşi cercetători ai hermeneuticii spun câte şi mai câte? Cum spuneam, **acelaşi algoritm permite dezvăluirea identității reale a eroilor mitologici şi biblici**, aflarea a ceea biografii antichității n-au vrut să se afle. Am alcătuit un dicționar de peste 1.000 de pagini cuprinzând **646** de astfel de **,,acte de identitate ale neamului românesc"**.

Pe teritoriul țării noastre au fost găsite peste 90% din inscripțiile lumii străvechi. Cu un salt peste timp, tipografii noştri vor face cărți de cult, pentru zone largi, cu limbi" de cult diferite. De pildă, între 1690-1716, tipografiite noastre vor edita cărțile greceşti, arabe, slavone şi georgiene etc. Brâncoveanu era numit ,,Ptolemeu vrednic de cununi", în 1701 apare la Snagov Liturghierul bilingv greco-arab, în anul următor Ceaslovul greco-arab, în 1706 Evanghelia de Psaltire araba... Tipografia Ramniceană tipărea mai întai la Alep cărti de cult, apoi a fost mutată la Balamand şi la Saeg, în sudul Libanului. Ivireanu, ajuns în vârful ierarhiei ecleziastice la noi, instruieşte pe Mihail Iştfanovici la Râmnic şi-l trimite la Tiflis, unde tipăreşte, în 1709, primele cărți caucaziene, un Liturghier şi Evanghelia...

Iată cum tradiția ,,stupului" românesc este factor de cultură în continuare...

Cum observa cercetătorul ardelean Ackner, pe pereții minelor de la Grădiştea Muncelului s-au găsit litere şi monograme „greceşti". Săpăturile din 1950 au scos la iveală blocuri de piatră cu inscripții despre care se presupune că ar fi fost un pomelnic cu nume de regi... „Se presupune", pentru că nimeni nu s-a ocupat de ele. De aceea, inscripțiile trebuiau să fie numai latine, pentru că aşa spune dogma care tine şi azi pe loc cercetarea poporului şi a limbii noastre.

RED.: Unde se situează în ipoteza dumneavoastră, latinitatea limbii şi a poporului nostru?

Dr. I.S.: Chiar în centrul ei, în sensul că latinitatea noastră nu vine din afară. **Protolatinii suntem noi. De aici se desprind toate codurile de cult şi limbile de mai târziu.**

Prof. T.D.: Nu greşim dacă afirmăm că, azi, despre spiritualitatea daco-geților se ştie cam cât se ştia şi cu un secol în urmă. Despre limbă, nimic mai mult decât bănuieli. Etnogeneza se află în acelaşi stadiu.

Citind inscripțiile, aflăm, de pildă, amanunte despre **Dromikete**, care avea înr-adevar **Cetatea Helis**, cum scrie Diodor, dar era **Slonul din zona Buzaului**. Citind criptograma din Psaltirea Scheiana (pag. 483), aflam ca **Ioan I Burebista (Botezătorul din Biblie) este ucis la Cozia, prin decapitate, exact la 5 mai 44 î.e.n.** Aflăm despre seria de regi daci şi mari preoți din dinastia dâmbovițeana a Decebalilor.

Sfera scrierii hieratice este vastă, o aflîm şi în nordul Africii, la Tassilli, în zona mediteraneeană, în Italia şi Grecia. Diversele modalitati de reprezentare redau unitatea acestei scrieri, care, oricât ar părea de incredibil, fixează pe marmură şi piatră sau pe aur **limba latină ,,vulgara"**, pe care noi o numim, de fapt, **limba dacilor sau românească**. Iata de ce **paradigma schimbă cu totul liniile mari ale cunoaşterii adevaratei antichități.**

Spuneam că **istoria noastră îndepartata** se implică în ceea ce istoricii numesc „negura veacurilor", care este în fond apariția **omului european, cultural, care a creat baza întregii civilizații şi culturi ulterioare. Geții sunt aceştia, cei mai drepți şi viteji dintre traci**. Ne-cunoaşterea luptei surde dintre biserica răsăriteană şi cea secretă, a Romei, a privat pe istorici de documentele de bază. Ele se despart mai târziu. Pe de altă parte, atât în cărțile sapiențiale, cât şi în mitologie, cuvintele cu mai multe înțelesuri, vorbirea alegorică şi metaforică etc., n-au fost înțelese. Imaginația s-a perpetuat în timp, ca rostogolirea bulgărelui de zăpadă, antrenând erori grave.

RED.: Cum credeți că va fi primită de specialişti cercetarea dumneavoastră?

Prof. T.D.: **Noua paradigmă va avea atâta viitor cât încorporează în sine**. Nimeni nu-i va putea scurta sau prelungi existența, în afara rezistenței pe care i-o dă adevarul ştiințific încorporat.

Dr. I.S.: Apoi, în nici un fel nu ne interesează opinia celor care consideră încheiată cercetarea trecutului nostru îndepărtat. Încercând să combată această ipoteză, ei de fapt o vor confirma şi perfecționa, dacă vor aprofunda fie şi numai izvoarele scrise, care dau mult de gândit.

RED.: Atunci, ce credeți că ar trebui făcut pentru consacrarea acestei paradigme?

Prof. T.D.: Forțând puțin nota, cred că nimic. Ea există. Denumită metalimbaj get, axioma noțiunilor aparent vide, şi abia acum descifrarea scrierii hieratice, truda a luat conturul, perfect deocamdată, al noii paradigme. Va elucida actualele mistere şi enigme, va fi folosită de alte minți mai luminate, va deveni metadigmă, iar noiie... necunoaşteri vor crea o altă... paradigmă a cunoaşterii. Trebuie volens-nolens, să repetam mersul ,,burghiului" spre... Vega!

RED.: Totuşi, credeți în succesul tezelor dumneavoastră?

Dr. I.S.: Da. **Rațiunea triumfă sigur, dar greu!**

Prof. T.D.: Nu. Deocamdată. **Desprinderea de ,,cunoscut " cere uriaşi în gândire.**

Recunoaşterea Arhiepiscopului Pimen

Cartea **„Limba vorbită de Adam şi Eva"**, de Tudor Diaconu şi Ilie Stanciu, a fost bine primită şi de arhiepiscopul PIMEN al Sucevei şi Rădăuților. Acesta scrie:

,,Vă mulțumim pentru cărti. Sunt o **contribuție remarcabilă la cunoaşterea şi înțelegerea limbii şi formării poporului român.** Ce păcat, însă, că sunt munți de hârtie înnegrită şi râuri de cerneală împotriva latinității limbii noastre şi a existentei noastre bimilenare pe aceste locuri; **ce păcat că nu suntem vecini de țară cu altcineva decât cu ungurii şi ruşii... Bunul Dumnezeu nu va lăsa România pe mâinile lor, ci o va lua în grija Sa sfântă.** Dorind pe mai departe succese autorilor.

Arhiereşti binecuvântari,

Pimen

Arhiepiscop al Sucevei §i Radautilor

,,O opera de eruditie"

Lucrarea ,,Limba în care au vorbit Adam şi Eva" (autori - Ilie Stanciu şi Tudor Diaconu) este apreciată de Patriarhia Română - sectorul învățământ - ca fiind o „opera de erudiție", profesorii piteşteni fiind considerati „cercetători competenți în domeniu, pasionați şi cu mult ataşament față de cultura şi ființa nationale". Vă prezentăm, alăturat, o adresa a Patriarhiei, remisă nouă, la redacție - de chiar unul din autori, prof. Tudor Diaconu - prin care sunt recunoscute şi apreciate strădaniile lingviştilor piteşteni.

„Patriarhia Română"

Prea cucernice părinte,
Confirmând primirea lucrării ***„Limba vorbită de Adam şi Eva"*** - autorii Ilie Stanciu şi Tudor Diaconu. Apreciem lucrarea ca o operă de eruditie, alcătuita pe baza unor studii lingvistice şi istorice exhaustive, de cercetători care se dovedesc **competenți în domeniu, pasionați şi cu mult ataşament față de ființa şi cultura națională.**
Pe baza de izvoare istorice şi interpretarea unor elemente mitologice, **autorii elaborează multe ipoteze de importanță deosebită** în domeniul originii, etnogenezei, limbii, scrierii, culturii şi în general a civilizației noastre.
Continuarea unor asemenea preocupări, cu argumentări şi concluzii noi, precum şi abordarea unor probleme legate de creştinismul românesc în perioada sec. V-XIII ar reprezenta o activitate de cercetare benefică pentru domeniul de referință şi în general pentru **ştiința şi cultura românească**.
Munca autorilor este lăudabilă iar **Prea Fericitul Părinte Patriarh TEOCTIST apreciază rezultatele de până acum** şi binecuvântează strădaniile viitoare.

Episcop, **Consilier Patriarhal.**
Teofan Sinaitul Prof.Diac. Nicu D.Octavian
Vicar Patriarhal

Profesorul piteştean Tudor Diaconu este convins: ,,A doua venire a lui Iisus se apropie"

- **Dupa 2000 de ani, EL se va întoarce la Stânişoara**
- Credeți în sfârşitul lumii?
- Da, cred în sfârşitul lumii, aşa cum o percepem astazi. **Lumea de mâine va fi o lume de o inimaginabilă spiritualitate, va fi o lume desăvârşită moral, dreaptă, bună.** Apocalipsa este de fapt această trecere de la lumea de astăzi la lumea de mâine, este lupta care se duce în noi pentru transformarea spirituală. ARMAGHE-DONUL este lupta finală dintre bine şi rău, în care **binele va învinge**.
- Când credeți că se va întâmpla?
- **Apocalipsa este în desfăşurare de câțiva ani buni.** În majoritatea profețiilor, sfârşitul lumii a fost prezentat ca sfârşitul civilizației omeneşti - prin tot felul de cataclisme. Nu este adevărat. **Civilizația omenească nu se va distruge, nu va dispărea, se va purifica. Vor pieri mulți oameni răi, necredincioşi, iar cei buni şi credincioşi vor continua şi vor crea o societate nouă, mult mai dreaptă şi mai bună** condusă de un „păstor"-IISUS HRISTOS.
- Când credeți că va avea loc a doua venire a lui Iisus Hristos?
- **Lupta decisivă - ARMAGHEDONUL - se va da intre „fiii luminii şi fiii întunericului",** aşa cum ne spun manuscrisele de la Marea Moartă (Marea Neagră). „În acele zile, nu toate religiile vor fi de la Domnul, deşi despre EL vorbesc". Chiar şi pentru cei care nu vor să observe acest lucru **este evidentă asemănarea izbitoare cu realitatea zilelor noastre**. Ultima confruntare dintre bine şi rău va dura, conform textului, 40 ani, adică tot atât cât spune Vechiul Testament că au rătăcit evreii în pustiu. După semnul care se manifestă, **cred că este foarte aproape ziua decisivă - ziua venirii noului MESIA.** Nu ştiu dacă va fi 2000, 2003, 2005 sau 2033, cum indică unele profeții.
- Conform cercetărilor dvs. şi afirmațiilor făcute într-un interviu acordat recent în „Curierul zilei", **Iisus s-a născut la Stânişoara-Vâlcea**. Credeți ca va reveni aici după 2.000 ani?
- Da. Aici va fi „Noul Ierusalim". Noi avem deja „Casa Domnului"-cunoscută sub numele de ,,Casa poporului", descrisă în Biblie, (dimensiunea şi aşezarea ei corespund perfect cu Casa Domnului).(**N. edit**.: Amanunte senzaționale în ,,SECRETELE TERREI - Istoria începe în Carpați" vol.II.). ***Evreii s-au chinuit şi se chinuie să construiască TEMPLUL (CASA) DOMNULUI şi nu au reuşit, nu vor reuşi, pentru că nu ei sunt poporul ales, ci noi, românii. Ei au falsificat Cartea Sfânta şi istoria şi Dumnezeu nu îi iartă.***
- Sunteți pregătit?
- Nimeni nu este pregătit pentru acest eveniment. **Cei ce vor primi pe Iisus vor fi de-a dreptul îngeri. Poate generația anilor '90, despre care se spune ca sunt ființe de lumina reîncarnate - îngeri, sfinți, arhangheli, heruvimi şi serafimi.**
- Credeți în reîncarnare?
- Reîncarnarea este un subiect mult discutat şi încă neelucidat. Biserica Ortodoxă nu acceptă acest concept în mod explicit, deşi vorbeşte despre învierea morților, iar ştiinta este neputincioasă în fața evidentelor. **Greşeala pe care o fac, atât religia, cât şi ştiința, este că limitează existența omului la viata în formă materială şi atât. Or, viața este veşnică, fiind un şir de existențe în formă materială şi spirituală.** Când un spirit se reîncarnează, o face din două motive: fie are o misiune pentru a accelera evoluția Omenirii (în acest caz este un spirit avansat), fie este trimis pentru a-şi ridica nivelul spiritual, şi în acest caz este un spirit inferior. Viața în formă materială este o şcoală în care, prin lecțiile primite, spiritul trebuie să se apropie tot mai mult de Creator.
- ***As vrea, dacă se poate să comentați puțin expresia: „şi nu ne duce pre noi în ispită" - TATĂL NOSTRU. Ar putea Dumnezeu (Tatăl nostru) să ne ducă în ispită?***
- ***In rugăciunea „Tatăl nostru", aşa cum o ştim noi, Dumnezeu este acuzat implicit de „a ne duce in ispită", ceea ce este contrar definiției unui Dumnezeu considerat „infinit de bun, infinit de bland". Versiunea oficială nu este adevărata rugăciune TATĂL NOSTRU. Am cunoscut mai multe variante, dar cea mai apropiata de versiunea oficială este cea publicată în cartea „UNIVERSUL LUI EDGAR CAYCE" a lui***

KOECHLIN DE BIZEMONT. CAYCE a enuntat într-un mod cu totul neasteptat, adevaratul „Tatăl nostrU", aşa cum l-au primit apostolii:

Tatăl nostru carele eşti în ceruri
Slăvească-se numele Tau
Vie Impărăția Ta, facă-se voia Ta
Precum în cer, aşa şi pe pământ.
Dă-ne nouă pentru mâine, cu ce să împlinim
Trebuințele timpului nostru
Iartă-ne nouă păcatele noastre precum şi noi
Iertăm celor ce ne-au greşit şi ne greşesc
Fii călăuza noastră în vremuri grele
De furtună şi ispită
Du-ne pe calea cea dreaptă
Intru iubirea numelui Tău.
Am terminat.

Astfel, versiunea ,,şi nu ne duce pe noi în ispită" este o ofensă adusă bunătății divine.

- Unii spun că Iisus ar fi fost şi în India, în Munții Caşmir. Ce credeți?
- **Iisus când era copil a fost în Egipt şi ,,Egipt" înseamnă ,,LUME". Nu se ştie nimic despre Iisus între 12-30 ani.** Dovezi concrete nu sunt, deşi unii autori s-au grăbit să afirme că în acea perioadă a vieții ar fi fost la un templu budist sau tibetan la inițiere, după care s-ar fi întors şi a facut minunile cunoscute. Să fim serioşi! India sau Tibetul de astăzi sunt ce sunt din punct de vedere spiritual, raportate la civilizația occidentală de astăzi. Or, ele nu au fost dintotdeuna aşa. **Iisus Hristos era Fiul Omului, deci megalitele de pe OMU - SFINXUL, având dubleta în Egipt, ne lămuresc în privința relației între Vechiul şi Noul Testament**, care este perfectă, având în vedere că Templul lui Salmocsis de la Şinca Veche are 15.000-7.000 ani (IZOTOP CARBON 14), iar învățătura lui Salmocsis o aflăm integral pe treapta superioară în infinita iubire de oameni a Domnului nostru Isus
- Vă mulțumesc!

M.Tudor („Curierul zilei"-Piteşti, martie 1997)

Eroii de roman printre noi
Provocarea destinului

Refuzând categoric starea de mediocritate, lui Tudor Diaconu nu-i mai rămânea decât o singură alegere: să ajungă celebru sau să se sinucidă.
(...) Scenariul autobiografiei sale este absolut netipic, mai ales pentru perioada în care a fost nevoit să traiască. **Un copil supradotat care, la cinci ani, devora biblioteca foarte bine dotată a tatălui său**, un intelectual de țară, cum rar se putea întalni în acei ani. Rămânand **de timpuriu orfan**, singurul băiat într-o casă cu multe fete, este cât se poate de răsfățat dar şi silit să-şi asume destule responsabilități.
Prin şcoala primară şi prin liceu, a trecut fără frecvență, pentru că nu aveau ce să-i ofere, iar la Universitate ar fi putut să dea lecții multora dintre profesorii săi.
(...) Iese la pensie de la Şcoala Generala nr.4, unde fusese, **probabil, singurul profesor din țară care nu a ținut seama nici de programa analitică, nici de manual, nici de metodica oficială, predand, de fapt, un alt fel de istorie.**
(...) Şi totul nu ar parea decât o poveste romanțată, dacă nu ar fi explodat **bomba provocată de cele două volume ale unei cărți, dintr-o serie de zece** (coautor - medicul reumatolog dr. Ilie Stanciu), **în care vrea să demonstreze că primele cuvinte rostite în lume de Adam şi Eva au fost în limba română. Dacă este adevarat** că româna a fost limba primordială din care s-au desprins latina, greaca, ebraica şi toate celelalte, dacă este adevărat ca întreaga civilizație de pe această planetă a pornit din spațiul carpato-danubiano-pontic, **înseamnă că toată ştiința de azi stă pe falsuri**, că tot ce au acumulat savanții de-a lungul secolelor trebuie aruncat la coşul de gunoi, **că totul va fi reînvățat şi rescris pe baza ideilor domnului Tudor Diaconu.** Care nu mai are nici o îndoială să creadă că este cel ales şi cel învestit să schimbe lumea. Pe deasupra, **a mai descoperit şi peştera ce folosea zeului dac Zamolxis. Şi căruia i s-a mai oferit şi minunea de a găsi planta pe care o pierduse Ghilgameş: elixirul tineretii fara batranete şi al vieții fără de moarte.**
Rămâne de văzut dacă domnul Tudor Diaconu va păstra nemurirea numai pentru sine sau ne va face şi nouă parte de un pic de veşnicie.
Oricum ar fi, nimeni nu-l va putea scoate din istoria contemporană a Piteştului, iar dacă va ajunge ce vrea să ajungă **numele oraşului va intra, odata cu el, în eternitate.**
Marin IONIȚĂ (,,Ev. Zilei", martie 1997)

Limba vorbită de Adam şi Eva

Dintre sutele de cărți, astăzi ne vom apleca umil-cronicăreşte asupra lucrării a doi cercetători argeşeni, d-nii Ilie Stanciu şi Tudor Diaconu.
Primul volum al acestei lucrări ambițioase (Acte de identitate ale neamului românesc), intitulat ,,LIMBA VORBITA DE ADAM Şl EVA", **va surprinde nu numai pe cei mai împătimiți cititori, dar sperăm că şi pe cercetatori şi academrcieni.** De ce? **Pentru că, în primul rând, dl. George Pruteanu i-a facut o publicitate indirectă excepțională**, aşa cum nu a mai avut nici o lucrare aparută după anul 1989.

Nu cunoaştem motivele, dar bănuindu-l moldovean din Moldova, care în limba Cazaniilor înseamna ,,Locul unde m-am nascut", a fost satisfăcit de ideea avansată de autori ca trei sferturi din Dacia, adică carpii, sau dacii liberi, n-au fost niciodată cuceriți sau subjugați spiritual. Uneori, rar, doar politico-administrativ şi nici atunci întreaga Moldovă. Ci doar felii, aşchii şi bucăţele. Alteori, până la jumătate... Ori, ce înseamnă în faţa mileniilor un centru administrativ? Puţin, faţă de **Centrul Spiritual**.
Despre preocupările şi munca prof. Tudor Diaconu, am aflat cu mulți ani în urmă, atunci când, enigmatic precum Sfinxul, acesta ne vorbea de un **cod secret al geților** şi despre o anumită reținere a unor academicieni. Revenind la ,,stilul" d-lui Tudor Diaconu, aş zice fără teamă că nu în zadar se purta voit persiflant prin târg, chiar provocator, anulând orice încercare de dialog: ***„Proştilor, puneți mâna pe carte! Dar degeaba puneți! Lăsați-vă şi de scris, că şi aşa unii dintre voi n-au citit mai mult de două-trei prostioare!"***
Ne place, nu ne place, aşa este omul Tudor Diaconu, direct şi nemilos, chiar şi cu cei mai apropiați prieteni şi admiratori. Pot să spun că este colțos precum granitul şi ascuns, viclean în meştesug, ca şi inscripțiile ce-i dau mii de nopți de insomnie...
(...) **Astăzi când logica** (pe care o caută şi dl. George Pruteanu) **folosită de autori, ne trimite la ,,permanența codului get", înțelegem de ce acad. Nicolae Teodorescu afirmă că „la multe întrebări (...), dă un răspuns matematizat cartea de față".**
Remarcăm, oricum, avertismentul pus cu schepsis din Clement: ***„În lucrarea aceasta a mea de amintiri, adevărul e într-adevar semănat ici şi colo, fără o ordine stabilită, ca să scape celor care ciugulesc ca gaițele".***
Cu alte cuvinte, **cei neinițiați au şansa enormă de a prinde capătul unei verigi**, însă dacă le lipsesc celelalte podoabe, şiragul nu poate fi refăcut cu moneda calpa... Foarte bine!
(,,Curierul de Argeş", martie 1997)
Cu Tudor Diconu,

Intre limba vorbită de Adam şi Eva şi Tratatul de medicină naturistă

A intrat în linie dreaptă, spre tipar, o carte la care s-a lucrat 20 ani. Este vorba despre un autentic tratat de medicina naturistă, al cărui autor nu este medic sau chimist, ci profesorul Tudor Diaconu, debutant în volum la 66 ani, prin controversata **,,Limba vorbita de Adam şi Eva"**, carte ce a fost **intens mediatizată** şi despre care ziarul nostru a publicat şi elogii şi contestații. Ecourile ei nu s-au stins, iar **mulți adversari au devenit susținătorii de fond.**
Cum autorul prezintă noua apariție editorială drept carte a mileniului al III-lea, l-am abordat cu ,,distanța" cuvenită noutății.
Reporter: De unde şi cum ați început acest drum solitar?
T. Diaconu: Din acelaşi reper: scrierea hieratică. **Am vrut să aflu dacă nu cumva CODUL UNIC al antichității era generalizat.** Şi este. Deci, dacă au încifrat totul, trebuia - volens-nolens - acelaşi cod. E vorba despre **acelaşi algoritm: scrierea unică a geților**. M-a pus pe gânduri amănuntul că, **în timp ce noi murim aiurea, că şi medicii, prelații, cinul călugăresc, preoții traiesc mai mult.** De ce? Se zice că ei n-au griji...Dar boierii sau bancherii au? S-a zis că este vorba de credință. Dar, ce, trebuie să fii preot ca să crezi în Dumnezeu? Trebuie să fii găina ca să vezi dacă oul este proaspat? **Aceştia ştiu mai mult decât medicii! Trebuia aflat misterul get**. Mari preoți şi regi, faraoni, etc...
Rep.: Cine a fost primul pacient?
T.D.: Eu. **După două preinfarcte, eram terminat. Mi-am făcut şi testamentul, iar medicamentele alopate mă duceau spre Styx. Am aflat la timp planta şi, după câteva băi, iata-mă din nou sănătos.** Asta e!
Rep.: În ce stadiu era boala?
T.D.: Cred că **finală, pentru că mi s-a interzis fumatul, alcoolul, F.M.I.L!**
Rep.: Ce spuneau medicii?
T.D.: Mă căinau, se uitau cu milă şi mă îndopau cu medicamente. Pe atunci **îmi pierdusem vocea**, ca Elțân. De fapt, am fost **internat de două ori la Spitalul Județean** şi am avut noroc cu dl. dr. TETU, un om deosebit, un medic de excepție. In faza spitalizării. Apoi, **după şapte băi cu planta, au constatat VINDECAREA.** Asta e tot.
Rep.: Şi planta este un secret?
T.D.: Nicidecum. Este **salcia plângătoare - Salix alba**. Planta am întâlnit-o în mitologie, la călătoriile în infern ale lui Orpheu, Aeneas, Dante (lecturi „nesemnificative", cred unii...). **Ea redă forța vitală, deci reface funcțiile importante ale sistemului cardio-vascular, bioritmul organismului uman.** Un amănunt ar fi acela că, în condițiile actuale, folosirea plantelor este salutară, nu costă nimic, sunt la tot pasul şi, cum starea bugetului de austeritate e o chestiune curentă, **va duce la însănătoşirea populației**. Mai ales, cei de vârsta a treia vor fi beneficiarii descoperirii mele. Ei nu doresc nimic altceva decât să poată să-şi recapete sănătatea.
Rep.: Cum se foloseşte? Ceaiuri, baie?
T.D.: Numai baie. Nu putem şti ce doză trebuie de la individ la individ. **Prin piele** - prin care respirăm - **organismul ia cât are nevoie**. Atât. Deci, **se fierb şase smicele de salcie** (vedeți că **numai una este cea bună**, cea care face o „gama" - un vâsc al ei, „mătura vrăjitoarei" din basmele româneşti; **iată sensul „Duminicii Fforiilor", după care urmează...învierea!**). Pentru că nu ştiu reacțiile pierderilor sau transformărilor prin fierbere, **mai adaug şase smicele nefierte**. Temperatura băii nu va depaşi pe cea a corpului. **După circa 30 de minute**, **se iese din baie şi, fără a folosi prosopul, se intră într-un halat în care se stă tot 30 de minute, în stare de odihnă. Omul este revigorat de plantă.** Şi totul este bine... **Ba, fiind vorba şi despre setea de viață**, putem spune că **e apa vie din basmele noastre...**
Rep.: In afară de dv., s-a mai refăcut cineva total?
T.D.: Vreo zece până acum, numai că oamenii în general nu dau doi bani pe cei fără diplome de medic. Eu am tot respectul pentru cei minimum şase ani de studii, dar faptul că acela care ne tratează MOARE de boala ,,ştiută" de el mă face sceptic.
Rep.: Vă rog să prezentați cartea în câteva fraze. Ce este nou?

T.D.: Totul, dedus din Cod. Nimic de la alții, pe care, bineînțeles, i-am studiat. Cărțile sunt la vederea oricui. **Am decodificat toate plantele, arborii, etc. şi am constatat rolul fiecăruia în acest ecosistem. Nu este bine să amestecăm plantele în ceaiuri**, că doar, doar o ieşi ceva. Nu! Se anulează constituenții analogici. **Plantele nu ucid**, dar în zadar o foloseşti pe cea pentru ureche daca te doare ficatul, şi invers. Se ştie că primii medici au fost animalele, prin instinct.
Nou ar fi că **am aflat planta care reface PLASMA**. Că **fiecare cancer are un leac anume**. Ca energia solara este condensata în plante, şi multe altele.
(‚Argeşul ", aprilie 1997)

Profesorul Tudor Diaconu vă spune: ,,Povestea alfabetului "

Profesorul Tudor Diaconu publică în anul **1996** Tn Editura ,,Omul Creştin", cartea **„Povestea alfabetului"**. Editura ,,Omul Creştin" are ca manager pe George Tomu. Lucrarea a avut în calitate de consilier literar pe Marin Ioniță, membru al ,,Uniunii Scriitorilor din România", cunoscut şi ca prolific ziarist. Lectorul cărții a fost Oana Toma.
Autorul cărții, profesor Tudor Diaconu, face parte din acea categorie a oamenilor de cultură persecutați de regimul trecut şi care nu aveau dreptul să publice. De aceea este posesorul unei bogate literaturi de sertar. Cărțile sale se bazează pe o metoda proprie de cercetare ştiințifică a istoriei limbii române, una dintre cărți fiind o poveste a alfabetului. După schimbările petrecute în 1989 în țară, acumulările sale interioare explodează în edituri, care îi permit să îşi valorifice proprietatea intelectuală în câteva cărți deja publicate. Menționam aici şi **cele două volume publicate din lucrarea sa ,,Limba vorbită de Adam şi Eva",** vol I, partea I şi a II-a.
Metoda sa de lucru are originalitate prin aceea că se documentează din izvoare vechi bazate pe mărturii discontinue, răzlețe, din vremea dacilor, nedescifrate. **Autorul şi-a făcut un cod personal de descifrare care reprezintă o proprietate intelectuală a sa.** Cele mai sus spuse se bazează pe cunoaşterea lucrărilor prezentate de autor la mai multe sesiuni ştiințifice sau văzute în manuscris în ..laboratorul" sau.
Am citit în presă sau în adrese către autor, **opinii favorabile scrise de înalte personalități bisericeşti**: Teoclist, Plămădeală, Pimen, Calinic, s.a. Nu trebuie neglijat faptui de a preciza în acest semnal de carte că literatura veche din România a fost sistematizată de primii istorici literari pe bază de documente existente în biserici, reluate în diverse ediții.

O lucrare absolut originală

Preocupări similare lui Tudor Diaconu, anterioare sau în paralel de-a lungul celor **30 ani de cercetări ştiințifice la fel de persecutate**, au creat, în Romania, **N. Miulescu**, care a lăsat, în manuscris, cartea **„Dacia - Țara Zeilor",** refuzată de editori, astfel că în limba română nu s-a tipărit, şi **Alexandru Pele**, care publică două lucrari de lingvistică, **„Perenitatea elementelor daco-romane"** (În editura ,,Cele trei Crişuri ", mai multe episoade) şi **„Etnonimele românilor"**, publicată în Editura Abraddaba, Oradea, 1996.
Opinii despre lucrările lui Tudor Diaconu au prezentat acad. Nicolae Teodorescu, preşedinte de onoare al „Asociației Oamenilor de Ştiință din România" (al cărei membru vechi este şi prof. Tudor Diaconu), **prof.univ.dr.ing. Leonăchescu P. Nicolae, prof. Cornel Constantinescu** s.a.).
Pornind de la faptul că nimeni nu ştie originea alfabetului, autorul, **printr-un sistem original în versuri**, cu multe referințe la sistemul construcției literelor şi a rezultatelor cercetărilor istorice, **prezintă fiecare literă din alfabet, comparând-o cu numerotarea aferentă.** Din aceste motive are un caracter complet original.
Drd. Chirita Ionel
Membru în Comitetul Roman de Istorie si Filozofia Ştiinței, Academia Româna – Bucureşti („Argeşul", mai 1997)

Profesorul piteştean Tudor Diaconu susține ca Iisuss-a născut la Stânişoara

In această vară atenția întregii lumi a fost îndreptată asupra ultimei eclipse totale de Soare a mileniului. **Zona Vâlcea a fost capitala mondială a acestui fenomen astronomic**. De curând, profesorul piteştean Tudor Diaconu a vizitat **Lotrişorul**, un superb areal montan de **pe Valea Oltului** El sustine ca a descoperit acolo, în zona vâlceană, **un templu care datează de circa 7.500 ani**. În opinia dumnealui, **în preajma eclipsei, acest templu a fost reactivat de o forma de energie necunoscută**. Templul se afla dincolo de Mânăstirea Cozia, pe partea dreaptă a Oltului. După câțiva kilometri, se ajunge pe un drum forestier, la o **cascadă de vreo 25 metri înălțime**. Prin stânga ei, urcă pieptiş o pantă pietroasă de **75-80 de grade**, terminată pe creastă. Urmează coborârea în tunelul prin care apa se prăvăleşte în cascadă.

Profesorul Diaconu este convins că în acest templu s-a întâmplat ceva extraordinar.

„Templul are cristale Gama *care acționează la nivel mental de la 14 la 24 cicluri pe secundă. După deplasările obositoare până aici, pe creastă, m-am simțit extraordinar de bine imediat ce am intrat în templu*. M-am refăcut pe loc! Câțiva alpinişti de treabă au amenajat puncte de sprijin pe versant şi eclipsa din 11 august a putut fi urmărita perfect de aici, de pe cupola templului, de numeroşi turişti români şi străini".
Cercetările pe care le face de peste 35 ani l-au condus pe profesorul Diaconu la o concluzie uluitoare: **există o legatură clară între templu şi faptul că aici a fost o zona de maximă vizibilitate a eclipsei. „O linie imaginară, ce dă direcția principală a fenomenului astral, porneşte din Retezat, trece prin zona Troiei (Templul Gama de la Lotrişor), prin adevaratul Nazaret (Stânişoara, continuându-se prin Tomis (Constanța), adevarata capitală a geto-dacilor ".**
*Profesorul piteştean susține că **unele fragmente din Apocalipsa se referă la acest templu**:*
*„Temeliile zidului cetății sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe. Întâia piatră de temelie este de jasp, a doua de safir, a treia de halcedon, a patra de smarald (...) La templul Gama, temelia este de smarald. Astfel spus, **această zonă poate fi numită**, pe drept cuvânt, **Noul Ierusalim**. **Toate enigmele s-au creat prin numerologia sacră**. Nu e un secret că preoții*

îşi alocă nume cereşti. De aici toată confuzia. Dubletele create pentru a ascunde adevărul i-au indus în eroare pe istorici. Decodificând cuvântul ***Bethleem****, se arată clar că este vorba despre* ***Mânăstirea Stânişoara, de lângă Cozia. În apropierea ei sunt două peşteri: una cu chipul lui Iisus, iar cealaltă cu chipul Sfântului Nicolae.*** *Aceste mărturii există şi pot fi văzute la Stânişoara şi la Templul Gama. Ca o concluzie, eu cred că Iisus s-a născut aici. Am să aduc curând dovezi şi mai clare!"* **Sorin Stoica** („Curierul zilei". mai 1997)

Concluziile profesorului Tudor Diaconu au făcut vâlvă în lume
O echipă de canadieni vine la templul Gama de la Lotrişor

Zilele trecute, profesorul Tudor Diaconu a fost anunțat telefonic despre o vizită inedită a unor **canadieni interesati de Templul Gama de la Lotrişor-Vâlcea**, Cu puțin timp înaintea eclipsei de Soare din luna august, cunoscutul profesor a descoperit acest templu dincolo de Cozia, pe partea dreaptă a Oltului, lângă o cascadă de aprpximativ 25 de metri. După spusele profesorului **„acest templu are cristale gama care acționează la nivelul mental de la 14 cicluri pe secundă la 21. La baza lui se află smarald, piatra despre care se aminteşte în Apocalipsa".** Convingerile d-lui Diaconu sunt acelea că **aceste locuri sunt de fapt, mărturii că aici s-a născut Iisus. Ideile sale au stârnit curiozitatea specialiştilor din țară şi din străinătate**, după cum spuneam mai sus. De altfel, domnia sa este invitat la Arad şi la Craiova să participe la niste şedințe pe aceasta temă, invitație făcută de specialişti în parapshihologie. **Cu echipa canadiană va merge chiar la fața locului, la Lotrişor.**
M.Tudor („Curierul zilei" – Piteşti, mai 1997)

Un scriitor argeşean a intrat în topul oamenilor de cultură pe 2001

Pentru anul 2001, AMERICAN BIOGRAPHICAL INSTITUTE şi UNIVERSITY CAMBRIDGE l-au nominalizat pe scriitorul piteştean Tudor Diaconu ca făcând parte dintre cei mai importanți oameni de cultură din lume. Deşi a publicat doar 10 din cele 70 de cărți pe care le-a scris până în prezent,**lucrările sale au fost mai mult apreciate în America decât la noi în țară**.
Volumul pe baza căruia Diaconu a primit aceste aprecieri se intitulează **,,Limba vorbită de Adam şi Eva"**, o carte ce reprezintă doar începutul pătrunderii în tainele decodificării cuvintelor. Despre scriitorul Tudor Diaconu vă mai putem spune că pe 8 august a.c. împlineşte 71 ani, că s-a născut în comuna **Bărăşti de Vede** (**care vede**), județul Olt şi ca a absolvit şcoala primară şi liceul particular, avându-l ca dascăl pe tatăl său.
La vârsta de **15 ani era corespondent de presă pentru județul Olt**, **la ziarul România Liberă**, iar la **18 ani** a devenit redactor la acelaşi ziar, ocupându-se de secția de artă ,,ABC". Este **absolvent al Facultății de Limba Romăna şi Istorie – Bucureşti**, iar în anul 1956 s-a stabilit în Piteşti. A fost profesor la Liceul nr.2, şcoala generală nr.4 si Liceul de Arta. În 1992 a renunțat la catedra iar astăzi se ocupă doar de scris şi de îndatoririle ce-i revin ca **secretar general ştitntific al Academiei Oamenilor de Ştiință, filiala Argeş.**
Corina Iancu („Curierul de Argeş", mai 1997)

Cel mai mare scriitor din lume trăieşte la Piteşti?

În perioada 15-18 august, la Hotelul „ Intercontinental" din Bucuresti s-au desfăşurat lucrările celui de-al doilea Congres Internațional de Dacologie „Burebista 2001", urmat de o vizita la Sarmizegetusa. Un congres în care au participat, alături de **alți specialişti de prestigiu în istoria veche a României** şi patru cercetători argeşeni; Tudor Diaconu, secretar general al Acadamiei Oamenilor de ştiință, Filiala Argeş, Octavian Bretan, Ion Horobeanu şi prof.univ.dr.ing. Nicolae Leonăchescu. Profesorul piteştean Tudor Diaconu s-a remarcat, în a doua zi a lucrărilor congresului, prin comunicarea ştiintifică **,,Decodificarea scrierii getice". O comunicare primită cu vii aplauze şi urale de asistență, lucru rar întâlnit pe la congrese.** După cum se ştie, prof. Tudor Diaconu a publicat (deocamdată) două volume din ***„Limba vorbită de Adam şi Eva"***, alături de câteva romane şi cărți de versuri, dar opera sa, aflată în manuscris, este deosebit de vastă **(peste 70 de volume)**. **De pildă, are în manuscris o enciclopedie a leacurilor româneşti, Tudor Diaconu susținând că a (re)descoperit nu numai leacul la cancer, dar şi la SIDA.** O descoperire care speră să-i aducă Premiul Nobel pentru medicină, deşi, ne-a declarat, descoperirea „Limbii vorbite de Adam şi Eva" este epocală! De altfel, chiar dacă în țară nu prea e luat în seamă (cu excepția unor inițiați), **opera lui Tudor Diaconu interesează peste hotare, dovadă şi prezența sa iminentă într-un dicționar al celor mai importante personalități de pe glob!** Deh, nimeni nu e profet în satul lui... Aşteptăm şi noi cu interes alte provocări sosite din partea prof. Tudor Diaconu, el care recent a sărbătorit şapte decenii de viață. Dacă Lucian Blaga, Nichita Stănescu şi Marin Sorescu au ratat Nobelul, dacă Mircea Cărtărescu nu a reuşit să-i convingă pe suedezi, poate că Tudor Diaconu cu leacurile şi cu limbile vorbite de Adam şi Eva sau de geți, va reuşi să aducă Nobelul la Piteşti(J.D.). („Curierul de Argeş", mai 1997)

Tudor Diaconu
Limba vorbită de Adam şi Eva

Cu ani în urmă, un autor, (Gabriel Gheorghe) a propus editurii în care lucram o culegere comparată de proverbe româneşti. Faptul de a fi comparat cu proverbele latine, italiene, franceze, spaniole, portugheze şi de a fi încercat să demonstreze prioritatea în timp şi nuanțarea proverbelor româneşti şi de a fi combătut unele erori perpetuate cu privire la originea ,,de împrumut" a multora dintre proverbele noastre a făcut ca manuscrisul respectiv să fie privit cu o exagerată rezervă. Cinci

sau chiar şase referate de specialitate au fost cerute înainte de publicare. (E vorba de lucrarea „***Proverbele româneşti şi proverbele lumii romanice",*** ulterior distinsă cu Premiul Academiei).
Am avut surpriza de a mi se oferi recent spre lectură o lucrare de o îndrăzneală asemănătoare. Autorii, membri ai Asociației Oamenilor de Ştiință din Romania, **în baza unei copleşitoare şi complexe documentări la surse istorice, arheologice, literare, lingvtstice, mitologice etc.,** au realizat o surprinzătoare şi captivantă pledoarie pentru confruntarea unor vechi teze lingvistice cu noile descoperiri arheologice. Autorii merg mult mai departe, propunand noi ipoteze menite a înlătura vechile teze privind formarea limbii române şi locul civilizației geto-dacice în contextul istoric al formării popoarelor indo-europene. Recurgand la argumente surprinzătoare, inclusiv la scrierile vedice, la compararea vocabularului unor limbi de origine latină, romanice, celtice, germanice etc. cu fondul de cuvinte româneşti, **autorii îşi propun să demonstreze că în teritoriul istro-carpatic-pontic a fost un leagăn al civilizației vechi şi că strămoşii noştri au avut o scriere şi o limbă puternică, din care au iradiat influențe spre exterior. Se sustine, între altele. că „cheia de dezlegare a limbii vedice este limba populară veche a neamului românesc"** (p.37), că **leagănul arianismului vedic este Dacia** (p.39), că ***„toponimia someşană oglindeşte lumea zeităților vedice de cult lunar".*** Aducând argumente în sprijinul tezei ***permanenței codului getic cu privire la originea limbii şi civilizației daco-getice*****,** autorii recurg la noi interpretari ale unor afirmații biblice şi mitologice, ***dezvăluind unele mari enigme, reconstituind noi amănunte despre regii geți: Ene Basarab, Dromikete, Ioan I (Burebista) şi dinastia Decebalilor***. Deşi unele ipostaze şi concluzii formulate par riscante, dacă ne raportăm la istoria veche aşa cum ne fusese prezentată, cred că se cuvine ca o asemenea interpretare să fie cunoscută, analizată cu rigurozitate de catre specialişti şi oameni de cultură al căror spirit nu este subjugat dogmelor. Cu atât mai mult cu cât ***multi autori de prestigiu din străinatate şi multe izvoare vechi, precum şi unele recente descoperiri (tăblițele de la Tărtăria) confirmă cel mai adesea firul acestor ipoteze. Căci nu este exclus ca în cultura noastră să fi fost inoculate în timp erori grave care să ne afecteze memoria propriului trecut*****.** S-au mai dovedit asemenea cazuri. Înțelept este să luăm notă şi să ajutăm la clarificarea istoriei noastre, înlăturând erorile şi apropiindu-ne de certitudini. Autorii speră că noutățile aduse vor putea fi întregite şi **„vor mobiliza forțe nebănuite în cercetarea lingvistică"**. Cu atât mai mult cu cât s-a constat că „schematismul şi scleroza istoriei este şi mai evidentă după încheierea războiului rece. Manualele laudă ceea ce huleau înainte... Întreaga istorie trebuie studiată din nou "(p 157).
Gheorghe Marin („Universul cărții", nr.11-12/2000)

Capitolul II
DOVEZI PENTRU OAMENII PRIMORDIALI – ROMÂNII

Totuşi, unde ar trebui să-i plasăm pe Daco-români? Ungurii, sârbii, bulgarii şi grecii sunt de acord că ei n-au ce căuta, cu nici un preț, nici în Transilvania, nici în Serbia, nici în Bulgaria, nici în Macedonia sau în Pind.
Ei n-au căzut totuşi din cer şi n-au venit nici din fundul iadului. Această UNANIMITATE ÎMPOTRIVA ROMÂNILOR incită, prin urmare, la adoptarea tezei cu privire la dăinuirea daco-romanilor în nordul Dunării
Ferdinand Lot
(Observații asupra cărții lui **G. Brătianu – „O enigmă şi un miracol istoric: Poporul Roman"**
(15augusl 1943)

Misterul get

A mai trecut o jumătate de veac şi problemele ETNO GENEZEI neamului nostru românesc sunt aceleaşi. Ne propunem să aducem în lumină repere istorice mai puțin cunoscute sau comentate. care oferă o nouă perspectivă în cunoaşterea adevăratului trecut al stramoşilor noştri, pe de o parte, iar pe de alta, **să regândim limba românească în structura sa intimă, prin ipoteza getică**.
Aşa cum vom vedea, **geții au fost apărțînători castei IO, regi şi mari preoți ai întregii antichități, misterul get constituind cheia de boltă a cunoaşterii adevărului. Ei au CODIFICAT limba primară adamică, sintetizând întreaga ştiință a trecutului**. Izvoarele scrise, pe care le prezentăm ne vor da posibilitatea de a regândi trecutul Omenirii, în general, şi al neamului nostru, în special.
Prin decodificarea scrierii hieratice vom afla originea alfabetului, ca şi primul scris din lume... Pentru aceasta, va trebui să acceptăm o **soluție matematizată**, sisifică şi vom observa cu bucurie că izvoarele istorice în uz se completează fericit cu cele ..pierdute" şi mai ales amanuntul că, de fapt, au fost **ÎNCIFRATE**, **în ,,pierduta" limbă a dacilor, adică în buna limbă românească. Falsificarea istoriei nu se poate face decât prin falsif icarea limbii.** Iată, deci, cateva repere care au stat la baza elaborarii ipotezei genetice, pe care le vom regândi ,,sine ira et studio".

In Dacia - cel mai vechi popor al Terrei

„Am făcut multe experiențe în viața mea ca să aflu care a fost cel mai vechi popor de pe pământ şi ce limbă vorbea acel popor, în fine, am ajuns la convingerea că **limba cea mai veche a fost a FRIGIENILOR, adică a PELASGILOR, si prin urmare este poporul cel mai vechi".**
Faraonul PSAMETIC, 700 î.e.n. cf. HERODOT, cartea II
*Deci: frigienii sau **Divinii Pelasgi**, cum îi numeau grecii, fără însă a-i preciza la origine. N. Densuşianu în „Dacia Preistorică" îi prezintă pe larg, iar ***patria de origine este DACIA***. Interesant.
*****„Colhii şi Dacii mă cunosc, ei vorbesc o limbă barbară, de idiomă LATINA".(HORATIU*** –„Odele". 1,20)
* ***Deci, limba dacilor era de idiomă latină.*** Foarte important de reținut, mai ales că **latinitatea limbii noastre**, EVIDENTĂ oricui, **este anterioară războaielor cu romanii**... - Horațiu (65 - 8 î.e.n.). De ce oare deranjează atât latinitatea limbii noastre ante-romană?

*„Grecii ne numesc şi pe noi romanii, barbari”.(**Pliniu cel Bătrân** – „Istoria naturală”) Pliniu cel Bătrân a trăit între anii 23-79 e.n. Prin greci, el denumea, bineînțeles, pe scriitorii de greacă veche...
*„Limba prisca, adica limba bătrâna, a fost aceea pe care au folosit-o locuitorii cei vechi ai Italiei, în timpul lui Ianus.” (**PAUSANIAS** – „Istoria Greciei”) Pausanias trăit în sec. II e.n. Limba priscă era limba cea mai veche latină, după Isidor, limba triburilor pastorale, păstrată în carminele saliare, cu mult înainte de fundarea Romei.
*„S-a dat numele de Scyt întregii mase latine, ca nume geografic”. (**STRABO** – „Geografia”) Născut în 58 î.e.n. , Strabo dă o precizarea foarte importantă pentru a descifra campania din 514 î.e.n. a lui DARIUS împotriva ,,sciților”!
*„Grecii numesc limba latină - limba pe care o vorbesc sciții ". Papa **NICOLAE I**, către MIHAI al III-lea al Bizanțului (865 e.n.)
Iată o repetare autorizată a străvechimii latine a limbii: **Cicero vorbea... lingua românească. ,,Limba română are mai multă latinitate decât cea italiană”. CAVASIUS** - De Administratione Regni Transylvaniae. Aşa este, dar atunci cum ne-am romanizat limba fiind elementul esențial? Nu cumva toată teoria noastră este iluzorie? Poezie? Nu cumva romaniştii ignoră cu bună ştiință această realitate?
*În Italia, în Spania, în Galia, poporul se slujea de un idiom de formație mai veche sub numele de lingua românească, ca pe timpul lui Cicero". **LECLERC** - Moldo-Valahia, Paris, 1866 Aceasta nu putea fi decât limba veche românească, din care s-au desprins limbile neolatine numite... din prolatină, deci...
*„În slavonă se găsesc multe cuvinte româneşti, mai ales în cea bisericească” **COURTENAY BAUDOIN**-1900 Exact invers de cum susțin slaviştii noştri în dicționare!
*„Originea neamului românesc trebuie căutată la traci cu mii de ani înaintea altor popoare şi aceasta ne dă dreptul de a ne considera noi, românii, ca adevărații moştenitori ai acestor locuri ". NICOLAE IORGA
* „Geții şi Sarmații apar ca popoare înrudite şi vorbesc aceeaşi limbă barbară latină”. **OVIDIU** - Tristele, II, 188-189 Ca şi Horațiu, care spunea acelasi lucru despre Daci, poetul exilat la Tomis precizează latinitatea ante-romană a limbii geților!
*„Gelonii, după o tradiție veche a grecilor erau din aceeaşi familie cu Agatârşii, de la râul MARIS”(Mureş). **HERODOT**, I, IV, 10
* „Macedonenii erau de asemenea un popor pelasg”. **JUSTINI**, lib. VII,1
* ,,**O limbă barbară latină se vorbea şi în provinciile ILLYRICULUI încă înainte de cucerirea romanilor.** Sub numnele de Illyria se înțelegeau, în timpurile mai vechi, toate ținuturile spre apus de Tessalia şi Macedonia, până la mare şi până la Istria, iar în timpul Imperiului, făceau parte din Iliric: Noricul, Panonia, Dalmația, Moesia şi **CELE DOUA DACII de peste Dunăre**". **SEXTUS RUFUS** – „Breviarium” C. VIII cf. Bocking Not, Dign. II,6 Mai precis decât atâta nu se poate: deci, limba barbară latină străveche se vorbea pe un spațiu vast, inclusiv DACIA.
* **„Zalmoxe, filosoful şi legiuitorul cel mare al geților a fost, după tradițiile greceşti, unul şi acelaşi cu Saturn”. MNASEAS** - Frag.Hist. Gr. III, 153

,,Civilizația şi Istoria au început în România"

„Suveranitatea lui SATURN se extindea şi asupra germanilor. În cantecele lor istorice, după cum scrie Tacit, **germanii** celebrau pe TUISTO, Deus Terra editus (URAN) şi pe fiul sau MANNUS (Saturn). **Francii**, cum scrie Gregoriu de Tours, adorau pe Saturn, ca şi **Saxonii, Galii, Egiptenii, Fenicienii**, iar **Marea Nordului era marea lui Saturn**”. **N. DENSUŞIANU** – „Dacia Preistorică"
* „Capete clasice care pot fi luate ca model pentru camee; capetele acestea au înăuntru ceva ce preveşteste înfățişarea lor de dinafară. În adevăr, **nicăieri nu vei putea gasi o putere de înțelegere mai rapidă, o minte mai deschisă, un spirit mai ager, însotit de mlădierile purtării, aşa cum o afli la cel din urma român**. **Acest popor unit** (scrie înainte de Unirea Principatelor - nn.) **şi ridicat prin instrucție <u>ar fi apt să se găsească în fruntea culturii spirituale a Umanității</u> şi, ca o completare, limba sa este atât de armonioasă şi bogată, că s-ar potrivi <u>celui mai cult popor de pe Pământ.</u>**
(...) Poporul român ar fi indicat să stea în fruntea civilizației spirituale a omenirii, iar limba poporului roman s-ar potrivi celui mai cult popor de pe Pământ ". **ALFRED HOFFMANN** – „Istoria Pământului”, Paris, 1820, p.3075
* **„Civilizația şi istoria au început acolo unde locuieşte azi neamul românesc”. W. SCHILLER**, arheolog american
* „După cucerirea **ILIONULUI**, câțiva troieni, fugind de Ahei, au venit cu corăbiile în Sicilia şi, aşezandu-se cu locuințele în vecinătatea Sicanilor, au fost numiți împreună cu ei **ELYMI** (În Vechiul Testament, îngerii erau numiți **ELOHYMI** (H nu se citea)...); cetățile lor erau **ERYX şi EGESTA**. Împreună cu ei au venit şi câțiva Foceeni, împinşi de furtuna de la **TROIA**”. **TUCIDIDE**, VI,3
* **„PELASGA e mama Latinei şi a greacăi”. NIEHBUR** – „Istoria romanilor”.
* **„Patria originară a INDOEUROPENILOR sunt teritoriile Carpato-Danubiano-Pontice (DACIA MARE)” Cf. E. de MICHELIS, O.SCHRADER, H.SCHMIDT, H.HENCHEN, G.DEVOTO, G:WILKIE, W.SCHILLER**
* **„Pe tăbliețele de la Tărtăria, scrisul apare în Dacia cu mult înainte de Sumer". R. SCHILLER** - Reader's Digest, 7/1975
* „**Tăbliețele de la Tărtăria sunt mai vechi cu un mileniu decât monumentele scrierii sumeriene**... Aceasta ar însemna, pur şi simplu, **că scrierea sub forma pictogramelor a apărut în sud-estul european şi nu în Mesopotamia**, cum se credea până acum. Dacă în cele trei cazuri (Tărtăria-Garanovo-Gracianita) este vorba de scris, atunci se impune o concluzie surprinzătoare: avem de-a face cu **CEA MAI VECHE SCRIERE DIN LUME**. Concluzia aceasta vine în întâmpinarea părerii exprimate de arheologul britanic, profesorul Colin Renfrew, care a executat recent săpături în localitatea bulgară Sitagroi şi care a afirmat ca **în sud-estul Europeă a existat în vechime o zonă cu civilizație înaintată”.** Acad. **VLADIMIR I. GEORGIEV** – Sofia
* „Neaşteptata descoperire a fost scoasă la iveala în Transilvania, în mica aşezare românească Tărtăria... Dar pe arheologi îi aştepta mai departe o surpriza: tablițele găsite s-au dovedit a fi cu 1.000 ani mai vechi decât cele sumeriene. Rămânea sa se vadă în ce mod, aproape cu 7.000 ani în urmă, departe de hotarele mult-slăvitetor civilizații antice orientate, unde nimeni nu se aştepta, s-a ivit **cea mai veche** (până în ziua de azi) **SCRIERE A OMENIRII**”. **V. TITOV** - arheolog rus

* **„Tracii alcătuiseră în epoca miceniană una şi aceeaşi strălucită civilizatie, cu grecii de o parte şi frigienii de alta". VASILE PÂRVAN** – „Getica", p.130

Limba moldavă = dacică - ,,muma celei latineşti"

„Lingvistica a descoperit, în secolul trecut, că **în limba greacă sunt cuvinte negreceşti, iar în limba română sunt cuvinte nelatine.** (...) Mă refer la **geți şi la prestigiul deosebit de care ei se bucurau în antichitate şi în Evul Mediu**. Fapt paradoxal: românii, urmaşi direcți ai geto-dacilor, nu ştiau că, în baza unei vechi tradiții, spaniolii îi numarau pe geți printre stramoşii lor şi că, în anumite izvoare, **Danemarca se numea Dacia**. Alt fapt paradoxal, analog cu primul, constă în aceea că cronicarii spanioli nu ştiu nimic despre cucerirea Daciei de catre Traian, împăratul de origine hispanică".
IOSIF CONSTANTIN DRĂGAN -„Noi Tracii", nr.182/1987

„Iară **DACHII, prea marea lor limba deosebită având**, cum o lăsară şi cum o lepădaräa aşa de tot şi luară a romanilor, aceasta nu se poate socoti, nici crede". Stolnicul **CONSTANTIN CANTACUZINO**, citat în ,,Origines et accessus Transylvanianum", Lyon, 1667, de LorenzTopeltin
* „Căci mai curând se crede că aceste noroade au luat numele de **Vlah de la Moldoveni**, carele erau mult mai învecinate, dându-l Italienilor, decât de la Italieni pentru a-l da Moldovenilor. Iata o tabelă:

româneşte	**italiană**	**latină**
încep	comincio	incipio
alb	bianco	albus
cetate	citta	civitas
domn	signore	dominus
masă	tavolo	mensa
vorbă	parola	verbum
cap, țeastă	testa	caput- is
vânat	coccio	venatio

...De altminteri, trebuie să observăm că sunt **în limba moldavă unele cuvinte** ce nu sunt cunoscute în limba latină, nici în alte dialecte ate popoarelor vecine, şi care, prin urmare, poate au rămas **din limba veche dacică**". **DIMITRIE CANTEMIR** – „Descriptio Moldaviae", III
* „De aceea, macăr că ne-am deprins a zice că limba română e fiica limbii latineşti, adecă ceei corecte, totuşi, dacă vom vrea a grăi oblu, LIMBA ROMÂNEASCĂ E MUMA LIMBII ceii latineşti". **PETRU MAIOR** - Istoria pentru începuturile Românilor în Dacia", Pesta, 1812, pag.316
* „Acestea nu sunt porunci omeneşti, Domnul meu, ci porunci ale limbei, care strigă: Domnilor vedeți-mă, că in verbii mei sunt mai regulată decât toate limbile, nu mă schimb, o idee o arăt cu aceleaşi litere; ce mă sugrumați, ce mă faceți anevoie de înțeles şi anormală?" **ION HELIADE RADULE8CU** - „Curierul de ambe sexe", Buc., 1812, pag.33
*„**Lătineasca**, departe de a fi trunchiul limbilor care se vorbesc astăzi, s-ar putea zice că este mai puțin în firea celei dintâi şi, dacă nu m-aş teme să dau o înfățişare paradoxală unei observații juste, aş zice că ea este **cea mai nouă din toate**, sau cel puțin este aceea în ale cărei părți se găsesc mai puține urme din graiul popoarelor din care s-a născut. Limba lătineasca se trage într-adevăr din acest grai, iar celelalte limbi, **mai ales cea moldovenească sunt însuşi acest grai**".
D'H AUTERIVE - ,,Memoriu asupra vechii şi actualei stări a Moldovei", Ed. Academiei, 1902, p. 255-257
*,,Un vârtej de îndărătnicie a tot buimăcit mințile noastre întru a ne socoti romani curați, puind în alte temeiuri şi acela cum că toții dacii ar fi pierit până la cel din urmă sub sabia lui Traian". **B.P.HAŞDEU** - ,,Pierit-au Dacii?"
* ,,Cu cât cercetările etimologice progresează la noi, cu atât ne convingem mai mult de două lucruri. Mai întai că elementele latine până acum, şi al doilea că, în cazuri când cuvinte româneşti se potrivesc cu înțeles şi formă cu cuvinte ale popoarelor împrejmuitoare, la ele obscure etimologiceste, **noi am fost mai ales cei care le-am dat**, decât cei care le-am primit".
SEXTIL PUSCARIU - .Istoria limbii", p.667

Civilizatiile greacă şi romana - create de... ,,barbari" !
„Literatura greacă începe printr-o capodoperă de neînțeles - epopeea homerică. Apariția unui geniu neprecedat de nimic, pare greu de admis". JEAN DEFRADAS – „Literatura Elina", Paris, p.17
* „Printre alte miracole care au făurit gloria Romei, uimeşte mai ales cel datorită căruia limba țăranilor latini a ajuns abia în câteva secole să devină unul dintre instrumentele de gândire cele mai eficace şi cele mai durabile, pe care le-a cunoscut Omenirea". **PIERRE GRIMAL** – „Civilizația romană", 1973, Buc., pag.207
* „**Limbile romanice**, astfel cum ne apar în monumentele scrise din evul de mijloc, nu derivă din cea latină nici pe calea filiațiunii, nici pe calea corupțiunii, ci ele ni se prezintă numai ca o **redeşteptare a dialectelor vulgare**, ce serveau încă înainte de ce limba latină ajunsese a se constitui într-o limbă nobilă. Aceste dialecte vulgare au rămas obscure în tot timpul cât limba latină a fost întrebuințată în scris şi ca limbă de instrucțiune în şcoli. Îndată ce şcoalele au început şi limba nobilă s-a pierdut în mijlocul barbariei, dialectele vulgare, care până acum nu se puteau mişca, fură gata să ia locul limbii latine, şi din momentele acestea începe o nouă civilizație în lumea romană". **PIRONE DIN UDINE,** citat în „Dacia Preistorică", p.721-722
* „Din punct de vedere al lingvisticii romanice ar fi bine să se rețina două lucruri: noțiunea de romanitate a fost o noțiune esential politică, iar romanii nu şi-au propus nicicând o asimilare violentă a populațiilor supuse, şi nu au încercat nicicând să-şi impună limba lor". **CARLO TAGLIAVINI** – „Originea limbilor neo-latine".

* „**Limba românească este din cele cu dreaptă măsură**: ea nu are consoane prea moi, nici prea aspre, nici prea lungi sau prea scurte, mai toate sunetele sunt medii şi foarte curate".
„Celor ce vor o purificare absolută a limbii, le vom răspunde că acele vorbe pe care ei vor să le alunge sunt aşa de concrete, aşa încrescute în țesătura limbii române, încât trebuia să rupi țesătura toată ca să le scoți, şi cum că toată limba se deşiră alungând vorbe de o **iluzorie origine slavă**". **M. EMINESCU** – „Cugetari", p.354
* „Biserica a creat limba literară, a sfințit-o şi a ridicat-o la rangul unei **limbi HIERATICE şi de stat**". **M. EMINESCU** – „Timpul", 10.10.1881
* **„Tot pământut avea o SINGURĂ LIMBĂ şi aceleaşi cuvinte".** GENEZA, II, 1-9
* „**Barbarii n-au fost numai descoperitorii filosofiei, ci şi descoperitorii tehnicii, ştiinței şi artei**... Trebuie să merg mai departe acum şi să arăt lămurit că **filosofia greacă a furat din filosofia barbară...** Pentru ce trebuie să mai spun că **cei mai mulți dintre ei au fost de neam barbar şi şi-au făcut ucenicia între barbari**... Pe **Platon** îl găsim că laudă pe față totdeauna pe barbari şi-şi aminteşte că atat el, cât şi **Pitagora** au învățat cele mai multe şi mai frumoase învățaturi trăind printre barbari". **CLEMENT ALEXANDRINUL** - ,,Stromatele", p.54,361,49sq, Ed.Buc..1982

Marea Taină - Israel în Istorie

„În sfârşit o altă greutate de interpretare cu aceasta metodă a unor **cărți din Scriptură** constă în aceea ca **NU LE AVEM ŞI IN LIMBA ÎN CARE AU FOST SCRISE ÎNTÂIA OARĂ**... Apoi **limba e păstrată şi de popor**, nu numai de învățați, pe când înțelesul şi textele le păstrează numai învățații şi tocmai de aceea putem să concepem uşor că aceştia au putut să schimbe şi să falsifice înțetesul textelor vreunei cărți foarte rare, pe care o aveau în stăpânirea lor". **BENEDICT SPINOZA**- „Tratat Teologico-Politic", cap.VII
* „Sunt limbi care au 24 pană la 44 sunete şi nu se pot folosi de mai puține elemente pentru perfecțiunea pronunțării lor. La acestea se mai adauga reciproca transmutare a literelor de care se servesc deci, nu ca eufonie (...) Totuşi, lăsând la o parte toate acestea, ca fiind mai puțin necesare, CINCI sunt cele ce se numesc VOCALE, iar celelalte se numesc MUTE sau SEMIMUTE.
Care va fi gramaticul cel mai priceput în aşezarea literelor, care, pe langă acele cinci vocale să aşeze tot atâtea litere mute, adică, langă A,E,I,0,U, să adaoge B,C,D, etc. Şi să arate câte cuvinte se pot compune cu acele ZECE LITERE?
Dacă va reusi, voi fi nevoit să cred, fără să mai fie nevoie de alt martor, că toate limbile au fost inventate de mintea omenească, aşa cum spun tradițiile păgâne. Dacă nu, să creadă el în adevărul că vorbele din care se compun toate limbile şi se exprimă prin cele 24 pâna la 44 elemente au fost prin revărsare **dăruite de Dumnezeu**, în mod mistic şi supranatural. De aici, rezultă clar că **dacă mintea omului nu poate afla câte cuvinte se pot compune din barim zece litere**, este conform cu adevărul, cu atat mai puțin va afla câte se pot compune din 24 sau 44 de litere". **DIMITRIE CANTEMIR** – „Metafisica", Ed.Buc., 1928, p.186-187
* ,,Daca există ignoranți care nu înteleg **limbajul alegoric, al lui Homer**, care nu au putut pătrunde arcadele înțelepciunii (...) aceştia să se dea în lături din drumul nostru, dar noi, care ne-am sacrificat cu ablațiunile sacre, să mergem înainte, luând cele două poeme (Iliada şi Odyseea) drept ghid pe urmele sfântului adevăr ". **HERACLIT RETORUL** (sec. I T.e.n.). Cf. F: Buffiere - ,,Les Mythes d'Homer et la pensee grecque", Paris, 1973, pag.68
* „**În fiecare cuvânt al Scripturii ar sta ascunsă o taină supremă, care este sufletul cuvântului, şi alte taine mai puțin profunde, ce sunt vestmântul primei taine**. Omul profan nu vede în fiecare cuvânt decât corpul, adică sensul literal. Dimpotrivă, oamenii clarvăzători văd în fiecare cuvânt anvelopa, care învaluie sufletul, şi, prin această anvelopă, ei întrevad sufletul". **SEHER HA-ZOKAR** - ,,Cartea splendorii ".Paris, 1925, p,23
* „**Există trei lucruri ascunse**: Dumnezeu în lumea transcendentă, **Israel în istorie**, Legea în domeniul gândirii ". **Ib. ZOHAR**, 73 b.III

Secretul geților - obsesia anticilor

„Tradiția esoterică susține că **pomul binelui şi al răului era o viță**. Pâinea este simbolul intelectului, iar **vinul simbol al iubirii**, de aceea Melhisedec apare înaintea lui Avraam cu pâine şi vin, ceea ce va fi una din motivările Cinei lui Hristos (Pa, 14,18)... Veniamin găseşte, în sacul său de grâu, paharul lui Iosif. Iisus a spus: **«Trupul meu este o hrană şi sângele meu este o băutură. Mancați trupul meu şi beți sângele meu şi veți avea viață».** Vulgul n-a înțeles nimic. Iisus a adăugat: **«Carnea nu foloseşte la nimic. Cuvintele pe care vi le spun eu sunt duh şi viață»** (Ioan, 6, 53-63). **A fi în eul tău adevărat înseamnă a mânca Trupul Lui. A trăi în cele materiale, înseamnă a bea sângele Lui**. El dăruia nuntaşilor vinul cel nou: NOUA TAINA A EVANGHELIEI. **Vinul e făcut din apă - simbol al materiei în toate religiile. A transforma apă în vin însemna a întrebuința materia în folosul spiritului.** Transformarea apei în vin este posibilă numai Celui care POATE UMBLA DEASUPRA APEI şi a valurilor ei (Matei, 14, 22-32). El nu mai e supus contradicțiilor. Ucenicii, deşi au o corabie (sistemul legii vechi sau orice alt sistem filosofic) se tem de furtună. Toate sistemele sunt distruse de furtună. Când intra Iisus în corabie, furtuna încetează. După o altă povestire, furtuna încetează când Iisus se trezeşte. Acelaşi sens are şi omorarea Leului de către Samson sau Hercule. (...) Ce este Edenul? El este înțelepciunea supremă, e Punctul Central «Iod», răspunse Zoharul." **SF. MAXIM MĂRTURISITORUL**
* „**Nu s-a scris încă adevarată istorie a geților, istoria mitului getic, mult mai mare şi mai semnificativă decât cea a faptelor concrete, pe care le numim istorice.** Faptul concret se consumă, nu serveşte decât pentru o povestire. Mitul e prezent şi, chiar dacă ia forme nebănuite şi obisnuieşte să se ascundă, adevarul lui e prezent şi se proiectează asupra viitorului. **Ideea getică e unul din miturile cele mai obsedante şi mai puternice din imaginația anticilor...**
O altă profeție, între altele ale lui Seneca, avea să se împlinească nu prin apele Dunării, **ci prin violența gotilor, care lucrau straniu cu numele geților, cu istoria acestora**, preschimbată în propria lor istorie, **şi cu zeul ZAMOLXE**, - nu cu zeul Walhalei - **avea să răstoarne toată lumea antică** şi să ajungă în vârtej până în Spania...

Secretul geților era, înca din vremea lui Seneca, impenetrabil...
Acest mod de a se ascunde în nume, de a desemna lucrurile printr-o apelație dublă sau multiplă (chiar uneori cuvintele sunt greceşti sau române, pentru că numele adevărate rămâneau necunoscute **este o altă formă a ermetismului dacic**: Zamoloxis - Gebeleizis; Danubiusister; Carpathus - Caucasus; Decebalus - Diurpaneus; Daci-Davi-Dai-Getae (şi variante Massagetae, Thyragetae,.. .etc.).
Tot ce apartine acestei țări şi cunoaştem prin izvoare literare antice trebuie supus unei critici foarte severe, pentru a putea separa cele două planuri ale lumii daco-getice, insuficient observate chiar şi de istoricii cei mai scrupuloşi: planul real al cunoaşterii directe şi...
De la mit nu mai e decât un pas până la utpie. Iar aceasta este marea creație căreia i-a dat naştere geniul dacilor: **utopia geților de ei inspirată. Rădăcinile acestei utopii le găsim în Homer, acolo unde poetul vorbeşte despre traci şi amazoane; origini mai precise aflăm în Herodot...**
Un singur nume nu se întâlneşte în Cronica regelui Alfonso, unde e vorba de Dacia şi de istoria ei: cel al lui Traian...Neverosimila scăpare din vedere, care nu e lipsită de înțeles, ci umbră a istoriei..."
ALEXANDRU BUSUIOCEANU - ,,Utopia getică "
* „**Cine îşi apără țara, chiar când îl aşteaptă ura, moartea, pedeapsa, acela trebuie socotit că-i într-adevăr un OM".**
CICERO – „Pro Milone", 82

Capitolul III
IGNORANȚA ACADEMICĂ ANTIROMÂNEASCĂ

Deznationalizare prin slavizare

Studenția mea de la Cluj m-a convins că nu avem decât bănuieli etimologice, şi nicidecum o ştiință a limbii noastre. Ca student la secția slavistică a Universității am observat că **tot ce aflasem de la cursurile de drept şi filologie bucureşteană, ori Şcoala de literatură erau false, noii mei dascăli fiind promotorii ideilor din opera lui Stalin, Marr, etc. dar bazați pe cel care scria istoria limbii noastre - Al. Rosetti, completat de Al. Graur şi Iorgu Iordan (Toți de origine iudaică).**
La Bucureşti, încercasem zadarnic să aflu ce anume determină lupta intestină din lingvistică şi implicațiile ei. Abia urmărind în timp ideile noi şi vechi am observat că **ei continuau cu elan pe CIHAC**, chit că Haşdeu îi dase o replica zdrobitoare, uitată de toți. Dar lăsați de o parte mai erau Cantemir, Eminescu, Odobescu, N. Densuşianu, care apăraseră limba de impuritățile vecinilor. **Şi mai toți erau venetici**. De fapt, se susținea că, din 5.765 de cuvinte, 2.361 erau slave, deci 2/5, şi 1/5 latine, adică 1.165 cuvinte. Nu voi spune decât că **mentor era acad. Petrovici**.
Ce-i deranja mai mult pe respectivii? Lalinitatea ante-romana a limbii noastre! Deci, **ei urmau să ,,probeze" prioritatea slavilor, bulgarilor, ungurilor, etc, într-o țară pustie, unde ..românii apar abia în sec. XIII"...**
Păstrez de atunci o carte numită *„Influența limbilor slave meridionale asupra limbii române (sec. VI-XII)"*, Ed. Acad. R.P.R. şi un zâmbet amar te cuprinde cu fiecare pagină. **Atunci rusofonii, acum anglofonii!** Ciudat. Este o glumă mai veche despre Bernard Shaw care scrisese despre o carte că e rea, iar autorul nu merita nici palme... Sentința judecătorului califica ofensă şi-i cerea lui Shaw să-şi retragă cuvintele... Shaw a trebuit să-şi ceară scuze public, deci s-a dus şi şi-a rectificat părerile, dar, în loc de scuze, l-a pălmuit pe preopinent, spunând: „Am greşit: merită palme!"...

,,De la Râm ne tragem"

Să luăm câteva **etimologii greşite**, să le corectăm măcar acum:
1. ILFOV. Zic slaviştii susținuți de **Rosetti** că vine din bulgarul elke (elke = arin) (Ist. Limbii, vol III, p. 85, ed.1964). Aici este o dublă greşeală: mai întâi că **termenul Elkov nici nu mai este în uzul respectivei limbi bulgare** şi trebuie aflat în greaca veche, în termenii elos = loc mlăştinos şi *Elikoe*, numele unui soi de salcie, numit în româneşte ,,zălog"... Deci, termenul bulgar a rezultat din combinarea celor două cuvinte, devenind astfel bulgarul *Elka* = arin. Numai că e un cuvant paleo-european, pe care îl regasim în germanul *Alnus, Erie* (das), în rusul *Olcha*, etc. Dar şi în grecul *fobos, fovos* = pădure şi spaimă, deci **Ile-fobos = padure inspaimantatoare**, ca şi *Vlosiros* = teribil, feroce, înspăimântător. Un text clasic latin spune acelaşi lucru despre **legiuni romane înspăimântate de padurea Ilfovului.** Dar cele două monosilabe: **Ile+fov** arată că e un străvechi cuvânt românesc, aici fiind codrii Vlăsiei. De fapt, e vorba de limba adamică din țara Havila/Vlahia, cum este denumită în Biblie țara Raiului pământesc.
2. RÎMNIC. Chit că „**De la Rîm ne tragem**", cum zice Cronicarul, deci **R=soare, i-început, m=matrice**, pentru ca la noi literele sunt concepte definite, nu „cuvinte" ca în toate celelalte. Iată că **Rosetti** (p.85), îl face slav, provenind chipurile din „rybnikU". De fapt, el reia o eroare a lui **C.C.Giurescu**, care în „Istoria pescuitului şi pisciculturii" derivă termenul din slavul *rîba* care însemnă peşte. De fapt RÎMNIC este un termen compus **RÎM=NIC** (Cin) **cinul prelaților de la Rîm**. În plus, mai este un vechi cuvânt **„rîmna – rîmne",** grăuncioare de pământ care se văd pe timp ploios pe unde a trecut o rîmă. Şi acest cuvant are corespondent în greaca veche - **Romos**, dâră, urmă lăsată de o trecere; tot râmne se numesc în graiul popular şi gogoloaiele de pământ provenite din lespezi de humă, rupte din malurile torenților de viitură şi bolovănite în cădere. Râmnele acestea se formează, se rotunjesc prin rostogolirea bolovanilor de humă de către apele umflate de ploi. Când gunoaiele se scurg, râmnele se îngrămădesc din loc în loc, stăvilesc scurgerea apei şi formează în dosul lor nişte tăuri, numite la deal râmnice. Prin extensiune, în unele zone ale țării au fost numite râmnice, un fel de gropane unde se prăseşte(înmulțire) peşte. În fine, râmne se numesc şi parte din glandele salivare. Când cineva pofteşte lucruri de mâncat secretă sucul numit şi **„jind"**, expresie care este clară românilor prin râmneşte = i se umple gura de jind, jinduieşte. Expresii ca ,,se uită cu jind" sau „râmeşte" au cam acelaşi înteles. Dar, uneori râmnele se umfă şi vindecarea se face prin nişte scule populare numite stricnele. Cele două ape numite Râmnic sunt alimentate de nişte pârâiaşe în Valcea şi la

Râmnicul Sărat, unde se pot vedea şi azi, mutându-şi locul după fiecare viitură. Locuind câțiva ani la Râmnic am observat acest fenomen, iar CINUL respectiv e prezent în seminariile teologice, din respectivele oraşe. Vechi centre religioase. Cuvânt compus ca şi... **CAD+MOS (moş Dac)** (**Compus identic, dinspre mijloc, ca în cazul zeului sumerian Marduk, fiul lui Enki-E.A./Uranus. In fapt, Ram.duk.**) ori **Menu+Morut** (**nume Motru**), prima casta IO de la noi...

Anglo-saxonii şi plugul dacic

3. MORUNGLAV. I se mai spune *Morânglav*, aşezare din bazinul inferior al Oltețului, la cca. 12 km nord de Balş. Alt cuvânt considerat ca slav, fără nici o explicație, probabil numai pentru că terminața , *"AV"* e socotita slavă, eroare evidentă, pentru că vom afla originea comună a codului latin cu cel grec, provenind din limba noastră. Astfel, *Morrine* e un fel de ceramica din categoria porțelanurilor inferioare şi *ulakos* =lapte, iar *ulakeros* = lăptos. În latina clasică, *Murrhina* = porțelan, iar *murha, murheus-a-um* = facut din flaut de calciu; *gleba* = bulgare de pământ (lebe, fr.engl. glebe dar şi *groundland earth*). Se mai poate adauga cuvântul *morokhos*, un fel de huma folosită la albitul hainelor făcute din pânza de în sau cânepa. E vorba de o argilă alburie folosită pentru porțelanuri şi, cum ne aflam lângă Oboga, centru vestit de olărie încă din neolitic, etimologia românească veche este evidentă.

4. DUMBRAVA. (Damb-vara), dumus brevis în latina clasică sau dumosus = acoperit cu tufe. **Rosetti** crede că vine de *ladubu* = arbore, respectiv „*dobrava*". Se poate deosebi greu ignoranța de reaua credință...

5. ŞIPOT. Termen evident onomatopeic, sss-şşş-jjj, susurul apei, şuvoi, vijoi, Jll, însemnand apă în general. Termenul *,,rop"*- ropotul ploii din limba birom (Nigeria) = căderea ploii. Se ştie că Artemis ca şi Apollo erau din țara Hiperboreenilor. Artemis era numită şi *Potamia*. Termenul e străvechi românesc, întâlnit în latina clasică: *poto-are* = a bea, a potoli setea, aflat şi în elină: *potos* - răcos, a face sa bea etc. (cuvânt explicat încă din 1996, In vol. I ,,Limba vorbită de Adam şi Eva"), spaniol: potca etc.

6.PLUG. Oricât de slav îi apare lui Rosetti, ce ne facem cu germanul ***Pflug***, ori cu englezul ***Ploug***? Ce au în comun bulgarii cu apusul Europei? Şi de când Volgarii-nomazi faceau agricultură?! Dar, ce să mai comentăm, dacă şi „cormană" e cuvânt bulgar la **Rosetti** si **Şăineanu** (**Al. Rosetti şi Lazăr Şăineanu**, de origine iudaică, ca şi **Al. Graur**, au încercat să învețe poporul român... cum să vorbească româneşte!), dar devine maghiar la **Coteanu**, din Kormany??? Ei puteau observa termenul elen *Korma*, care înseamnă împrăştietoare, exact ce face cormana plugului, care risipeşte brazdele de pământ... Or fi fost ei la plug?!

7.TAMAŞ (vezi Tamaşfalva şi Tamaşfalău)

Eroarea o face inițial **Alexandru Philippide**, care derivă numele din onomasticul maghiar Tamaş (,,Toma în Originea Românilor", vol. II, p. 369).

Dar, ce ne facem cu „Îndreptarul Geografic" al lui Ptolomeu - ,,Geografia", partea a III-a, harta a IX-a a Europei, unde aflăm ***Tamasidava*** la 54°26': 47°31' cu specificația că se află aproape de Siret („Hierasus") şi pe care prof. univ. dr. Marin Popescu-Spineni o identifică cu **Răcătăul** *(„Dacia în lit. greacă şi latină a epocii romane*", ed. 1978, p. 43. Izv.geogr.)

Dar, de fapt, luând drept reper Napoca, ce se află la 10 minute sexagesimale, **Tamasidava** este la **Bacău**. Aici se află şi **Tamaş**, localitate ce ține de com. **Chiedriş** (Bacău). Lucrurile se complică pentru ca avem alt **Tamaş**, **la 12 km. de Bucureşti**, unde numai de unguri nu putem vorbi ! Dar **dava = bărbat**, precum **vi.dava=văduvă, fără bărbat**, ca şi *vi.țel, vi.ața, vi.for*, iar elinul *phalos* în perioada cultului falic si itifalic, ca şi *falnic, fălos* etc.

Academia cinsteşte... duşmanii României !?

Vi.țeii noşti cu pompa academică se dovedesc ignoranți... Şi, ca să încheiem cu **Eminescu**: **,,Când s-au auzit pe aici cuvinte slave, limba românească era formată de secole".**

Dacă, **la Cluj, Petrovici** se chinuia să slavizeze limba, **la Bucureşti, Iorgu Iordan a bulgarizat-o**, el fiind de aceeaşi obârşie. (În fapt de origine iudaică). Explicația savantă a lui Iorgu Iordan a etnonimului român este urmatoarea: român în sensul cel mai ales social (țăran, soț şi vechi iobag). Uneori ne putem gândi şi la semnificația ironică de „țigan" printr-o falsă derivare de la rom (p.397).

Dar nu numai atât, **.."savantul" se chinuia sa rupă Ardealul de România**, când scria: *,,În Ardeal, exemple de nume cu terminația «escu» n-am întâlnit şi cred că nici nu există. De altfel, români ardeleni de baştină Ionescu, Popescu, etc pot părea aproape absurde"* (p. 17). Sa zicem că nu ştie istorie, fiind filolog, altfel vedea listele Imperiului Austro-Ungar, cu pierderile de ardeleni numiți Popescu, Ionescu, Alexandrescu, Andreescu, etc. Dar, ca filolog, ne asteptam să ştie ceva mai multă literatură şi lingvistică. Eroare. Şi aici este absent **Academicianul de carton** (Intr-adevăr, pe toate cartoanele scrie: „Institutul de Lingvistică Iorgu Iordan al Academiei Române"!...), pentru care dăm câteva mostre de nepricepere. Scrie:

- DIMA - hipocoristic al lui Dimitrie, conform bulgarului DIMA, femeia lui DIMO(p.172).

Gninion, pentru că Dima n-a avut răbdare să aştepte pe urmaşii lui Asparuh, Krum, Teryel etc., pentru că numele a aparut în Iliada, ceva mai de multişor, şi era un trac frigian, astfel: „Unchi al lui Hector şi fratele mamei lui Hector, anume Asiu, feciorul lui DIMAS, un locuitor de pe malul raului celui frigian, Sangariu" (Iliada XVI, vers 688-690).

- ASIA - bulgar Asia, (p.39).

Iar zbârci, că nu ne lasă Homer: ,,Gemu dar şi-n coapse izbindu-se de **ASIU**, hirtacianul huli ca un om care-şi iese din fire: prea te-ai făcut tu, Zeus, acum iubitor de minciună".

Oare Homer nu trebuie citit decât de elevii cursului elementar?...

Blonzii daci - plavi, flahi, vlahi

Chiar numele de **Valah** are mai multe explicații, care mai de care „savante".

Şăineanu: *„Nume ce germanii şi slavii l-au dat românilor 2, Plural:numele românilor slavizați în Moravia şi Croația - cu valah desemnau popoarele învecinate negermane (celți şi romani). De la danşii trecu la slavi Valahu, Vlahu, om de origine*

romana. Italia sau Valahia, unde rus. Volohu, grec modem Vlahos, ungar Olah, turc Iflak. Valahia f.nume etnic slavo-german, dat Munteniei, trecut şi la alte popoare şi admis odinioară în limba noastră oficială".
- Dicționarul explicativ îl dă drept provenit din slavul Vlahu. Referitor la cei din Moravia, într-un studiu Stefan Mateş, definit drept cel mai important studiu, ca şi în cartea lui Karel Radlec *„Vlasi ve Slezku a na Morava"*, Praga, 1916, p.530. Vlahii erau foarte numeroşi aici, astfel că Biblia de la Olmutz, în 1418, consemnează **Epistola lui Pavel către Gălățeni** sub titlul *,,Epistola Vlahum"* şi nu Galatum. În Ardeal sunt consemnate Terra Blachorum (1222), Țara Hațegului (1247), Țara Maramureşului (1300). În Moldova, Țara Brodnicilor, iar fn Diploma Cavalerilor Ioaniți cnezatele şi voievodatele româneşti.
- Dicționarul MDE: *,,denumire sub care sunt cunoscuți românii inEvul Mediu"*, repetată în DER. În Dicționarul limbii române moderne*:,,Nume dat pana la jumatatea sec.XIX poporului român de alte popoare".*
In afara confuziei, mai aflăm şi neadevăruri, denotând ce arată incultură. **Daci şi români ne numim de mii de ani**. Poetul Publius Naso notează că **romanii îi numeau pe daci - ,,plavi" - pentru culoarea blonda a paruluj lor** (*flavus-a-um* = bălan); prin palatalizare a **devenit Ffahus, Vlahus**. În sec.V, deci cu mult înainte de venirea slavilor, întalnim toponimul **VLAHERNE** (474) ceea ce ar însemna Vlăhesti; în 578, numele **regelui Vlah** arată continuitatea acestui etnonim, pe o arie geo-grafică impresionantă. Varianta cu **V - betacizat** apare de timpuriu: *Balak*(sec. IX), *Blakumen* (sec. XI), *Blakima Balakaia* (1120), *Bolohov* (1150), *Blakorum* (1224), *Bolohovskaia zemlja* (1421). Pe tentoriul nostru de azi Vlaja (Cluj), Vlahii (Constanta) Vlaşca Ilfov) Vlăsceni (Dâmbovița), Vlăşcuț (Argeş), Vlăhița (Harghita)... etc. Dar iată ,,în afară" :
Jugoslavia: Vlahoberg (în Istria), Vlahi (mai multe sate) Vlaov,Vlasici, Vlaşca (toate în regiunea istro-română), alături de satele Rumeni, Rimania, Kapela, Vlasca, Vlascovo, Vlaska Mala, Vlaska katun,Vlahovi, Vlasi, Valachycsa, Vlaska-Vodă etc.
In cronicarii bizantini apar localitafile : Bătrâna, Lup, Draculici, Katunari, Kornuşa, Stupari, Cuma, Porcina, Mut, Ursulec, etc.
Grecia: Vlachokerasia (în Arcadia), Vlahoiaşi, Vlacho-Clisura,Vlaho-livadi, Vlachos, Vîrtopi, Curteşi, Nicolita, Furca, Breaza, Armata, Băiaşa, Fiorina, Fetița, Castani, Osani etc...
Albania: Vlăhinița, Vlahina, Vlahovo, Vlahani, Vlaho-Psilotara,Vlah Gorangi, alSturi de sate precum: Larga, la Vîrtopi, Colonia Armei, Fieri, Poiam, Ardeni, unde locuiesc şi azi români;
Bulgaria: Vlah-Mahala, Vlasbordo, Vlahi-Bunar, Vlasko selo,Vlasi, alături de toponimele: Haiduci, Funda, Colibi, Kătunica, Moşa, Troian, Măgura, Cercelat, Cufurica, Bănişor, Păsărel, Văcărel, Bucium, Periş, Satra, Cătun, Roman etc.
Cehoslovacia: Bella Valaska, Vlascova, Vlanovița, HoraValasica, Valaska, dar şi altele, precum: Staul, Lak, Peste, Bărbat, Cerbul, Brusturi, Sekătura, Şoimu, Strunga, Bradul, etc.
Polonia: Bolechow, Woloszyn, Wolosianka, Woloszata, ca şi Măgura, Rorunda, Baltagul, Capul, Cerbul, Leurda, Niagra, Troian.
Ungaria: Olahpatah, sau Wlachov, Vlehovce, etc.
Iată un teritoriu vast, care cuprinde statul Burebistian şi arată prin toponime cine erau acolo primii locurtori, şi mai ales ce limbă vorbeau mai înainte de venirea hoardelor migratoare aduse din Asia de bizantini şi de catolici, mai târziu. Interesant este că ai noştri „experti", deşi se plimbă peste tot, nu observă ceea ce nu cere o strictă specializare în lingvistică, ştiindu-se că un **toponim nu poate fi modificat după bunul plac**. Un exemplu simplu ar fi **Braşov**: o vreme a fost denumit *oraşul Stalin*, dar a rămas tot Braşov pentru localnici...
Nu mai amintim toate elucubrațiile panslaviste şi ne oprim aici...

Subminarea statului român – prin... dicționarele Academiei!

Subminarea şi distrugerea unei culturi naționale se face din interior, prin ocuparea punctelor de comandă de indivizi certați cu morala ştiințifică, care denigrează cu obstinație adevăratele valori. Acest aspect se va putea urmări în cele ce urmează ,,sine ira et studio". **Cocoțarea unor false valori se face în timp, deliberat, metodic, subminând marile noastre personalități, puse la index din varii motive**, precum Cantemir, Eminescu, Haşdeu, Nicolae Densuşianu, care nu mai sunt demult studiați, ci comemorați...
Avertismentul dat de Eminescu în Scrisorile sale celebre, si, explicit, în a doua *(,,De ce pana mea rămane în cerneală, mă întrebi?*"), este elocvent pentru cercetatorul de bună credință şi analiza sa este perfectă. **Cel mai înalt for, Academia, a promovat ura şi disprețul față de propriul popor, de adevaratele sale valori**. Falsele dicționare neconcordante sporesc confuzia termenilor fundamentali şi babilonia sporeşte în proporție geometrică. **Ultima batjocură - culmea, reeditată recent! - este Dic-tionarul explicativ al limbii noastre,** ce încheie batjocura lui Cihak, combătut la vremea sa de Haşdeu dar neluat în seamă de nimeni... **Ce află de acolo elevii şi studenții? Că limba românească este o ladă de gunoi în care migratorii ne-au lăsat cuvintele de bază, că 2/3 din fondul principal de cuvinte sunt slave, că jumatate din ele au origine necunoscută, deci nu sunt creația noastră... că nici un cuvânt de al nostru n-a pătruns în limbile celor din jur...**
Un asemenea subiect merită un studiu aparte. Brambureala dicționarelor editate la noi constituie puncte de sprijin ale propagandei antiromâneşti, urmărind subminarea statului national. Ieri şi azi. Daca în Şăineanu (*Lazăr Şăineanu (1859-1934), lingvist şi folclorist, evreu din Ploieşti, militant pentcu iudaism. Deşi, până în 1901, când a emigrat în Franța, nu a putut obține cetățenia româna, a debutat cu articolul ,,Elementele turceşti în limba română" (1885) şi a încheiat (în Romania) cu lucrarea „Influența orientală asupra limbii şi culturii romane" (1900). S-a căsătorit cu fiica lui Ralian Samitca, editorul sau. După emigrare îi va învața şi pe francezi cum să vorbească*...) mai auzim de cuvinte străromâne, ele dispar cu totul în DEX-ul lui Coteanu. Am aflat de undeva despre AETICUS HISTRICUS, dezvăluit de istoricul V.Nestor ? Nu.

Teoria vidului dacic şi falsul prin omisiune

Falsul prin omisiune funcționează perfect, ieri şi azi. **Că DACIA a fost locuită de la apariția omului** o dovedesc izvoarele arheologice ce există cu prisosință, numai că nepriceperea amănuntului că **tracii erau denumirea mitică a dacilor** a presărat incertitudini pe care le tot vântură denigratorii de neam şi limbă cu obraznicia lor caracteristică...

Teoria vidului dacic şterge, de pildă, pe autorul unei cosmografii din secolul V, iar furia anticreştină ateista şterge din istorie ierarhii vietii bisericesti, când arhiepioscopia Tomisului, vechea noastră capitală, avea un dialog permanent cu marii teologi, precum Vasile cel Mare, Ioan Chrysostom, Auxentiu de Durostorum, Satiros din Callatis (sec.Ill a.H), Hercleides Lambos, tot din Callatis, caruia i se atribuie o carte despre Viata lui Arhimede, ori Istros, autorul unei cărti despre tragedie etc.
Nu este un secret pentru nimeni că **de ştiințe se ocupau prelații**, care-şi schimbau numele reale prin simboluri ştiute numai de ei, **de casta IO**. Acest **Aeticus Histricus** a cutreierat întreaga lume, Europa, Asia, Africa. Peste 5 ani trăieşte la Atena, apoi în Spania fiind negutator de pietre scumpe şi aur, filosof, etnograf, geograf, explorator, medic. El va trece prin Armenia, la porțile Caspice, Alania până la Marea Înghețată. Nu va ocoli Mesopotamia, Izvoarele Gangelui din Himalaya, cu o nava de construcție proprie, până în Ceylon. Exploreaza Babilonia, Arabia, Egipt, Libia. Textul **„Cosmografiei"** nu s-a păstrat decât într-o formă destul de abreviată, dar informațiile sunt de mare preț pentru cercetatorii de mai târziu. S-au făcut după ea numeroase copii care au circulat. Una a ajuns şi la **Isidor de Sevilla**, care, pe baza ei, face lucrarea enciclopedică sub numele „Etimologii". Alt exemplar este folosit de presbiterul **Ironim** prin secolul VIII, care haşurează pasajele neconforme cu dogma Evului Mediu apusean. Copierea celor **o suta de pagini** se face la şcoala de manuscrise de lângă catedrala din Freising-Bavaria, în timpul arhipăstoririi lui Arbea (764-784), o copie păstrându-se la biblioteca publică din Leipzig. Importanța cărtii lui Aeticus Histricus este subliniata şi în secolul IX, de catre Hrabanus Maurus benedictinul, care îi arată şi **baştina, Histria**. Până în sec. XVI **erau 40 de variante** ale copiei inițiale a cărții intitulate "Cosmografia". Totodată, cuprinde un **alfabet sui-generis cu 22 de litere**. Ce este interesant? Că **reface sigla noastră, ce va fi evidentă la Champollion**, şi de mare sprijin scrierii hieratice, etapa cruciala în cunoaşterea adevarului nostru trecut.

Bulgarii şi ungurii se cred... olteni !

E timpul să intrăm în fondul problemei, dezvăluind ignoranța celor care *„ne fac legi şi ne pun biruri, ne vorbesc filozofie"*, cum scria cu dezgust marele nostru Eminescu. Iată un cuvant simplu; **BANAT** (Ban+at), precum şi Cnezat, Tar+at, Voievod+at etc. din substantiv + sufixul at. La fel Duc+at, Marquis+at etc. Ei bine, cuvântul **BAN**, deşi evident Bănia e în Oltenia, e considerat de Emese Kis ca fiind *„....de origine maghiară indiscutabilă*"(ISQM, 100). Cunoaştem toate tertipurile maghiare, dar să vedem replica oficială prin dicționarele noastre, care ar trebui sa fie clare:
• **Dicționarul limbii române contentemporane** (DLRC): „Titlu de dregătorie:
a) purtat de dregătorul delegat de regele Ungariei, cu administrarea unor provincii: Croația, Dalmația, Severinul pe care şi-l adăugau la titulatură şi Domnii Țării Rpmaneşti, după ce au luat în stăpânire, în sec.XVI, Cetatea Severinului;
b) (şi forma de mare ban) titlu purtat dregătorul delegat de domnul Țării Româneşti cu cârmuirea Olteniei; (mai târziu) titlu purtat de primul boier în rang (numit ban al Craiovei), care îşi avea reşedința la Bucuresti şi se bucura de o autoritate nominală asupra Olteniei;
c) titlu purtat de dregătorii delegați cu administrarea unor județe, ca de exemplu, Mehedinți, Tismana etc. (DLRLC, I, p,193).
• **Dicționarul limbii române modene**: ,,(înv.) Titlu de dregător:
a) (şi în forma de mare-ban) titlu purtat de dregătorul delegat de domnul Țării Româneşti cu cârmuirea Olteniei; (mai târziu) titlu purtat de primul boier în rang în Țara Românească (numit ban al Craiovei);
b) titlu purtat de dregătorii delegați cu administrarea unor județe oltene;
c) titlu purtat de dregătorul delegat de regele Ungariei cu administrarea unor provincii (DLRM,66).
• **Dicționarul enciclopedic român**: ,,Dregător maghiar însărcinat, din secolul XII, cu conducerea unei regiuni de graniță". După intrarea Severinului în componența Țării Româneşti, dregătorul acestei cetăți a luat titlul de ban. Acesta apare pentru prima oară în sfatul domnesc în timpul lui Mircea cel Bătrân (1386-1418). El a devenit un fel de guvenator al Olteniei. Începând din 1761, banul a fost reținut la Bucureşti ca sfetnic al domnulu1 şi înlocuit la Craiova cu un caimacan. În Moldova, dregătoria este consemnată documentar din secolul al XVIII-lea" (DER, 1,288).
• **Dicționarul explicativ al limbii romane**:
1) Guvernator al unei regiuni de graniță din Ungaria feudală
2) Titlu şi funcție de mare dregător în Țara Românească după sec.XV; (şi în formă de mare ban) titlu purtat de boierul ce guvena Banatul Severinului, apoi Oltenia. Cel mai înalt rang boieresc; persoana care deținea acest rang" (DEX,72).
• Micul dictionar encyclopedic:
1) Din sec. X, la slavii din sud, titlu purtat de unii demnitari cu atribuții politice, administrative, judiciare şi militare;
2) Din sec. XIII-XVI în Ungaria, dregător regal, conducătorul unei regiuni de graniță";
3) In Evul Mediu în Țara Românească: reprezentantul Domnului în Oltenia, din sec. al XIII-lea până la 1831 (şi în formă de mare-ban) a fost primul demnitar după domn în ierarhia dregătorilor. Vreme îndelungată, Bănia a fost apanajul familiei Craioveştilor. Din sec.XVII, în Moldova dregător domnesc; persoana care avea titlu de ban" (MDE.96).
Să vedem cum stau lucrurile la unguri despre BAN:
- În .."Magyar ertelmezo kezisetar": „Guvemator însărcinat cu conducerea unor regiuni din sudul Ungariei, între sec. XII-XVI. După 1867,titlul se acordă şi şefilor guvemelor autonome croato-slovene-dalmate".
- In „ A magyar torteneti etimologiai szotara":
1) 1116 – Funcționar superior regal al Croației, Slavoniei şi Dalmaliei;
2) 1233 – Guvernator al limeselor sudice;
3) 1535 - Comandanții unor cetăți de frontieră;
4) 1644 - Domn (Mnytesz, I, 236).
Punând cap la cap textele, observăm **inadvertente**, între care:
- La slavii de sud titlul BAN e cunoscut din sec. X, dar la noi se spune că este numai un titlu purtat de dregătorii maghiari din sec.XII...Apoi, dicționarele maghiare spun că titlul era pentru regiunile sudului, iar ale noastre nu precizeaza nimic. Apoi, când apare titlul? Înainte sau după ce e luată cetatea Severinului? Cercetarea de fond arată că este mult anterioară venirii

slavilor în Balcani. Cuvântul este neclar lingviştilor ce ne pricopsesc cu inadvente flagrante în ştiinţă. **Unii îi dau origine slavă, alţii maghiară, iar ungurii îl aduc din sarbo-croată**. De unde? De la AVARI...

Statul lui Burebista avea... mulţi bani

Harababura este perfectă! Saltimbancii noştri fac... ştiinţa. Şi, iată că **acest termen este răspandit în toată ţara, dovadă vechimea sa**: Ban, Banişor în Sălaj, Băneşti (Arad, Dambovita, Ilfov, Prahova, Vâlcea, Suceava, Vaslui), Băneasa (Constanţa, Galaţi, Neamţ, Teleorman, Bucureşti), Bănia în Caraş-Severin, Bănița în Hunedoara, Banu în Iaşi. Apoi, nume topice cu tema BAN avem Băneşti (în Moldova, raionul Teleneşti), Şeptebani (raionul Rajcani), Doibani (în raionul Dubăsari), toate în Transnistria. Deci, **toată Dacia îl are**. Dar şi este atestat de la **1213** Salaj, cf. Dicționar istoric al localităților din Transilvania (de Coriolan Suciu), deşi e mult mai veche localitatea... La Dictionarul onomastic român, al lui N.A.Constantinescu, apare în 1205. Cele de mai sus atestă sudul Ungariei? În sudul Ungariei este Sălajul? Ce are el comun cu slavii sudici? Poate numai **Bănişor, de langă Sofia**, comun cu cel din judetul Sălaj. Iar realitatea este alta. Bănişor (BAN-isor) **<u>într-o regiune unde mai aflăm nume de locuri româneşti</u>**, precum: Bărbătița, Gurguliat, Kornul, Păsărel, Purcenica, Văcărel, Vlasi, Cornița, Vlaşca, Ursulița, Cerbul, Mărul, Murgaş, Singurel, Bucina, Haiduci, Kolibi, Kufurita, Bucium, Satra etc...
Nici bulgarii nu se lasă mai prejos în falsuri lingvistice. Iată ce scrie Ivan Petkanov (L'element roumain dans les langues Balcaniques): ,,**Bănişor** - nom de lieu, par exemple un quartier dans l'aire septentrionale de Sofia porte ce nom" (DROM,3,p.l36). Numai că el dă şi cum s-a format acest cuvant, pornind de la o temă falsă. El zice: latin Balnea, bulgar banja+sufix românesc. De ce e fals? Nu-i spun nimic cuvintele din jur, care sunt româneşti? Cum **un feminin are derivat masculin**??? In ce limbă? Normal ar fi tost banjişoara-banişoara. **Fonetica este siluită de aceşti falsificatori** şi nu mai intrăm în amanunte, nu folosesc nimănui. Fals ordinar! **Un Bănişor apare şi în Jugoslavia**, în regiunea Kraziste-Vlasina (cf. Rosetti, IRL,432). Acolo are în jur: Crucita, Negrisor, Magura, Kormatura, Kornisor, Kornet, Taor, Rotunda, Durmitor, Cipitor, Visitor, Romania, Vlasi şi alte zeci de nume ce sunt româneşti, deci aparţin limbii adamice.
În Cehoslovacia: Banauti Tn fostul cqmitat Zeplin, Banova în Trencin, Banreve în fostul comitat Corner. Si, tot Tn context toponimicromanesc, precum: Albul, Arsita, Bradul, Brustura, Balta, Cerbana,Gaura, Corbul etc...
Urcăm **în Polonia**, cu: Bannica, atestat în 1549, ca şi cel din Hunedoara, Banicka, ca si Banica din 1563, unde Ştefan Metes aminteşte **112 sate românesti**, în regiunea Sambor 97, în Przemyeal 72, în Belz 25, în Halici 17 şi alte 6 în regiunile Sandecz şi Lubaczeo. Nu mai vorbim de cele nord-carpatice. După N.Drăganu, atestările încep din 1210,

Maghiarizarea şi bulgarizarea vlahilor

Să vedem **sudul Ungariei**. Numele sunt maghiarizate literal, dar sunt cele romaneşti, ca şi cel de la frontiera austro-iugoslavă. Cu slavii lucrurile sunt clare după 888, când se introduce în biserici ritul slavon. Până atunci era latina de bază. Înlocuirea latinei cu slavona o aflăm din mărturiile lui Paisie, la anul 1150, în Carst-venik de la Buda, unde citim: ***„Părintele Teofilact a invitat pe împăratul Asan ca să treacă în Valahia, să o cucerească şi să o cureţe de eresul rornan, care atunci stăpânea în ea. Asan s-a dus şi a supus ambele Vlahii sub stăpânirea sa şi a silit pe vlahi, care pană atunci citeau în limba latină, să lase mărturisirea romană şi să nu mai citească în limba latina, ci în limba bulgară şi s-a poruncit ca aceluia care va citi în latină să i se taie limba şi de atunci vlahii au început a citi bulgăreşte..."*** (RTO.593).
După Ioan Bogdan, documentele ungureşti nu vorbesc de voievozii români decât de la jumătatea secolului al XIII-lea încoace (p.106)...
Voievodatul s-a împrumutat într-o epocă cu mult mai veche şi aceasta trebuie să o punem **înainte de venirea ungurilor**, între sec VI-IX (ibid.176).
Dar, cum **slavii nu au state până în sec.VII**, Samo (623-678), Uniunea celor 7 triburi (sec.VII), Slovenia (în 630), Macedonia (în 658), este clar că nu poate fi vorba de un împrumut de la slavi.
Mai mult, conducătorii bulgarilor se numeau hani, nicidecum bani, voievozi, ori la noi hanatul nu este cunoscut. Cea mai târzie mențiune a banului este din 1478, când Rayn wayvoda în Caransebeş era şi viceban al Severinului (Bogdan, p. 172).

Ban - un prinț din sudul Franței...

Vom mai derula câteva date certe. Astfel în anul 1335, curteanul Dionisie este *,,magister şi banus de Zeurino"* (p.t69); în 1241, în cronica persanului Fadl Allah Raşid-od-Din sunt amintite luptele lui Ordu (conducatorul hoardei din timpul invaziei tătare), care, trecând prin **ţara Ilaut (Oltului)** a întâlnit pe Bezeren-ban şi l-a bătut. În 1240, întâlnim pe Luca bano de Scevrin, în 1233 aveam *„princoipe militiae paganorum nomice Osul"*, în Banatul timişan (RTO.261). Mai sunt atestați banul Simion din Bistrița-Năsăud, căruia Andrei al III-lea, rege ungar, îi confiscă moşia de la Saploc (Onomastica,111). În Monografia, almanah al Crişanei, Aurel Tripon arăta că, între 1201-1205 şi anterior, aici găsim pristalzi şi bani româneşti, voivozi ca Pavel voievod, pe vodă conte Sobozlon, satul cneazului (Villa Kenezii, MAC, 17).
Încă în anul 1261, Voievodatul Transilvaniei avea în frunte pe banul IRNERIUS (DIRI, I, 112 etc.). În sec.XIII, banatele devin voievodate. Limba are şi **femininul de Bana**, care e toponim şi în Ungaria şi în sud, la aromâni. Or, aromânii nu au suferit nici o influență maghiară, iar slavii imigrează în sec.VI-VII în Peninsula Balcanică. **Cuvântul are o arie largă, în provensală, în sudul Franței**, cu sensuri de*: proclamation, tyrannie, convocation, amende, peine* etc, ce în maghiară sau sarbo-croată, nici nu există. **În franceză are şi sensul de prinţ**, apoi banal, al banului, caracter monosilabic al limbii noastre.
Dar erorile lingvistice au un lanț mare. Şi, ce aveau avarii cu apusul Europei? **Sârbii vin în Balcani în sec. IX, din munții Kos şi Durmitor**, iar centrul teritoriului sârbesc se afla pe valea Ibarului şi a Limului, pe cursul Moravei apusene, un

adăpost natural, după care se extind. **În 1403, primesc de la unguri capitala lor, Oraşul Alb**, când recunosc suzeranitatea maghiară, sub Ştefan Lazarevici. Sigur este vorba de **BELGRAD**.
Cat de Bajan de la Ban, avar, nici nu poate fi vorba, pentru ca avarii erau conduşi de kagani, nu de bani... Or, **latinitatea noastră cu reverberaţii clare în apus este evidentă tuturor**. Dar Al.Graur îi crede ca venind din germanul Bana - interdicţie, dar aribanul dumişale are alte sensuri (proscriere, anatemă, interdicţie, vrajă, farmec etc.) În engleza înseamnă izgonire, anunţarea publică a unei căsătorii etc. Nicăieri prinţ. Şi în persană banul are sensul de păzitor, semantism apropiat de neolatine.
De altfel, **efigia banului era imprimată pe monede, circulând în Banatul respectiv**, la fel cum ducatul, sau marca în marcile germane, francul în Franţa etc. Într-un text din Nicolae Olahus se menţiona: ***„Mai jos de podul lui Troian se află cetatea Severinului, împreună cu alte trei care depind de ea: Orşova, Peth, Mihald. Cârmuitorul lor se numea Ban (Banus)”,*** amintind mai jos şi termenul Bantum, Banat deci (Olahus, 128).
Miron Costin menţionează: *„..mai sus de Muntenia, Tara Mehedinţului”.* Şi mai departe: *„Banul Mehedinţului are steag şi muzică ostăşească şi o pecetie deosebită în dependenţă de domnii munteni”* (Costin.I .23Q--231).
Prezenţa lor este în nord şi sudul Dunării. Iată-le: Timişean, Severin,, Olteniei, Mehedinţilor, Craiovei, sârbesc devenit Voivodina, Banatul Bosniei, Rama (Hertegovina), Banatul Knin, de Ozora, de So, de Kucevo, de Macva etc.
Ungurii vin în Banat între 1002-1003, când era conducator Gyla (Gelu). Numele ungar al Banatului azi e Bansag, însemnând ,,boierie”, deci nu de Banat. În cronicile medievale forma era Banatus, nu Bansag. **Sârbii vin în Banat în sec. XV**. Numele sârbesc e Banat, nu Bansag, pentru ei. **Cehii şi slovacii vin, ca şi bulgarii, în sec. XVIII. După Pasarovits vin şvabii. Toţi noii-veniţi numesc Banat, nu *Bantus*, demonstrând vitalitatea şi vechimea termenului românesc.** Mai curios e că forma ungurească Bantusi, e atestată abia în 1765. Pentru cine ştie maghiara e clar că putea fi Bansagi, dar niciodată Bantusi. **Şi în aceste teritorii, elementul românesc s-a bucurat de „*jus valahicum*”** (în turcă „cerna'ât-Î'Eflakan").
Cronicile vechi consemneaza pe romanul Iacob Gârlişte, în 1487, că vine Ban al Bosniei, ceilalţi cnezi... începând cu sec.XIII. Dar şi atunci mai erau consemnaţi, în hrisoavele vremii, banii: Lula, Luca (1233), Stefan (1243), Oslu (1254), Ponith (1266), Ioan (1238), Teodor, Mihail. Titlul de ban al Slavoniei dispare din acte în 1224, al Bosniei în 1251, al Dalmaţiei în 1254. Din Transilvania Imerius, la 1261.
...**Şi în Franţa exista termenul Banat, păstrat până azi** în Departamentul Ariege, arondismentul Foix, cantonul Tarascon-sur-Ariege. **Deci, nici o legătură cu limba slavă sau maghiară**, pentru că mai apar Ban-de-sept, în departamentul Vosgilor, ca şi Ban-sur-Mentre. Alt termen derivat e în franceză **Banlieu** (*espace d'une lieu autour d'une ville ou s'exercait le droit de ban*), **care aminteşte de Banlocul timişan**. În Grande Encyclopedie, termenul Banlieue pare descris astfel: ,,*Des le XI siecle en rencontre dans les actes des mentions de ces territoires avoismantles villes*”.
Toate poveştile pornesc de la analize fabricate de autorii de „sfârâiace" **precum Graur**, care crede că nu e românesc, că trebuia Ban latin să dea Bân. Bucuros de ispravă, crede ca a lichidat cuvantul din limbă. Cât de savant e în lingvistică, se vede clar fara ochelari de cal !...

Iorgu Iordan: ,,Românii sunt... bulgari! "

Dacă în scrierile lui Graur mai aflăm şi lucruri bune, adevărate, insul dovedind în general instrucţie solidă, copie a celei franceze, **la Iorgu Iordan ignoranţa îsi dă mâna cu mitocănia zarzavagiului bulgar.** El, poate nici nu ştie că bulgarii (b<v) sunt din fire Volgari şi bulgari.
Ne vom referi la opera sa de „maturitate” numită: „Dicţionar al numelor de familie româneşti”, căreia grafic nu i se poate reproşa nimic. „Carte de mare interes pentru „toţi romanii” (Editura Ştiintifică şi Encidopedică -Buc.1983), unde scrie Domnia Sa înca din introducers „Cred că lucrarea de faţa are o anumită importanţă, în primul rând prin bogăţia numelor înregistrate”. E vorba de **33.500 de nume** culese „din tot felul de izvoare”. Unde, formal, numele româneşti ar fi cam **51,72%** dar, mai amănunţit, se va ajunge numai la **3,67%**, iar fără derivatele lor, la **2,33%.**
Ce vrea să spună indirect acest ,,savant" de tarabă? Că limba română nu este creaţia noastră... Dacă avem în vedere că limba romana vorbesc cam **30 de milioane** din ţară şi din afara ţării, constatăm că e doar o listă cu nume de familie. Lucrarea conţine **o bibliografie anacronică, depăşita de mult** (Studii, II.p.7; Dicţionarul Transilvaniei, Banatului şi celorlalte ţinuturi alipite, de C.Martinovici şi N.Istrati; Cluj 1921; Andras Kereny-Die personnamen von Dazien, Budapesta, 1941 etc.). Lipsesc izvoare mai autentice, precum Coriolan Suciu - Dicţionar istoric al localităţilor din Transilvania, vol I si II (Buc.1968); Fontes historiae daco-romanae, 4 vol, de Emilian Popescu, Inscripţiile din sec. IV-XIII descoperite în Romania" (Buc.1967); „Inscripţiile Scytiei Minor”, în mai multe volume, ca şi „Histria” de V.Pârvan etc.
El mai scrie, tot în introducere: „... interesul cel mai mare pentru lucrarea de faţă îl prezintă, cum am mai spus, numele autohtone. Şi aceasta pentru că sistemul lor stă la baza celor româneşti, sau, mai precis spus, a continuat să se aplice de la început până astăzi fără intrerupere” (p.10). Aminteşte pe Decebal. În rest, numele autohtone sunt, juxapuse străirie şi nu mai sunt autohtone.
Să evidenţiem ignoranţa respectivului limbist:
•**Besea**, zice el, din bulgarul *Besju*. De ce, e vorba de populaţia **besică, de origine tracă**? Limba lor era cea de **a patra limba de cult din Imperiul Bizantin**. Cum se ştie, în secolele IV-VII, **slujba la locurile sfinte se oficia şi în besică**, alaturi de greacă, latină si siriacă, la **mânăstirea Sf. Ecaterina din Sinai, construită de valahi aduşi aici de către Iustinian în 536,** deşi se ştie că renumitul împărat era de fel din Mehedinţi, adus aici de către unchiul său Iustin. Sau academicianul nostru nabar n-are? În plus, inscripţii din Moesia Inferior vorbesc de Bessis din 163 e.n.
•**Bria**, de la *brei*, numele unei plante. Dar şi toponimul Briesti, cf. şi grecului Brie, pronunţat Vrie în mod frecvent. Pentru că **bria** apare şi în nume de locuri compuse, precum Mesembria, Selambria, Calabria, etc. În care semnincaţia este de **,,cetate".** La noi apare la 1494, în Moldova la 1429, sub numele Brievici.

•**Buzata**, scrie el, ar putea fi bulgarul *Buzata*. Numai că buză este nume românesc, ca şi albanezul buze (aromân - budza, meglenoromân - buza). Bulgarul buza „obraz" derivă clar din obrazu, zice el. Numai că nu există în bulgară...
•**Daca**, din bg. *daka*. Dacu, din bg. *dako*. Ar fi hipocorostica lui Iordan sau David. Nici o aluzie la daci sau la daca, arma națională. Numai că **Dacus şi Daca** apar înaintea venirii slavilor pe aici. Deci, zbarci, Iordane...
•**Daia**, slav *Daja*. Ce facem, domnule Iordan, cu Daia, sat în Harghita, pe unde bulgarii n-au călcat, ca şi în Mureş, Ilfov, Sibiu, Daia româna ALBA?? Ce facem cu împăratul roman **Maximus DAIA**, născut în **Dacia Ripensis**, nepotul de soră al lui **Galarius Maximus**, a cărui mamă **Romula-Reşca**, arată originea în Dobrosloveni-Olt? Dar se numea şi **Daia şi Daca**...
•**Gata, gata** - alt bulgăresc.(p.215). Aş, **nici nu există în bulgară**! Este în albaneză *„gat"*, în toscană „gatuaj" , ceea ce trebuia ştiut...
•**Leparg**, zici mata - bulgar *Leparov*. Numai că apare demult în iraca *Lipara*, nume de oraş, insulă şi arhipelag în Marea Tireniană. La noi şi schitul **Lipăreşti**, atestat în sec.XVIII, ca şi satul muntean din 1545.

Românii lui... Homer

•**Lisandru**, variantă a lui Alexandru. Perfect. Cu afereza lui „a" precum şi derivatul Sandru cu sincoparea silabei Li. **Apare tot în Iliada**. Uite pasajul homeric: *„Ajax sări la troieni, cu arma trânti pe Doriotos, fiul din flori al lui Priam, apoi nimeri pe Pandokos şi pe **LISANDRU**"* (C.X\, v.483). **Alexandru era numele purtat de Paris, fiul lui Priam, originea lui frigiană fiind acceptată de speciatişti**.
•**Maria,** nume biblic numai că **la noi aparedin sec.II, înainte de Edictul de la Milano din 313, deci înaintea Vulgatei traduse de Ieronim (între 395-405) în latina clasică**.
•**Scheau**, „bulgar" ? Fals din două motive. Se presupune ca ar deriva din latinul sclavul, care nu poate însemna nicidecum bulgar. Apoi ce facem cu **porțile scheene, care alături de cele dardane, apar in Iliada**? Noi aven schei în Bârgău, Braşov, Iaşi, Târgovişte, Suceava. Ce facem cu Schei atestat în Moldova ca sat în 1445, Schee (1616), Scheiani (1448), Scheia (1502) etc. Dar cu Scheii Braşovului, în Ardeal, amintiți la 1559? Dar acesta, într-o ignoranță desăvârşită, a vrut să-i facă pe conaționalii săi bulgari culții Europei!... Pâna şi **Troia**, ar veni de la *Troja*, iar Veza stă la baza lui Vezina, cel care apare la Tapae, locul doi după rege, etc. Mai mult, Papa ar veni din *ap* (ungar) ce ar însemna tata, leneş! Numai ca e atestat din sec. II etc.
•**Arma**, din bg. *Arma*. Ce facem, însa, cu ,,Eneida": Arma virumque canno"...
•**Asia**, din bg. *Asja*, zice Iordan. Ce facem cu textul din **„Iliada"**: *„Gemu, dar şi-n coapse isbindu-se **Asiu** hirtacianul...)".*
•La Iorgu Iordan, **Aurel si Aureliu** sunt neologisme. Numai că **Aurelus** apare în inscripțiile dacice **din sec. II**, deci nici vorba de cuvinte slave...
•Cel mare, traducerea ungurescului *Nagy*, zicea dumnealui. Numai că *Nagy*, adjectiv, corect înseamna mare, nu Cel mare. La fel Kis, cel mic, ba scris cu ortografie germana, *Kisch* (p. 109).

,,Moldovenii - bulgari asimilați" !?

Incolo, numai minuni, în sens de trăznăi, pe care le fac cei necrescuți la minte. Iată câteva: Făgăraş - Fogoras, Marin, Marina, din bg., rus, ucr. Dar ce facem cu **Marinus**, atestat încă din 97 e.n.? *Nichita, Pacea, Paul*. Stop. Zice că tot una cu Pavel. Chix! Ce facem cu **Paulin** de Nolla, cu,toponimul *Paulimandra* din Balcani (553-555)? **Timar** (**iu**) - unguresc, dar ce facem cu **râul** din nordul **Italiei** atestat de Virgiliu în Eneida? **Peste tot, aburi de ignorant...** Chiar, dle. Iordan, mai existați? Eu am dat examene cu unul numit **Mitu Grossu**, care nu avea nici capacitatea. Iorgu Iordan ce studii o fi avut?...
Unde bate şmecheria lui Iordan? În subminarea unității statului național roman, şi iată cum. Pentru el ,,escu" nu există în Ardeal. El rupe Ardealul de contextul românesc (tot cu *erdelu* o ține gângavul în percepere), deci, fiii lui Ion nu se puteau numi Ionescu. El scrie: *„Exemple de acestfel, pentru* **escu** *n-am întâlnit şi cred că nici nu există... pot părea aproape... absurde"(*p.17). Mai departe susține: *„autoritățile de pe vremuri, din regiunile, de peste munți, suprimau această finală când înregistrau numele românești"*(??). Ce spui Franț? N-ai auzit de maghiarizarea numelor româneşti?! Şi de ce nu te uiți într-o carte de telefoane, acolo te saturi de Popeşti şi Ionesti, lucru simplu ? Ori, dacă tot ne plimbăm prin lume, de ce nu ai citit lista de pierderi ale fostului Imperiu dualist, ca şi dintre iobagii sec XVIII?
Aveai şi anul naşterii şi numele Aldescu, Avramezcu, etc. până la Ztanenezku, Vakarezku, etc. Mai are el ceva strâmb şi cu „eanu". Şi cu sufixul oltean ,,oi", zice el, neaflat în Moldova şi Muntenia. Fals ordinar. Când nu mai are ce zice, o dă pe „slavona bisericească, bulgară". Ciocul mic, farseur ordinar! Chiar n-ai auzit de: „Hogy magyarositsuk a vezetek neveket" (Cum să maghiarizăm numele de familie). Poate, atunci, noi românii, pe ce te-am plătit?
Dar să vedem ce perle mai lansează ,,expertul". Iata alta, fără echivoc.
„O situatie asemănătoare în ce priveşte antroponimia devenită cu timpul românească (înainte ce-o fi fost?, întreb eu - TD) întâlnim în Oltenia şi Muntenia, cu deosebire în regiunea de şes a lor. Aici avem de a face cu nume bulgăreşti, mai rar sârbeşti, care se explică prin simpla vecinatate a românilor cu populația de limba slavă. Trecerile dintr-o parte în cealaltă a teritoriului scăldat de apele Dunării datează, cu unele întreruperi, încă din epoca romana (p. 15). Întocmai ca şi în nordul Moldovei, şi aici **populația asimilată cu timpul de către romani** şi-a păstrat, în parte, limba maternă. E vorba de bulgari şi de câteva județe munteneşti": (Ce spui, Iordane?! - n.T.D.) *Un cititor atent ți deprins să mediteze în legătură cu lectura are impresia că asistă la procesul de asimilare a populației străine la origine. Deoarece, am făcut din fugă un fel de comparație între nordul Moldovei şi sudul Munteniei, mi se pare logic să relev ceea ce un cititor temeinic n-ar avea nevoie să afle de la mine, că foştii ucraineni din județele de odinioară Dorohoi, Botoşani, Fălticeni, şi Iaşi, nu s-au gandit, cel puțin aşa apare din informațiile care te dau uneori, că părintii lor sau bunicii au vorbit altă limbă, pe care au uitat-o strămoşii lor*" (p. 15).
(**Închipuiți-vă, repetăm, că Institutul de Lingvistică al Academiei Române poartă numele acestui (efectiv) duşman ai României!!!...)**

Iordan nu dă nici o explicație, scrie: bulgar, rus, ceh, polon, unguresc etc., cu nici un argument, drept pentru care nici nu mai merită vreun comentariu. Gogorițe pe care orice alogen le împrăştie, simple gogoşi de tufă... Mă întreb, de ce nu ne-am botezat copiii Asparuh, Tervei, Kormesi, Sevar, Tetet, Toktu, Krum...Ormutag??? **Cele zise bulgăreşti sunt de-ale noastre, curate. Aici este numai o demonstrație de iresponsabilitate ştiințifică, o politizare absurdă**.

,,Eminescu - nume turcesc" !?!

Eu mai amintesc doar ultima mizerie. El scrie focos: *,,Ardealul, în sens larg (cu includere şi a Banatului) prezintă şi el un interes deosebit din punct de vedere antroponomic. Aci condițiile de viața au fost altele decât cele pe care le-am urmarit mai sus, unde m-am referit la cele două principate ale României vechi. În consecință,* ***şi numele de familie prezintă unele particularități absente dincoace de Carpați..."*** şi vorbeşte de ,,porecle" ce au la bază graiuri diferite etc. **Deci, una ar fi Ardealul, alta Țara Românească şi Moldova. Dar, cică şi în România Veche avem... mari influențe bulgăreşti, ucrainene etc.**
Oare acest savant de carton n-o fi auzit de *„A magyar nyelv torteneti etimologikai szotara"* în 3 volume? **Afirmația că Ardealul a depins de Ungaria vreme îndelungată e falsă**. In 1526, Ungaria devine paşalâc turcesc, iar Transilvania principat autonom. În 1688 e ocupată de Austria şi încorporată statului dualist. Nu mai dăm nici un citat stupid, ci concluzia: *,,În afara poreclelor, numele de familie româneşti sunt de origine greacă şi slavă."* (p.16).
In altă parte scrie că numele lui Eminescu e ,,turcesc". Halal, aferim!, ai urmaşi şi pe aici, pe unul Moise, care face lingvistică în piată, cu zarzavagiii! Eheu, fugaces Postume, postume...

Romanii - ,,slavizati" de... evrei

Alexandru Rosetti (de origine iudaică) a fost în cultura noastră un factor de progres, şi una peste alta, cu toate erorile specifice epocii, a răspandit un aer de bonomie bine calculată; stirpea boierească nu s-a desmințit. Impătimit de adevăr, analist desăvârşit, contestabil uneori, aura lui este reală, benefică. L-am cunoscut personal cu ocazia examenului de stat din 1962, când semnătura Domniei-sale m-a denumit profesor de istorie şi limba românească, meserie pe care n-am dorit-o niciodată. Eu eram din fire un posibil matematician, dublat de parfumul poeziei de care am rămas lipit.
Bineînțeles că **şi el a dat gir originei slave, ca venind din limba avară, cuvantului nostru fundamental de ,,BAN". Dar altfel, nu putea mişca în compania lui Alexandru Graur şi Iorgu Iordan** (toți de origine iudaică, ne învățau limba română), despre care am vorbit anterior.
În ştiință nu exista politețe, altfel gândind progresul ar fi fost imposibil. Drept pentru care, la adapostul câtorva decenii, e bine să spunem deschis şi umbrele care-i marchează erorile, care-i umbresc meritul.
E vorba de "caprovarzismul" specific unei epoci dictatoriale în care **ştiința devenise servitoarea politicii.** La şcoala de literatură de la Şosea, despre Stalin şi problemele lingvisticii i-am auzit pe **Coteanu şi Finuta Leibovici** (toți de origine iudaică, ne învățau limba română) inițial, pentru ca în bibliografie sa aflu şi o broşură sub titlul *"Influența limbilor slave meridionale asupra limbii romaneşti (sec. VI-XII)",* ed. Acad.1954, pe care o regăseam şi la Cluj, unde acad. **Emil Petrovici**(toți de origine iudaică, ne învățau limba română) oficia alături de Ion Pătruț agonia lingvisticii noastre. Isonul era ținut de Zdrenghea şi Romulus Todoran & Co. cu „dovezi" ce puneau la index pe Cantemir, Haşdeu, Eminescu după schema lui Cihak. Pentru cei care-i ascultaseră pe Călinescu şi Vianu, semnele de întrebare persistau, deveneau recul în fata modei devastatoare a culturii noastre naționale.
„Învățăturile din iunie şi august 1950" erau lege. O sesiune (,,ştiințifică" denumită) la Academie din 21-25 martie, urmată de cea din 2-4 iulie 1951, impunea bilingvismul slavo-român, de care n-am scăpat definitiv nici azi. Lindinile acestora, şcolite la Moscova, au rezistat, şi alte insecte, şi azi, se dau drept albine truditoare în lingvistica de la noi...
În fond, **schema falsă a etnogenezei noastre este intactă**.
După schema lui Cihak din 1879, din 5.765 cuvinte, 2.361 sunt slave, reprezentând 2/5 din lexic, față de numai 1.165 cuvinte de origine latină, deci 1/5 din limba românească. Teoria ,,circulatiei cuvintelor", genială, a lui Haşdeu a fost eludată, pentru că demonstra **că nu se pot face fraze din cuvinte exclusiv slave**, idee preluată exagerat de Şcoala Ardeleană, bine intenționată, dar tezistă. Celebrul dicționar al lui Massim şi Laurian, din 1871, cuprindea şi cuvinte cu origine îndoioasă. Teoria Stalinistă combatea pe N. Marr.
Stupid, dar concluzia lor era ca limba este preponderent slavă, cu gramatică latină!...

,,Bulgara - liantul dintre româna şi maghiară" !?

Teoria încrucişării limbilor balcanice cu preponderență bulgara este, într-o exprimare eufemistică, naivă, departe de adevar. Deci, caracterul balcanic al limbii noastre devine dogmă, decenii întregi. Se trece cu vederea că **Justinian era oltean din Mehedinți**, iar binefacerile sale pentru țara natală - uitate deliberat. Intrî în joc venedi (d = t, veniți), deci slavii de pe Vistula, Sclavinii si Antii. Rosetti reia cuvantul schiau, ca însemnând bulgar, eroare ce consolideaza aberația lui Iordan.
Mai aberant, **slavii, care erau tolerați, devin ,,învingători",fără a se spune unde şi pe cine au învins. Dar Derjavin coboară pe slavi înainte de sec.V şi Țara Romanească e denumită, chipurile, ,,țara slavilor"** (cf.Teofilaktos Simokattes, Jurecek etc.). Astfel, în incertitudine, **suntem mutați în sudul Dunării, nicăieri, ca să redevenim iartă țara de baştină majoritari, adevărat miracol**. Nordul Dunării era... țara nimanui. **Petrovici** mai spune că formarea s-a făcut de-a lungul cursului inferior al Dunării, de la vărsarea Tisei şi pâna la mare, unde stăpanirea Romei a durat circa 600 ani. Dacii de aici, spun ei, erau puțini şi neimportanti...
Pentru argeşeni eroarea este evidentă. Se consideră denumiri slave Slanic, Glâmbocel, Racoviata, Bratia, Rancaciov, Cârcinov, ce vorbeau bulgara... Se consideră ipotetică existența românilor în Moldova şi Ardeal din sec. XII. Numai că **la Glâmbocul din Vale, de langă Bascov, o cru-ce străveche vorbeşte despre satul Piteşti, deci de mii de ani**.

Cand prof. Ilie Bărbulescu arăta că **influenţe parţiale slave pot fi numai după sec. X**, e combatut. Se susţine aberant că slavii au fost pe aici cuceritori. Aberaţiile se ţin lanţ, iar logica este deficitară, **pentru că politica înlocuieşte ştiinta cu neruşinarea specifică hoardelor asiatice**. Eludând Karst-Venik, ei vor ca **noi, singurul popor născut creştin din lume**, să luăm de la ei termeni fundamentali din religie, ca şi să fi copiat forma statală a lor...
Ei vorbesc despre Boris şi Simion ca mijlocitori ai ortodoxiei noastre.
Numai că **Menumorut** pe care ei îl cred slav, e un cuvânt comun **NUME+MOTRU**, similar cu **NUME+DSEU**-**Dumnezeu**, **iar casta Motru era prima atestată în inscripţii**. Cea mai veche inscriptie a lor, din **943**, din satul Mircea Vodă, spune altceva. Miklosich, Miletic, P.Skok, Berstein, merg mai departe şi **exclud total pe români din nordul Dunării. Apoi alt miracol, „populaţia majoritara slavă" este „romanizata".** De cine? Cum? Cand? Nimic clar. Beznă babilonica...Se mai spune despre influenta greacă asupra bulgarei; în fonetică, vorbe, nimic clar.
Bulgarii vin în Balcani şi întemeiaza statul în 679, iar expansiunea lor ar începe din 802, când hanul Krum, apoi Ormutag şi Boris vor cuprinde şi Banatul şi Ardealul pană la Tisa. Relaţia cu sârbo-croata este forţată şi nu ţine de ştiinţă, cât de politica lor expansionistă, distructivă. Se uita de Vasile al II-lea BULGAROHTONUL.
Le rămane numele, iar apoi iau nume pure româneşti ale vlahilor oprimaţi. Se mai susţine că bulgară a fost liantul dintre daco-romana şi maghiara! Românii erau inculţi, după părerea lor.,. Aberaţiile cu Crăciun, colinda, Rusalii, Troian, sunt absurde. Se mai spune că slavii dau şi lecţii de cultura românilor: cobila, grindei, plug, rariţă, cormană etc. ar fi cuvinte slave, de provenienţă bulgară. Aici, Rosetti capituleaza total în fata lui Iordan.
Simple iordane...

Legile universale ale limbii romane

N-aş dori, în nici un caz, cu toată simpatia pe care o mărturisesc, să arat că Eminescu îi considera ,,cu nas subţire". Aşa este. El ştia dincotro bate vântul epocii. Dar, cum Constantin şi Metodiu, fraţi din Tesalonic, spune legenda, traduseseră Evangheliile, iar Constantin inventase alfabetul glagolitic, cel cirilic venind mai târziu în Bulgaria, centrele devin Ohrida şi Preslav, cu multe modificări, spune Rosetti. Destul ca sa se concluda că vechea slavă bisericească ar fi limba bisericii ortodoxe slave şi românesti.
Incursul în fonetică e derutant, ambiguu slavofil. Incursiunea în sintaxa merge pe aceeaşi schemă, eronată total. La vocabular, pe criteriul cronologic, erorile sunt mai flagrante. Inutil de repetat. Mă întreb, cum n-a observat că **BOIERUL avea boi, iar OIERUL oi** ??
De fapt, **două legi sunt românesti şi universale: simetria ad/ba, ca şi relaţia consonantică surd/sonor.** Se vede ca operaţia Babel nu este încă clară lingviştilor noştri. Şi, poate, nici nu avea cum să fie, de vreme ce abia acum am citit scrierea hieratică. Vom insista deci, **pe prefixe si sufixe, care, în afara regulilor de pronuntare, separa limba unica de cele 72 de graiuri.**
Pocind cuvintele noastre, Rosetti le declara străine. Evident: Ne, PO; PRE; PRO; RAS; ZA, sunt cu citate trunchiate. Ca şi sufixele: ac, aci, alnic, an, ante, ar, as, ca, mci, eala, ean, elnie, enie, et, ic, ici, ina, is, iste, ita, iv, nic, og, us... false probleme veştejite de scrierea hieratică. Şi în Onomastică, ca şi în Topomastică, acelaşi fals procedeu, prin care se va „demonstra" pnoritatea slavilor şi dispariţia autohtonilor.
CANTEMIR, în ,,Metafisica" sa, a dat cheia scrierii hieratice, ignorată de Rosetti. În încheierea nefericitului opuscul, nedeosebind codurile de limba vorbită, scrie dezinvolt: *„Limba romană este urmaşa limbii romanizate a populaţiilor dunărene, care a suferit o putemică influenţă a limbilor slave meridionale"*. Sertarele istorice sunt convertite într-un amalgam din care cititorul obişnuit, ameţit de teoria lui Stalin, nu mai pricepe nimic. Nici nu îl vom lăsa în boii lui şi vom vorbi despre relaţia cu graiul maghiar.

Academia Româna... de la Budapesta?!

De altfel, **limba lor este bine denumită ungară, nu maghiară**. În 1963, apărea cartea lui Barczi Geza („A maghiar nyelv eletraiza"), în care susţine că ungurii n-au împrumutat din limba romanesca decât cel mult **8 cuvinte**, cu caracter regional, de care n-aveau nevoie. Iată, deci, cum **cercul denigrării este bine concentrat de către denigratori. Chipurile, ei sunt superiori, nedisimulând dispreţul şi ocara la adresa localnicilor. Aceşti semisălbatici asiatici fără ţară şi limbă au luat la monosilabele lor urlate, de oriunde, dar nu de la romani**...
Un alt autor, **Bledi Geza**, e de parere că vreo 600 de cuvinte romaneşti au intrat în lexicul maghiar. Lucrarea se chema *„Influenţele limbii române asupra celei maghiare"* şi a apărut şi în *,,Limba Română",* revista de la noi. Culmea, **nimeni nu i-a acordat nici o importanţă** şi cele 600 de cuvinte sunt „ungurești" în toate dicţionarele şi statisticilede la noi...
Profesorul **Isac Mocanu**, ardelean de bună credinţă, plurilingvist, va trimite un studiu temeinic Institutului de lingvistică, dar răspunsul lui **Petrovici** este prompt: lucrarea nu are nici un merit. Mocanu demonstra că **mai mult de 600 de cuvinte sunt româneşti, nu maghiare**. Pentru că el întreba pe „expertii" de la noi, de ce nu se ocupă de transferul din româna în maghiara... Cum, de ce? Să strice schema lui Cihak ?! Şi argumentele nu ar fi lipsit. Un alt autor maghiar, anume **Alexiss Gy,** vorbind despre Cihak, scrie ca numărul de 580 de cuvinte maghiare este exagerat, reducând numărul lor la **349**.
D.Macrea, alt venit pe val în lingvistică, validează pe Cihak. Se uita că **Dr. Cihak, fratele împricinatului ,,lingvist", scrie că acesta nu ştia nici o limbă şi era un escroc**. Lumea tace, deşi lucrul e clar.
Limba reflectă cultura şi civilizatia unui popor, determină fiinţa sa etnică şi rolul în dezvoltarea sa socială, e actul de cetăţenie în marea comunitate a popoarelor. Legea diferenţierilor promovează evoluţia întregii comunităţi numite POPOR. **Cosmopolitismul este duşmanul real.** Cunoştintele pot şi trebuie să fie multe şi cît mai multe. Aşa e determinat progresul.
De la cine au deprins agricultura şi meşteşugurile migratorii, dacă nu de la băştinaşi ? Fantezia nu ţine loc de ştiintă a limbii.
Hoardele puse pe jaf erau atrase de bogaţia vieţii materiale, fapt evident. **Noi suntem singurul popor care n-a râvnit şi nici n-a cotropit alte teritorii străine.** E bine ştiută însa lupta pentru spaţiul strămoşesc, împotriva invadatorilor.

Potrivit DLRM avem circa 9.000 de cuvinte, iar cu cele omise cam **10.000**. Care alt popor mai are atâtea cuvinte? Analiza monosilabică şi structurală va lumina această coloană infinită a spiritualităţii noastre. Oi n-avem, brânză mâncam, asta este lozinca cotropitorilor, care judecă poporul după caciulă, cojoc şi opincile confecţionate de industria populară.
Dar, colaborarea cu duşmanii se cheamă trădare şi trebuie pedepsită ca atare, fără milă. Oalele sparte trebuie plătite, chiar dacă respectivul „nu suportă puşcăria" şi e... ,,cult". Năvălitorii aveau maximum 200 de cuvinte iar subterfugiul că le-ar fi completat cu cele latine este fals.

Hoarda era analfabetă - Ungaria - un stat tampon creat de Vatican

In istoria bizantină, **maghiarii** apar undeva **în Nordul Mării Negre, cu origine mongolă, cu viaţă parazitară.** Un alt autor maghiar, Ban Aladar, în „Origmea maghiarilor", citează pe Ibn Rostah, care scrie: *„...ei (maghiarii)* ***locuiesc în corturi****... iarna se retrag langă rauri, unde pescuiesc şi unde trăiesc comod. Ei stăpânesc pe toţi vecinii, pe care îi obligă la sarcini grele şi îi tratează ca pe nişte prizonieri, apoi îi târăsc la Kerci, localitate de langă mare... unde ei vând prizonierii şi cumpără stofe greceşti şi alte mărfuri"*.
Un alt autor bizantin, Profirogenetos, fiul împăratului Leon cel Mare şi Înţelept, referindu-se la aceeaşi fază a istoriei acestei hoarde mongole, scrie:, **„Viaţa lor era cea a nomazilor de stepă".**
Călugărul catolic Iulianus descoperă în anul 1236 o fracţiune importantă a poporului maghiar şi scrie despre ei astfel: **„... trăiau ca animalele sălbatice, nu lucrau pamântul, mâncau came de cal şi de lup şi altele de acest fel, beau lapte de iapă şi sânge".**
Hoarda este bătută de Besseni şi ruptă în două. O parte se retrage în Asia, cealaltă se opreşte în Carpaţii Păduroşi din zona Ungariei, după care ocupă cotul Tisei, o zona de mlaştini şi balţi, unde caii găseau planta coada calului. Aici e germenele viitorului stat maghiar. **Statul este creat de catolici împotriva ortodoxiei noastre, un stat tampon. De fapt, ei au fost aduşi de bizantini, iniţial, împotriva Apusului catolic, fac incursiuni devastatoare până la Roma şi, plătiţi dublu, devin catolici.** Hoarda de manevra...
Bessenii erau Basarabenii (Arabia bessenilor) cu confuziile de rigoare ale lingvistilor, deşi **Ara** însemnă **ţinut**, iar **avius-a-um drum**; deci **fără drum**, din lipsă de piatră, lipsa drumurilor aratandu-i numele. Cum cealalaltă era... pe nisip.
In timp, civilizarea hoardei are amprentă germană, de netăgăduit. Chiar în condiţiile maghiarizării forţate din Ardeal trebuie să subliniem rolul preoţimii ortodoxe din Moldova şi Ţara Românească, stavilă în calea tendinţelor de desnaţionalizare, ale imperiului catolic cosmopolit. **Progresul lor se referă la ultimele veacuri, Evul Mediu apusean fiind cunoscut ca un adevărat viespar, în care primatul era al forţei şi al sălbăticiei.** Este cunoscut disprețul lor față de cultura apuseană.

Curs practic pentru ,,academicieni de carton"

De fapt, observăm lipsa de pregătire lingvistică generală la cei care emană, în numele Academiei, anume, regulile generate de transfer ale cuvantului dintr-o limba în alta.
1.**Nici un cuvant nu trece dintr-o limbă în alta decât din necesitate.** Noţiunea e însoţită de cuvânt, numele ei primar. Dacă în limba noastră perioadă s-a folosit cuvântul maghiar gozos (ghezeş), acesta a disparut când a apărut cuvântul romanesc tren. Sputnicul este sputnic.
2.**Trecerea unui cuvant în altă limbă** se face numai printr-o arie de contact dintre două limbi, **prin convieţuire îndelungată în timp.** În contextul noii limbi, poate lua şi alte sensuri, potrivit fonetismului limbii adoptive.
3.**Transferul e compromis, dacă se modifică cuvintele,** lucru curent în lingvistica maghiară.
4.**Cuvintele maghiare nu pot apărea în Ţara Românească şi Moldova, dacă nu sunt curente în Ardeal.** Şi exemple aberante suntdestule, precum „alean" pe care DLRM îl probozesc din maghiarul „elen", sau Bacău...
5.**Nu se poate considera transfer numai o parte din cuvant**, ci trebuie studiată întreaga familie a cuvântului respectiv.
6.**Analiza structurală a cuvintelor dezvăluie originea lor**. Acest lucru se cunoaşte prin monosilabele, purtătoare de sens.
7.Oricât de multe cuvinte ar împrumuta o limbă din alta, ea nu-şi schimbă caracterul său particular, distinctiv, structural. **Din două limbi diferite nu apare una simbiotică, ci una învinge**.
Necunoaştere sau neaplicarea legilor de mai sus duce la fals. Aparent paradoxal, **denigratorii de ieri sunt şi azi la modă.** Cum am mai scris, **limba românească este o protolatină arhaică şi populară, limba lui Adam si Eva.**
Intervenţiile zişilor intelectuali în lexic s-au dovedit a fi cuvinte parazitare, de care limba s-a curăţat, fiind organism viu. La vremea sa, Eminescu a vorbit clar despre aceste aspecte ignorate la noi, cu bună stiinţă, dar cu **rea credinţă**. Din dicţionarul lui Şăineanu, au fost omise o serie de cuvinte vechi, arhaice, în mod neiustificat (iată numai câteva: amăruţă, aret, băgău, bobuşor, boldiş, bonzar, borhan, botoşi, braneţ, buflea, butori, butaciu, brânişor etc.). De ce lipsesc numele de jocuri, precum calabreaza, haţegana, trei-păzeste etc., dar apare jocul maghiar boricza, pe care nu-l aflam nici în dicţionarele maghiare?
Latina arhaică nu are nimic de-a face cu Roma. Iată un exemplu clar, cuvantut maghiar ernyo, venit din arnieu, nu din cuvântul latin araneum, pentru că apărea atunci aranyeum. „Kep" vine din ,,chip"' şi nu din tipus, ca şi elegans, tigris etc. Fără biserica catolică, maghiarii n-ar fi supravietuit. Nu putem purta manuşi în ştiinta. Şi mai e ceva destul de important. Ei sunt minoritari în propria lor ţară.
Să revenim la **broşura ,,caprovarzistă" a lui Rosetti.** Spun eu noutăţi? Deloc. Numai că, în bibliografia cercetată de distinsul academician, lipsesc multe cărţi care l-ar fi îndrumat spre adevăr. Aristotel nu putea lipsi, vorbind despre cuvânt şi importanţa sensului primar. Or, dumnealui scrie clar: „Cuvantul este arbitrar, aceeaşi noţiune poartă nume diferite în diferite limbi: romaneşte casă, franceză maison, rus dom (Introducere în Fonetica, 1967, pag.100).
Presupunerile despre accent, vocale, diftongi, triftongi **nu au o explicaţie ştiinţifică**, ci bănuieli de care se îndoieste orice vorbitor, fie şi neşcolit. La consoane, alte scheme prefabricate în creuzeta Turnului Babel, care şi azi e practicat de tot felul

de creatori de bezicuri stupide. **El mai scrie ca maghiarii găsesc în Ardeal o toponimie a unei populații slavo-române, cu conducători slavi...**
Numai că chiar cuvântul Ardeal apare din epoca bronzului, când nu auzise nimeni de maghiari şi slavi. E vorba de **inelul de la CELEI, care aparținea Banului BOB**. Quod erat demonstrandum.

Capitolul IV - ETNOGENEZA ROMÂNEASCĂ - UN FALS GROSOLAN

Desnaționalizare prin... romanizare
Teoriile în uz privind limba şi istoria națională sunt copii ale unor autori străini, în care interesele politice ale acestora au prioritate deplină. În esență, **urmăresc subminarea statului național unitar roman. Un popor fără limbă nu are istorie, nici drepturi depline asupra teritoriului pe care-l stăpâneşte. Limba determină însăşi naționalitatea.**
Iată cât de actuală este observația lui **Aaron Florian**, rostită în 1843 la Academia Mihăileană (,,Profesiune de credință", Bucuresti, 1982, p. 127): ***„Începutul ce ai este necunoscut, numele ce porti nu este al tău, nici pământul pe care locuieşti; soarta ta aşa a fost, ca să fii tot cum eşti; leapădа-te de începutul tău, schimbă-ți numele sau primeşte pe acesta pe care ți-l dau eu, ridică-te şi du-te din pământul pe care-l locuieşti, că nu este al tău, şi nu mai munci în zadar, căci tu nu poți fi mai bine decat eşti! Şi într-adevar, toate aceste cuvinte ni s-au zis de către străini: începutul ni s-a tăgăduit, numele ni s-a prefăcut, drepturile ni s-au călcat în picioare****, numai pentru că n-am avut conştiința naționalității noastre, numai pentru că n-amavut pe ce să ne întemeiem şi să ne apărăm drepturile".*
S-a creat axioma că latinitatea limbii noastre ar avea drept bază pierderea limbii dacilor de dragul culturii superioare a romanilor. Analfabetii noştri şi-au uitat limba lor multimilenara fascinați de scandarea latinei clasice, **pe care şi-ar fi însuşit-o într-un timp record, pe care nici savanții de azi nu l-ar putea egala**.
Neavând şcoli în care să învețe **au deprins-o oral pe genunchii soldatilor veniți din întregul imperiu roman, adevărat miracol** - pentru ca apoi ei înşişi să devină propagandiştii codului latin, devenind populate romanizata, fără etnie în câteva generații, deci rupându-se de tot ce era cultură şi civilizație autohtonă, **pentru ca apoi să mai uite două treimi din limba pe care o învățaseră fulgerător**, de dragul monosilabelor urlate ale migratorilor.

Alogenii ne învața... limba română !

Făcând o statistică a explicației etimologice din dicționarele în uz, procentele sunt uluitoare... Cu alte cuvinte, strămoşii noştri erau mult mai înapoiați, nu numai față de Roma, dar şi fața de hoardelor migratoare care, în schimbul jafului, ne blagoslovesc cu cuvinte fundamentale! Ca să fie completă batjocura, baştinasii nu se pot despărți de romani, îsi părăsesc țara, rătăcesc un mileniu pe undeva prin Balcani, pentru a reveni abia în secolul XIII, să redevină majoritari pe neobservate în străvechea lor patrie, după o incalificabilă blendăreala de nomazi. **Între timp, hoardele migratoare botează țara, munți, ape, câmpii, devenind băştinaşi cu drepturi depline istorice certificate de lingvişti. Astfel că urmaşii dacilor devin straini, toleranți în propria țara! Aceasta este, pe scurt, teoria imigrațională**, creată nu numai de către neprietenii declarați, dar şi cea mai cunoscută în mediul şcolar, mediu şi universitar.
Elementul etnic dac ar fi dispărut cu totul, astfel că noi suntem dezmoşteniți: o populație incertă, romanizată, contopită cu elemente slave, maghiare, turcesti etc. **Şi fantezia asta, uşor de combătut, ține loc de etnogeneză a poporului român... În general, toata teoria este susținută din umbră de către specialiştii în limbi, care se întrec să afle cât mai multe cuvinte străine în lexicul românesc. Am observat că marea lor majoritate nu cunosc limba noastră şi nici n-o vorbesc în familie...** Ei o află în dicționare şi, de aceea şubrezenia si ilogicul argumentelor puerile nu pot rezista oricarui cercetator imparțial.

Lingvistica românească - o batjocură națională !

De observat că, **potrivit dicționarelor în uz, din circa 10.000 de cuvinte, jumătate au origine necunoscută, numai că nu există în nici o alta limbă. De ce nu sunt româneşti? Păi, 5.000 de cuvinte, în comparație cu cele 200-300 cu care au venit migratorii, ar strica toate calculele batjocurii naționale numită lingvistica românească ! Mai mult, din limba noastră, migratorii n-au nici un cuvânt!** ? Aşa aflăm din dicționarele noastre...
Este adevărat că limba românească este eminamente latină, dar nu de proveniență romană, ci **o protolatină arhaică şi populară**, denumită în fel şi chip, **protoariană, traca vedică dar cu valenlele certe ale limbii adamice, care coboară în timp până la stadiul copilăriei neamuiui omenesc,** prin valoarea pe care o au monosilabele în formarea cuvintelor. Este de altfel **singura limbă fonetică**.
În ceea ce priveşte pretinsele împrumuturi din slavă, maghiară, turcă etc., la o analiză mai atentă, vom constata că, de fapt, cuvintele sunt **româneşti, luate de către popoarele migratoare respective.** Cercetând dicționarele lor constatăm că nici nu există în limba respectiva, ba, mai mult specialiştii straini susțin originea românească a multor cuvinte, fapt ignorat de ,,experții" nostri! Referiri vom face la **dicționarele maghiare** care sunt **mult mai exacte şi adevarate** în foarte multe cazuri în contrast cu cele de la noi...
Este de reținut observația lui **Sextil Puşcariu**: „Cu cât cercetările etimologice progresează la noi, cu atât ne convingem mai mult de două lucruri. Mai întâi că elementele latine sunt mai multe în limba noastră decât se admitea în general până acuma, şi al doilea, că în cazuri când cuvintele româneşti se potrivesc ca înțeles şi formă cu cuvinte ale popoarelor împrejmuitoare, la ele obscure etimologiceşte, **noi am fost mai ales cei care le-am dat, decât cei care le-am primit".**
De fapt **studiile de la noi nu se ocupă de mult de daci. Toți cei care au alte păreri sunt eliminați**, chiar dacă se numesc Haşdeu sau Cantemir. Chiar populația romanizată nu mai interesează: a dispărut! Aşa a apărut **Ipoteza Bernştein** (Tot de origine iudaică...) potrivit căreia în Muntenia, între sec. III-XIII, nici n-a existat populație romanică, ci numai slavi. Dacă adăugăm că toponimia este considerată de către specialişti de proveniență slavă, ştiindu-se că primii ocupanți botează

locurile, iată-ne străini în propria țară! Mai mult: uneltele agricole, animalele şi peştii, inexistenți la ei, sunt cuvinte de origine străină.

Romanizarea - o teorie penibilă, dar oficială !

Oameni cu studii înalte consideră că primii pionieri ai lăudatei civilizații romane ar fi fost comercianții, care ar fi generalizat romanizarea Dobrogei cu mult înainte de venirea lui Traian. Întrebarea este **de ce n-au făcut acelaşi lucru grecii,** cu mult înaintea lor, în aşa-zisele colonii greceşti? Grecii erau inferiori romanilor? Şi, de ce **toată influența turcă de secole nu a dus la turcizarea Dobrogei?**
Numai că **faimoşii colonişti veneau din Peninsula Balcanică sau din Asia Mică şi vorbeau dialecte ale limbii unice din Spațiul tracic**, componente ale protolatinei aparținătoare Spațiului Burebistian. **E greu de observat ca până azi se vorbeşte aceeaşi limbă românească pe acest spațiu imens?!** O întrebare de bun simț ar fi: **de ce nu s-a impus aceasta latină măcar în Roma**, ca să nu vorbim de întreaga Italie? Falsul teoriei pe care o girăim este grosolan şi răspunsul la îndemâna oricărui om cu judecată. Cum se ştie, **era interzisă scoaterea coloniştilor din Italia**, fiind depopulată. Oricum, **nu ne puteau romaniza alogenii nelatini ! Numeric erau o infimă minoritate şi nu aveau cum vorbi latina clasică romană, folosită exclusiv în cancelarii şi în biserica pagană catolică.**
Legionarii - câți vor fi fost - postați în garnizoane, păstrau ordinea, se opuneau răscoalelor şi nu se ocupau cu şcolarizarea băştinaşilor; negustorii învață şi ei câteva cuvinte ale localnicilor, ca să-şi poată continua afacerile.
Alți factori inventați? Ciobanii în transhumanță. Numai că vorbăreții specialiştilor nu prea au cu cine vorbi în afara turmelor şi animalelor sălbatice.
Şi, de ce n-am compara iluzia romanizării Daciei între 106 - 271 e.n. cu realitatea tristă din Basarabia, care, între 1812-1918, cunoaşte, atât sub țarism, cât şi sub comunism, cea mai grea teroare: deportări, obligativitatea limbii ruse în şcoli, falsificarea istoriei şi a zisei limbi moldoveneşti etc., fapte cunoscute, şi să constatăm că, în afara unor influențe în lexic, nu au putut nicicum modifica structura latină a gramaticii, nici lexicul majoritar românesc. **Se compară ce se fabulează despre români cu ce fac ruşiji?**
Oare, jefuitorii romani şi-au propus vreodată schimbarea limbii? De ce măcar în Italia nu au făcut acest lucru? Dar în nordul Africii, Asia Mica, Malta etc., de ce nu s-a petrecut nimic deosebit în acest sens? **Pentru că e pură fantasmagorie toata teoria.** In Ardeal, maghiarizarea forțată a reuşit numai prin unitație cu Roma, doar parțial, deşi cunoaştem metodele hoardelor, de la huni la hortyşti!
Ipoteza romanizării prezintă şi alte obiecții serioase. Să presupunem că ea s-ar fi petrecut în ,,teritoriul ocupat vremelnic", care nu reprezenta decât o parte a Daciei. **Cum a cuprins Spațiul Burebistian?** Lingviştii pretind că răspunsul este simplu: *,,prin extinderi masive de populație şi prin emigranți"*... Aici, **fantezia depăşeşte orice limită**! Nu se cunoaşte oare lupta neîntreruptăa a dacilor liberi, care dețineau trei sferturi din țară? Oare, ,,populatia romanizata" devine o masa de agitatori, părăsindu-şi ocupațiile pentru propaganda în folosul Romei? Copilării ! Nu aveau altă treabă? Erau misionari? Din ce trăiau? Se mai scapă din vedere că ne aflăm în perioada migrației popoarelor, de confruntare permanentă, când localnicii n-aveau timp de propagandă împotriva propriului popor! Si despre ce expansiune a limbii poate fi vorba, când limba se învață în familie? **Ridicolul unor asemenea explicații sfidează orice logică!...**

Pretenții teritoriale prin falsa lingvistica

Romaniştii îşi mai bazează teoria lor şi pe inscripțiile din Dacia, acuzând imposibilitatea traducerii lor prin nepriceperea celor care le-au scris. Aurul şi piatra erau la dispoziția analfabeților ?! Iar numărul lor mare - repetăm, **peste 90%** - arată că **Dacia era centrul întregii antichități, cu mult înainte de fundarea Romei. Scrisul începe la Tărtăria cu mai mult de un mileniu înainte de scrierea sumeriană...**
Ipoteza oficializată ar mai fi că limba noastră are la origine latina romana, care a suferit, în contact cu limbile slave, influențe profunde, devenite componente fundamentale. Naşterea ei s-ar fi datorat stăpânirii romane asupra unor triburi care s-au romanizat, perioadă în care ar fi dispărut elementul etnic daco-get, urmând ca formarea sa definitivă să se petreacă în urma unei convietuiri de secole cu elementele slave.
Excluzând deliberat permanența autohtonilor, **teoria subtilă duce la ruperea strămoşilor daco-geți de urmaşii lor direcți: românii.** Iată substratul antiromânesc al acestei faimoase teorii: înlocuirea termenului de daco-get sau străroman prin vagul ,,populație romanizată", care aduce pe tapet necesitatea altei teorii „a continuității", necerută nimănui pe glob, şi care, în fond, ține pe loc cercetarea adevarată de mai bine de un secol.
De ce această nouă diversiune? Ca să se legitimeze apariția statelor la toți vecinii migratori, noi fiind ultimii, veniți de nu se ştie unde, ca să copiem modelul lor, ori să preluăm forme de organizare din Bizanț, prin intermediul lor. Astfel, nord-dunarenii ar fi o populație romanizată, la care se adaugă slavii romanizați. Deşi diferențierea dacilor din masa tracilor este clară, fie şi numai din textele clasice rămase, ai noştri caută cu elan o limbă tracă (niciodată pe a geților!) despre care fiecare scrie ce vrea. În fond, limba dacilor poate fi de orice fel, numai latină, nu! Aici e miezul problemei, pentru că s-ar exclude faimoasa romanizare, **iar dacă s-ar dovedi că vorbim aceeaşi limbă de mii de ani ar dispărea şi faimoasa problemă a continuității. Atunci s-ar observa că latina clasică este o creație târzie, un cod de cult şi cancelarie, necum vorbită vreodată.**

,,Limba românească e muma ceii lătineşti"

O metodă curentă antiromanească este **falsul prin omisiune**. Nu ne spune nimic despre cei care au o altă părere. Aflăm în vreo carte părerea lui Petru Maior? Iat-o: ***„... De aceia, măcar că ne-am deprins a zice că limba română e fiica limbii lătineşti, adecă a ceii corecte. Totuşi, dacă vom vrea a grăi oblu, limba românească e muma limbii ceii lătineşti"*** („Ist. pentru începutul Românilor în Dacia", Pesta,. 1812, p.316). Sau, în aceeaşi ordine de idei, a lui **Constantin**

Cantacuzino-Stolnicul: ***„Iară Dachii, prea marea lor limba osebită având, cum o lepădară aşa de tot şi doară a romanilor, aceasta nu se poate socoti nici a crede”.*** Acest adevăr de bun simț a apărut într-o carte editată la Lyon, încă din 1667. Să nu fie cunoscută „specialiştilor” noştri?!
Nu e vorba de necunoaştere, ci de tăcere deliberată. Iata şi părerea unui străin de neamul nostru, care nu poate fi acuzat de partizanat: ***„Latineasca, departe de a fi trunchiul limbilor care se vorbesc astăzi, s-ar putea zice că este mai puțin în firea celei dintâi firi romane, ca ea a schimbat mai mult vorbele sale cele dintâi şi, dacă nu m-aş teme să dau o înfățişare paradoxală acestei observații juste, aş zice că ea este cea mai nouă din toate, sau cel puțin este aceea în ale cărei părți se găsesc mai puține urme din graiul popoarelor din care s-au născut. Limba latinească în adevăr se trage din acest grai, iar celalalte limbi, mai ales moldovenească, sunt însuşi acest grai”*** (D'Hauterive, Memoriu asupra vechei şi actualei stări a Moldovei, Ed. Acad. 1902, p. 255-257).
Bine înțeles, era vorba de limba română, unitară în cele trei țări.

Ungurii nu s-au romanizat în 1.000 ani!...

Ca şi iluzoria slavă veche, **latina romana fără Biserica Catolică n-ar fi supraviețuit**. Dialectele triburilor italice şi-au păstrat până azi particularități clare, dovadă ca nici aici romanizarea nu are un suport real. In ceea ce prtveşte **limba românească**, trebuie să ne obişnuim cu **existenta ei străveche din limba unică adamică, aparținând bazei din care s-au diversificat dialectele locale latinofone prezente în Italia, Spania, Portugalia, Franța,** prin arhaismul sau protolatin.
Este vorba despre **latina populară (vulgară)** despre care Pisani face si următoarele precizări:
„Unitatea limbii latine vulgare este admisă astăzi ca o dogmă...ea s-a menținut atâta timp cât puterea centrală a avut posibilitatea să impună o limbă comună întregului imperiu, adică pană la sfârşitul veacului al IV-lea pentru imperiul de apus şi veacului-al VI-lea pentru provinciile orientate”.
Latina era accesibilă celor instruiți în şcoli. Latina n-a fost niciodată accesibilă poporului de rând, care vorbea **graiuri barbare disprețuite de oficialitate, limbă diferențiată în graiuri locale, după provincii, care se emancipează în timp, devenmd limbi naționale în zilele noastre. Ele nu au un fond roman**, ca şi cele din Italia şi limba românească.
Pentru că fenomenul de sinteză invocat între limbile locale şi cea romană, dacă ar fi fost real, ar fi dus la apariția de limbi neolatine şi în Egipt, Malta, Asia Mică, etc., unde n-a rămas nici o urmă de la latinizare, ori romanizare...
In Ungaria, latina medievală a fost un mileniu limba universală a regatului. Latina se folosea exclusiv în şcoli, administrație, biserică, ştiința etc. A apărut o noua limba latino-maghiară? Nicidecum. Limba maghiară şi-a împrumutat cuvintele din limbile populației băştinaşe, păstrându-şi caracteristicile inițiale. Ea a ieşit la lumină abia în secolul al XIX-lea, devenind limba oficială literară a statului ungar.

Romanizarea-nedorită chiar de... romani

Pirone din Udine (1871) arăta că ***„limbile romane, aşa cum apar ele în mărturiile scrise din evul de mijloc, nu derivă din limba latină (romană, nn.) nici pe calea filiațiunii, nici pe calea corupțiunii, ci ele ni se prezintă doar ca o redeşteptare a dialectelor vulgare ce se vorbeau încă înainte. Deci, limba latină ajunsese a o constitui într-o limbă nobilă. Aceste dialecte vulgare au rămas obscure tot timpul când limba latină a fost întrebuințată în scris şi ca limbă de instrucțiune în şcoli. Îndată însă ce şcolile au încetat şi limba nobilă s-a pierdut în mijlocul barbariei, dialectele vulgare, care până atunci nu se puteau mişca, au fost gata să ia locul limbii latine şi din momentele acestea începe o nouă civilizațiune în lumea romana”.***
Surprinzător, **şi azi mirajul Romei ține loc de ştiință**...
Romanomania susținută de o elită patriotardă e o naivitate care nu rezistă celei mai elementare critici obiective.
Este interesant, însa, că mari lingvişti susțin cu totul altceva. Iată, **Carlo Tagliavini** se referă direct la chestiunea de față, scriind despre originile limbilor neolatine astfel: „Din punct de vedere al lingvisticii romanice ar fi bine şă se rețină două lucruri: **noțiunea de romanitate a fost o noțiune esențial politică, iar romanii nu şi-au propus niciodată o asimilare violentă a populațiilor supuse şi nu au încercat nicicând să-şi impună limba lor**”.
Nici nu ar fi reuşit, chiar dacă ar fi dorit. **În spatele zisei simbioze se afla, de fapt, un război de 100 ani al, cărui final a fost alungarea stăpanirii romane din Dacia**.

,,Vaporizarea" dacilor - visul vecinilor

Ocupându-se de cea de a doua componentă a limbii noastre prin slavii romanizați, **se acreditează ideea periculoasă a stăpanirii spațiului nord-dunărean de către slavi înca din secolul al IV-lea, în timp ce românii ar fi apărut abia în secolul al XII-lea!** În sprijinul panslavismului se aduce pretinsa dovadă a toponimiei slave de la noi. Dacă ar fi reală s-ar demonstra că slavii au fost primii ocupanți - ceea ce se şi susține - şi că românii ar fi sosit aici abia după ce slavii ar fi stabilit întreaga toponimie. Numele topice, odată stabilite, nu se mai pot schimba. „Oraşul Stalin” pentru localnici a rămas tot Braşov!
O întrebare elementară ar fi: **dacă nu era nimeni pe aici, cine i-a romanizat pe slavi, cine i-a desnaționalizat?** Nişte cete de nomazi, ciobani, puteau desnaționaliza o populatie sedentară de slavi care se înrădăcinase aici de 6 secole? **Totul e un fals ordinar!** În tot spațiual Burebistian, Slovacia a fost singura zonă unde, numeric superior, a învins elementul slav.
Ar trebui subliniată superficialitatea cu care ni se dau explicații lingvistice...
„Printre vechile denumiri de râuri, din teritoriul nord-dunarean, câfeva sunt socotite trace: fonetismul formei actuate româneşti al unora din ele denotă însă că ele au fost transmise populațiilor de limba română de către slavi, care, la rândul lor, le-au împrumutat de la vechile populatii locale nord dunărene".. .etc.

Ce frumos, ce poetic, **ce antiromânesc! Nu oricine scrie ca Al. Rosetti**, în Istoria Limbii, vol.11, p. 62! Deci, casație. *,,Cea mai înaltă autoritate academică, universitară"* etc. Asta învățăm!
Deci, numele topic a fost preluat de la ,,populatii nord-dunărene", transmis slavilor sau maghiarilor, de la care l-am preluat noi. Dar, cine erau acele populatii? Nu cumva, dacii? Sau popoare migratoare incerte care au fost trecut pe aici?
Aici, **antiromânismul îşi dă mâna cu absurdul**. Iată, din nou, ruptura dintre daci şi români. **Este esența întregii teorii: dacii s-au vaporizat, ungurii şi slavii au botezat țara, devin băştinaşi iar românii tolerați...**

Ro.mâni – „oamenii Soarelui" (Fiii Luminii)

Şi pentru ca lucrurile să se complice după dispariția din scripte a daco-ge|ilor, după un mileniu apar vlahii. Alte teorii. Este adevărat că românii s-au numit în chip şi fel. La noi se acceptă ca valah este un termen generalizat în Evul Mediu, denumind pe români. Cât despre termenul de romani, apare chipurile abia în sec al XIX-lea. Aşa să fie?
Analiza monosilabelor arată **cuvântul Români compus din Ro+mâni: ro=simbolul solar, rotund, întreg, închinători ai Soarelui, reprezentat în toate religiile cu simbolul R.** A doua parte a cuvântului **mâni** - duce încă în perioada vedică, atunci când aceşti **mani, descendenți ai lui Manu, primul legiuitor, erau considerați oameni întregi, drepți. Diferența dintre romani şi români e mult discutata ..căciulă". Numai în limba noastră literară cuprinde temarul A,â,ă.** Uşor de observat că **avem ă şi î, onomatopeile râsului şi plânsului. Căciula arată şi că la noi e şi iarna. Ceea ce Italia nu are.**
Să învățam limba noastră!...

EU.RO.PA = Eu, Soarele, Tată

Adâncindu-se analiza monosilabelor se ajunge la adevaruri nebănuite. **Chiar numele continentului nostru EU.RO.PA, arată cine a botezat lumea.** (se ştie: EU, ca şi RO, iar PA=tată!). Numele de **VLAHIA apare în BIBLIE drept HAVILA (EDEN)**... anagramat. Era şi acesta un procedeu de diversificare a limbilor (BISANTUL - ISTANBUL; MANOLIS - SOLIMAN; AHIM - MIHAI etc.) În epoca romană, actuala Germanie era împărțită în **West fellah şi Ost fellah**. Egiptenii se numeau **felahi**. Iată, deci, cine erau de fapt băştinaşii denumiti astfel... Se mai ştie că erau **închinatori zeului Soarelui**, iar cuvântul **ALB** apare sub forma **BAL**, zeul suprem, despre care cuvintele româneşti **bălan, bălai**, ca derivate, **denumesc rasa albă, căreia aparțin dacii**. Aşa sunt descrisi în mărturiile scrise rămase din antichitate. Poetul OVIDIU aminteşte că **romanii îi numeau pe daci ,,Plavi", pentru culoarea blondă a părului lor.** Termenul latin **flavus-a-um, auriu, bălan, prin palatalizarea lui „v" a devenit Flahus, şi specializat VLAHUS.**

Bal.ac/Val.ac - rasa albă din ,,Țara Zeilor"

Mai sus arătam ca **închinătorii lui BAL considerau albul expresie a curățeniei şi desăvârşirii, drept atribute ale zeului suprem**. În cartea sa ,,Marii Inițiați", vorbind de rasa alba, Edouard Schure notează: **„Această rasă urma să inventeze cultul Soarelui şi al focului sacru şi să aducă în lume nostalgia cerului"**. Erau numiți Hiperboreeni, despre care vorbeşte şi mitologia greacă.
Se cunoaşte destul de bine cum **BAL.ac** devine **VAL.ac.** Prin trecerea lui **B în V**., fenomen curent. Dacii se mai numeau **ACI şi AVI**. În „Cronografia" lui Ioannes Mahales (cca 491-578) gasim o referire la **regina BOA**, care domnea peste hunii sabiri, după dezmembrarea imperiului lui Atila, aliată cu **Justinian**, **văduva unui rege VLAH**. **În secolul V, înainte de apariția slavilor în Balcani, aflăm toponimul VLAHERNE**, ceea ce arată neadevărul că slavii ne-ar fi numit vlahi.
Misterul Get este de nepătruns datorită întunericului care acopera limba. Izvoarele cele mai interesante sunt păstrate în cărțile sfinte ale brahmanismului. Cele 4 Vede, textele liturgice care le însoțesc, dar mai cu seamă acele speculații cu caracter teofilosofic numite *„Upanişade"* sunt de folos pentru cercetătorii tineri, ca şi epopeile cu caracter popular *Maha-Bharata si Ramayana*.
In India, limba vedică era demult uitată, şi, ceea ce este notabil, numele zeităților principale nu au lăsat nici o urmă. În schimb, **toponimele din nordul Moldovei şi Ardealului păstrează până azi numele zeilor vedici**, aşa cum demonstrează **Nicolae Miulescu în cartea sa ,,Dacia, Țara Zeilor"**, ridicând semne de întrebare privind patria de origine a celor care, cu turmele lor, au ajuns de au cucerit India. Este vorba, desigur, despre **INDIA PONTICĂ, aflata în nordul Mării Negre**, despre care izvoarele tac.
,,Este un fapt cunoscut (spune Louis Jacolliot în ,,L'Olympe Brahmanique", ed, 1981, p.3) ca ***Atharva - Veda, scrisă într-o sanscrită primitivă, aproape monosilabică, nu mai era înțeleasă deja în vremea lui Manu de către brahmaciari sau elevi în teologie şi că în aceea vreme, păstrându-i formele arhaice, a fost transcrisă de Sunasepa într-o sanscrită mai modernă, sanscrita Vedelor".***

Brahmani sau... blahmani ?!

Unde a fost, deci, locul în care acei **MANII**, **stăpâni ai creației**, au trăit,.cărora li se mai spunea şi **Prajapati**?
In urmă cu două secole, răspunsul nu putea fi dat. **Descoperirea sanscrită a reprezentat o mare cucerire a lingvisticii**: specialiştii şi-au dat seama că nu au de-a face numai cu o nouă **limbă care se înscria în familia celor cateva idiomuri vorbite pe pământul Europei, dar că, în noua limba descoperită, fiecare dintre cele europene îşi găseau reflectate multe din elementele de fond ale lor** şi că toate acestea aşterneau peste fondul lingvistic european o rețea de legături necunoscute şi nebănuite. Pentru un timp s-a crezut într-o limbă mama, într-o limbă din care cele europene ar fi luat naştere, apoi diverse teorii care s-au anulat reciproc.

Cercetand cu atenție literatura sanscrită, oamenii de ştiință au reuşit să determine prezența a **două ,,momente" de spiritualitate în lumea celor pe care îi numim arieni**. Primul este momentiul **VEDIC**, cel de-al doilea momentul **BRAHMANIC**, iar între ele, cu o lungă şi frământata perioada de tranziție, epoca **UPANIŞADISTĂ**.
Deosebite aproape total unul de celalălt, cele două momente - care, de fapt, înseamnă prezența întinsă peste multe milenii a două diferite feluri de a înțelege şi de a gândi, sunt prinse între ele printr-o țesătură de legături, stabilite cu multă pricepere de preoțimea brahmană, între ce a fost şi ceea ce ar fi dorit să fie. Cunoscători fără pereche ai sufletului omenesc şi stărilor sociale de atunci, **preoții brahmani au țesut o retea încalcită de credințe noi** (în raport cu cele din perioada vedică), retea care se dezvolta pe textele ,,brahmana". Întreaga cădere a înaltelor înțelesuri vedice se oglindeşte în contrastul dintre aceste texte pline de imprecații şi blesteme şi frumusețea imnurilor din RIG-VEDA.
Cert este că odată cu aceste imnuri o religie unică exista.
Societatea arienilor cuceritori ai Indiei era bine organizată iar casta militară (Kşatrya) cu atat mai mult.
Cartea lui Miulescu aduce cercetarea într-un nou stadiu prin dovezile pe care le prezintă, demonstrând ca **leagănul neamului de oameni numiți Carpato-arieni vedici s-a aflat în interiorul lanțului carpatic,** cuprinzând întregul bazin hidrografic al Dunării. Că **între SOMEŞ şi SIRET**, cu greutate **în zona RODNA/DORNA**, **Rarău şi zona Dej/Satu Mare**, s-a aflat unul dintre principalele centre de dezvoltare a spiritualității vedice. Că **SOMEŞUL**, cu întreaga sa albie, a rămas în amintirea celor plecați să cucerească India, ca **un loc sfânt**, descris în upanişade. **Toponimia someşeană oglindeşte lumea zeităților vedice de cult lunar. Cheia de deslegare a limbii vedice este limba populara veche a neamului nostru românesc.**

Capitolul V - LIMBA ROMÂNEASCĂ = LIMBA ADAMICĂ

*"Nici o cercetare omenească nu se poate numi cu adevărat ştiință, dacă nu este dovedită prin demonstrații matematice, pentru că Universul ascunde sub aparențele sale o realitate matematică".***Leonardo da Vinci**

„Istoria - invadată de mişei şi trădători"

Două componente fundamentale ale cunoaşterii au rămas în afara conceptului de ştiință: lingvistica şi istoria.
Minunat început am avut prin corifeii în fruntea cărora se situează Fr. Bopp, W.Jones, E. Burnout, savanti ai secolului XIX, epoca în care lingvistica nu fusese invadată de „simpatizanti" mai la început, mai târziu de atația „înfeudati" fie unor interese politice, fie unor josnice interese băneşti.
Acelasi lucru îl observa în istorie Vasile Pârvan: ***„Istoria a fost invadată de cei mişei, cei trădători, care au fost poftiți alături, ba mai sus decat cei curați, cei drepți****, o amară prețuire pe arginți pentru sângele vărsat în lupte... Şi zarafii cântăresc în talgere: aurul rasăritului, focul Carpaților, grâul Dunării, codrii munților. Călcarea cuvântului dat e astăzi lege. În înăuntrul țării nu vezi decât necinste, cățărare desperată către locurile cele mai de sus, goană după avere, murdărire a tuturor numelor curate de luptători, fără frică împotriva răului".*
Rezultatul căderii de mai târziu a acestor discipline, caracterizată prin interesul unor explicări apriorice, a fost dezastruos pentru adevăratul scop al ştiinței, care este şi va rămane cunoaşterea adevărului. Din teoretizarea unor neadevăruri ce trebuiau impuse pentru a constitui argumente - în istorie şi limbă - s-a născut un haos în care fiecare poate renunța la orice criterii logice aparținătoare ştiinței, poate face afirmatii lipsite de temei sporind confuzia.
Un exemplu concludent se poate scoate din **filologia occidentală, care, lucrând în interesul Romei catolice, a încercat să facă din limbile celtice şi cele celto-germane limbi latine**, mergând până la totala eliminare a elementului celto-galic din franceză, celto-germanic din limbile germano-saxone, celto-iberic din portugheză şi spaniolă etc.
Cat priveşte cele întâmplate în Europa de mijloc şi mai ales în zona balcanică, exagerarile au fost şi mai lipsite de decența cerută de morala ştiințifică. **Pentru a se sustine tendinta de expansiune de la Petrograd** (în perioada comunistă, centrul s-a mutat la Moscova) **s-a născocit aşa numitul slavism**, de care, sau în jurul căruia, se aliniau popoarele balcanice, la baza cărora se afla, în realitate, elementul scitic, pe care slaviştii au încercat să-l desființeze cu desăvârşire, ca şi cum acest mare neam ar fi fost şters de pe fața pământului de o putere cerească, sau înghițit de ,,rusalce". Limba noastră ar fi, după propagandiştii panslavismului, împestrițată cu elemente slavone, **lingvistica profesată la noi fiind la discreția denigratorilor de neam ş1 limbă.**

Dacii din... Grecia şi India vedică

Premiza că limba românească ar fi o neolatină oarecare este falsă şi păgubitoare. Trebuie studiată în compoziția chimică a cuvintelor sale (are peste 150.000), de la valoarea stabilă a monosilabelor, termenii săi fiind aparținători limbii primare.
Aşa cum am văzut, **limba vedică a avut inițial un caracter monosilabic, relația sa cu limba românească fiind directă în cazul toponimelor şi hidronimelor analizate şi, interesant, în această filiație intră şi greaca veche**. Între primii zece înțelepti, eel de at şaptelea **PRAJAPATI** este **PRACETAS** sau **DAKSA**.
Într-o legătura înserata în CARTEA LEGILOR LUI MANU (cartea IX-a.art. 128)citim: „În acest timp, pe vremuri, **Prajapati DAKSA**, chiar el, destină pe cele cincizeci de fiice ale sale scopului acesta, pentru a-i face fiii care să-i înmulțească neamul".
„El dădu (din cele 50 de fete) 10 lui Dharma, 13 lui Kazyapa şi 27 lui Soma, regele brahmanilor şi al buruienilor de leac, cadorisindu-i cu găteli din cele mai minunate pentru plăcerea sa.
Legenda este ,,preluată" în mitologia greacă, numai că erau fiicele regelui DANAOS din Argos, măritate cu fiii lui Agyptos, fratele său. Cum oracolul prezisese uciderea lui Danaos de către un nepot, din dorința regelui, fetele îşi ucid bărbații în noaptea nunții. Dar Dypermnestra îl cruță pe Lycaios, care îşi ucide socrul, împlinind oracolul...

Filiația este evidentă. Am citat legenda vedică pentru a sublinia că **numele țării, DACIA, era stravechi şi nu o denumire dată de romani**, cum se spune, spre diferență de geți, cum îi numeau grecii (eroarea este comună în dictipnare şi studii de specialitate).
Implicațiile acestei puneri în valoare a toponimiei țării noastre prin descoperirea strânsei legături care există între ea şi religia vedică, între ea şi atâtea feluri de manifestare a lumii vedice, sunt multe şi nebănuit de interesante. Şi asta nu numai pentru noi, dar şi pentru istoria arianismului din toate timpurile şi de pretutindeni, istorie care până azi a rămas ascunsă în dosul unui întuneric de nepătruns. Se poate astfel stabili între evenimentele istorice, o logică înlănțuire şi neîntreruptă continuitate. Istoria neamuiui nostru în special se va face înțeleasă.
Acel ruşinos semn de întrebare pe care unii pretinşi oameni de ştiinta îl puseseră asupra existenței neîntrerupte a acestui neam pe aceste locuri nu va mai însemna decât o ruşine pe obrazul ştiintei.

Limba adamică - o limbă onomatopeică

Pentru a da un răspuns convingător, **va trebui să împingem căutările până la începuturile formării limbii**, a acelei limbi care, după cum vom arăta, stă la baza tuturor limbilor ce se numesc ,,neolatine". Când a fost acest început? Şi unde s-a închegat el ca arie geografică?
Prima caracteristică a limbii de început, creație omenească, se va regasi în pronunțatul său caracter onomatopeic. Termenii acelui început de limbă se referă la noțiuni dintre cele care au fost primar cucerite, precum denumirea manifestărilor naturii, ce reuşea să impresioneze în mod deosebit pe cel ce trăia în mijlocul lor. Tunetul, zgomotul ploii, fâşaitul ierbii şi al frunzelor, susurul şi gâlgâitul apelor în scurgere, manifestările audibile ale unor animale periculoase, sau necesare vieții şi altele asemenea au constituit primele elemente de limbă cucerite de omul european. Şi toate acestea au fost puse în slujba intercomunicării. La început au fost cele mai uşor însuşite, mai uşor înțelese, mai uşor de rostit. Şi acesta a fost caracterul primar specific limbii de început a populației europene. Imitând sunetele specifice emise de anumite păsări le-au şi botezat (cucu, pitpalacul, pupăza etc.).
Îndeletnicirea principală era cea de vânător şi pescar în căutarea hranei. Începutul de limba a fost supus unui proces continuu de erodare şi însuşire de noi termeni prin contactul dintre grupurile de vânători, care explica ***bogăția de sinonime caracteristică limbilor europene şi în special acelor zone de latitudine medie a continentului***. Şi, spunem că în limbile europene de astăzi există un fond comun de cuvinte rămas din acele vremuri, adică de atunci când procesul de individualizare - atât al popoarelor, cât şi al limbilor - nu-şi făcuse apariția.
Identificarea acestui fond de cuvinte nu este lesnicioasă, dar nici imposibil de realizat. ***În afara onomatopeilor, numele animalelor de hrană sunt primele care fac parte din acest fond comun***. Bou, oaie, capră, cal, miel, ied, numele unor păsări, precum gască, curcă, rață, gaină, nu sunt decât câteva dintre cele despre care vorbeam. Dacă aceste denumiri sunt produsele gândirii omului de după ultima glaciațiune sau că ele sunt anterioare, nu putem şti, dar, pe noi ne interesează să stabilim cu ce bagaj de cunoştințe lingvistice a intrat omul în epoca pe care o trăim. Şi, ne interesează în mod deosebit, întrucât pe această cale vom putea afla în ce măsură popoarele Europei sunt înrudite între ele şi care este aportul fiecăruia la dezvoltarea vieții spirituale pe care lumea europeană şi-a pus amprenta. **Cum spiritualitatea unei lumi se oglindeşte mai cu seamă în limba pe care o stăpâneşte, ne vom ocupa de acest aspect esențial.**

Limba română - cerebrală şi primordială

Vechimea limbii noastre este evidentă prin onomatopeile sale întrețesute organic în familii de cuvinte (a foşni, a sâsâi, a sforăi, a guița, a mârâi, a cotcodăci) **imitative, identice sunetelor din natură**, şi îmbracă înțelesul în structuri morfologice specifice. În acest mod, fie şi numai din exemplele de care dispunem, se poate face dovada că limba română ***deține formele cele mai autentice ale limbii europene primare***, limba care stă la baza tuturor celor considerate până acum arianice, indoeuropene, trace etc, oricum ar fi denumite.
Autenticitatea acestei însuşiri priveşte existența rostirilor primare ale omului european, de la forme onomatopeice neevaluate la modul de formare a cuvintelor prin apropieri de monosilabe cu sens clar, bogația de toate nuanțele şi cu toate formele de extensiune prin asocieri şi selecție logică. Pe baza acestor materiale se constată şi se poate dovedi că **limba noastră - în raport cu celelalte limbi europene - este o limbă ce are la baza formării sale cel mai mare procent de cerebralitate.** Aceasta se verifică prin felul gândit (niciodată întamplător) al marei majorități a termenilor rezultați prin alăturarea monosilabelor arhaice. Şi, astfel, după observația initială că stă la baza celor ,,reale neolatine", ajungem la concluzia că, de fapt, **limba românească - aşa cum vom vedea prin scrierea hieratică - stă la baza tuturor limbilor numite arianice**. Acest adevăr rezultă şi din faptul că, **luată drept etalon, justifică toate înrudirile ce se constată între limbile derivate**, însuşiri care păstrează legăturile cele mai apropiate între elementele rezultate din nucleul de bază (cel românesc) dar se depărtează între ele pe masură ce ariile geografice, prin spații separatoare între ele, sporesc.

Limba română - din India la Atlantic !!

Iată monosilaba primară **,,pi"** (pi.c - picătura, piciu, pici.or, pi.ez, pigment, pila, pi.ta, pisc etc) în înțeles de **mic**, dă termenilor conținători de orice limbă înțeles apropiat de cel din care a derivat. Astfel, iată câteva cuvirate din ,,neolatine".
Franceze: pic, picoter, pignochez, pilon, pigment, pincer etc.
Italiene: pica, pianto, pigolio, piluccare, pizzian etc.
Latine: pica, pila pilum, pilus, pinso -are etc.
Spaniole: pico, picada, pildora, pimienta etc;
Populația vânătorească a păstrat, firesc, numele animalelor de hrană, ca şi pe cel al acelora de care se fereau:
...booo...muuu...beee...prrr...ssăă...hârr...

imitații bou...vacă...berbec, capră...şarpe...harmăsar...
Dar iată şi denumirea lor:

Sanscrit	Zend	Grec	Italic	Celt	Lituanian	Teuton	Slav	Românesc
bo.goguo	-	bous	bos	oso	gou	chuo	karova	bou
staura	staora	tauros	taurus	tor	taura	-	tour	taur
avi	-	ois	ovis	oi	avis	ewe	-	oaie
asva	-	ipos	caballo	aspos	asua	-	-	cal

Interesantă este şi filiația altor cuvinte vedice. *De la Ganaka rege, Kuning şi konig gerrnan, king în engleză: ganâ = mama, regăsit în grecul yune, goticul quine, engl. queen, slavul quena. În fine, de la* ***dama = casă****, domus, demos, domu, daimh...*
În vedică, **dava = bărbat**. **vi.dava=văduvă**. Având în vedere înțelesul românesc din cuvintele : vi.ața, vi.țel, vi.king, vi.ta etc care înseamnă „fără", spre diferenta de IVI, deci Vi.dava=fără bărbat, iata cuvintele păstrate în alte limbi: veuve (francez), vidua (latin), vodova (slav), viduvo (gotic), widewu (prusian vecni), foadvha (celt). Monosilaba ve=a țese, în vieo (latin), wab (german), weave (englez), iar siv = a coase, în suo (latin), suija (got), siwa (englez), siur (grecanian), Xas.suo (grec).
Lucrarea pământului este denumită la noi **a ara**.
În Vedo-sanscrită: *ar*, grec-*aroun*, latin – *aro arare*, german - *ararr*, slav - *arati*, lituanian - *arti*. În sanscrită câmp cultivat - *arga*; grec - *agres*; latin - *ager*, gotic - *akra*; româneşte - ***ogor***.
Cuvantul **plug**, străvechi ca şi cel numit plug.uşor, pentru că trece prin zapada(!) cum poate fi atribuit fondului slav, numai pentru că au şi ei cuvântul „plugu"? Dar atunci, cum explicăm englezul *plough*, ca şi germanul *Pflu'g*? Ce contact au avut slavii cu englezii? Pe când **legiunile dacilor din Britania sunt binecunoscute**...
La fel, cum poate fi slav **„gâsca"**, cand în engleză se cheama goose, în germană *Gans*, şi în bulgară... gâsca? Ce aveau bulgarii cu englezii?
Credem că **particula denumind noțiunea de carne a fost „ca".** Monosilabele primare onomatopeice plus această particulă, au dat numele animalelor bune de mancat. Astfel:Va.ca; ca.pra; ca.târ; ca.mila; ca.l. Chiar azi nu spunem carne de bou, ci de vacă!
Toate cuvintele din fondul străvechi vedic, prezente în limba noastră, ca şi în limbile numite „indo-europene" trebuie regândite, fiind creația carpato-istrienilor, necum aparținatoare fondului slav, maghiar, turc, etc.

Franceza - de la „moult" la „beaucoup"...

Menținerea unor forme structurale asemenea în doua limbi înrudite dovedeşte o legătură de masă între popoarele păstrătoare. La fel, devierea unor forme dovedeşte o rupere, o derivare, purtătoare a formei primare de către un grup răzlețit indiferent pe ce cale.
Acest din urmă fapt mai arată că grupul razlețit s-a aşezat în mijlocul unor băştinasi care formau o masa suficientă pentru a-i influența pe noii veniți. Cuvântul românesc **mierlă** se păstrează în francezul ***merle***, şi în latinul ***merula*****,** dovadă că în franceza veche (d'oc) era pe înțeles. Dar chiar cuvantul românesc ***mult*** era scris ***„moult"*** (ou=u) înlocuit apoi cu **beaucoup (frumoasă lovitură !)**, însemnând acelaşi lucru. Şi-a păstrat întelesul şi cuvântui nostru ***„râie"*** - absent în latină, comparabil cu francezul ***„raie" (brazde)*** şi italianul „***ronga"*** pentru că în limba turcă cuvantul ***„raia"*** să derive tot din râie, *denumind brazda, şantul cu care se însemnau hotarele raialelor*.
Deseori, o simplă monosilabă ridica probleme dificile. Aşa pornind de la cuvantul ***potecă****,* considerat bulgar din „pateca", va trebui să facem o cale lungă, avand în vedere şi faptul că această radacina ***„pot"*** este considerat un primitiv de origine necunoscută (V. Şăineanu, cuv. potaie) dar, Michel Breal îl asimilează cu grecul *posis*, *-potis*=stăpân; numai că în sanscrită *pati*-s înseamnă tot stăpân. Şi, având în vedere ca *Asva.pati*, (în care *asva*=cal, iar *pati*=stăpân) era fiul lui Kokaia, în Ceandogya - Upanisad, cuvantui ***potmol***, românesc, ca şi ***potop****,* ne determină a căuta o explicație mai detaliată. În slava şi maghiară exista cuvantul *potok*.
Se ştie că potecă duce la izvor, că pot.mol înseamnă noroiul din jurul fântânilor, că potop înseamnă apă etc, „cuvântul slav" după dictionarele noastre... Vine din maghiară sau din slavă? Sau nu vine de nicăieri şi e un cuvânt vechi-străvechi? În greaca veche se chemă ***„potamos"*** *izvorul, iar Meso****potamia*** *se ştie ce înseamnă...*
Zeița Artemis, care se ştie că era o hiperboreană, în situația când adorarea ei se făcea la obârşia izvoarelor, primea numele de ***Artemis Potamia***. În latină există cuvintele ***poto-are***, ca şi substantivul ***potor, băutor de apă***. Probabil la izvoare aveau loc libații şi era nevoie de o mare cantitate de apă, adunată probabil în şipote, oala mare, - ***pot*** - cum îi spun francezii, ***pottos*** -cum îi spuneau romanii.
Observam expresia noastră a potoli setea, ținând cont de faptul că **o mulțime de termeni generali de „pot" aparțin unor limbi care descind din marea familie carpato-istriană**: *şipot, potecă, potmol*, în spaniolă - pulca (vezi... ulcea!) ca şi francezele *pot, potager*, vedem că acest cuvant nu poate fi slavon, deoarece slavii n-au umblat niciodată prin zona franco-spaniola. Cu atât mai putin maghiar!
Originea nord-dunăreană a zeitei arată că e un cuvânt vechi preluat în limbile la care ne-am referit, ca si *potoc*, luat de slavi şi unguri din acelaşi izvor.

Limba dacilor - păstrată de... englezi!

Toate acestea şi multe argumente pledează pentru o mai mare atenție ce trebuie acordată lingvisticii noastre. **Apărând cuvintele noastre ne apărăm patria spirituală, care este limba**. Relațiile care se pot stabili între cuvintele noastre străvechi şi cele aflate în limba engleză pot zdruncina definitiv eşafodul slavofon.

Cu siguranță că se va naşte întrebarea: dacă cele scoase la lumină sunt adevarate, înseamnă oare ca limba românească vorbită astăzi a fost şi limba dacilor, strămoşii celor de azi? Răspunsul e unul singur: **limba dacilor este limba populară a neamului românesc.**

Un argument ce nu poate fi neglijat, alături de sutele de cuvinte IDENTICE existente în greaca veche, în operele celor mai importanți autori, în literatura sanscrită, ca şi în limba Biron din Nigeria, o indoeuropeană certă (pe care le prezentăm în addenda) **sunt sutele de cuvinte** (venite unele şi prin filieră franceză) **de origine dacică păstrate ca un miracol de limba engleză** cu corespondență directă în limba noastră, în formă ca şi înteles. Iată numai câteva:

Englezesc	**Românesc**	**Latin**	**înteles obs.alte limbi**
acrid	acru	acer	aigr(fr), acre(ital)
arable	arabil	arabil-is	care se ară
arabour	arboret	arbustum	crâng, arboret
arrak	arac	-	susține tija plantei
bat	băț	-	-
cerulean	ceriu	caerulis	-
clai	hlei(humă)	-	-
clinch	clingi	-	-
clod	glod	gleba	bulgăre gloduros
cover	covergă.coviltir	-	-
cull	a culege	collige	-
deal	deal	-	-
grind	grind	-	-
grit	prundiş, grindină	-	-
hold	holda(holda e proprietatea cuiva)	-	-
imped-inpid	a împiedica	-	-
mucous-miuko	mucos	-	-
file	pila	-	-
strait	strâmt	-	-
turkey	curcă	-	-
umbrela	umbrelă	la umbre	-
usher	uşier	-	-
shoulder	şold	-	-
vultur	vultur	-	-
verge	vergea	-	-
vat	co.vată	-	-
lawn	luncă	-	-
to plash	plasa	-	-

Cuvintele puține redate aici reprezintă doar o mică parte din sutele de **termeni de bază**, **fără derivate, identice în limba engleză şi limba română populară**. Păstrarea în engleza a unor termeni ca: arrak, bent, clay, hold etc., care nu se mai găsesc nicăieri în lume, dovedeşte că, oricâtă vreme au fost despărțite, oricât de mare a fost distanța, în timp şi spațiu, o anume populatie le-a permanentizat. Această identitate perfectă ne mai arată că ***elementul dacic transplantat în insulele britanice nu a fost neglijabil, prin câteva legiuni: era vorba despre graiul pelasgilor plecați demult, de pe muntele lui PELE.AGA*** şi, mai ales graiul celților - care erau meşteşugarii porniți în căutarea metalelor.

Cuvantul celți, aşa cum vom vedea, decodificat, ne arată că departe de a fi un anume popor care a lăsat urme şi pe la noi, *celții erau, de fapt, **plecați din spațiul dacic*** în care s-au bătut primele metale în Europa, ***populând zonele metalifere din apus până în Britania***. Erau fierarii antichității şi, iată cum sunetul „ț" cuprins în celt(ți), neamț, dar şi țigan - cum se spune la noi de obicei fierarilor - identifica o anume ocupație. Şi mai interesant este că limba noastră păstrează acest înțeles în cuvinte ca: (lung, subțire, înalt), țandără, țapină, țâr, țăcălie, tăpoi, țează, țintă, țipăt, țurțure, țâțâit, țurloi, etc, cum sunt de obicei cei care se află în apropierea topirii metalelor.

Cuvântul este cerebral, nu arbitrar!

Un alt cuvânt, care merita atenție, format din ***„gâgâitul"*** onomatopeic, deci ***gâ+rla,*** e considerat slav, conform „grlo" bulgar. De fapt, analiza atentă arată ca grupul determinant „rl"împinge înțelesul spre noțiunea de şerpuitor, meandrat, precum în sopârlă, pârlit, cârlionțat, Bârlad, făcând parte din cuvintele specifice limbilor cerebrale, şi este de bază în studiul relației dintre limbă şi graiuri.

Ca şi celelalte componente ale limbii, fonetica noastră ar fi o copie după teoriile altora. Vorbind despre valoarea expresivă a sunetelor vorbite (v. **Al. Rosetti**, „Introd. în Fonetică", ed. şt. Buc, 1967, p. 100) se spune: *„cuvântul este arbitrar; aceeaşi noțiune poartă nume diferite în limbi diferite: rom. casă, fr. maison, rus. dom etc".*

Ce ar fi de comentat? Să nu fi auzit respectivul părerea lui **Aristotel**? ***„A spune că un cuvant nu are nici un înțeles înseamnă a desființa convorbirea, pentru că este imposibil să vorbeşti fără a te referi la un anume lucru, şi ceea ce este mai grav, a desființa gândirea"...***

Dacă definiția limbii este *„limba este mijlocul de intercomunicare prin grai articulat"*, confuzia este evidentă, pentru că, în timp ce graiul animalelor se manifestă prin modulațiuni fonice, care nu pretind un răspuns, **limba omenească cuprinde domeniul intercomunicarii** condiționat de înțelegerea emisiunii fonice de către un presupus partener, acceptarea sau

neacceptarea de către acela, ca urmare a unui proces de deliberare, în fine, intervenția unui proces cerebral, atât de o parte (emițător), cât şi de cealaltă (recepționator).
Limba s-ar putea defini drept: ***„Procesul de intercomunicare prin grai articulat a unor rostiri conştiente, emise de organul de vorbire şi cu referire anume la noțiuni bine delimitate”***.
În felul acesta, **limba presupune prezent elementul cerebral în**:
a) procesul de delimitare a notiunilor
b) legarea emisiunii verbale de o anumită noțiune
c) acceptare sau neacceptare
d) formularea unui eventual răspuns
e) existența unor forme general valabile ca înțeles
În procesul de intercomunicare limba foloseste **cuvântul**, care este: ***„rostirea nominativă prin ajutorul organului de vorbire a unei noțiuni unice şi bine delimitată”.***
In ultima analiza, **cuvântul presupune mai multe categorii**, precum:
1. **spontană**, când elementele convenției sunt prelucrate şi asimilate fără efort
2. **arbitrară**, ceea ce presupune existența dorinței de autoritate sau de prestigiu
3. **codeliberativă**, presupunând o societate evoluată, cu o spiritualitate convenabilă gândirii
4. **anarhică**, rezultat al unei fantezii, de multe ori bolnăvicioasă, care se impune în cercuri restrânse şi necontrolate de rațiune.
Elementul selectiv este criteriul prelucrării cerebrale bazată pe logică şi rațional**. *Cuvintele onomatopeice sunt cele mal vechi*.** Consecinta unei asemenea logici a dus la concluzia că ***limba conținătoare a celor mai multe cuvinte onomatopeice referitoare la cuceriri primare ale minții omeneşti trebuie considerate drept cea mai veche în comparație cu limbi din aceeaşi familie.***

C.C. Giurescu şi ,,Istoria românilor"... ,,slavizați" !

Erorile grosolane de atribuire a cuvintelor noastre fondului lingvistic al altor popoare au făcut din lingvistică o slugă a politicii. **Asemenea erori**, în aparență nevinovate, sunt în fond **baza pretențiilor teritoriale, revizioniste, ieri şi azi. Reprezintă modul cel mai grav al agresiunii împotriva poporului nostru.** Desigur, de la caz la caz, avem de a face cu ignoranță crasă, ori de-a dreptul cu rea intentie. **Ele falsifică istoria națională, cu argumente de răpiri teritoriale**. Cea mai recentă asemenea mostră o reprezintă zisa limbă ,,moldovenească” (În iulie 2003, guvernanții filo-ruşi de la Chişinău au editat un dicționar româno-moldovenesc! In 2002, Voronin (preşedintele Moldovei) a refuzat să vorbească româneşte cu fostul student al Universității Bucureşti, Jiang Zemin, preşedintele Chinei...) diferită de limba română.
Istoricii oficializează erorile lingvistice. Astfel, studiul lui **C.C. Giurescu** cu privire la *„Istoria pescuitului în țările româneşti”* certifică erorile din lingvistică. Să fie o eroare după 23 august 1944? Nicidecum, pentru că şi în *„Istoria Românilor”* (ed. 1938, Fund. pt. Literatură şi Artă, ed.III), când nimeni nu-l obliga să scrie altfel decât ştia, erorile se țin lanț (repetate în ediția din 1973, aparută la Craiova). Dar noi citâm din ediția anului 1938, pag. 242.: *„ca arme foloseau sulița, sabia (cuvinte slave)”.*
Iată **„perle”:**
pag.243 - *,,Zeul Troian, nu aparține, de fapt, religiei populare, ci este aşa cum rezultă din tradiția rusă în Cântecul despre Oastea lui Igor, divinizarea lui Traian, împăratul roman...”*
pag.244 – *„deal ca şi podgoria sunt cuvinte slave.”*
pag.249 – *„cercetând harta, în special harta topografică, găsim în văile cele mai ascunse şi până în vârfurile cele mai înalte urmele aşezării slavilor... să luăm de pildă Oltul, care curge chiar prin mijlocul pământului românesc...numele slave le vom sublinia. Sibiul unit cu Săliştea... cu râul Sadului, Râmnicul, Govora, Bistrița, Luncavățul, Cerna, Topologul...Siminicul, Brăila, Dârjovul, Oboga”*. Şi mai spune: „Enumerarea este concludentă”. Chiar dacă **Valea Dârjovului, unde se află cele mai vechi fosile ale antropogenezei europene, alături de Bugiuleşti**, a trebuit să aştepte pe slavi să ,,boteze"...
„În Moldova, însăşi Moldova, Bistrița, Putna, Milcovul, Ialomița, Prahova, Dâmbovița, Neajlov, Târnavele...Craiova, Târgovişte, Zimnicea, Topolnița. (...) onornastică: Dan, Radu, Vlad, Stan...”
pag.254 - *,,dacă ar fi să facem o numarătoare am constata că 2/5 sunt slave”.*
pag.255 - *,,elementele cele mai vechi din veacurile VI-XI... blajin, destoinic, dârz, drag, straşnic, sfânt...vinovat...zidar, hamei, lobodă,coasă, cosor, plug, greblă, lopată, a împleti, stog, căpiță, snop, grindei,colibă, cormană, cireadă, izlaz, stână, vrabie, plasă, morun, crap, caras, mreană, cegă, scobar, păstrăv, undiță, mreaja, dumbravă, deal,movilă, steag, topor, praştie”*.pag.257 – *„rai, iad, boier, cneaz, vlădică etc.”*
Deci eram creştini, dar nu ştiam despre rai şi iad! Concluzia pe care o trage la pag. 269, n-o mai citam, e revoltatoare.
Deci, n-am citat din Roller, ci din Giurescu, o scriere din 1938!...
Dacă îşi închipuie cineva că s-a schimbat ceva în lingvistica românească până acum, în perioada comunistă sau postdecembristă, se înşeala. **Lucrarile lui Al. Graur şi Iorgu Iordan, ca şi Dicționarul Explicativ, au reuşit să treacă în rândul cuvintelor cu etimologie necunoscută tot ce scăpase de la Şăineanu...**
Poate când de lingvistică se vor ocupa cei care vorbesc Limba Românească şi în familie, nu doar în aula Academiei române, aceştia vor ajunge la concluzia lui ***Mihai Eminescu: ,,Legile după care cuvintele latine s-au prefăcut în cuvinte româneşti şi-au sfârşit, demult evoluțiunea lor. În momentul în care românii au primit cuvinte slavone LIMBA LOR ERA FORMATĂ DE SECOLE”.***

Capitolul VI - DESCIFRAREA SCRIERII SECRETE
Scrierea Hieratica-în Romania, din 5.508 î.H.

Facerea Lumii, aşa cum o aflăm consemnată pe actele de cancelarie şi în pisaniile aşezămintelor religioase, este **anul 5.508 î.Hr**., înțelegând prin aceasta **data la care putem afirma că erau denumite prin cuvânt toate cele văzute şi nevăzute. E data de la care există limba adamică. Procesul de formare a acestei limbi unice a durat sute de mii de ani.** Ne referim, fireşte la omul european, la rasa din care facem parte, la neamul tracilor, despre care **Herodot** scria: ***„După inzi, semințiа tracilor este cea mai numeroasă; dacă ar avea o singură conducere şi s-ar înțelege între ei ar fi, după parereă mea, de neînârant şi cu mult mai puternici decât toate semințiile Pământului.*** *(...) Ei poartă multe nume, fiecare după pământul în care locuieşte, dar toți au, în toate, obiceiuri asemănătoate..."*(Istorii, II, Ed. St. 1964, p. 29-30).
Până la anul 5.508 (erele sunt fixate de-un străromân - Dionisie Exiguus) şi până la apariția scrisului a trecut multă vreme. **Primul scris din lume**, arată cercetătorii din ultima perioadă, apare la noi în Ardeal, **la Tărtăria**, descoperit de arheologul Nicolae Vlasa în anul 1961. Specialiştii au estimat că **preceda cu peste 1.000 ani scrierea sumeriană**, considerată până atunci cea mai veche. În general, s-au luat în calcul două sisteme de scriere:
1.Sistemul ***ideografic***, în care cuvântul e reprezentat printr-un semn unic, străin de sunet, care reda sensul, ideea exprimată prin cuvant: sunetele pot evolua, semnul rămane acelaşi. Acesta este punctul de vedere oficial, pentru că nu se cunoaşte limba adamică. În acest sistem, referirea era la limba chineză, care a folosit ideograme până în anul 1956, permițând tuturor să se înteleaga în scris, deşi vorbeau dialecte profund diferite.
2.Sistemul ***fonetic***, în care se reproduc sunetele care se succed în cuvânt, luându-se ca unitate sunetul iar scrierea este alfabetică. După cum se ştie, toate scrierile alfabetice derivă din scrierea feniciană, care, la rândul ei, derivă din scrierea hieroglifică cursivă numită HIERATICĂ.
Se consideră că alfabetul fenician ar fi apărut cam prin secolul al XII-lea î.e.n. Alfabetul armean şi grecesc ar deriva din cel fenician; grecii din Italia de sud ar fi dat alfabetul etruscilor de la care ar deriva alfabetul runic, iar cel gotic al lui Wulfila, din secolul IV e.n., derivând din cel grec, alături de cel armean, copt, glagolitic şi chirilic.

IO, Ramses - Mare Preot get!

In decodificarea scrierii hieratice s-a pornit firesc de la aprofundarea scrierii hieroglifice descoperită de **Champollion**, observându-se că marele învățat **descoperise, în fond, sigla limbii adamice.** Fără a detalia, vom da numai un exemplu.
In ,,cartuşul" RAMSES, în care apar numai consoanele:
R - este un cerc, rotund, deci ştiindu-se că zeul solar era **Re**, la egipteni, dar consoana, **M**, este citită şi când apare 1/2, - jumătatea - iar doi şerpi dau ultimii doi de „**S**". Foarte bine, întrebarea este în ce limbă se spune la femeie jumătate şi la bărbat ,,cruce întreagă"? Dar sigla şarpelui, cărei limbi contemporane scrierii aparține? În privinta literei S, **în vedo-sanscrită există termenul *sarpas* şi în românească *şarpe*.** Plus că, **ceea ce Champollion numeşte cartuş, e un IO**, în care vocala O, este alungită, ca să intre, în acest IO, numele respective.
Observând, deci, sigla limbii de început, pornind de la sugestia subtilă a lui **Cantemir - el însuşi un IO** - am constatat simplu că, de fapt, în ce priveşte scrierea, nu avem de a face cu nişte etape unde e nevoie întâi de hieroglafie, de cuneiforme, de scriere hitită etc., ci de ***operația lingvistică matematică numită Babel, încurcătură a literelor***, în care scribii poligloți foloseau prin citire fonetică literele latine cu valoarea din limba adamică, adică aşa cum le citim, simplu (b, c, d etc.), în paralel cu litere greceşti, citite alfa, beta, gama etc. şi cu diferite desene ale unor obiecte bine definite. ***Ei mai citeau fonetic poziția literelor, ca şi toate semnele diacritice,*** mai ales în încifrarea con-ceptelor fundamentale ale cunoaşterii prin filonul grec.

Dacia - Țara Zeilor... arieni

In acest mod, **pe un spatiu vast, cuprinzând nordul Africii, Europa şi o parte din Asia, ca şi Asia Mică, avem un singur tip de scriere: scrierea hieratică.** Neputința antecesorilor de a stabili cu date certe originea scrierii alfabetice, încercand derivarea din tot felul de silabe, ne-au determinat să cercetăm tocmai spatiul ignorat permanent, anume cel ***carpato-danubiano-pontic, unde în vechime se afla INDIA PONTICĂ*.** În acest fel, indo-europenii sau arienii, sau Pelasgii, sau Frigienii, sau tra-cii etc., erau semne de întrebare. Decodificarea acestor cuvinte fundamentale au dat dreptate lui Nicolae Densuşianu - dascălul nostru - autorul ***„Daciei Preistorice",*** lui Nicolae Miulescu, cu care am colaborat ani în şir - autorul nu mai puțin importantei ***„Dacia Țara Zeilor "***, dar şi savantului englez P.Giles, care vedea grupul arian primitiv în ramura dunăreana, în cartea sa ***„Cambridge History of India"***, din 1923.
A apărut **necesitatea studierii Vedelor**, a caror dată de apariție diferă între sec. XII î.e.n. (Max Muller), 2.400 î.e.n. (Haug) şi 4.000 î.e.n. (Bal Gangadhar Tilak), din care am dat o versiune românească, la îndemnul lui N. Miulescu, şi am încercat a pricepe aspectul aglutinat al sanscritei, din prima strofă din Atharva-Veda- cea mai veche dintre cele patru, cunoscute.
„Devadinam djagat sarvam
Matradinam tadevata
Tan mantram brahmanadinam
Brahmanamamadevata".
Variantele în limbile apusene - în franceză, în cazul de față, luau o prea mare distanță față de original, iata cum suna aceeaşi strofă:
„Toutce qui'existe au pouvoir des dieux
Les dieux sont au pouvoir des mentrams
Les mentrams sont au pouvoir des brahmes
Done les dieux sont au pouvoir des brahmes".

Trebuia aflat locul unde Manu a dat primele legi, anume LEGILE OMULUI.
Primele observații asupra sanscritei le face misionarul ***Coerdoux****, care trimite, în* ***1767****, Academiei nişte inscripții în care sesizează* ***asemănări cu limbile greacă şi latină***. Aceleaşi observații le făcuse referitor la limba zenda, în 1771, Anquetil-Duperron, constatand asemanari cu sanscrita, pentru ca, în 1786, William Jones să formuleze teoria lingvisticii comparate dintre sanscrita-persană, greacă, latină si celtică. **Teoria izvorului vedic-sanscrit** este apoi dezvoltată ştiințific de marii savanți ca Adelung (1806), Senlegel (1808), din care Colebrooke (1807) dezvoltă **teoria monosilabelor**. Abia în 1816, marele Franz Bopp rotunjeste toată concepția, alcătuind mai apoi (1837-1849) gramatica comparată, continuată de Eugene Burnouf în Franța şi mai ales în Germania, de Schleicher. **Etimologia europeană** apare odată cu dictionarul lui Fick, în anul 1868. Se stabiliseră regulile mutației consonantiste şi, abia în 1879, Ferdinand de Saussure ordonează regulile pentru vocale, ***toate limbile având drept sursă primitivă, limba ariană.*** A urmat clasificarea limbilor şi sinteza lui M.A. Meillet („Dialecte indoeuropene", 1908) ca „Introducere în studiul comparativ al limbilor indo-europene"(1912), în acel stadiu, limbile traco-frigiene erau dispărute.
Un necunoscut monument de limbă tracă - ***inelul de la Ezerovo - a fost prima citire a acestei scrieri hieratice.*** Aici, în afara literelor greceşti, apar în ordine: cifra 4, invers pusă, litera D-latin paralel cu Delta grec, numeralul ordinal întaiul, litera T culcat pusă, un lambda cu un punct în ea, ***steagul dac****...* Aici, se specifică clar că ***geții sunt spița IO*** şi adoptarea ***„filonului elin, tata Adam a fabulat".*** Foarte important, ***autorul cărții lui Manu era Ioan****!* Au urmat, datorită sculptorului Constantin Iordache, membru fondator al cercului de studii din Piteşti, inscripțiile din Bucegi - Omul, Sfinxul, Babele şi, rând pe rând, termenii esențiali din Bibie cultură şi artă.
Un alt moment decisiv a fost verificarea la Cozia a decapitării lui Ioan I (Burebista) la data de 5 mai 44 î.e.n. Preotul cărturar Ioan Polexe ne-a însoțit şi starețul ne-a confirmat că, după traditie, aici a fost decapitat. Am repetat vizita la Cozia, după care am trecut la Nucet. Am aruncat un ban lui Caron pentru Burebista, în fața mânăstirii, în bazinul cu apă (unde sunt asemenea locuri s-au săvârsit crime) şi am urmărit drumul marelui rege, pe apă, până la ***Căciula.ta (căciula tatălui)****, la* ***Edera Mare de Dâmbovița, unde a fost înhumat în ascuns, temporar...***

Secretele Scrierii Secrete

Acum pricepem simplu cum **câteva semne devin o adevărată ecuație lingvistică, în care sunt spuse lucruri tainice, fundamentale. Este un rebus continuu** şi firul Ariadnei pentru fiecare este o cheie, fără de care poți rătăci la fiecare literă. Acesta este adevăratul REBUS, unic în antichitate, care încifra marile taine şi era **bine ştiut scribilor poligloți**.
Deci, se citeşte fonetic şi se aşează literele în ordine pe zece coloane de la stânga spre dreapta, pană la epuizarea semnelor. Numarul literelor conține cheia ecuației, spune care este litera de început, cu care OBLIGATORIU se şi încheie ecuația. Se substituie literele cifrelor (adunări - scăderi, împartiri, radăcina pătrată) iar rezultatul se înscrie după cifrele respective. Cuvinte perfecte sunt cele în care suma literelor cu soț este egală cu a celor impare *(1245; 2356; 3467; 123456789105; 187; 156). Cele imperfecte, de tipul: 123-2-; 5672-4; 9862-7- etc. trec în ecuația lingvistică derivată prin litere de coloana respectivă.*
Se constată că ***orice inscripție e rezolvată în 6 derivate****, excepții fiind, până la zece, în cazuri foarte rare.* ***Limba cu adevărat fonetică este limba noastră, unitară pe un spațiu vast, din care ies codurile de cult, şi acesta este misterul get.*** *In concluzie, introducând cifrele, lingvistica matematică a antichitații ne vine în ajutor. Se constată că* ***peste 90% din inscripții se află în Dacia, centrul culturii şi civilizației antice.*** *În acelaşi timp, folosirea acestei scrieri în Grecia şi Italia, la fel ca şi în nordul Africii etc., arată că* ***această castă IO, fără etnie, compusă din triada - massageți - geți - getuli, a fost creatoarea întregii culturi şi civilizații antice.***
Ceea ce aflăm nou se dovedeşte **nu pierdut, ci încifrat**.
Era normal ca geții să păstreze arma ştiinței numai pentru ei*.* Pentru a ieşi din acest cerc vicios va trebui să citim cu ochii minții *„cuvinte sub cuvinte, care conțin definițiile lucrurilor"*, cum constatase Henri Joly, analizând etimologiile platoniciene. El scrie: *„Dificultatea de a regăsi sensul acestor esențe vine din aceea că* ***vechile nume au fost acoperite, remaniate si transformate de limbajul uman.*** *Aceasta este teza subadiacentă a tuturor etimologiilor lui Platon, că sensul veritabil este la distanță de noi şi că el aparține limbajului trecutului"* (Le reversement platonicien, Fogos, Episterme, Polis, pp.30-31, Paris, 1974).
Nu se pot ignora apropierile dintre concepțiile dezvăluite de Socrate şi ideea cea mai enigmatică a filozofiei chineze, TAO, ce *„nu poate fi cuprins în ceea ce se poate exprima".*
Între lucruri şi nume exista o relație directă. A da nume la lucruri, este un act de cea mai mare importanță, de care depinde cunoaşterea, gândirea logică, viața socială. **Ordinea din lume depinde de corectitudinea cu care s-au dat denumirile. Limba românească este prin excelență fonetică**, iar observația lui **Ion Heliade Rădulescu** este cât se poate de actuală: *„Acestea nu sunt porunci omeneşti, Domnul meu, ci porunci ale limbei, care strigă: Vedeți-mă, că în verbii mei sunt cea mai regulată decat toate limbele, nu mă schimb, o ideie o arăt cu aceleaşi litere; ce mă sugrumați, ce mă faceți anevoie de înțeles şi anormală?"*
Decodificarea scrierii hieratice este un răspuns dat lui Eminescu, pentru că el a intuit acest adevăr atunci când se întreba: ***„Românii nu sunt şi ei o insulă ideala, cât dar e cu putință ca limba noastră să fie lingua romană rustică?"***
Aşa este, iar **progresul uman va trebui să aibă în vedere cunoaşterea limbii adamice, la care am ajuns.**

Geții - creatorii tuturor ştiințelor şi artelor
Ghnoti se - o-ton' / Cunoaşte-te pe tine însuți!

Inscripția gravată pe frontonul templului lui Apollo de la Delfi, preluată de Socrate drept deviză pentru începutul înțelepciunii, ne priveşte pe noi românii, poate mai mult decât pe alte popoare.
Nu numai că nu avem o carte de istorie adevărată a neamului dar nici termenii de bază nu sunt precizați. Stabilind matematic cine au fost tracii, geții şi dacii vom putea prezenta cartea de vizita reală. Astfel, aflăm că **tracii denumeau mitologic neamul străvechi al dacilor, din perioada troiana, cand era o singură religie, centrul fiind muntele OMU. Stăpânul creației era vedicul Manu.**
Geții erau Marii Preoți - faraonii şi Regii - Casta IO - Basarabii de mai târziu. În străvechime, în perioada pelasgică, **DIVINII PELASGI erau geții înainte de apariția etniilor, fiind astfel creatorii tuturor științelor şi artelor, preluați în mitologie**. Ca strămoşi ai românilor, ei sunt **casta SARABA** - precizată de Haşdeu, **casta IO**, iar steagul lor **- steagul dac - era LUPA / APUL -** celebra lupoaică cu gemeni - **steagul MARELUI PREOT AL ANTICHITĂȚII.**
O parte a lor - închinatori aceluiaşi COGAIONON - erau **Druizii**, preoții celților, purtătorii civilizației metalelor.
Limba vorbită a fost limba unică adamică. Înaintea ivirii etniilor, geții au creat cele 4 coduri de cult: sanscrit, ebraic, elin şi latin. Dacia a fost postul domniei, cum scrie pe o inscripție.
În antichitate denumea Europa.

În Atena, citim romaneşte...

Non omnis moriar - Nu voi muri de tot.Horațiu, Ode III, 30.6
Inscripțiile declarate intraductibile de epigrafi sau atribuite cultului imperatorilor români sunt cifrate. Toate inscriptiile denigratoare ale zişilor experți se dovedesc false. **Limba scrisă pe aur şi piatră este** protolatina arhaică şi populară, limba vechilor cronici si unice - ***limba vie românească.*** Citim în Roma, la Kiolmen, la Ocnița, la Celei, **acelaşi cod. Pe inelul de aur din epoca bronzului de la Celei apare cuvântul ARDEAL**: cuvânt străvechi românesc, denunțând în sine lingvistica antiromanească profesată la noi. Cuvantul CELȚI îi prezintă pe meşteşugarii antichității, plecați spre apus din Carpați.
Pe EREHTEION - cu litere greceşti, inscripția este cifrată în limba românească. Scrierea din Tasili vorbeşte despre Ceahlău şi teapa lui SALMOCSIS. *Un alt monom copt despre AHVE şi celți. Despre CRONICUL ARCAN - care va fi furat şi dus afară de VODIȚA.*
Scrierile geților sunt traduse în greacă şi ebraică iar originalele arse... Traduttore, traditore - traducteur - traître - traducător - trădător.
Dificultatile reale ale inscripției sunt aceleasi, anume folosirea în paralel a literei latine s, cu Sigma grec, cum vom vedea în cea de a doua, şi a simbolului solar, citit româneşte: Soarele. E un O cu un punct interior, citit de Champollion - consoana R, în cartuşul Ramses. În cea de a doua, literele mici sunt simple latineşti, cele mari au citirea fonetică din alfabetul grec. Tot aici mai apare, ca şi pe Babele, „vârf de săgeată". **Important este că mitologia generală, prin codul folosit, arată unitatea culturii antice.**

Turnul Babel - O metaforă...

Neînțelegând metaforele, pentru că şi azi unii oameni mai caută Turnul Babel, corabia lui Noe şi altele..., e vremea să precizăm ce ar trebui să se înțeleagă clar, mai ales amănuntul că „*Tot pământul avea o singură limbă şi aceleaşi cuvinte*" (Facerea, 11,1) coroborat cu ,,*La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu*" (Ioan, 1,1). Mai apoi, amănuntul: ,,*Şi cărămida le-a ținut loc de piatră şi smoala le-a ținut loc de var*"(ib. 3).
***Chiar în Scriptură se precizează că BABEL înseamnă încurcătură*.** Căci Domnul a zis: „*Haidem! să Ne pogorarn şi să le încurcăm acolo limba, ca să nu-şi mai înțeleagă vorba unii altora*" (id.7)... Evident, era vorba de **subțierea limbii primare, prin reguli de pronunțare diferite şi prin mutația consonantistă.** Cum am mai afirmat, consoanele au valoare semantică deosebită. ,,*Smoala a ținut loc de var*", metaforic arată tocmai, antinomia esoterică. Dar, speram că decodificările din aceasta carte vor fi edificatoare.
Deşi am precizat sensul clar al legendarului Turn, revenim pentru că oamenii şi azi mai caută corabia lui Noe, dar şi acest turn, deoarece n-au înțeles metaforele respective. Mitografii au pornit de la denumirea ebraica - ,,*bab'el*"- poarta zeului, considerând că avem de a face cu o construcție ciclopică... Cităm din Biblie:
„Tot pământul avea o singură limbă şi aceleaşi cuvinte. Pornind ei spre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Sinear; şi au descălicat acolo. Şi au zis unul către altul; «Haidem! să facem cărămizi şi să le ardem bine în foc». Şi cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var. Şi au mai zis: «Haidem! să ne zidim o cetate şi un turn al carui varf să atinga cerul, şi să ne facem un nume, ca să nu fim împrăştiați pe toată fața pământului». Domnul s-a pogorat să vadă cetatea şi turnul pe care-l zideau fiii oamenilor. Şi Domnul a zis: «lată, ei sunt un singur popor. Şi toți au aceeaşi limbă; şi iacă de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar putea împiedica să facă tot pe şi-au pus în gând. Haidem! să Ne pogorâm şi să le încurcam acolo limba, ca să nu-şi mai înțeleagă vorba unii altora». Şi Domnul i-a împraştiat de acolo pe toata fața pământului; aşa că au încetat să mai zidească cetatea. De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe toată fața pământului" **(Facerea, 11,1 -9).**
Berosos, preot chaldean din sec. IV-III î.e.n., citat de Eusebiu de Cesareea, pentru că lucrarea lui Berosos s-a pierdut, îl prezintă astfel: ,,*Se spune că primii oameni, înfumurându-se de puterea şi măreția lor, au ajuns să disprețuiască pe zei şi să se socotească mai presus de aceştia. Ei au zidit un turn înalt în locul unde se află*

acum Babilonul. Turnul aproape că ajunsese să atingă cerul, când depoată vânturile veniră în ajutorul zeilor şi surpară zidirea peste ziditorii ei. Ruinelor li se dădu numele Babel. Până atunci, oamenii vorbiseră o singură limbă, iar zeii îi siliră să vorbească în graiuri felurite!"...Cam atât!
Sunt în textul biblic câteva metafore. **Cărămida** le-a ținut loc de **piatră**, iar **smoala** le-a ținut loc de **var**. Deci nu cuvintele de piatra, naturale, primare, ci ,,**făcute**" de grămătici, **care au subțiat limba adamică**, aşa cum precizează Cantemir; iar legătura dintre ele, varul, nu era straveziu, **folosind smoala, prin care nu se mai vedea nimic...**
Revenim la Biblie: ,,*Domnul Dumnezeu a făcut **din pământ** toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului şi le-a adus la om ca să vadă cum are să le numească; şi orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele. Şi omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului, şi tuturor florilor câmpului, dar pentru om nu s-a găsit nici un ajutor care să i se potrivească*" (Facerea, 2 19-20).
Deci, omul a botezat, adică a numit făpturile, imitând natura lor intimă. Am dat acest citat, pentru a repeta că **primele monosilabe în limba adamică se apropie de natura lucrurilor**. Platon, în dialogul Kratylos, analizând peste 20 de cuvinte, porneşte de la natura lor către nume, firesc, în limp ce lingvistica modernă, de la „*explicarea cuvintelor prin căutarea raporturilor lor cu alte cuvinte*" (R de Saussure). Este normal ca apusenii să nu mai afle în limbile lor natura intimă.
Limba adamică se dezvăluie fie şi numai după denumirea păsărilor, al căror nume şi-l pronunță singure (cuc, guguştiuc, pupăza, ciocănitoarea, etc). **Socrate**, în acelaşi dialog, ne învață: „*Acest nume - antropos (OM) arată că, în vreme ce celelalte viețuitoare nu cercetează, nu compară şi nu examinează nimic din ceea ce văd, omul de îndată ce a văzut - opope - aceasta înseamnă că a şi examinat şi judecat ce a văzut. De aici, aşadar, numai Omul, dintre toate viețuitoarele, a fost în chip potrivit numit antropos - întrucat el examinează ce a văzut*". **Aristotel**, referitor la aceasta, scrie: „*Numele, este un sunet vocal, care posedă o anumită semnificație, convențională*"(De interpretatione, II, 16a). Desigur, numele sunt instrumente de cunoaştere şi ,,*călăuza gândului*", cum scrie **Platon**. El este, deci, împotriva convenționalismului, pentru cunoaşterea esenței invariabile a lucrurilor.
Prin litere şi silabe se imită natura lucrului, astfel că numele corect conține în structura lui ceea ce este esența acestuia. El conclude: „*Tot astfel, leguitorul poate să reducă şi aile noțiuni la litere şi silabe, creând pentru fiecare dintre realități un semn şi un nume, şi pomind apoi de la acestea, spre a compune restul, pe calea imitației şi chiar folosirea lor. În ceea ce priveşte imposibilitatea explicării unor nume, spune el, sau originea lor este barbară, sau vechimea lor le face să scape cercetării".*
În ebraică, Adam înseamna Om, „*iş*" bărbat şi „*işe*" ferneie. **Numele au importanță fundamentală în cunoaştere**. Într-o lucrare atribuită lui **Confucius**, ,,*Rectificarea numelor*", se scrie: „*A cunoaşte asemănările şi diferențele dintre lucruri înseamnă să cunoşti numele lor în mod exact*"...
Pentru că, în limbi diferite, aceeaşi noțiune poartă denumiri diverse, Al. Rosetti, copiindu-l pe Saussure, scrie anume: ,,*cuvântul este arbitrar*". **Nimic mai fals**, în ce priveşte limba noastră! În privința alfabetelor, scrierea hieratică e bine definită drept ,,*scriere hieroglifică cursivă, din care derivă, scrierile alfabetice*". Şi iară un citat: *„Cântecul cucului e redat aproximativ:cuckoo, gugoo, sau chiar puppo:... Cucul posedă un K aspirat*" etc., cert fiind că fonetica noastră e tributară celei străine, de unde şi lipsa unor particularități specifice limbii adamice. Până şi numai onomatopeile (a guița, a sfârăi, a vui, a sâsâi, a mârâi, a țiui etc.) puteau fi **un semnal demn de studiat**.

Triada traci-daci-geți - ,,o rasa mare şi puternică"

Va trebui să ştim exact ce înseamna fiecare termen, pentru că istoriografia şi lingvistica noastre sunt departe de a fi înțeles cum aceste trei noțiuni fundamentale pot fi bine cunoscute tuturor. În general, se ştie filiația daco-geților din traci, încă de la Herodot dar, mai departe, relația dintre daci-geți-traci rămane obscură. Însă, numai întamplătoarele descoperiri arheologice, deăi au relevat comori unicat, datorită unei teorii lingvistice antiromaneşti, profesată ieri şi azi, nu au reuşit să constituie bazele unei teorii a etnogenezei, nu numai credibilă, dar şi riguros ştiințifică. Odobescu numea movilele şi gorganele presărate pe solul Daciei ,,*arhive tăcute, cari păstrează în negrul lor pământ documente istorice ale țării noastre, din timpii pe când istoria nu se scria cu condeiul*", Dispariția din scripte a însemnat pentru istorici dispariția reală; astfel Scolotii sunt „înghițiți" de sarmați, fără a fi definiți, iar dacii apar cu trei secole după geți! etc., un labirint din care nimeni nu poate ieşi, **acel fir miraculos at Ariadnei fiind limba (pierdută) a dacilor**. Trebuie să ieşim din labirint...
În loc de a studia istoria națională, noi studiem pe a grecilor şi romanilor, care, ca şi ,,*Dacia Preistorică*" a lui Nicolae Densuşianu, **încep tot cu mituri şi legende**. Descoperirile arheologice - numeroase -înca nu sunt sistematizate, ordonate logic şi rămân în afara ştiinței, pentru că noi considerăm încă eronat **Dacia**, nu **izvor de cultură şi civilizatie**, ci un ținut înapoiat, pe care Imperiul Roman şi popoarele migratoare l-au „civilizat" şi integrat în Europa... **Ieri, ca şi azi, învățăm de la cei care au fost numai elevi ai strămoşilor noştri!**..,
Sunt actuale cuvintele cu care **Mihail Kogalniceanu** deschidea, în 1843, cursul de istorie națională: ,,*Ce interes mare trebuie să aibă istoria națională pentru noi, îmi place a crede ca şi dvs. o înțelegeți ca şi mine. Ea ne arată întâmplările, faptele strămoşilor noştri, care prin moştenire sunt şi ale noastre. Inima mi se bate când aud rostite numele lui Alexandru cel Bun, Ştefan cel Mare, lui Mihai Viteazul. Da, domnii mei!, Şi mă ruşinez a spune că **aceşti bărbați pentru mine sunt mai mult decât Alexandru cel Mare, decât Anibal, decât Cezar**; aceştia sunt eroii lumei, în loc că cei dintâi sunt **eroii patriei mele**. Pentru mine, bătălia de la Războieni are mai mult interes decât lupta de la Termopile şi izbânzile de la Racova şi de la Călugăreni îmi par mai strălucite decât cele de la Maraton şi Salamina, pentru că sunt caştigate de români! Chiar locurile patriei mele îmi par mai plăcute, mai frumoase decât locurile cele mai clasice. Suceava şi Târgovişstea sunt pentru mine mai mult decât Sparta şiAtena*".
Ce am putea adăuga?

Marele nostru istoric **Nicolae Iorga** definea astfel strămosii: ,,***O rasă mare şi puternică**, care se întindea în întreaga Peninsula Balcanică, în regiunea Carpaților, până departe spre vest, în regiunea Vistulei; la est, ea s-a întins asupra teritoriului scitic în măsura în care se retrăgea valul irano-turanic; insulele arhipelagului şi anumite insule din bazinul răsăritean al Mediteranei îi aparțineau; **în Asia Mică**, misieni şi frigieni corespundeau moesilor şi orygilor, de pe, malul european **iar la armeni ceea ce nu era hitit se adăuga tracismului**".
În privinta limbii, confuzia este şi mai mare, deşi avem o ploaie de experți, opera lui Haşdeu nu a fost continuată, dar **abia discutăm litera a**, dacă scrim cu „ă" sau „î", cum şi când. „B" bărbat e unde l-a lăsat Haşdeu (Încercând să realizeze opera vieții **„*Dicționar român-sumerian*"** Paul Lazăr Tonciulescu a decedat ca şi B.P. Haşdeu, la abordarea literei B!...), iar în discuții la litera A. Tot marele nostru filolog B.P. Haşdeu atrăgea atenția că „**Litera A este brevetul de latiniate al limbii noastre**, ştiut fiind că limbile slave au puține cuvinte începătoare cu A, ca inițială. Era vorba de siglă, deci, cum bine observa genialul cărturar, singurul care a observat caracterul CHIMIC al limbii noastre. În treacăt fie spus, pentru că e o problemă de bun simț nu de specialitate înalta, **litera A prezintă numai în limba noastra cele trei stări posibile, emoționale**, cunoscut fiind că vocala aceasta este a tuturor oamenilor, indiferent de etnie: a, â, ă. Forma a este preluată de codul latin cu aceeaşi valoare, iar **„â" şi „ă"** sunt **forme primare ale redării plânsului şi râsului,** cu caracter onomatopeic.
***Deşi Strabon precizează ca numele „scit" se dă întregii mase latine, ca spațiu geografic*,** o afirmație neînțeleasă a determinat istoricii să creadă că geții sunt mai spre Pont şi răsărit, iar dacii la apus, deci, cei mai drepți şi viteji erau în Dobrogea şi pe Nistru. Era şi aici o metaforă, **răsăritul fiind simbolul Soarelui, deci al cunoaşterii. Şi cei trei Magi erau tot de la răsărit...** Preluând aceste informații s-a conclus că înseamnă unul şi acelaşi lucru. Ceea ce este inexact. Cum am văzut, **deşi vorbeau aceeaşi limbă, geții o scriau codificat şi era limba getă, în timp ce limba dacilor era cea vorbită de toți, şi, de fapt, limba adamică**, denumită tracă, ariană, pelasgă, indo-europeană, vedică etc, oricum, numai românească, nu!
Este interesant şi modul cum **Dio Cassius** prezintă acest aspect esențial:***„Eu îi numesc daci pe oamenii pomeniți mai sus, cum îşi spun ei înşişi şi cum le zic romanii, măcar că ştiu prea bine că unii greci îi numesc geți, FIE PE DREPT, FIE PE NEDREPT (sn). Căci eu îmi dau bine seama că geții locuiesc dincolo de Hemus, de-a lungul Istrului"***(op.cit. p.683).
Ceilalți cercetători n-au aflat dacă sunt numiți pe drept, ori pe nedrept, şi iată ca manualele dau încă citatul neprecizat. Chiar conceptele fundamentale, căutate în dicționarele străine, nu au reuşit decât să sporească această confuzie.

Metoda descifrării Scrierii Hieratice

E timpul să dezvăluim, tuturor celor preocupați de cunoaşterea ştiințifică, cateva observații generate, care să-i îndrume pe calea adevdratei cunoaşteri în epigrafie. După ce au învațat cele 4 coduri de cult latin, elin, ebraic, sanscrit, la care se adaugă numita slavă veche, care nu justifică existența unui sistem matematic al limbilor actuale numite slave, vom observa că **zisele inscripții ilizibile sunt, de fapt, rezultatul matematic al unor ecuații lingvistice în care aflăm litere eline, latine, simboluri, obiecte, figuri geometrice, puncte uniform poziționate, plante, păsări, linii geometrice denumite în geometria plana, etc. şi atunci ştim că avem a face cu scrierea hieratică (sfântă) elaborată de geți. Cel mal simplu avertisment îl dă folosirea în aceeaşi inscripție de litere latine şi eline**.
Descifratorul trebuie să aibă o cultură istorică, literară, filosofică deosebită, pentru că la tot pasul e pândit de capcane diferite, pe care le ştiu numai membrii castei IO, casta sacerdotală. ***Acest cod este denumit „PUIU" limbii sau „pomul vieții"în limbaj preoțesc.***
***Toate religiile au acaparat cunoaşterea folosind-o împotriva maselor ignorante, cărora le-au promis „viața de apoi"**. Ce trebuiau să fi observat epigrafii**? Că în toate graiurile litera este cuvânt, pe când în limba biblică, adamică, litera este CONCEPT. Astfel, orice literă, consoană introdusă ori scoasă din cuvant schimbă radical întregul sens; apoi că, la noi, cuvintele se întregesc, citindu-le „înainte şi înapoi"**...Cum să priceapă ei ceva, dacă nici litera „A" n-o ştiu?! Astfel, litera „a" este fără semne diacritice, la fel ca în protolatina, un „a" curat. ***Dacă devine „â" e semnul iernii; căciula arată clima, iar „ă" pălăria, semnul verii. Deci, e vorba de clima temperată, cu 4 anotimpuri*.**
Evreii masoreți au scos toate vocalele din text, numai că acestea dau numai MUZICALITATEA limbii şi nu sensul cuvintelor. Aici este toată chestiunea de fond, neobservată. ***Rasa albă, pornită din România, cuprinde şi supune lumea cu acest algoritm**.*
Să explicăm acum, punctual, metoda propriu-zisă. Dupa ce se observă ceea ce este comun tuturor inscripțiilor din lume, se stabileşte o descriere a lor, indiferent de asezarea lor în spatiu. Codul este unic. Se aşează cuvintele româneşti pe zece coloane, aşa cum au fost citite. Se stabileşte, în funcție de numărul literelor rezultate cifric, cheia pe care o are ecuația lingvistică rezultată. Este vorba de ceea ce se numeşte „şarpele care-şi muşcă coada", pentru că aceasta este rezultanta. **Importantă este sigla, litera cu care începe primul cuvânt, pentru că vom încheia cu aceeaşi literă,** ca să consideram că descifrarea este bună. Dar aceasta trebuie luată în seama numai după ce corespunde şi cu cele rămase fragmentar în scrierile clasice şi, în acelaşi timp, să fie convergentă cu cel puțin alte două informații din altele. Deci, iată dificultățile reale ale metodei propuse de mine.
Se constată astfel că**, *inițial, Omenirea avea o singură limbă şi aceleaşi cuvinte**, cum scrie ,,Cartea Cărților", Biblia. De asemenea, **un singur alfabet, cel protolatin numit sau românesc**. Varietatea afişată de inscripții e dată de **modul încifrării pe zone geografice de triada masageți-geți şi getuli***, respectiv Asia, Europa, nordul Africii, insula Paştelui...Astfel, la **Tasilli**, în nordul Africii, **sunt sub forma de ecuații, care, citite romaneşte, duc la un text coerent în limba româna**, ce se înscrie perfect în precizarile generalizate de mai sus. In **Insula Paştelui**, dupa ce ajung acolo conchistadorii conduşi de iezuiții catolici compagnionii lui Mihluko-Mahlai „transcriu în litere slave zicalele străvechi ale incaşilor şi maiaşilor, numai că în limbile slave nu spun nimic. Literele slavone odată înlocuite cu cele latine devin ***ecuații***

***lingvistice care se supun aceloraşi legi ale codului get**. Astfel, **codul este universal şi, evident, totul a fost cifrat în limba noastră românească**.* Se constată că semnele diacritice folosite în codul elin, citite corect, duc la rezultate, iar situația nefericită în care se află epigrafia universală, pe care ai noştri o copiază permanent, stă în faptul ca ei n-au înțeles esența literetor.

In toate graiurile pământului „litera este cuvânt" de tipul alfa, beta, gama, delta etc., alef, bet, ghimel etc., ai, bi, si, di etc, pe când în româneşte, şi numai în româneşte, litera este un concept, care, scoasă din cuvânt, schimbă total conținutul semantic al cuvântului. Dar cum să observe acest „amănunt" esențial, dacă nici litera „a" n-au pătruns-o? Litera „A" la, noi poate deveni **„â" şi „ă"** determinând onomatopeic de la două extreme, iarna şi vara, respectiv „căciula" şi ,,pălăria".

Protolatinii erau... geții

Pentru că am vorbit despre alfabetul protolatin, să lămurim acest termen. Deci, **cine erau protolatinii, cifrați:**

oi protolatinoi, on										**Oi npwtohanvoi, wv (litere greceşti)**	
o	m	i	c	r	o	n	i	o	t	16742-4-83-5-1059	CONCS ÎI TRO-
a	c	m	i	c	d	e	a	s	u	41-1-5863109-7-7:2	IA, Cadmus e C-
p	r	a	l	u	i	i	o	t	a	32110954:67-1-8	ARPATUL îi O-
p	i	r	o	o	m	e	g	a	t	6-14-1341058729-1-	m Protogeia
a	u	o	m	i	c	r	o	n	a	134:287956-5-10	AOM, Vornic A-
c	c	e	n	t	u	a	t	l	a	891045-18-1627:3:	tlant, Cuca e
m	b	d	a	a	l	f	a	t	a	341:78910-2-256	dăm Fata Bal-
u	i	o	t	a	i	c	u	l	c	76108912-12-534 89-5-	cicului, Actul
a	t	p	u	s	d	e	a	s	u	69710:152438-5-	DSEU, astupă
p	r	a	l	u	i	i	o	t	a	12356410-13-78-1-9	PRAVILS, IO,T-
n	i	i	o	m	i	c	r	o	n	8910:125673-2-4:	ron nimici o
i	o	t	a	v	i	r	q	u	l	5434:32761-3^98-1.-	Getă scria îi
a	o	m	e	g	a	n	i	i		59108-4-1267:	vulg. IOAN.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Omicron iota c mic deasupra lui iota pi ro omega a tau omicron accentuat lambda al fata u iota i culcat pus deasupra lui iota nii omicron iota virqula omega nii.	**„Concs îi Troia, Cadmus e Carpatul, îi om Protogeia, AOM – vornic Atlant CUCA e, dăm Fata Balcicului, actul Dseu; astup Pravila IO, tron nimici o Getă scria, îi vulg IOAN"**.

C	R	A	E	E	C	A	R	P	A	12453-3-678910	Creea Carpa-
T	U	L	P	T	O	P	A	O	M	123-6-46597-11-108	tul POTOP Ma-
I	A	T	C	U	C	A	E	D	A	14237-15-58910-4-6	ica-ta-VEDA O-
M	B	C	I	A	D	S	E	U	S	10-16-6789-2-2534-2-1	M dseu Baci" M-
A	A	P	T	R	O	N	I	O	G	14567-4-21093:8	atron AGOP, I
E	T	A	M	A	A	I	O	A	N	32645-12-1:78910-2-	ata-mfi e IOAN

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
CRAE E CARPATUL PTOP A OM IAT CU CAEDAM BCIA DSEUS A APTR ONIOG ET A MA A IOAN	,,**Creea Carpatul POTOP, Maică-ta VEDA Om Dseu Baci, Matron Agop, iata-mă, e IOAN"**

a	o	m	t	a	u	c	s	d	b	236-5-478-5-9	Omu TOM. e
b	r	a	g	o	p	n	t	e	t	11105934-5-6578-2-102-1-	BABADAG Pont TT

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
A om tau csdb brago pn tet	**,,Omu TOM e BABADAG, Pont TT "**

A	A	E	O	T	T	T				534-2-6172:	Teo TATA

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
A AE OT TT	**,,Teo TATA "**

Codul Sanscrit - făcut la Putna !

...Precum am mai precizat codul sanscrit **se face la PUTNA**. Iata, deci, că putem demonstra universalitatea codului get. Iată cum arata o frază care era cifrată în sanscrită:

"Yad eve'ha amutra, yad arriutratad envira".

u	p	s	i	l	o	n	a	d	e	10:654324-9178	E Olimp,Dună-
v	e	a	p	o	s	t	r	o	f	823-2-4567-2-101-9-9	rea post fu O-
e	t	a	a	t	a	d	a	m	v	910-8-13-3-78623-6-	MU Ea datată
t	r	a	v	i	r	g	u	l	a	7610589-3-134:2	Graiul tau, R-
u	p	s	i	l	o	n	a	d	a	7978:345110-5-2	ODNA-Silva P-
m	u	t	r	a	t	a	d	e	n	23109-2-5476-2-81-7-	UTNA arat OM,
v	i	e	a							3:12546-2-	e Viata.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Upsilon ad eve apostrof eta ata dam vtra virgule upsilonada mu trata den viea	**,,E Olimp Dunărea, post fu OMU, Ea datată graiul tău: RODNA-Silva-PUTNA arăt OM e viața".**

e	l	e	e	o	a	a	t	a	t	62-8-54109837-2-1	ai Cetate, e
a	v	r	o	d	n	a	l	v	v	987431-8-526132-1	VLAKIA, Dunare.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
el ee oa atat av rodna lvv	**"Ai cetate: e VLAKIA, Dunăre".**

T	I	E	L	A						34215-3	Elita.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
TI E LA	**,,ELITA "**

Geții ne transmit secretele Omenirii!

Am putea să definim şi termenul de "**metodă**" pe care geții l-au cifrat.

e Methodos, ou **q Me0odog, ov (greceşte)**

E	t	a	o	m	i	c	d	e	a	9:5127810-7-63	e METODA ia-
s	u	p	r	a	l	u	i	e	t	7-4-6810945-2-132	u litera spu-
a	m	i	i	e	p	s	i	l	o	2:16109-6-4578 : 3	s APOL ieşi î-
n	a	c	c	e	n	t	u	a	t	1-4-68457-6-32l09:	n NUCET cată
t	h	e	t	a	o	m	i	c	r	7612:41059:3:8	MOTH trac e l-
o	n	d	e	l	t	a	o	m	i	987:102-12-156:34	scă în OLT de-
c	r	o	n	s	i	g	m	a	v	45:1091:23-1-68-14-7	ns VAC RO, IM G-
i	r	g	u	l	a	o	m	i	c	103:26945-2-178	OG Raiul IOM
r	o	n	u	p	s	i	l	o	n	847-5-1091:5236	luo Nor PONS.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Eta o mic deasupra lui eta m ii epsilo n accentuat theta omicron delta omicron sigma virgule o micron upsilon	**„E METODA: iau litera spus Apol, ieşi în Nucet, cată MOTH trac e iscă în OLT dens Vac RO, IM, Gog raiul IOM luo nor Pons".**

E	C	R	U	S	P	U	S	P	I	1097813-2-2645-7-	IPUSER - opus
E	S	I	C	N	C	A	T	A	M	1:23109:7845: 6	e Sima, ATON, c
O	T	H	T	R	A	C	E	I	S	6548-19-10923:71	asta SITH co-
C	A	I	N	O	L	T	D	E	N	8:5679210-3-134:	d oltean CIN
S	V	A	C	C	V	N	G	O	G	516:1098-2-27-5-43	OMU Gog un ca-
R	I	O	M	P	N	O	R	P	O	89:5124:1076231-7-	Rp prim Cotison.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
E CRU SPUS PI E SI CN CA TAM O THTRACE IS CAIN OLT DENS VA CC VN GOG RIO MP NOR PO	**„ IPUSER - opus e Sima - ATON, casta SITH, cod oltean, CIN omu GOG un carp prim-conson".**

c	e	v	e	i	m	a	a	t	o	3:108697-8-1425:	E Casta OMU-i
n	s	i	s	i	t	h	c	o	d	1910:582-2-4367:	NOD IOM SITH-
i	c	i	n	o	m	v	v	c	c	9182:4567-2-10123-3	CIOC prim Carp
a	r	p	p	r	i	m	o	.		34-1-567-2-	în OMU

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Ce vesi ma aton si sith cod ici nom vvc carp primo.	**„E casta OMU-l NOD, Iom, Sith-CIOC prim carp în OMU".**

E	A	O	M	U	N	I	N	O	S	1:3294810-2-576-2-	E CADMOS, uni
S	I	T	H	C	I	O	C	R	P	871:2132:45910	KOS citi HORP

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
EA OMU INODS SITH CIOC RP	**"e CADMOS, uni Kos, citi HORP, l".**

e	a	a	c	o	s	c	i	t	i	134:5654:78910-2-	EAC Upis citi
h	o	r	p	i						1232:	Hora

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Ea acos citi hor pi.	**"EAC Opis citi HORA".**

E	A	C	O	P	I	S	A	R	O	LL 11234768-8-	**ERA COSIA**
R	A										

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
EA COPI SA RORA	**"ERA COSIA".**

e	r	a	a							54-1-123-2-	**AA-era**

Iisus era... Apollo, fiul lui Zalmoxe !!

Deşi am putea încheia descrierea metodei de descifrare, vom mai prezenta ***"Cunoaşterea de sine"***, ca să retezăm total stupida etnogeneza şi "pierderea" limbii dacilor de dragul Romei:

outos o autologos										**ovrog o avroAoyog (greceşte)**
o	m	i	c	r	o	n	u	p	s	187624-12-310-7-95-	„Cunosc :îs pr-
i	l	o	n	c	s	c	u	l	c	1682-1-103574-1-9	imul COCON, L-
a	t	d	e	a	s	u	p	r	a	162109-1-4:8536	ăstar e Padu-
l	u	i	e	p	s	i	l	o	n	1-5-957648-3-2103	L Opisu Uni-
t	a	v	o	m	i	c	r	o	n	1-3-548623-14-7910	t scriau Con-
s	i	g	m	a	o	m	i	c	r	987-9-310527-3-84	cis grăim Om-
o	n	c	m	i	c	d	e	a	s	1254-10-796-10-8:103	onim DAC e mo-
u	o	r	a	l	u	i	o	m	i	965-1-8432-11-1017-2-	şul Carp ivi
c	r	o	n	a	l	f	a	u	p	69105-2-18234-10-7	Lupa-Caron F-
s	i	l	o	n	a	p	o	s	t	2345--9-761089-8-1	ilon Patos s-
r	o	f	d	e	a	s	u	p	r	5-6-781096-8-421-5-3	e surpă DOR F-
a	l	u	i	u	p	s	i	l	o	432:16109-6-875	iul Apoi ISU-
n	t	a	u	o	m	i	c	r	o	6-2-59101783-7-24-6-	S cronica. Tu
n	l	a	m	b	d	a	o	m	i	6891-4-210453-2-7	DOMN LIMBĂ, A-
c	r	o	n	a	c	c	e	n	t	108459-1-167-2-23	Tena-n Coc Ro-
u	a	t	g	a	m	a	o	m	i	6745-3-1210339-9-	mână CRISTOS
c	r	o	n	s	i	g	m	a		89768-6-124-5-	magic vag.

Coloana din sânga
Omicron upsilon c s culcat deasupra lui epsilon t av omicron sigma omicron c mic deasupra lui omi cron alfa upsilon apostrof deasupra lui upsilon tau o micron accentuat gama omicron sigma.

Coloana din dreapta
„Cunosc: îs primul cocon lăstar e Padul, opisul unit scriau, concis grăim omonim dac e moşul carp, ivi LUPA Caron filon Patos se surpă DOR, fiul Apol ISUS, cronica. Tu domn LIMBA ATENA-n COC Româna CRISTOS magic vag".

S	M	N	I	N	A	E	P	I	V	96510-19-7:19243	PANU e SIMIN-
N	O	C	G	S	S	E	V	I	V	23-2-1109:6785-2-4	OC nu-i SEUS g-
P	R	P	S	O	A	V	E	F	I	6410-24-1259-13-38-5-7	ăsi prof.pe U-
V	L	P	T	I	M	M	L	C	R	2351-8-98410-13-6723-2-	LPIU clar mmmm
T	M	M	A							14-3	TT

Coloana din sânga
SMNINA E PI VNOC GSSE VIV PRPSO AVE FI VLPTIMMLCRTMMA

Coloana din dreapta
"Panu e SIMINOC, nu-i SEUS, găsi prof. pe ULPIU clar mmmm.TT".

v	i	e	o	n	u	o	i	i		156:7678:9110:	UNU prim
s	i	i	p	l	o	r	p	m	m	849232-4-345-2-	Îşi IO

Coloana din sânga
Vie onu oii si pol rp mm.

Coloana din dreapta
"UNU prim îşi IO".

Capitolul VII - TĂRTĂRIA - PRIMUL SCRIS DIN LUME
Revoluția alfabetică - unică şi mondială

Reprezentarea gândirii prin semne, sau revoluția alfabetică, s-a produs o singura dată şi a cuprins toată lumea, toate alfabetele având drept izvor pe cel fenician, consideră **Marcel Cohen** (De origine iudaică) (L'Ecriture, Ed. Soc, Paris 1953, p. 55). El are în vedere silabarele din zona Mediteranei, considerând că limbile semite au un avantaj comportând radicale constitute din trei consoane, încorporând în ele înțelesul fiecarui cuvânt. În acest chip, consideră posibilă trecerea de la silabar la alfabet. Apoi, crede el, grecii au adăugat vocalele creând propriul sistem de scriere. Mai consideră că şi limba Egiptului antic **(care?)** aparținea tot grupului hamitosemitic ***(Acest tupeu tipic iudaic a mai fost semnalat adeseori de noi! Egiptenii îi numeau pe evrei „Poporul ciobanilor", au apărut la milenii după alte popoare dar insistă că.:. le-ar fi civilizat!! ?)*** şi favoriza acest fenomen, deşi scierea egipteană nu a eliminat niciodată sistemul ideografic, creânid totuşsi un fel.de alfabet cu semne monoconsonatice, rămase însa tot în modelul ideografic.
Un alt interesant aspect e reliefat de Andre Leroi-Gourhan (Le Geste et la Parole, 1964, p, 282-289) privind sistemul scrierii chineze, nealfabetică dar plina de vitalitate. Se poate remarca faptul că ***şi cuvintete chineze erau, în fond, monosilabe***, deosebirile fiind marcate prin urcarea sau modulațiile vocii.
Această structură monosilabică a stat la baza scrierii chineze, în fiecare caracter fiind un semn-cuvant şi cu totul fonografic. Analizând rezultatul acestui sistem prin extinderea scrierii chineze în Coreea, Japonia, Vietnam drept limbă cultă

a scrierii, etc., se constată, în comparație cu sistemul egiptean, că ultimul, început în mileniul al IV-lea, dispare după căderea Imperiului Roman de Apus, în sec. V e.n.
Referitor la sistemul chinez, M. Cohen observă că : ,,*Orice sistem de scriere ce se dezvoltă spontan şi nu se impune din afară e mai mult sau mai puțin modelat după caracterul limbii după care se formează*" (ib.p.29). Şi, se întreba el când suspecta caracterul „autohton" al scrierilor egiptene şi sumeriene... observație pe care o subliniem, ca deosebit de importantă, demonstrând capacitatea analitică deosebită a lui M. Cohen.
Pentru cei care citesc după descoperirea scrierii hieratice lucrurile par comune, dar meritul lui M.Cohen e cu atât mai mare, scriind aceasta în urmă cu 40 ani! Este în firea oamenilor să se impresioneze de piramide, de grădinile Semiramidei, etc, încât, un astfel de cercetător, fiind purtat de la York la New-York, fără a i se spune istoria celor două aşezari...ar prefera New-York-ul... Aşa şi cu piramidele şi cu mult lăudata scriere sumeriană, de către cei care au trecut pe acolo, hăt, mai demult...

Basmele numite... ştiință a istoriei

S-au creat nişte scheme simple şi generațiile învață ca o turmă aceleaşi poncife, la care nimeni nu mai gândeşte demult... **Importanța scrierii e uriaşă**, pentru că datorită celor consemnate se alcătuieşste ceea ce se cheamă istorie. Şi **istoria nu se poate falsifica** - fenomen curent - **decât prin falsificarea limbii. Limba determină însăşi naționalitatea**. S-a intrebat cineva "cum a fost posibil"? Chiar de am şti cum s-au construit piramidele şi chiar dacă le-am putea reproduce tehnic, **de unde aveau mijloacele financiare**?! Ce bogății avea şi are Egiptul ca să poată ridica asemenea construcții!? Si, de ce era unt centru de cultură însemnat?
Citind poveştile din cărțile de istorie despre vitejia grecilor sau romanilor te minunezi de imaginația extraordinară a autorilor respectivi: **numai că şi noi repetăm inconştienți aceleaşi basme numite ştiință a istoriei!** Cum de i-a părăsit pe ei, subit, vitejia? Să nu se fi năascut în toata Europa nici un om în stare sää dezvolte o ştiință sau artă mii de ani, ci numai în Grecia? **Ce bază materială oferea aceasta prosperitate, ca să ridice toate templele minunate? Fenomenul se va repeta în Roma, Octavian August lăsând în urmă un oraş, de marmură. Cum?**
Voltaire, după ce Montesquieu introdusese termenul de lege in istorie (Spiritul legilor), scria în 1774: „*Mi se pare că istoria nu a fost niciodată considerată altfel decât o cpmpilație cronologică, ea nu a fost scrisă nici prin prisma cetățeanului, nici prin cea a filosofului...Eu m-am străduit să prezint cât am putut istoria moravurilor, a ştiințelor, a legilor, a obiceiurilor, a superstițiilor. Aproape că nu vezi decât istorii ale regilor, dar eu o vreau pe aceea a oamenilor*"(scrisoarea catre Iacov Vernet).
Pentru că azi Europa e divizată în tot felul de etnii care au permanente războaie, după cele religioase specifice Evului Mediu, crede cineva că aşa a fost şi cu mii de ani în urmă? Poveştile din Alexandria - carte populară, sau ale nu ştiu cărui Cezar pot încânta urechile bieților copii, care în clasa a V-a aud numai minunății despre antichitatea greco-romană? **Lupta dintre două idei se cheamă luptă dintre Sparta şi Atena** (între forța fizică şi cea intelectuală!), apoi încleştările teribile dintre greci şi puhoiul persan de la **Maraton şi Salamina, unde grecii câştigă două probe sportive: Maraton şi Caiac - Canoe**. Pare-se că **anii coincid cu ai olimpiadelor**...Interesant!
Se pare că, în cazul Egiptului, cucerirea însemna recunoaşterea de către marii preoți a funcției de mare preot (vezi cazul Darius, Alexandru cel Mare, dar mai înainte MIRON KEOPS din Tomis!) iar scriitori greci sunt toti cei care scriu în codul elin. **Nu era vorba, deci, de spațiu geografic**. în acest chip, azi, şi Cioran şi Eugen Ionesco sunt francezi...
Asa cum observau Antoine Pelletier şi Jean-Jaques Goblot într-un studiu despre istoria generală: „*În manualele şcolare, civilizațiile apar lipsite de istorie. La nivelul unei teleistorii multiseculare, şi mai mult la acela al trecutului viu,* ***civilizatia greacă este mai mult imaginea noastră despre Grecia decât istoria grecilor...*****"(**p.3l) Ce înseamna aportul Greciei? Partenonul fără sclavii care l-au cladit? Iar al Romei...consulatul fără dictatură? **Ce se cheama democrația sclavagistă? Dreptul unuia din zece? Dar democrație burgheză sau socialistă? Nimic în afara unor utopii**, pe care dacă le-ar propaga biserica le-am accepta ca pe orice dogmă, dar ele sunt pretinse idei ştiințifice, ceea ce este inacceptabil.
Schematismul şi scleroza istoriei este şi mai evidentă după încheierea Războiului rece. Manualele laudă ceea ce huleau înainte... Întreaga istorie trebuie studiată din nou.

Răbojul românesc - cea mai veche scriere

Dispariția din scripte a conceptului URSS însearnna, oare, dispariția a peste 280 milioane de oameni? Aşa au disparut din istorie, în vremu'rile îndepartate, popoare întregi, sau poate nici nu erau popoare... Pentru cei care ştiau că ***fenicienii nu erau popor, ci POPI*** devine de înțeles cum au dispărut din istorie, lăsându-ne alfabetul, cea mai prețioasă moştenire, sâmburele de aur al întregii culturi. ***(Există numeroase dovezi şi opinii că acest alfabet, aşa-numitul „linear A" a fost preluat de fenicieni de la greci (traci) şi aparținea, de fapt, pelasgilor de la nordul Dunării...)***
Pentru că încercarile de a-l deriva din diverse silabare au eşuat, va trebui să-l punem în relație cu cel mai vechi sistem de semne care-l precede, anume cu **semnele răbojului românesc**.
Semnele de la Tărtăria, Karanovo şi Gracianița sunt asemănătoare cu cele de la Mohendjo - Daro, Harappa şi cele al scrierii Kohau-rongo-rongo din Insula Paştelui. Dar aceste mesaje sunt străvechi, însemnate pe os şi piatră, ceramică sau ceară. Numerele răbojului românesc au fost analizate de P.N.Panaitescu şi **devenind**, cum se ştie, **numerele pe care le numim romane** (ordinale), iar cel care se va ocupa de **semnele de la Cucuteni** fiind Teodor Burada, şi care le consideră ca **făcând parte dintr-un alfabet arhaic** (cf. arh. Silvia Paun, 1984). Erau **în numar de 180** aceste semne cu care se specificau animalele, nu numai numeric, ci şi caracteristicile raselor (boi, plăvani, murgoci, cudalbi, cai rotați, murgi, oi bălăi, țigăi, bârsane, stogoase, etc.)
Cercetând semnele răbojului cu arta traco-pelasgică se constată similitudine, până la identitate, cum accentuează exact arh. Silvia Păun, făcând şi o statistică: 14 semne intră în alfabetul chirilic, 15 în cel grec şi 17 în cel latin.

Restul apar în scrierile numite pelasgă, berberă, etruscă, feniciană, etc. O alta parte vor fi preluate de Ulfila în traducerea Bibliei în limba gotică. Se zice că limba germană provine din rune, numai că scrierea runică nu are 6 semne (E, K, S, T, Z şi Y) existente în scrierea latină şi toate celelalte din aria traco-pelasgică. Pe teritoriul Româaniei, aceste semne au stat în atenția unui mare număr de specialişti.

Cuvintele vii ale Tărtărtei

Un interesarrt studiu despre Tărtăria scriu şi Paul Lazar Tonciulescu şi Lidia B. Lovendal Papae, care semnalează cercetările istoricilor ruşi şi traduc în româneşte o poezie închinata Tărtăriei de către **poetul Andrei Nadirov din Leningrad**, orientalist ca pregătire, pe care o reproducem în continuare:

„O timp străbun! - A ta stihie
s-a potolit gonind prin hău
strig: Unde eşti, Tărtărie?
prin vremi n-aud răspunsul tău.

S-ascunde gându-n depărtare
deşertului uitării, mut...
dar a-nviat a ta chemare
în micul şi-mpietritul lut.

Ea a sosit ca ciocârlia
solie fraților pre-daci
Nu, n-ai pierit în veşnicia
care-i ucide pe cei dragi

Aud iar glasul Tartariei
Un coif din val e destrămat
şi caut a ei slovă vie
Ce încă nu a răsunat..."

În studiul citat, se redau şi cuvintele lui Boris Perlov: ***„Da, acele cuvinte vii ale Tărtăriei, n-au răsunat încă".***
Autorii îşi însuşesc punctul de vedere al lui **Ariton Vraciu**, care, de asemenea, şi-l însuşise pe cel at lui Boris Perlov şi, alăturând cercetările altor cunoscuți cercetători, Viorica Enăchiuc - Mihai şi C.Olaru, conclud existența pe tăblița rotundă a numelui unui **zeu local Şaue** - căutându-i urmele toponimice.
Deci, **primul scris din lume**! Eruditul Romulus Vulcănescu îi prezintă sinteza în *„Mitologia română"* - în capitolul *„Scrierea pictografică de la Tărtăria"* (p.98).

Scrierea Vinca decriptată de Marija Gimbutas **Aparține culturii Turdaş - Vinca şi e localizată în timp - mileniul VII-VI î.e.n., - prin consens arheologic.**

„Sumerienii - elevi buni ai tărtărienilor"
„Pentru conținutul lor inedit, redăm **constatările lui V.Titov, după consemnările lui Boris Perlov:**
1) Tăbliţele de la Tărtăria sunt un **fragment dintr-un sistem de scriere larg răspandită, de origine locală**;
2) textul unei tăbliţe ce numără **şase totemuri antice, care coincid cu manuscrisul din oraşul sumerian Djedet - Nasra şi de asemenea cu imprimările ce aparțin culturii Kereş**;
3) semnele de pe această tabliță trebuie citite în cerc, în sensul contrar mişcării acelor unui ceasomic;
4) conținutul inscripției (dacă e citit în sumeriană) este întărit de descoperirea în aceeaşi Tărtăria a unui schelet desmembrat al unui bărbat, ceea ce implică existența, la anticii tărtărieni, a unui ritual antropofagic;
5) **numele zeului local Şaue e identic cu numele zeului Sumerian Usmu...**(...) Pe a treia tăbliță rotundă sunt scrise următoarele: «**NUN, KA, SA, UGULA, PI, IDIM, KARA, I:** (De către cele) patru conducătoare (,) pentru chipul zeului Şaue (,) cel mai în vârstă, conducătorul [patriahul-sacerdotul-preotul suprem] (,) în virtutea adâncei înțelepciuni (,) a fost ars (,) unul». (...) Ne întrebăm atunci, **cine au fost locuitorii străvechi ai Tărtăriei, care scriau în sumeriană, in mileniul V î.e.n, când despre Sumerul însuşi nu se pomeneşte înca**? Se impune de la sine o concluzie: **inventatorii scrierii sumeriene au fost**, oricât ar fi de paradoxal, **nu sumerienii, ci locuitorii Balcanilor**. Într-adevăr, cum poate fi explicat altfel faptul că **cea mai veche scriere din Sumer, datată din mileniul IV î.e.n., a apărut cu totul pe neaşteptate şi într-o formă dezvoltată? Sumerienii (ca şi babilonienii) au fost doar elevi buni, preluând scrierea cuneiformă".**
În istoria civilizațiilor, Jemdet-Nasr este consemnată între 3.100-2.900 î.e.n, contemporană cu civilizația Dimini din Tesalia, cu vârsta bronzului în Anatolia, cu apariția cuneiformelor, anterioară datei tradiționale a fundării cetății Tyr (2750). Tot atunci apar civilizațiile Harappa şi Mohendjo-Daro în India.
Evenimentul a stârnit senzație în lumea ştiințifică, numai la noi a fost tăcere. Abia peste 11 ani, revista „Magazin istoric" nr.3/1972 publica un interviu cu academicianul bulgar **Vladimir I. Georgiev**, care spunea: „ (...) **tăbliţele de la Tărtăria sunt...mai vechi cu un mileniu decat monumentete scrierii sumeriene** (ele datează din prima jumătate a mileniului al IV-lea î.e.n.). Aceasta ar însemna, pur şi simplu, că scrierea sub forma pictogramelor a apărut în sud-estul Europei şi nu în Mesopotamia, cum se credea până acum...Dacă în toate cele trei cazuri (Tărtăria, Karanovo şi Gracianița) e vorba de scris, atunci se impune o concluzie surprinzătoare: avem de-a face cu **cea mai veche scriere din lume**. Concluzia aceasta vine în întâmpinarea părerii exprimate de arheologul britanic, **profesorul Colin Renfrew**, care a executat recent săpături în localitatea bulgară Sitagroi şi care **a afirmat că în sud-estul european a existat în vechime o zona de civilizație înaintată**".
Peste încă trei ani, în revista „Tehnica Tineretului", nr. 12/**1975**, rusul Boriş Perlov scria: „(...) **În anul 1961,vestea despre un eveniment arheologic senzațional a făcut ocolul lumii ştiințifice.** Furtuna marii descoperiri nu a răsunat din Egipt. Neaşteptata descoperire a fost scoasă la iveală în Transilvania, în mica aşezare românească **Tărtăria.**

Ce i-a uimit pe eruditii bărbați ai ştiinței despre antichitate? Poate ca savanții au dat de comoara ascunsă în genul mormântului lui Tutankamon? Sau în fața tor a apărut o capodopera a artei străvechi? Nimic din toate acestea. Interesul a fost trezit de **trei micuțe tăblițe de lut**, deoarece ele erau împodobite cu enigmatice semne în forme de desene, care amintesc în mod uimitor (după cum a observat însuşi autorul marii descoperiri, arheologul român Nicolae Vlassa) **de scrierea pictografică sumeriană de la sfârşitul mileniului IV î.e.n**.. Dar pe arheologi îi aştepta mai departe o surpriză: **tăblițele găsite s-au dovedit a fi cu 1.000 ani mai vechi decât cele sumeriene**. Rămanea doar să se vadă în ce mod, cu aproape **7.000 ani în urmă**, departe de hotarele mult-slăvitelor civilizații antice orientale, unde nimeni nu se aştepta, s-a ivit cea mai veche (până în ziua de azi) scriere a Omenirii?... Descoperirea lui Nicolae Vlassa a, stârnit interes şi la noi.(.:.) Da, acele cuvinte scumpe ale Tărtăriei n-au răsunat încă. Cu atât mai scumpe sunt cele trei tăblițe minuscule din nu prea marele sat transilvan, care ne-au făcut să facem un pas nou întru înțelegerea trecutului nostru, pentru a ne putea înfelege pe noi înşine."

Scrierea a aparut în Ardeal în... 20.000 î.e.n.?!

În aceeaşi revistă, **arheologul A. Kifişin** scria: „Dintre problemele ce s-au ivit în procesul cercetării descoperirii de la Tărtăria, doua îmi par ca deosebit de importante:
1.Cum a apărut scrierea tărtăriană şi cărui sistem de scriere îi aparținea?
2.În ce limbă au vorbit tărtărienii?...Care e atunci cauza asemănării la popoare atât de diferite? Motivul e că **toate acestea au avut un singur izvor, a cărui descompunere s-a produs în mileniul VII î.e.n.**
În decursul a două milenii, arealul elamo-chinez a avut contacte cu culturlle sumeroide ale Guranului şi ale Zagrosului iranian. Arealului răsăritean al scrisului îi stătea în față cel apusean, care s-a format sub influența sumeroizilor străvechi egipteni, cretano-micenieni, precum şi tărtărieni.
Astfel că legenda despre «învălmăşeala babiloneană» şi descompunerea unei limbi de pe Pământ (sn) nu e chiar atât lipsită de temei. Deoarece, compărand cele **72 de cuiburi ale scrierii sumeriene** cu cuiburi-simbol analoage ale tuturor celorlalte sisteme de scriere, **rămai uimit în fața coincidenței lor în privința principiilor de structură, dar şi în cea a conținutului**. In fața noastră se află parcă fragmente ale unei verigi ce se completează unele pe altele, făcând parte dintr-un **sistem unic.** Dacă însă compari simbolica reconstituită a acestei scrieri din **mileniul IX-VIII î.e.n**., cu semnele simbol ale paleoliticului tarziu european (**20-10 milenii î.e.n.**), nu se poate să nu-ți atragă atenția **coincidența** lor, de departe neîatâmplătoare".

Tărtăria - Universitatea Antichității ?!

Abia în 1980, în nr. 7 din „Convorbiri literare", deci după 20 ani (!), **Ariton Vraciu** scria: „**Semne uneori identăce celor de la Vincea au fost descoperite la Troia (în mileniul III î.e.n.)** şi în alte puncte din spațiul micro-asiatic. Oricât ar parea de paradoxal, **inventatorii scrierii sumeriene nu au fost sumerienii**. Întrucât semne pictografice au fost descoperite şi la Turdaş-Vincea, se poate presupune că **scrierea de la Tărtăria e un element component al unui sistem grafic larg răspândit în milenille VI-V î.e.n.** Nu putem să nu acceptam ipoteza arheologului sovietic V.Titov, potrivit căreia **scrierea primitivă din bazinul Mării Egee provine din sud-estul Europei (mileniul IV î.e.n.)** şi nu a aparut sub influența celei mesopotamiene. În afară de aceasta, **în mileniul V î.e.n., creatorii culturii Vincea şi-au croit drum prin Asia Mică, spre Kurdistan, unde se stabiliseră protosumerienii"**.
În nr. 7/**1975**, în revista americană „Reader's Digest", **arheologul** (american) **R. Schiller** nota: ,,Descoperirile arheologice recente, ca şi alte datări ştiintifice mai riguroase arată, azi de exemplu, că **japonezii produceau ceramică înaintea populațiilor din Orientul Apropiat şi că pământenii din România au inventat poate o formă de scriere cu câteva secole înaintea sumerienilor"**.
În fine, eruditul **Gabriel Gheorghe**, caruia îi datorăm revista de înaltă ținută ştiintifică ,,*Getica*", scria despre Tărtăria: ,,Autorul american se referă la tăblițele de la Tărtăria şi de la Lepenski Vir, care s-au bucurat de o largă audiență în presa ştiințifică din străinatate. Concluziile lui Schiller nu au surprins.
Înaintea lor au apărut în revista «Znania Sila», editată in URSS, un studiu al lui **N.Jirov** în care se releva că tăblițele de la Tărăria, (județul Alba), descoperite de către cercetatorul clujean N. Vlassa, conțin figuri şi o scriere pictografică asemănătoare cu cele sumeriene **fiind însă cu cel puțin un mileniu anterioare celor mai vechi piese similare găsite în Mesopotamia. Jirov coroborează grafia tăblițelor de la Tărtăria cu scrierea pictografică descoperită la Lepenski-Vir, pe malul iugoslav al Dunării**, în timpul lucrărilor de construcție a Complexului Hidrotehnic de la Porțile de Fier, găsindu-le foarte apropiate. Tot el conchide ca aceste scrieri pot fi considerate ca fiind **cele mai vechi din lume".**

Tăblițele de la Tărtăria... ne vorbesc româneşte !!

Am insistat şi vom mai insista, pentru că e vorba de primul scris din lume, cunoscut pâna acum. Tot în "Mitologia Romană" este reprodus tabloul comparativ după Boris Perlov al semnelor pictografice de la Tărtăria, Djemdet-Nasra şi Creta. Dar să vedem ce scriere este.
Tăblița rotundă.
O cruce împarte discul în patru sferturi. Deci, fiecare sfert va comunica o frază logică, ce se va continua. Citim, de la stânga la dreapta ca în toate textete serierii hieratice.

S	o	a	r	e	l	e	l	o	t	89107-2-13245-3-6	lote sacre, L-
a	t	r	e	i	l	i	n	i	i	78910-8-652431-1-	inii LITERA
o	r	i	s	o	n	t	a	l	e	952-7-478'-5-36110	lor stă înce -
u	n	i	t	e	f	a	c	p	i	914-6-65238107	început fenicia -
e	p	t	e	n	i	n	p	r	i	7-4-362-5-81945-3-10	n, tip peren l-
m	u	l	s	f	e	r	t	I	O	48732-14-165:910-1-	STRUL şef IO
s	i	r	d	e	c	o	c	o	r	491027 : 8153 – 1 – 6 -	DORIO, OMER c-
i	n	s	b	o	r	d	e	a	s	127:456893-1-10	înd BOREAS s-
u	p	r	a	D	l	i	n	g	u	105-4-24378916:	ud PARÂNGUL
r	a	o	m	i	c	r	o	n	U	214:45312106:	ars CRONICU
U	m	b	r	e	l	a	d	o	u	879-2-45312106-13	DAC REBUSUL
o	e	h	i	d	l	î	n	c	h	9412-4-103-7-578-4-6	CIOC hh unil
a	v	î	r	f	u	r	i	d	e	610938-2-5241:7	VEDA-i fura R-
s	ă	g	e	a	t	ă	E	T	A	934-2-91067:512-3-	-ege Tată aşa
D	o	u	a	l	i	t	e	r	e	341:5678910-3-2	Văd litere c-
U	p	e	C	S	m	a	r	E	T	783:516:2497-7	are sus Poet
i	d	e	a	l	p	a	t	r	u	183945:21067-11-	literal după
l	e	a	s	f	e	r	t	C	S	91067:348521-5-	OMER astfel...

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Soarele lota trei linii orisontale unite fac piepten primul sfert IO sir de cocor in sbor deasupra D lingura omicron U Umbrela douo ehidl încha vîrfuri de săgeată ETA Două litere U pe CS mare T i deal patrulea sfert CS.	**„lote sacre, Linii LITERA lor stă început fenician, tip peren ISTRUL şef IO, – DORIO - OMER când BOREAS sud - PARÂNGUL ars Cronicu Dac rebusul Veda-i fura Rege Tată aşa văd litere care sus - poet CIOC hh. uni literal după Omer, astfel**...**”.**

Descifrarea (din altă sursă)

Specialiştii susțin că ceea ce este caracteristic acestor plăcuțe este o identitate comună, cunoscută sub denumirea de Cultură Turdaş-Vinca (4500-3700 i.H.), răspandită în țara noastră (în Banat şi Oltenia), în sudul Serbiei, sud-estul Ungariei şi nord-vestul Bulgariei.

S-a ajuns la concluzia că cel mai vechi texte din lume (cele de pe plăcuțele de la Tărtăria), descifrate deja, ar suna astfel: **“BAB-SARRU/RABU-DU-KI-USU-EN/ZU- GIRA-PATESI-III-BANSUR-MU-NANNAR-RABU/ZU-II-DINGIR-II-DINGIRANA”** şi se traduce prin: **“Poarta de acces a marelui rege care conduce cele patru districte ale țării puternicilor zei ai Lunei şi Focului, a prinților care slujesc masa mare pentru jerfele închinate triadei sacre (AN, ENKI, ENLIL-l) şi renumitului zeu al Lunii de nord, cel care face să prospere mâncarea şi băutura, după dispariția celor doi zei şi două zeițe (Igigi).”**

← Tăbliţele de la Tărtăria.

Tablou comparativ de semne pictografice: Tărtăria, Djemdet-Nasra, Creta după Boris Perlov.

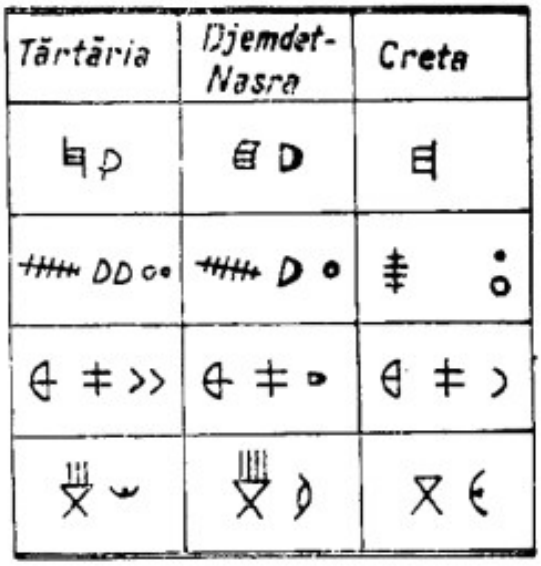

O	A	N	R	T	O	F	E	N	T	9110:74258-2-36	Not frate no-
C	S	S	E	F	M	D	O	R	I	97101-4-&83-11-245-1	rdic moş şef
O	S	C	I	N	D	I	A	P	A	645-2-31278-1-910	din Cosia pa-
R	I	N	G	U	L	I	C	R	O	18594-2-267103	parcurg ILION-
N	I	C	U	M	U	B	U	F	U	4-12-910-1-781236-5-5	U fu bunicu
R	A	A	T	A	T	A	G	U	A	1089-4-5:	Magu a arătat
D	U	C	A	R	E	S	U	S	A	1298:6:345107-1-	dusu e Caraş:
I	I	I	L	I	T	E	R	A	L	3122:134:7458:	ivii IOM fler
V	I	O	M	E	R	F				1056769-1-	Litera.

Coloana din sânga
OANRTOFENT CSSEFMDORI OSCINDIAPA
RINGULICRO NICUMUBUFU RAATATAGUA
DUCARESUSA IIILITERAL VIOMERF

Coloana din dreapta
„Not frate nordic moş şef din Cosia parcurg ILIONU fu bunicu Magu a arătat dusu e Caraş: ivii IOM fler litera”.

n	o	t	a	e	i	c	c	s	o	4135-5-7628-9-109	Ante CIOC OM-
i	u	i	n	m	t	a	r	d	u	23:516:910478	U-i mit Dunăr-
s	u	e	d	i	v	i	i	i	o	78-7-4911023-3-	ii, discul
m	f	l	e	r	i					-566-7-3:2451:	ivi e ferm.

Coloana din sânga
Notaeiccso iuinmtardu suediviiio mfleri

Coloana din dreapta
„Ante CIOC OMU-i, mit Dunării, discul ivi ferm”.

E	S	O	M	U	I	M	I	I		1:2132:41095:678-2	E Ilos mitu îşi
L	I	E	F	E	R	M				5:4367:	e ferm

Coloana din sânga
E SOMU I MIILI E FERM

Coloana din dreapta
,,E Ilos, mitu îşi, e ferm”.

e	i	l	o	s	m	i	t	u	s	2231:54109:1583-1-	File:moşu este
e	f	e	r	m						476-3	RIM

Coloana din sânga
E ilos mitus e ferm

Coloana din dreapta
,, Fi(u)le: moşu este RIM”.

F	I	L	E	M	O	S	U	E	L	1234-2-567810-2-9:	File: moşule iie.

Coloana din sânga
FILE MOSU EL

Coloana din dreapta
,, File: moşule iie.”.

Cheia, litera I. Cu care am început.

Omenirea s-a născut şi civilizat... în România!

Avem un text obişnuit în care apar litere dar şi semne specifice pictografiei, pe care le-am întalnit în Tassili, ca şi în spațiul mediteranean, în Lemnos, în Festos, etc. În primul sfert, dificilă este litera D, care însă simbolic este zece, notată cu echivalentul cifric (IO). Litera D apare şi în al doilea sfert, sus, unde vom afla şi litera (tot ultima) U, întprs. În cel de-al treilea sfert, apare un H, clar, citit greceşte: eta. Şi mai dificilă este citirea ultimului sfert, unde apar două litere U, peste un X un T şi, bineînțeles, Crucea, citită aici X (CS) – ultima. Iata deci că, precum spuneam, **fiecare sfert are un număr anumit de litere, care dă cheia textului. Primul sfert are 60 de litere.** Pentru profani se va naşte întrebarea: cum să apară fenicienii în textul din mileniul VI î.e.n., când oraşul Tyr abia se întemeiază în 2.750 î.e.n.? Sigur că se află aici un paradox, numai pentru că nu ştim cine erau **fenicienii**. Cum nici ei, **cărăuşii mărilor etc**., **nu ştiau, sau n-au lăsat nimic despre egipteni; iar grecii nu ştiau cine-s pelasgii**, etc, etc. Dar, grecii şi romanii încep istoria lor cu mituri, etc. Când se ştie că **fenicienii nu formau o populație, ci se ocupau ,,cu cele sfinte", fiind popi**, mirarea dispare. Decodificând cuvântul Dunarea-**Istru**-este acelaşi lucru. De aci, cuvântul românesc ***mag.istru*** (ori latinescul ***mag.ister***) fiind cu adevarat **creatorul întregii civilizatii europene**. Termenul Homer se dovedeşte o formulă în care intra şi **Apol**, şi **Dorio, numele real al Zeului Salmocsis**. **Cuvantul DOR nu era intraductibil**, cum mai cred destui, **ci era tabu, interzis**, **ca şi numele YHWH-Iahve**. Boreas era numele vântului denumit la noi Crivăț, frate mitologic cu Notus, vântul de sud. În sfertul al doilea se spunea despre arderea rebusului dac, a cronicului VEDA. Tot mai clar se vede că, de fapt, **diversificarea Babel a fost o necesitate deliberată, care a dus la dezvoltarea spirituală a Omenirii**. Iarăşi apare **CIOC, denumind neamul dac**. **Înainte de CIOC a fost OMU. Mitul Dunarii. În centrul lui ILOS**, ceea ce arată că totuşi nu se confundă muntele Ida cu Cogaionul. Poate penultima comunicare e la fel de importantă: **,,moşu e RIM"** Confuzia lui RIM cu Roma, o datorăm lui Dimitrie Onciu, dar spusa cronicarilor era simbolică, astfel, ca aveam **R-IM** - în care **R** însemna **Ro-Soarele**, aşa cum apare şi în hieroglife, iar **IM=IOM=zi**, cum am explicat, cele 6 zile ale creației, aşa cum dealtfel începe majoritatea inscripțiilor de la noi. Deci **RIM ar însemna**, mai direct spus, **de la începutul Creației**, **de la primul om**, în care avem în vedere pe Adam, aşa cum apare simbolul şi pe cruce, cu consoanele numai, OM. Datorită acestui RIM, am putea pricepe uşor ce înseamnă **RIM.NIC**, mai ales că avem două: **RIM.NIC - Vâlcea şi RIM.NIC s.arat**.
În ambele zone, avem de-a face cu centre religioase, cu cinul preoțesc şi călugăresc...

Tărtăria - simbolistică pentru inițiati

Discul invită la reflecție. Într-adevar, va trebui să luăm totul "de la ZERO", de la "UNU". Cu alte cuvinte, de la literele primare ,,O" si ,,I". Şi azi aşa începe ,,facerea lumii".
În aceasta simplă prezentare a semnelor inconfundabile, avem în vedere intuiția pe care o au atât copiii, cât şi forța de generalizare a celor care au creat lumea. Avem **sfera sau cercul - întregul** - şi raza lui. **Simbolica e destul de pe înțeles, prefigurând binarul**. Dar **centrul fiind punctul primordial**, de care vorbea şi **Mihai Eminescu** (**,,...punctul acela de mişcare mult mai slab ca boaba spumii"...**), şi **care, creând rotundul, închipuie cifra 6**, miezul fiind ,,ceva din nimic", obrajii, cum toate cu sigla F (facere, femeie, februarie, etc). **Raza e UNU**, iar întregul spațiului de manifestare este nelimita imaginarei sfere, închipuind orice, **inclusiv sistemul solar**.
Ca şi discul Tărtăriei, cu cele 4 sferturi ale brahmanului, vom observa cum au putut apărea literele alfabetului nostru, în numar de 24 (2+4=6=F), astfel: ***Gândirea matematică a prevalat:***

1	4	7	10	13	16	19
2	5	8	11	14	17	20
3	6	9	12	15	18	21

Folosind aritmologia sacră observăm reducerea la unitate şi că avem de a face cu cifre pare-impare, simetrice şi asimetrice. Suma pana la zece este:
1+2+3+4+5+6+7+8+9+10= 55 (5+5=10),
iar surna Pâna la 10 (1+2+3+4=10). În acelasi timp, se grupează (2/5) 6/9, iar doi de trei fac 8. Lui opt îi corespunde H, şi acesta secționat vertical da tot doi de T (trei).
Un inițiat, Cik Damadian, creează un cod universal în care esențial e invariantul 64. Despre tetractys, citandu-l pe Aristotel, Lamblichos păstrează versetul: *"Teractys, armonie pură, aceea a sirenelor... dar mai ales sub forma sa de numar pur sau divin, adică **în calitate de DECADA** tetractysul devine **simbol al Universului**".*
In lucrarea Dr. loan Rodean "Enigmele pietrelor de la Sarmisegetuza" aflăm falanga de ecvideu de **la Cuina Turcului**, respectiv **numerele 10,4,6**, reprezentând semnificații profunde. Piesa e datată **8.000-10.000 î.e.n**., şi considerate de specialişti **"UNICAT ÎN EPI-PALEOLITICUL EUROPEAN"** (cf. C.S. Crăsnaru, op. cit.p.9). Pe respectiva piesa muzeistică avem **trei ornamente rombice ,,ce sugerează coloana infinitului"** aflată în tezaurul de la Hinova şi la Brâncuşi, dispuse astfel:
- PATRU unghiuri cu vârful în jos
- ZECE linii în romb, în mijloc
- ŞASE unghiuri cu vârful in sus

Iata o dovadă ca cei mai vechi dintre cei mai vechi, pierduți in negura a zece milenii, cunoşteau numerația, ca şi semnificația de cult a numerelor 10,4 şi 6. Noroc cu cei care, preluand-o de la barbari şi dandu-se drept autori, au reuşit să o depoziteze temeinic în tezaurul culturii mondiale. În acest fel, şi fără să se ştie sacrilegiul inițial, căci descoperind sursele ne folosim de tradiție. Mult mai tarziu, **şi în vechiul Egipt numarul 10** reprezenta lățimea sanctuarului din Edfu, deoarece latura templului Horus măsoara zece coți regali. Săptămâna avea zece zile. Zece reprezenta şi unitățile

pătratului zis „magic", a cărui diagonală *„conține miezul zecimilor principalelor dimensiuni din piramida Keops"* (ibid C.S. Crasnaru, p.9).

În comentariul asupra dialogului Timaios al lui Platon, Proclus consemnează un **imn orfic al Pitagoreicilor, pentru cifra zece:**
Îndură-te de noi, număr prea mărit
Tu care ai creat zeii şi oamenii
Tu sfantă pătrime ce conții rădăcina şi izvorul veşnicului curent al creației!
Purcede din unitatea curată a adâncurilor
Pâna cand a ajuns la sfânta pătrime:
Căci numărul divin originar
purcede din unitate curată a adâncurilor
care a zămislit pe mama Universului
care pe toate cuprinde, pe toate le îmbrăşişează
Primul născut mereu neabătut, mereu neobosit, sfânt ZECE
țiitorul cheii Universului care în toate este asemeni
numărului originar".

Capitolul VIII - DACIA - CENTRUL SUPREM AL LUMII
Literatura s-a nascut la... Cârna

În afara secretului ştiintei păstrat de geți, ocuparea functiei de mare preot de către reprezentanți! altor etnii de mai târziu a dus la păcatul real de a TRADUCE OPERELE UNICE, în diverse coduri de cult (ebraic, sanscrit elin, latin) **fără a menționa izvorul şi de a distruge originalele.** Astfel, apar capodopere când nici nu aveau toate literele alfabetului (vezi Iliada, sau - cel mai evident - secolul I la Roma - capodopera marilor poeți...), **minunile continuând până târziu, când muzica fără baza de mase da marile capodopere, sau când toate piesele teatrului antic poartă un singur nume ca şi Homer!**
Dar să vedem ce înțelegeau Geții prin conceptul de literatură:

t	a	v	a	l	f	a	a	c	c	6710312-7-58-3-94	Facută la Ca-
e	n	t	g	r	a	v	d	e	a	526-2-413:79810-2	rna get VEDA
s	u	p	r	a	l	u	i	a	l	168109-15-324715-10-	Lila Puruşa
f	a	p	u	s	u	p	s	i	l	5748:19610-6-23	spus fiul AP-
o	n	r	o	a	l	f	a	a	c	46-4-529-7-711083-7-	OL Ana focar
c	e	n	t	u	a	t	m	i	i	35124-3-981076-8	NUCET imita
m	i	i	a	l	f	a	t	a	u	6712534-4-89-1-10	familia ta,V-
a	l	f	a	v	i	r	g	u	l	18910-18-36752-7-4	agul firul A-
a	o	m	e	g	a	n	i	i	d	578.: 101296-8-43	GNI Dacia es -
o	v	a	p	u	n	c	t	e	o	89:7342-4-615:10	te capu nou K-
m	i	c	r	o	n	i	o	t	a	5631-7-948210-15-7	ones TROIA i-
c	m	i	c	d	e	a	s	u	p	43-6-175298-12-6:10	ci CADMUS e P-
r	a	l	u	i	i	o	t	a	l	124539-2-7108-11-6	RAVILA OLT I-
a	m	b	d	a	o	m	i	c	r	9510-2-768231-5-4	car skiinba d-
o	n	a	c	c	e	n	t	u	a	3-1-1045678-16-219-5-	a accent nou
t	g	a	m	a	o	m	i	c	r	10817-10-2345-2-96	Ritm, gama CO-
o	n	i	o	t	a	v	i	r	g	106342-16-817:19	CAION IOV în-
u	l	a	o	m	e	g	a	n	i	596710-15-123548-5-	tregi Vlaşca.

Coloana din sânga	**<u>Coloana din dreapta</u>**
Tav alfa accent grav deasupra lui alfa pus upsilon ro alfa accentuat mii mii alfa tau alfa virgula omega ni idova punct e o micron iota c mic deasupra lui iota lambda omicron accentuat gama omicron iota virgula omega ni	**„Facută la Cârna get, VEDA LILA Puruşa-spus fiul APOL, Ana focar Nucet imita familia ta, vagul, firul AGNI Dacia este capu Koncs Troia, ici Cadmus e Pravila Olt; Icar skimbă, dă accent nou, ritm gama Cogaion: IOV întregi Vlaşca".**

II.

A	U	N	G	E	T	N	L	A	L	5:491013628-17-7	e galantul N-
S	P	V	S	V	O	F	F	N	M	59-21-1234-2-78-1-166	UN spus FF sc-
A	M	I	G	R	A	G	N	I	I	5102-23-413:S789-2	riem Gal AGNI
E	S	T	E	P	N	O	V	I	A	1234-2-97106:58	este IOAN pu-
O	E	P	M	E	A	L	R	M	A	8-11-5:3124-2-67109	re POEM alam
O	A	E	C	R	G	G	I	I	O	3156-3-73824-4-	murg getic
V	I	M	M	.							

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
A UN GET NLAL SPVSVOFFN MAMI GR AGNI I ESTE PNOVI AOEP MEALRMA OAECRGGI IO	**„E galantul NUN spus FF. Scriem: gal AGNI este IOAN - pur e poem Alam - murg getic, Cosia”.**

III.

e	l	n	m	m	s	p	s	i	i	6957218-6-1043-11-	Simple-s IMN
l	g	a	l	m	s	i	o	a	n	59108.1-3-67243-2-	MANOL, sigla
a	o	e	a	l	a	m	o	i	c	10547986-16-3:121	:clasică e act
t	.										

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
El nmmspsii lga1m s ioa na oe al amoict	**„Simple-s-IMN Manol, sigla clasică e act”.**

IV.

S	I	E	A	G	C	A	E	A	C	5421:3:9101:876-2-	Gasi e act EAC

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
SI E AG CA EAC	**„Găsi: e act EAC”.**

V.

g	a	s	i	e	a	g	t	i		123489-1-567-2-	Găsiți EAC GA.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
gasi e agt i	**„Găsiți EAC GA”.**

România - matca civilizației umane

Atestarea documentară a zonei şi a Cârnei în special ne obligă a reface, fie şi pe scurt, acest parcurs. Aşezările neolitice de la Truşeşti, Traian şi Hăbăşesti, Cucuteni, Sălcuța prezintă numeroase urme ale progresului social economic. Ceramica şi statuetele aflate în numita etapa a ,,câmpurilor de ume” atestă la Cârna 115 morminte descoperite, apoi la Gârla Mare, Ostrovul Mare (cf. Drâmba, op.cit. p.45)

Contemporane cu tăblițele de la Tărtăria sunt pictogramele de la Gura Baciului - Cluj şi de la Cârcea - Dolj. Pegasul de la Cuciulat, unic în Europa, are o vechime de aproximativ 10.000 ani.

Această continuitate perfectă arată ca **atitudinea poporului nostru de toleranță şi paternalism se justifică în timp, fiind matca întregii civilizații europene, şi nu numai**. Acum că ştim cine erau **tracii - o prezentare mitică a dacilor** - lucrurile se simplifică.

Dintre statuile-menhir, un loc aparte ocupă cea de la **Baia**, reprezentând o femeie, ca şi capodopera numită **Zeița de la Vidra.** (vezi sus)

Iată că nu ne mai surprinde sirnilitudinea pictogramelor şi nici distrugerea deliberată a vechilor civilizații din „lumea nouă” de către conchistadori, care aveau urmele creatorilor artei scrisului şi limbii unice.

Şi tablițele rongo-rongo din Insula Paştelui vorbesc în limba adamică, folosind acelaşi algoritm, ca şi în Europa, nordul Africii, Asia. (vezi sus şi jos)

Pentru a ajunge la alfabetul stravechi, locuitorii au parcurs un drum lung, numit procesul de hominizare. Începuturile le-am putea marca prin ultima împartire între uscat şi apa: formarea Atlanticului de sud (cca **140** milloane ani) Atlanticul de nord (cca **80** mil.), iar ultima progeneza (**65 mil. ani**), când s-a ridicat coloana vertebrala a Europei - Pirinei, Alpi, Carpați (cu frații Dinarici, Rodopi, Pind, Munții Crimeii), Caucaz, Hinducuşi - Pamir (cf'.M.Simionescu, op.cit.p2).

În urma cu 20 - 10 milioane ani, în lutul călcat de Oreo-Drio-Para, Propli-, Schiva-, Brahma,- Rama,- Dolicho-, Odabno - piteci, va fi început aventura umană. **În arealul nostru, dovezile de la Murgeni - Iaşi şi în Moldova de**

peste Prut atestă existența maimuțelor terțiare, despre care vom citi în Ramayana. În presa s-a publicat sporadic evoluția hominizilor. Începe cu cca. **18 milioane ani** prin cele 5 schelete găsite în Kenya ale maimutei Precon.sul, cu caracteristicile primilor oameni (R.L.-3 septembrie 1984). Apoi, continuă cu maxilarul unui hominid (cca.**8 mil.ani** - în R.L., 2 sept. 1982), în Etiopia, langă râul Aweas, fosila unui om maimuta (cca. **4 milioane ani**) asemănător cimpanzeului. **În literatura Vedelor avem imaginea acestora**. Într-o inscripție citim: ***„Tu ai tată în Europa”***...etc. Va trebui, deci, să ne amintim de acel ***Australanthropus Olteniensis***, aflat, la ***Bugiuleştii Valcei***, de **Nicolăescu Plopşor** şi **N. Moroşan**...

În munții Carpați apar ghețarii încă din perioada Gunz, începutul cuaternarului, iar aria montană e locuită. Toporaşele de mâna, de la Luca pe Nistru, pe Tisa Carpatică, pe înălțimile muntenegrene, în peşterile Crimeei, definesc ce va fi mai târziu India Pontică. Iar în interiorul țării, la Fărcaşele, Dobromira, Dridu, Dârjov, Cândeşti, Baia de Fier, Studina, Drăgănesti, Rauşor-Rucăr, spre Păpuşa (Iezar), sub Moldoveanu în Valea Rea, la Merişor, Căpuşul Mic-Cluj, Nandru-Peştera curată, Ohaba-Ponor, în pietrişurile Bucureştilor, Giurgiu, Valea Lupului - Iaşi, Ceahlău, Ripiceni, Prut, **Mitoc** pe Prut (aici fiind si o vatră de foc, cca. 240.000 ani)...

Răspândirea culturii Cucuteni

E cazul sa percepem metafora cu Prometeu ce prinsese un pui de traznet şi-l domesticise. De la dezastrul provocat de electricitatea naturală, focul şi metalele devin factori de progres... Oare, ce arme se faceau la făuraria lui Vulcan? **De pe la 100.000 î.e.n, oamenii de aici păstreaza focul**. Bunicile ,,Riss" întrețineau focul, contemporan cu **cămila de Olt** (Camellus alutensis) şi **panterele** (Macha irodus latidens) avand monosilabele limbii primare: în jurul focului, graiul articulat în formare prefigura şcoala de mai tarziu. Aşa apare Homo sapiens fosilis Cro-Magnon, care va arde o suta de milenii în flacara autoperfecționarii. ***Mutația genetica evidenta venise de sus!***

Pe un spațiu larg-fără etnie-de la peştera Gravette-Franța pâna la Kostenki-Don, din Pind în Baltica şi, mai la sud, **în Egipt (la Assuan s-a descbperit un schelet preistoric, atestat cca 60-80 milioane ani**) s-a creat o **unitate culturala pe o mare întindere geografică si se ajunge la o uniformizare a uneltelor** (1st. Rom, Vol, I, Ed. Acad. 1960)

Acest strimoş se dezvoltă pe întregul teritoriu carpatin: la Isăşel (Oradea), unde are ateliere de cioplit opalul (Vâlcele, Prosea, Plopăț), pe Ceahlău (punctele Cetățica, Bistricioara, La Lutărie Buda, Pe Podiş), în Moravia, înspre Matra Buch - Austria, în Boemia (pestera Predmost), Baia de Fier, Băile Herculane, Boroşteni, Giurgiu - ostrovul Mocanu la 9 m sub fața Dunării şi Malul Roşu, Cioclovina - Râul Mare (Hunedoara), Peştera (Cheile Brusturețului), Cheile Dâmbovicioarei, Gura Cheii, Gâlma (Râşnov), Cheia, Ohaba-Ponor, Peştera Muierii, Ripiceni (Prut), Tincova (Caransebes), Poiana Roman (Mizil), Cremeneea-(Buzău), Cladova (Arad), Ostrovul Mare (Mehedinți), Ciuperceni (Teleorman), Valea Dunării Medgidia (Canal Dunare-Marea Neagra). La Miculinți (Botoşani) s-au găsit cele mai vechi harpoane de pescuit lucrate din corn de cerb, iar la Mitoc (Botosani) s-a descoperit o piatra care contine imprimată schița unui animal. Ea este apreciată drept cea mai veche manifestare artistică a omului paleolitic cunoscuta până acum la noi.

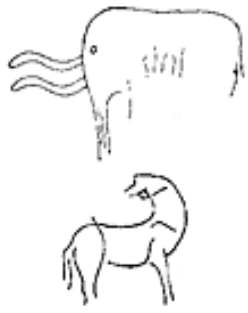

În 5 septembrie 1982, s-au descoperit, de asemenea, în stratul paleoliticului superior (**40.000-5.000 î.e.n.**) desene, gravuri, picturi, sculpturi în os, fildeş, ca şi la Ohaba Ponor, o mărgea făcuta din canin de lup etc. De mare interes s-au bucurat figurinele de lut ars dar şi cea din piatră de la Lăapoşu (Mizil). Ele sunt contemporane cu cele din Santader (Spania), cu cele 600 de peşteri cu desene rupestre din junglele Madhya Pradesh (India), unde temele sunt zoomorfe şi astronomice, prezentând Luna şi planetele sistemului solar, ritualuri, etc. Toate sunt în legatură cu viața vânătorească, totemismul fiind, în acelaşi timp, o forma a hominizării. Aspectul apotropaic nu poate fi neglijat, teama de Dumnezeu e începutul înțelepciunii. Omul gândeşte, abstractizeaza.
Omul vine în contact cu magnetismul, prin **depozitele de hematită din Ardeal**, pe care o prelucrează, obținand culoarea roşie cu toate nuantele, folosită în picturi, la colorarea podoabelor, **roşu fiind sângele, simbolul vieti**i... **„A face focul" se rosteşte la noi de peste 100.000 ani. Prometheu e localizat de N. Densuşianu bine, la noi, iar inscripțiile citite matematic îl certifică.**
Vatra devine element esențial de cultură. El se păstrează la fel şi în albaneza, numai dictionarul explicativ îl face ,,bulgar". Dar despre stupiditatea numitei ştiințe a limbii nu-i locul aici. Ar fi putut domnii academicieni să-l afle în greaca veche BATRA (relația B - V o ştiu şi cei care vor să intre la liceu) ca să nu mai aştepte zadarnic migratorii, ca să le dea cuvinte ,,sedentare"...

Fiul Omului = Fiul lui Zalmoxe

Ecce homo. - Iata OMUL ! Ioan XIX, 5 (vorbele lui Pilat)

„Viața mi-o petrec departe de patrie, **sub AxaBoreală, pe pământul carese află în stânga Mării Euxine...** Dar eu sunt la extremitatea lumii, sub țâțânele lumii".Ovidiu (Trista 8, v.41-42., Epistola X - vers 45.)

Aceste țâțâni ale lumii erau precizate şi de Pliniu cel Bătran în țara hiperboreienilor: „În spatete acelor munți... trăieşte un popor fericit... acolo se crede că sunt țâțânele lumii"(1st. nat.IV, 26,11).
„Astfel, pe **SATURN**, după cum ne informează scrierile, nici Diodor Grecul sau Thallus, nici Cassius Severus sau Cornelius Nepos şi de altfel nici vreun alt comentator al antichității nu l-au facut cunoscut decât sub numele de **OMU**" (Tertullian - Apolo-geticum, 10; traduceri - Anton Dumitriu),
...De la tatăl cel de sus din ceruri
S-a înațat în sus
Un nor mare
Din norul mare
S-a făcut un om mare
Cu o secure mare
(legenda, conf. N. Densusianu)
De ce OMU?
De la vedicul Manu - indicat ca părinte al Omenirii, autor al cunoscutei Manava – Dharma -Sahtra, se **constată păstrarea monosilabei ,,man" în toate limbile europene, denumind OMUL**: mann (german), man (engl), uomo (ital), hombre (span), mann/man în limbile nordice, **fiind deci o paleo-europeană, din limba primară.** Zeul dacilor - **Salmocsis** era **identificat cu Cronos**, după Heysichius. Arheologul peruvian **Daniel Ruzo** stabileşte că **monumentele megalitice din Bucegi reprezită o religie unică (Sfincs, Babele, Câmpul cu idoli, etc)**, necunoscută Omenirii... Sculptorul Constantin Iordache - restauratorul complexului arhitectonic - ne-a pus la dispozitie trei inscripții - in situ - care-l definesc. Să urcam în istoria întregii Europe!

Din misterele Muntelui Sfânt – OMU

Deşi am precizat sensul clar al legendarului turn, revenim pentru că oamenii şi azi mai caută corabia lui Noe, dar şi acest turn, deoarece n-au înțeles metaforele respective. Mitografii au pormit de la denumirea ebraică "bab'el" - poarta zeului, considerând că avem de a face cu o construcție ciclopică...
Drept pentru care **să vedem ce spune termenul cifrat**, ***Turnul Babel***:

o	m	i	c	r	o	n	c	m	i	4368-6-915102-3-7	CIOC scrim N-
c	d	e	a	s	v	p	r	a	l	345610-5-291-8-78	EAMUL DAC Pr-
v	i	o	m	i	c	r	o	n	B	5431-4-62789:10	iscu KIRON B-
e	t	a	a	l	f	a	b	e	t	3815-2-9:10724-9-6	ABEL e tata F-
a	e	p	s	i	l	o	n	a	c	574-2-36211098-2-	IOM, pleaca-n
c	e	t	v	a	t	l	a	m		35124-3-678910-8-	Nucet Atlas
b	d	a	p	i	v	i	s	i	l	3498:151067-3-2	APIS Bilup d-
o	n	r	o	g	a	m	a	o	m	365:142910-6-87-1	rag CONCS am
i	c	r	o	n	s	i	g	m	a	64319-3-57210:8	scris NIKA G-
v	i	r	g	u	l	a	o	m	i	372:8956:1104	rai Omul vig-
c	r	o	n	v	p	s	i	l	o	5237:110689-14-14-3-	uros Copil nn.
n	.										

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
omicron c mic deasvpra lvi omicron Beta alfabeta epsilon ac ce tvat lambda pi vpsilon ro gama omicron sigma virgvla omicron vpsi1on.	**„Cioc scrim Neamul Dac priscu KIRON Babel e tata, fiom pleaca-n Nucet, Atlas Apis bilup drag Concs, am scris Nica grai, omul viguros, copil, nn".**

Prima observație este că **totul se petrece la Nucet.** Unde e acest Nucet? Iata un rdspuns dat de **Episcopul Grigorie al Argesului**, în lucrarea *,,Comorile Argeşului"* (edit. Scrisul Romanesc, p.81): *,,După documente, mânăstirea sub numele de NUCET e cunoscută pând la 1747. Pisania de la biserica e scrisă în vremea domnitorului Mihai Racoviță. (...) Pe vremuri, mânăstirea se numea «Schitul Nucet», pentru că aici cresc nuci. A luat naştere din aşezarea călugărilor pustnici **veniti de la Cozia** ca să trăiască retraşi în peşteri, comemplând cu Dumnezeu, după cererea sufletului lor "...*
E vorba de Mânăstirea Stânişoara! Intervine iar **Kiron**, din mitologie, cel mai vestit dintre centauri, priceput la leacuri, la vânătoare, în arta muzicii, educatorul lui Achile, Iason, Asclepios, dascăl al lui Appolo... Cuvântul **,,Cioc"** l-am întâlnit începând cu numele primului poet, **chiar pe discul de la Tărtăria**, deci cu peste 1.000 ani înainte de scrierea sumeriană. **În cuvantul SFINX, se precizează: ,,CIOC e tagma căutată"**, dar nu uităm că ,,TEUT-dus e pisc CIOC', **Teut fiind cel care a inventat scrisul.** În dialogul Phaidros, în urma discuției dintre Teut si Thaumas - faraonul căruia i se prezintă avantajul scrisului, **Socrate** conclude: ***„Acela care crede că lasă în urma lui o artă consemnată într-o carte, ca şi acela ce o citeşte, crezând că va scoate din ea un învățământ, dă dovadă de o mare simplitate de spirit"***, deosebind *„învățătura prin explicare şi memorare, de aspectul rece al semnelor neînțelese".*
Cea mai potrivită justificare a acestor idei e conceptul de Turnul Babel, despre care s-au scris atâtea basme...
Cuvantul **prisc**, înseamnă **străvechi. Atlas** era unul dintre titani, fiul lui Iapetus şi al Clymenei, frate cu Epimeteu şi **Prometeu**. Învins în lupta cu Otimpienii, e pedepsit să poarte pe umeri bolta cerească, altă metaforă, **adică să posede toată ştiința cerului**...

CONCS este un cuvânt mai dificil, dar înseamnă **TROIA**.
Formula cu care se pecetluia inițierea la Eleusis erau „Concs-Om-Pacs”. În nota 2. pag. 441 din cartea „Les Grands inities”, Edouard Schure scria: **„Aceste cuvinte misterioase n-au înțeles în greceşte. Aceasta probează, în orice caz, că ele sunt foarte vechi şi vin din Orient”**. Un alt cercetător, Wilford, le dă origine sanscrită. **Koncs ar veni de la Kansha, însemnand obiectul celei mai profunde dorinți: OM** de la OUM (OMU) sau AUM - sufletul lui Brahma, iar **Pacs de la Pasha**- rând, schimb, ciclu. În aceeaşi carte a lui Schure, nota 1, p.81, citim: „**În Inițierea brahmanică, OMU, OUM însemnă supremul Dumnezeu, sau Dumnezeu spirit**, fiecare din aceste litere răspunzând la una din facultățile divine, popular vorbind, la **una din persoanele trinității**”. Apoi, adauga: *„Ce mentram des mentmmes”* **(mantra mantrelor) era cuvantul AUM, OUM, OMU.**
Pentru noi, care am citit inscripțiile de pe Omu, e clar că aici a fost un sanctuar cu o asemenea inscripție pe fronton. Vizitand OMU, celebrul antropolog Daniel Ruzo, care a scris despre monumentele megalitice create de Om, el concludea: ***„pe aceste meleaguri a existat o civilizație religioasă unică în lume”.***
Străvechimea o aflăm cercetând toponimele din zonă. **Pe o raza de 50 km, aflăm următoarele toponime cu rezonanță vedică:**

1. **Karaiman**, munte, 2. Cristianu, munte, 3. Cristianu, comună, 4.Braşov, oraş, 5. Budila, comună, 6. Moacşa, comună, 7. Ozun, comună,8. Şercaia, 9. Sita, comună.
2. Karali. E numele vedic al uneia din cete 7 limbi de foc, din flacara focului de sacrificiu. **MANI**, în sanscrită, înseamnă **SIHASTRU**; fiecare sihastru avea un sfânt patron, **CALI+mani**; **Karali+mani**, devenit **CARAIMAN**.
3. **Cristna** era numele unuia din marii înțelepți ai teogoniei vedice, considerat una din încarnările (avatare) lui Vişnu. El este acela care a reînsufleţit brahmanismul şi i-a dat conținutul din Vede, fiu al fecioarei DEVAKI, având o biografie asemanătoare cu a lui Iisus din Nazaret, Hristosul religiei creştine. Numele lui îl poarta muntele Cristianului si comuna respectivă.
4. **Braşov, Şărcaia şi Budila** sunt numele celor trei rajahi care se întorc după înfrangerea Kşatriasilor de către brahmani, fondând aceste localități, prezenți în Chandogya-Upanişad.
5. **Moacşa** e numele pe care îl poartă, în teogonia brahmanî, ipostaza lui Swaiambuva - Dumnezeul vedic sub raportul eternitatii. Aceasta personificare era înțeleasă ca o etnizare a ființei supreme, întinsă fără limite şi atotcuprinzătoare. Numele ipostazei a rămas în toponim.
6. **Sita Buzăului** este numele, din Ramayana, al soției lui Rama, cum scria N.Miulescu în „Dacia Țara Zeilor”...

Un ultim cuvânt, **NIKA**, prezent pe cruci, cu sensul generalizat „învinge”, e numele lui **CAIN,** cu literele „schimbate”...
Să citim şi ecuația lingvistică derivată:

O	I	S	R	M	I	K	R	O	N	51423-3-678910-8 -	scris KIRON
T	E	E	E	E	N	L	A	P	I:	5:781106-3-3:4:92-7-	e LATIN e e pe
S	A	D	R	A	G	A	O	R	N	9812105-5-3476:	Română drag
I	C	A	G	R	A	I	O	M	V	4567-2-8:910123-1:	grai o muică
L	V	I	G	V	R	O	S	O	N	8921:5161037:4:	Omul Vornic G.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
OISRM KIRON TEEEENLAPI: SADRAGAOR NICA GRAI OM VLVIGV ROSON	**„scris KIRON, e latin, ee pe Română-drag grai, o muica Omul Vornic G”.**

Despre Kiron aflăm că e latin; foarte bine, pentru ca toți zeii greci vin din țara de peste Boreas (Crivăț), cum scria Densuşianu, iar noi îi subliniem EXACTITATEA „DACIEI PREISTORICE". Mare bucurie ne produce sublinierea că e vorba de graiul românesc. **Cuvântul Vornic**, pe care dicționarele îl fac cadou fondului slav, iată-l prezent în limba noastră **încă de la... Turnul Babel**, ,,ceva mai înainte” de apariția seminției slave! Nu s-auzise pe atunci de acest neam... În privința lui **„G”** - respectiv **litera 7 din alfabet**, sunt mai multe de spus. **Numărul 7 e simbolul Dumnezeirii, din care au emanat universurile. El este punctul central, esența acestui univers.** (*Zeița Pământului era numita **Ge** de grecii antici, în care **E** era **eta**. De unde şi **geta-getae-geți-ghegii-gheață**! ! Numai că **G** era a 7-a literă iar **E** a 3-a în alfabetul grec. Adică poziționarea Terrei în sistemul solar: a 7-a planetă dinspre exterior şi a 3-a de la Soare!! **Ceea ce dovedeşte foarte clar un adevăr ascuns: viața pe Terra a apărut la geți...***)
El este Nomenul, iar cele 6 direcții Fenomenul. Iată cum prezintă Paul Vulliaud, acest 7: *„De la Dumnezeu, inima Universului, pleacă întinderile indefinite, **ce se îndreaptă în sus, în jos, una-în dreapta, alfa în stânga, una în față, alta în spate**. **Îndreptând fața Sa către aceste direcții, El creează lumea. El este începutul şi sfârşitul (Alfa Şi Omega). În El se împlinesc cele 6 faze ale timpului şi de la El primesc extensia lor indefinită.** Iată secretul numărului 7”* (La Cabbale Juive).
Dar Biblia, ca şi Omul, în condiția ezoterică este o entitate septimală. În psalmul în care Moise îşi pregăteşte moartea, imaginea stâncii apare de 7 ori (Deuteronom, 4,13,15,1a, 30, 32, 37). Avraam construieste 7 altare. Cum se ştie, în greacă şi ebraică nu exista cifre, literele alfabetului au şi aceasta valoare, astfel că fiecare cuvânt are si o valoare numerică, pe langă înțelesul său.

s	r	e	e	e	e	l	a	d	r	89231476:510	Adresele er-
a	g	c	o	i	o	m	v	l	v	5:5421413:3286-13-	i COGAION crug
o	n	i	c	g						67109:	OMUL.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Sreeeeladr agcoiomvlv ornicg	„Adresele eri **Cogaion**, crug **Omul”.**

Desigur, cuvântul **COGAION**, unde se află centrul religios al strămoşilor noştri, a fost localizat în diverse locuri dar, aşa cum vedem, este **sanctuarul păstorilor de pe OMU**. Rolul pe care l-au jucat în timp **Cozia, Vodița, Putna, Slonul**, ca

să numim numai câteva dintre locurile celebre antice de la noi, diferă de la etapa la etapa. Un lucru e cert: **diversificarea culturii, codurile de cult se fac în Dacia pontică sau, altfel zis, pentru perioada vedică, în INDIA PONTICA, adică în nordul Mării Negre. Geții - casta IO sunt autorii acestei revoluții în gândire, numită lingvistica matematică, baza Turnului Babel. Limba adamică a fost perfectă şi din ea s-a realizat diversificarea graiurilor, prin logica matematică.**
Să citim mai departe:

A	D	R	E	S	E	L	E	E	R	12345678-4-109	Adresele Re-
I	C	O	G	A	I	O	N	V	N	109-2-234567834-6-	nu Cogaionul
O	M	V	L							112:	IOM
Coloana din sânga ADRESELEER ICOGAIONVN OMVL										**<u>Coloana din dreapta</u>** „Adresele Renu **Cogaionul IOM".**	

e	c	i	o	m						156:423-2-	ecs.ici
Coloana din sânga e c i i o m										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„ECSC - invariant, cu cheia ecuației, litera c, cu care am început decriptarea.".**	

Iată că smoala biblică poate deveni... sticlă translucidă prin meta-limbajul get. Scrierea hieratică dezvăluie matematic adevarul, elucidând misterele...

Capitolul IX - LIMBA ROMÂNĂ - LIMBA ZEILOR
Tracii - numele mitic al dacilor

Stadiul real al cunoaşterii prin limba a trecutului îndepartat al graiului articulat este evident în incapacitatea de a desluşi **acest mesaj, recunoscut de toți lingviştii de a fi fost scris în limba tracilor**. Numai că, incerții traci locuiau un spațiu vast şi geografic vorbind, pe teritoriul cărora au apărut popoare cu graiuri diferite. Întrebarea esentiala rămâne una: **ce limbă vorbeau** cei mai numeroşi după inzi, cum scriu istoricii vechi şi, important: **cine sunt, de fapt, urmaşii lor**. Am precizat că tracii - acest termen - reprezenta **numele mitic al dacilor**. Confuzia dintre daci şi geți, curentă în scripte, a desăvârsit eroarea. ***<u>Dacii erau talpa țării, geții - cei mai drepți şi viteji - preoți şi regi, erau casta „IO – SARABBA"</u>*** (cum preciza la vremea sa Haşdeu) şi exprimarea metaforică prin codul get n-a fost încă înțeleasă în spiritul ei. Este, în acest amănunt esența paradoxală a unui adevăr de prim ordin. Mi se pare firesc a observa că, în afara cunoaşterii lumii materiale, care e la îndemâna tuturor, să existe cea de a doua - cunoscută numai inițiaților.

Inelul de la Ezerovo şi... steagul dacic

În anul 1912, în sud-estul Bulgariei de azi, s-a descoperit un inel din aur, cu o greutate de 31,30 grame, cu inscripție. Despre el a scris mai întai cercetatorul Bogdan Filov, apoi destui şi-au încercat priceperea. Vasile Pârvan scrie şi el în 1914 (Bull, de l'Inst. pour l'etude de L'Europe sud-orientale), stabilindu-l în sec. V a.H., fără a risca o traducere propriu-zisă, cum au încercat destui, fără succes, argumentele ştiințifice lipsind fiecărei interpretări. Luptă surdă. În aceasta corida au intrat, între alții, renumiți lingvişti (Krohn, Kretschmer, Olsen, Gynaechen, Basanavicius, Srba, Apostolides, etc.), fiecare dorind ca inelul să fie o create a națiilor pe care le reprezentau **fiecare, astfel ca acele 15 versiuni publicate s-au anulat reciproc. Pradă mare!** Pe o suprafață de numai 17/20 mm - au conclus ei - sunt 61 de litere într-o limbă necunoscută. Aceasta a fost concluzia lor. La intrarea în mileniul III suntem la bun început. Numai că, la o mai atentă privire, observam 57 litere eline, 3 latine, numeralul ordinal I, **de trei ori cunoscutul steag dac**, deci în total **70 de semne**, nu numai litere. A urmat linişte şi, în 1972, Emil Condurachi publică în
revista Magazin Istoric nr. 8, reluat în 1973 nr.5, cu aceeaşi idee ca e scris în limba tracilor, fără însă a oferi nimic nou. Altul, tot doctor în istorie, transpune versiunea în versuri, fără importanță ştiințifică, însă. Limba tracilor chinuie şi pe I. I. Russu, care, la pag. 72-73, din ,,bănuita limba a tracilor" DISPARUTĂ, crede că avem a face cu nume proprii, etc. Vorbe...

Cifra 70 este stmbolic Omfcron grec si Ain ebraic.

ΡΟΛΙΣΤΕΝΕΑΣΝ ΕΡΕΝΕΑ ΤΙΛ ΤΕΑΝΗΣΚ ΟΑ ΡΑ ΖΕΑΔ ΟΜ ΕΑ ΝΤΙΛΕΖΥ ΠΤΑΜΙΕΗ ΡΑΖ

Marile Secrete ale Omenirii - dezvăluite!

Socotim mai putin important să reluam toate părerile lipsite de valoare ştiințifică, pentru că inscripția a fost ,,începută" după nici o noimă, astfel că, lipsită de ideea geometrizării spațiului, nu are nici o logică, ori codul getic presupune mai întai logica. Iat-o:
POAETE4EAZ NEPEATIATOANHZKOI>-DAI N A E AOMEANTIAEI yn AMI4EPAIHATA. IHATEA (idiom grec?)
Este scrierea sfantă, hieratică. Să o citim fonetic, in limba adamică, limba noastră, limba sfantă românească, limba unică a Omenirii:

r	o	o	m	[illegible]	r	o	n	L		98726:4315-5-10	Noroc ! scri L-
a	m	b	d	a	i	o	t	a	s	6235-10-74189-10	IMBA odată s-

i	g	m	a	t	a	u	e	p	s	97104-8-2856-11-13	pusă GETA Im-
i	l	o	n	P	a	t	r	u	i	492-7-783110-7-65	nul TROII ap-
n	v	e	r	s	p	u	s	a	e	9410-6-5678-2-3:21-1-	are spus e un
p	s	i	l	o	n	a	l	f	a	13456-1-109872	pilon, aflaş-
s	i	g	m	a	n	i	i	e	p	7-3-968345-1-12-1-10	i Enigma şi p-
s	i	l	o	n	r	o	e	p	s	625-13-897-9-1034	rin Epos SLO
i	l	o	n	n	i	i	e	p	s	4-13-8:91235-9-67-1-10	N e pilon = i S-
i	l	o	n	a	l	f	a	t	a	234-13-101-9-57689-7	LON ai aflat.
u	i	o	t	a	l	a	m	b	d	62897:13-4-105-2-4	LIMBA v-o da T-
a	t	a	u	t	h	e	t	a	a	1059:3647:812	ata AHVE Tat-
l	f	a	n	i	i	e	t	a	s	31-2-2:9:51068-19-74	al F. A işit en-
i	g	m	a	c	a	p	p	a	o	1234-1-59-4-71086-17	-igma ca Popa
m	i	c	r	o	n	i	o	t	a	5681103429-12-7	ONOMACRIT I-
u	p	s	i	l	o	n	c	u	l	5467910-8-83-5-21	LIONUL Om pu-
c	a	t	p	u	s	a	d	a	l	67:105439-3-821-9-	să lupta DAC.
f	a	î	n	t	â	i	u	l	t	178:561029-5-34-1-	Fiu, tatăl în
a	u	c	u	l	c	a	t	p	u	3458-4-679-10-1210-11-	CULT cap avu
s	a	l	a	m	b	d	a	p	u	8745:236-5-1910	ADAM alb spu-
n	c	t	i	n	e	a	d	e	l	1-1-7236109-1-845-7-	n Actele din
t	a	o	m	i	c	r	o	n	m	34-1-29156-7-1087	OM:antic scr-
i	i	e	p	s	i	l	o	n	a	65-2 12-1-43710-4-98	is îi pela no-
l	f	a	n	i	i	t	a	v	i	6-5-5478109-1-312	i întâiu ALF-
o	t	a	l	a	m	b	d	a	e	37102:8.91-2-45-1-6	ABET DAC la S-
p	s	i	l	o	n	î	n	t	â	456-11-2910-3-38-5-17	lon stă în Pi-
i	u	l	u	p	s	i	l	o	n	891023:546-2-17-8-	lonul pus îi
p	i	s	t	e	a	g	d	a	c	8910-2-31246-3-75	DAC. Spița GE-
a	l	f	a	m	i	i	i	o	t	10-2-3456271-4-89-1-	T: familia IO.
a	p	a	t	r	u	i	n	v	e	689-5-10:53274-8-1	UNU e rapit a-861
r	s	p	u	s	a	e	p	s	i	8617-5-5342-2-109-1-	pare spus îş
l	o	n	r	o	a	l	f	a	i	15649-5-810723	loară FILON-
n	t	â	m	i	u	l	e	t	l	56-11-71041-6-8923-2-	UL Elin Tata
a	m	b	d	a	t	a	u	a	l	5412:7:12381096-2	ADAM a fabulat.
f	a										

Coloana din sânga

Ro omicron Lambda iota sigma tau patru invers pusă Epsilon alfa sigma nii epsilon ro epsilon nii epsilon alfa tau iota lambda tau theta alfa nii eta sigma cappa omicron iota upsilon culcat pusa Dalfa întâiul Tău culcat pusa lambda punct in ea delta omicron mii epsilon alfa nii taviota lambda epsilon întâiul upsilon pi steag dac alfa mii iota patru invers pusa epsilon ro alfa întâiul et lambda tau alfa.

Coloana din dreapta

„Noroc! scri limba odata spusa getă. Imnul Troii apare, spus e un pilon, aflaşi enigma şi prin epos, Slon pilon îi, Slon ai aflat. LIMBA v'o da tata AHVE, tatăl F. A. işit enigma că popa ONOMACRIT, Ilionul Om pusă lupta DAC. Fiu, tatăl în cult cap avu ADAM ALB; spun actele din OM antic scris îi pe la noi întâiu alfabet DAC la Slon, stă în pilonul pus, îi DAC. Spița get-familie IO. Unu e răpit, apare spus: îş loară filonul Elin Tata ADAM a fabulat.”.

Getii ne semnaleaza... furtul Bibliei

II

N	O	R	O	C	I	S	A	E	S	93210:54768-6-1	EROS Cosia n.
I	T	T	P	U	E	N	P	G	S	7-8-314:962-1-1085	n. Tip Get spu-
S	S	L	P	S	N	E	P	I	A	1-3-41095:83726	s PAIS plesn-
O	T	F	L	I	M	B	A	T	I	10-16-912-5-45678-6-3	i tot Limba F-
T	A	T	A	A	H	V	E	F	E	9-12-1234-2-5678-2-10:	F. Tata AHVE e
S	A	I	O	A	O	P	A	I	C	1276105-5-34-1-98-1-	Sapoca IO ia
L	P	V	S	A	T	A	F	I	U	516:8910-2-2347-4-	alt Fiu, pusă
N	F	V	V	V	A	A	D	A	M	68910-15-25-3-341:7	Adam fu Unu A-
N	N	N	A	T	R	I	I	P	I	5143-4-78-1-96102-2-	tman îi prin
L	A	L	F	A	B	E	T	T	O	2345678-5-1019:	Alfabet OLT
A	P	I	O	P	I	L	O	N	U	1243-2-5678910	apoi pilonu-
L	U	L	I	S	L	A	A	R	E	1-2-3467:10:895-6-7	1 LILA e ars U-
U	S	S	R	O	L	N	L	T	A	617:29103:582445-8-	nul stas loarăm
D	A	M	A	M	.					- 13-4	DM. -

Coloana din sânga

NOROC IS AE SI TT PUEN PGS SS LPS NEPIA OT F

Coloana din dreapta

„Eros Cosia nn. Tip get Pais plesni tot. Limba

LIMBA TI TATA AHVE FE SA IO AO PAIC LPV SATA FIU NF VV VA ADAM NN NATRI IP IL ALFABET TO APIO PILONU LULI SLAARE USSROLNLTA DAMAM.	**FF. Tata Ahve (Sapoca) e IO la alt Fiu; pusă Adam fu unu Atman. Îi prin Alfabet OLT apoi pilonul LILA e ars, unul stas loarăm - DM.”.**

III

e	r	o	s	i	p	t	i	p	i	6512107-5-3984	Pierit OPIS
i	p	a	i	s	i	m	i	m	e	2365:9874-4-10:1	PAIS Mimi e 1-
a	a	a	s	a	s	s	s	l	t	562101-11-9843:7	ăsată LAEA s-
p	s	m	v	v	v	n	v	a	m	8152-3-10976:34	upus Manu mu-
n	a	o	l	t	p	v	l	i	e	45:6217:10389	lt Panu Loli
a	e	l	u	n	u	l	s	t	a	3-3-651:7243-4-	a Uns Leul
s	l	a	.							1921B8-2-	ATLAS.

Coloana din sânga Eros iptipi ipais imime aaasassalt psmvv vn vam na olt pvlie aelu nul stas la.	**Coloana din dreapta** **„Pierit Opis Pais; Mimi e lăsată: Laea; supus Manu mult, Panu LOLIA uns Leul ATLAS”.**

IV

I	O	P	I	S	P	A	T	S	I	23109:6745-2-18-7-	Opis Pais îi
E	T	A	L	A	E	A	M	M	A	12345-3-6:91087-2	etala e Mama
N	U	M	U	L	T	P	A	N	U	9101:7832:143:	NUN Panu AUM
A	U	N	S	V	E	.				524665-8-	Lumetu.

Coloana din sânga IO PISP AT SI ETALA E AMMA NU MULT PANUA UN SV E.	**Coloana din dreapta** **„OPIS PAIS îi etala, e mama NUN, Panu AUM - Lumetu ”.**

V

o	p	i	s	o	a	a	a	t	n	2189:357105-64	poet IOAN As-
u	n	p	a	n	u	a	u	m	a	6-16-9105487-1-312-2-	u MANAVA puri.

Coloana din sânga Opis oa aa tnun panu auma	**Coloana din dreapta** **„Poet IOAN Asu MANAVA puri ”.**

VI

P	O	E	T	O	A	U	U	N		12347-5-9568	Poetu Nouă
o	n	o	u	a						invariant	

Coloana din sânga POET OAU UN onouă	**Coloana din dreapta** **„Poetu Nouă”.**

Cheia ecuației litera N, cu care am început decriptarea inscripției de pe inel.In exterior sunt gravate 6 litere: I H T E A. Le citim:

I	o	t	a	e	t	a	l	a	m	57-12-32469:8110	Ea toată Lim-
B	d	a	t	a	u	e	p	s	i	15-11-43-1-61079	ba ta Fiaş
l	o	n	a	l	f	a				2761:48215-8-3:	Deul Apoll-N

Coloana din sânga Iota eta lambda tau epsilon alfa	**Coloana din dreapta** **„Ea toată limba ta Fiaş - Deul Apoll - N”.**

VII

M	O	T	O	A	T	A	I	B	B	9821:45376-5-10	BIOM cătat B-
F	I	A	S	D	E	U	L	P	N	310-17-56812-10-974-4	AN Delfi pus.

Coloana din sânga MOTOATAIBB FIASDEULPN	**Coloana din dreapta** **„BIOM cătat BAN Delfi pus”.**

VIII

b	l	o	m	a	n	u	n	s		156:7823:94-5-	BAN unic mm.
B	A	N	U	N	I	C	A			1254:6783-4-	Banu IOAN
B	A	N	V	V							

Coloana din sânga Blo man uns BAN UNIC A BAN VV	**Coloana din dreapta** **„BAN unic, Banu IOAN”.**

Atlas - primul Ban al Craiovei ?!

Acesta este textul încifrat pe celebrul inel. **Pe cel de la Celei, cu vechime încă din epoca bronzului, e pomenit episcopul de ARDEAL, ca Banu BOB de la Celei. Se atestă astfel străvechimea instituției Băniei la Români, până în Evul Mediu, Banul Craiovei fiind locțiitor de Domn şi a doua persoană în stat.** (Tradiția vine... din vremea Atlantidei! Platon arată că Atlas era fiul cel mare al lui Poseidon, deci... locțiitorul, iar **Nicolae Densuşianu** demonstra că ***Atlantida era... Oltenia (Atl-Alt=Olt)***.)

Dicționarele în uz îl prezintă drept cuvânt străin, persan, sârb, maghiar, etc., iar Iorgu Iordan crede că este venit din limba avarilor, trecut la sârbi şi la noi. Balamuc total Ban.uieli, ban.alitati, care n-au nimic în comun cu ştiinta limbii noastre iar respectivii par găini oarbe cu ghiarele-n boabe. Tuturor: Ciocu'mic!

Cum toți cercetătorii erau convinşi că vor descifra limba tracilor este subînțeles că se pune punct tuturor elucubrațiilor hermeneute, care n-au facut nimic decat să multiptice ignoranța şi bănuielile. Sperăm că, dacă se va constata vreo eroare, vor rupe tăcerea şi falsul prin omisiune permanentizat de lingvistica oficială, iar dacă nu, să constate demn că am pus punct unor denigrări asupra limbii noastre româneşti. Pe piatră şi aur nu scrie oricine şi oricum! Erau mesaje pentru viitorime... Deşi textul este cristal, pentru cei care nu au dicționare, sau n-au avut posibilitatea de a se documenta în probleme de limbă, vom da în continuare cateva repere pentru o mai exacta pricepere a textului.
•Mutația consonatistă dă acelaşi sens unor cuvinte aparent diferite. Astfel, BAN/ PAN/ HAN au acelaşi înțeles. Ceea ce atestă simplu în litera P surda sonorei B, iar H (eta) are acelasi înțeles. În plus, de aici: BAN+at = Banat. Precum cnezat, regat, principat, voievodat, țarat, etc. Familia cuvantului BAN are 30 de alte cuvinte formate cu baza BAN, ceea ce nici o limbă din cele ,,banuite" nu are.

Limba română - un... program computerizat ?!

•**Noroc**, urare tradițională românească. DEX îl consideră slav (nemotivat); e greu de înțeles, cum vine de la „naroku", când de fapt **invers noroc = coron**, **deci creştere în rang!** Dar dacă n-au înțeles că în limba noastra... **dop / pod** plutesc pe apă, pe lichid, cum vor pricepe **brichet - chibrit**, care le-ar putea licari putina lumina în cap? Sau foc/gyuffo - maghiar, cand surda românească, litera C are corespondent sonora G? Dar, cum nu vom speria lupul cu pielea oii, experți nostri vor turna în continuare glosare care împletesc ignoranța cu ura înrădăcinată de falsă etnogeneza în uz, când ei nu vad nici **Sfat/staf**, vechiul **Sfat al bătrânilor** la noi? Să le adaugăm că **MAN.ager** e un cuvant compus, în care **Man = Om** iar ager, ca şi agil, spune acelaşi lucru - sprinten, iute de minte. Etc.
•Deci, limba vorbită a geților este cea din text. Codul era numai pentru initiații castei **IO**, Da, în relațiile obişnuite era limba comună, populară; limbajul profesional este cu totul altceva. Numai aşa vom pricepe **căderea Troii - a codului primar get**, din care ies toate celelalte. De la Cozia, după isprava cu calul de lemn - metafora prin care se redă regula descifrarii – prin **EOL, zeul vânturilor (cu.vânt)** pricepem relația directă cu mitologia biblică a Turnului Babel, pe care destui îl mai caută şi azi... **La Slon s-au scos vocalele din cronici şi din Paliile româneşti** şi a urmat ,,baba oarba" printre litere... **Aici fost primul alfabet**.

,,Tata AHVE" era get!!

•AHVE-Yahweh, tetragrama sacra (YHWH), divinație postelohistă ebraică - chipurile - dar pe care nu-l pot explica, deşi astfel au încercat să fundamenteze monoteismul teologic rabinic **(rabin - binar!)**. Lui Moise i se atribuie introducerea cultului iahvist. **Povestea cu Romulus şi Remus e reluată cu fiica faraonului, robia egipteană etc**., cu templul ,,mobil sau fix" până la cel din Ierusalim clădit de Solomon, mii de ani de bezna, până ce fenicienii ridică acest templu, iar **fenicienii erau preoții lui Salmocsis** (amănunte în Gustave le Bon - ,,les premiere civilisations"). De altfel, **ei fondează totul pe banuială:** ,,Eu mă numesc după faptele mele. Eu mă numesc când Shaddi, când Shebaoth, când Yahweh, când Eloar" (skema rabah, III) ceea ce arată că repetă politeismul, necum monoteismul, pentru că **SAVA. ot, este nume românesc, Sava**. Ieri şi azi. Restul? Cuvinte sucite. Cunoscutul lor „altruism" îi determină să ne scrie şi nouă Noul Testament, după ce **au făptuit cea mai mare crimă: Rastignirea.** Legea lor e alta: *,,Ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte"*. Că raiul biblic este în pustiu, e altă poveste... Numai că lapte şi miere înseamna oi şi albine...
•Onomacrit din text este personaj real, care a trăit în sec. V î.e.n. şi, la porunca tiranului Pisistrate, a adunat toate textele care circulau sub numele de Homer, pe cale orală, dând forma definitivă poemelor homerice. Că s-a pastrat numai în limba elină, e opera scribilor poligloti de la templele de cult din țară şi din afară. Aşa cum stabilirea textului biblic a necesitat muncă enormă, şi Iliada şi Odiseea au căpătat sensuri, multiple sub pana marilor scriitori. **Evreii încropesc numeroşi profeți ai Vechiului Testament dar, de fapt, micii profeți sunt creația lui EZDRA**, cum observaseră mai multi exegeți ai textului biblic.
•Descendența directă din Adam a creatorului cultului este, după actele din OM, certă ca şi întaiul alfabet al lumii. **Spița geților era familia IO**. Fără echivoc. Erau marii preoți, faraonii antichității. Dacă luăm în seama şi precizarea lui Clement, că **Egipt înseamnă LUME**, pricepem sensul real al multor întâmplări povestite în mitologia biblică şi laică...
•Că **au luat filonul elin**, se precizează în ultima frază.

Muntele Sion - langă... Slon (Buzau)

II

În derivat apare **Eros**, divinitate păstrată la grecii vechi, şi care nu-i altul decat **PAIS**. În dialogurile Phaidros şi Sympozion ale lui Platon, e un daimon-ființă intermediară între zeu şi om. Anacreon îi oferă cu pasiune arşicele; mai e denumit Cupidon, Amor, Kama, etc dar, de fapt, este şarpele biblic care o ispiteşte pe Eva. Alte măşti, aceeaşi gamă... cum scrie Eminescu. Tot aici se precizează că ***era la Sapoca, lângă Slon, toponim existent şi azi. Aici era şi Muntele Sion Biblic...***

III

Opisul a pierit odata cu MIM/ISIS şi ne-a rămas LAEA, pe care o păstrăm în balada Miorița. Manu a lăsat Leul Atlas. Noul Adam era în alfabet ATMAN, păstrat în filozofia Vedelor, care, de la Putna,tradusă în codul Sanscrit, devine... zeitate indiană. **Atman sau Brahmas-sufletul universal**, sinele obiectiv, conştiința pură a celui care depăşeste ***„foamea şi setea, suferința, tulburarea minții, bătrânețea şi moartea"*** (Brihadarnyaka Upanisad, III, 5, 1). Definitia cuvântului o da înteleptul Yajinyavalkya către soția sa Maitreyi astfel***:"Într-adevăr, acest brahman nu piere, el e de o natură nepieritoare (...) El e neințeles, pentru că nu se poate înțelege, e de nesurpat pentru ca nu se poate surpa, nu se priponeşte pentru că e de nepriponirt, nu este legat, nu se clatina, nu îndură răul"***(ibid. IV, 5, 15). **El se reîncarnează, aceasta este ideea permanenței**.

IV

Nominalizează **perechea fundamentală mama NUN şi monosilaba vedica AUM**. Nun e pastrată de zisa mitologie egipteană ca zeiță a bolții cereşti. După Plutarh **are 5 odrasle**: Osiris, Horus, Seth, Isis şi Nephthys. Erau socotite **cele 5 zile care completează pe cele 360, durata anului.** Era un simbol al uterului. **Aum era sfânta monosilabă vedică (OUM, OMU, AUM).**

Homer-născut în... 7 locuri ?!

Inscripția din 6 litere exterioară sintetizează totul şi ne arată că a fost inelul lui Ioan. Dar, mai pe larg se poate scrie o carte... Numai **că cele 6 litere ne dau putința citirii binare**, ce completează fericit ideile de mai sus. Sub această formă l-am prezentat la simpozionul de la Piteşti, din 5 iunie 1982, simpozion condus de Academicianul Nicolae Teodorescu, sub egida Asociatiei Oamenilor de Ştiință din România, institutului de Studii Social Politice şi Bibliotecii Judetene Argeş. Iată decodificarea de atunci, cum a fost prezentată:

l	o	t	a	e	t	a	l	a	m	57-12-12469:8110	Ea toată LIM-
b	d	a	t	a	u	e	p	s	i	13-13-45-1-2976-2-843-4-	BA ta Dseu Pan
l	o	n	a	l	f	a				125107-1-6-	LOLIA - F.
Coloana din sânga Lota eta lambda tau epsilon alfa										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„Ea toată limba ta Dseu, Pan, LoliaF”.**	

II

M	O	T	O	A	T	A	I	A	B	34567-5-212-3-	Toată ODA
D	A	L	F							381109-5-4	LIMBA F.
a	l	f	a								
Coloana din sânga MOTOATAIAB DAL F a1f a .										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„Toată ODA LIMBA F”.**	

•In fine, pentru că nu s-a scris nimic despre descoperirea lui Bolliac de la Slon şi nu este cunoscută în general, o prezentăm asa cum a aparut în “Trompeta Carpaților", însoțită de comentariul lui B. P. Haşdeu:
*<u>,,Ecce dar, literae Blachorum, pe cari, cu mult înainte de anul 1250, dupa cum ne spune Keza, **Săcuii le-au deprins, le-au împrumutat de la străbunii noştri**, în cursul unei îndelungate vecinătăți în creierii Carpaților...</u>*
<u>A-B-CI-T-D-C-F-G-GI-I-J-K-L-M-N-NI-O-OA-P-R-V-S-KI-T-U-IU-J-I-Z.</u>
<u>Nu este, in fond, nici a deosebire de ordinea celorlalte alfabete ariane sau semitice</u>”.
•Referitor la **identitatea lui Homer** există un distih:
“Nepta poleis erizusi sofin dia rizan Homeru:
Smyrna, Rhodes, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athinai."
Paradoxal, să nu i se cunoască nici locul naşterii: nu se putea naşte în 7 locuri! Ceea ce este evident este ascunderea adevarului...

Identitatea lui Eros - un secret dezvăluit

În ce-l priveşte pe Eros, la vedici era Agni zeul focului, corporal Priap, denumire a lui Agni. În imnurile vedice se chema de fapt **<u>PRIANA</u> (PRANA indiană)**, ceea ce denumeşte **suflul vital** (în Atharva-Veda, XI, 5: Brihad Araniaca - Upanişad, 3, 8; Bhagaya - Gita), etc. În cartea ,,Mitologia Greciei antice”, Paul Decharme subliniaza ca era **<u>Eros-ul orficilor</u>**, astfel:*“Dupa ei (orficii - nn), **la începutul începuturilor**, noaptea cu aripile ei negre, fecundate de vânt, a depus un ou; din acest ou, la împlinirea timpului a **ieşit acest Eros**, zeul scânteietor, cu aripi de aur, zeul luminii şi al vieții”.*
Se vede că acest Eros nu prea seamănă cu pruncul săgetator, aşa cum îl ştiam noi! Cel pe care îl asemănăm cu Agni este mai degrabă o comprimare a celor două concepții - orfică şi hesiodică, ori poate ambele înainte de separare. În acest sens era focul lăuntric, care, dominând arzător sexele, le împinge unul către altul, generând creația în toată cuprinderea ei. În vechea conceptie vedică de PRI-ANA. PA a ieşit acest PRIAP la greci. În greaca veche, înțelesul este incert. De aceea, va trebui să apelăm la limba adamică pentru a pricepe monosilabele respective.
Deci, PRI.AP. În toate limbile Pa. ter, papa, înseamnă tata. Este şi sigla penisului, dar nici cuvântul mama, în orice limbă ar fi, nu se află în afara consoanei **M (13) <u>onomatopeea suptului</u>**. Deci vom vedea în continuare **cuvintele româneşti care încep cu monosilaba PRI:**
PRI. an, vechi termen denumind boul cu păr roşcat
PRI. gorie - numele unei păsări care cuibăreste prin găurile din malul apelor si râpilor. Numele si-l trage din jocul specific în stol, pe zăpuşeala prevestind ploaia. Pieptul paserii e roşiatic.
PRI. colici - omuleți scanteietori (scânteiuța în folclor), un fel de spirite rele ce umblă noaptea, când luna e în descreştere, pe cărările izvoarelor.
PRI.spa - loc specific caselor țărăneşti, locul cel mai însorit (pri+spa=spatiu Tnsorit)(**spa-ul** de azi?)
PRI. chiciu - prispa căminului sau hornului, corlata, cuvânt derivat de Şăineanu din cehul Pripecek(!). Halal stiință...
PRI. ce- ceartă, înfierbântare, cauză ce duce la...palme încălzind obrajii celor în dipută.
PRI. elnic - folositor (bate fierul cât e cald)
PRI. eten - cineva care se poartă cu căldură psihică.
PRI. ec- nume popular al lunii aprilie, când Soarele se face mai simțit în natură
PRI. horiu - pasăre cu gâtul roşu
PRI. saca - loc special însorit unde sunt aşezati stupii de albine
PRI. mă. vară devine explicit - Pri+Ma=prima Vară...
Din acelasi Paul Decharme, citam in continuare: *„Aşa cum observa Strabon, existența lui Priap îi era necunoscută lui Hesiod. Cultul acestui zeu era într-adevăr localizat pe malul Helespontului, în oraşele Lamsac, Parion, Thatos, apoi în toata*

*Grecia, dar mai cu seamă în Italia. De obicei era considerat ca fiu al lui Dionisos făcut cu o nimfă, sau chiar cu Afrodita. Priap exprima într-adevăr, ca şi Bachus, în sensul cel mai general, energia productivă a naturii. Dar el adăuga şi ideea de productivitate şi generare cu ajutorul dragostei şi iubirii. El este, de asemenea, înrudit cu Eros, dar nu cu acel zeu idealizat de artă şi poezie, ci cu Eros în sensul sau fizic, cu Eros forța primitivă a naturii, care, la origine apropie împreunand toate ființele şi asigură dăinuirea speciilor pentru totdeauna. Priap personifică puterea de fecundare a naturii vegetale, dar în special pe aceea a naturii animate. Domeniul său favorit îl constitute terenurile umede, unde vegetația creşte exuberant, livezile şi grădinile, ale căror roade erau puse sub protecția obscenei sale imagini (cultul itifalic). El prezide, în acelaşi timp, propăşirea unor animale folositoare, cum ar fi caprele şi oile şi era protectorul crescatorilor de albine"(*pag. 482-483). Avea motiv sa stea pe prispa!

India Pontică din nordul Mării Negre

Precizând că **India Pontică era în nordul Marii Negre**, cum scrie P. Giles (,,Cambridge History of India"), **prin grupul Vîros**, iar potențialul creator prin zeul Shiva lingvam (principiul matricial), devine alegorie în cuplul plug-brazda (Atharva-Veda XIV, 2,14): *"Femeia aceasta a venit ca un ogor viu semănați într-însa, bărbați, sămânța voastră".*
Ideea este reluată în termenul general de fertilitate şi în Pluguşorul tradițional românesc: ,,holde pline de belşug, pentru brazda de sub plug"etc, în sens generalizat, desigur arătând originea comună.
•O ultimă precizare ar mai trebui la cuvântul **ATMAN**. Pentru că dicționarele noastre spun că e cuvant polonez, sau folosit de cazaci, le arătăm că e format din **Hat+man. Hat** era fâşia de pământ nearată care servea de hotar între moşii. Că era sau nu căpitan, general în armată, nu se depărteaza de sensul apărării hatului, hotarelor. Ca, eventual, el avea în mană *„hățul"* nu-i bai, dar ca să spui că e cuvânt turcesc, deja s-a întrecut orice limită a nepriceperii! Coteanu îi dă origine necunoscută, şi e de crezare, pentru că a scăpat de o bataie de cap. Grav este ca **acest DEX - dicționar explicativ, o ruşine a lingvisticii profesate la noi, a fost reeditat recent, fără nici o corectură. Cel din 1975!**
Cum i-am probozit destul pe bucherii din lingvistică, să vedem ce întelegeau geții vedici prin atman:
,,Pentru cel care ştie astfel, care gândeşte astfel, viata precede Atmanul, Atmanul experiența; de la Atman memoria, de la Atman spațiul, Tejas, Apele, apariția şi dispariția lucrurilor, hrana, forța, rațiunea, gândirea, cuvântul, vorbele, imnurile, actul ritual...**de la Atman porneşte tot ce există. Acela se cheamă UNU şi 3 şi 7 şi 9**; se spune de asemenea că este 11.111 şi 20.000, se mai cheamă SKANDA" (Chandogya Upani§ad).
Numai ca SKAND (**CS = OM**) **(X (ics) îl repiezinla pe Iisus Hristos, Fiul Omului) = Monada**...

Capitolul X - BIBLIA - CARTEA SFANTA... A GETILOR
Dacia scandinavă şi Valahia din Orientul Mijlociu

O cercetare de fond se impune cu deosebire acum, când destui oameni sunt intoxicati cu diverse teorii antiromâneşti şi se pune problema aderării la NATO şi Uniunea Europeană, pentru a se şti zestrea cu care venim şi locul care ni se cuvine la masa tratativelor. **Denigrarea continuă a neamului şi a limbii noastre** a fost posibilă prin necunoaşterea adevăratei etnogeneze de către români, pe de o parte, iar pe de alta **din ura si invidia vecinilor care ne înconjoară. Cei care ne blamează au impus comunismul în Europa,** iar tezele lor lipsite de temei sunt în vogă şi azi, prin tot felul de **falşi istorici,** de fapt piste ***,,nimeni"*** în ştiința istoriei. Vom prezenta, deci, idei irefuzabile, neştiute celor multi, ascunse de casta IO fără etnie, minciuna neavând rasă ori naționalitate.
Nici un om de ştiință serios, fie şi numai din informația lui Herodot, care spunea **că tracii** - denumire mitică a dacilor - erau **neamul cel mai numeros după inzi, nu-i poate imagina numai în hotarele Daciei Dunărene.** Deci, va trebui observat arealul geografic extra-carpatic şi vom afla cu simplitate Dacia **iutica, scandinavă, Valahia Morava (Silezia şi Moravia), Vlahia Mare - Thesalia, Vlahia mica - Acarijania şi Etiolia - Vlahia de sus (Epir), Blakina (din Balcani) etc. în Asia centrală Tntalnim Getae, Balhas, Tisageții (între Volga şi Elba), Masageții, Dacca (Bacriana) sau în nordul Africii, Getulia, ca şi Valachia din Orientul Mijlociu.**
Prezența strămoşilor noştri pe spații geografice îndepărtate explică amănuntul că **nu poate fi vorba de un fenomen de imigrare din alte zone în Dacia Carpatică,** ci fenomenul este exact invers. Teritoriul locuit de ei era nesfârşit, iar **Marea Neagră, Caspică, lacul Getae, Marea Aral, erau nişte lacuri ale** lor. Vom părăsi, deci, poveştile cu românii, la mintea lui Badea Cartan, şi avem în vedere relațiile lingvistice cu araba, greaca, persana, latina, cu dovezi clare, irefutabile.

Ebraica veche - limba geților... citită invers!

Dacă **Dacia a fost izvorul culturii şi civilizatiei europene,** şi nu numai, vom începe cu Orientul Mijlociu. Putem dovedi cu Biblia în față ca **la noi s-a creat cea mai veche cultura şi civilizatie de pe Terra.** Chiar şi primul evreu, acadianul **AVRAM a fost botezat în unica limbă existentă în preistoria Omenirii: *,,Şi a luat Terah pe Avram, fiul său şi pe Lot, fiul lui Haran şi nepotul său, şi pe Şarai, nora sa şi pe femeia lui Avram, fiul său, şi a plecat cu ei din Urul Chaldeii, ca să meargă până-n țara Canaan-ului, dar au mers pana la Haran şi s-au aşezat acolo* (Genesa 11, 31). *Din cei 175 ani cât se spusese ca a trăit Avram* (Gen, 25, 7), *90 ani i-a trăit în legea părintească.* Şi *era Avram de 99 ani când s-a tăiat împrejur* (Gen, 7, 24), *iar la 76 ani în legea nouă, în urma legământului făcut cu Divinitatea. După adoptarea noii credințe îşi schimbă numele:,,şi nu te vei mai numi Avram, ci AVRAAM va fi numele tău" (Gen. 17,5).***
Epoca în care a trăit Avram este considerată de istorici în jurul anului 2.000 î.H. ,

După cronolqgia ebraică, Abraham trăieşte între 2.366 - 2.191 î.H. Era timpul lui SEM (Minciună de proporții, menită să-i facă semiți pe evrei! Ab.ram / Abraham / Avraam era fiul unui mare preot sumerian din Nipur... Fapt recunoscut chiar de un evreu; Zecharia Sitchin.). Dar iata **tabelul lor cu cei zece patriarhi post-deluvieni:**

Numele	**An nastere**	**An mortii**	**Numele**	**An nastere**	**An mortii**
SEM	3408	2808	**REU**	2777	2538
ARPAXAD	3306	2868	**SARUG**	2643	2415
SALE	3171	2738	**NACHOR**	2515	2367
HEBER	3041	2637	**THARE**	2436	2291
PHELEG	2907	2668	**ABRAHAM**	2366	2191

Primele cuvinte rostite în ebraică erau, deci, cele din limba mamă, **rostite, apoi scrise şi citite în sens invers.** Apare **bustrofedonul,** intens, cunoscut mai dinainte în multe regiuni ale globului. Există texte latine şi vechi inscripfii, între care cea de pe **LAPIS NIGER,** din centrul forumului care acoperă, potrivit legendei, mormantul lui Romulus şi fibula de aur de la Praeneste, ce ar conține textul scurt al unei donații.

Grecia - Dacia din sud...

Oricum am privi lucrurile avem a face cu **prima si cea mai importantă diviziune a limbii adamice. În sud** avem un interesant **itinerar prin ahei, dorieni, ionieni şi eolieni,** pe care l-am urmărit ani de zile. Iată cateva repere.
•Karpatos. Este *a* doua insula din Dodecanez ca suprafață, cu 301 kmp şi cu un litoral de 150 km, între Rhodes şi Creta. În insulă, spun grecii, primii locuitori au fost cretanii. De acord, numai că după citirea **Discului din Phaitos, scris cifrat în româneşte,** iata limba unica românească, fapt cert. Capitala era Pigadia, alaturi de orasele numite Posedio, Arkessia, Croukunda, şi Nisyros. Apoi au venit dorienii, pirații, turcii (1538), pentru ca să aparțină Greciei abia dupa 1948. **Portul păstrat este românesc,** culorii, vii, salbe, mărgele, **cu folclor românesc.**

Cea mai veche mentiune documentară o aflăm în *Iliada* (II, c. 2, p. 65), ca şi în *Eneida* lui Vergilius: ***,,Libia mare, Carpatia"*** *(c.* V. 595, p. 125). În Strabon apare astfel: *,,Marea Egiptului. Această mare îşi uneşte apele înspre apus cu marea Libiei şi cu* ***Marea Carpatică"*** (Geografia III, XIV, 6,1, p. 295).
***•Samos* - hidronim vechi în Dacia,** dar denumită insula lui Pytagora, insula cea mai apropiată de Asia Mică, punct de trecere între Grecia şi Orient. De această insulă sunt legate nume celebre: Roikos şi Teodoros, Mandroklis, Aristark... . Aici admiram templul Herei, statuia lui Pitagora, Palatul lui Policrate, etc.
•Samothrake - nume de celebritate mondiala prin statuia Victoria de la Samotrace, aflată la Louvre, ca şi prin **misterele Cabirilor,** cu templele lor celebre, despre care vom reveni pe larg. Prima semnalare este în *,,Vulgata" (2* Macabei, XII, 35): „*Iar un oarecare Dositei dintre Tubieni, călăreț şi barbat tare, a prins pe* ***Gorgias*** *şi, ținându-l de veşmânt, îl ținea vitejeşte, vrând viu să-l ducă rob pe blestematul acela iar* ***unul din călărețiitraci*** *venind asupra-i şi lovindu-l peste umăr, Gorgias a scapat fugind spre Mareşa."*

România – Țara Sfântă din Biblie

•Mareşa. Cetatea în care s-a refugiat Gorgias, *,,mai-marele Edomului (2* Mac. 12 , 32) este **identică cu Muresul de azi,** scris Marissa în Strabon (VII, 304), Maris în Herodot (IV , 49) etc. **Iată unde era Țara Sfântă...**

Luptele Macabeilor împotriva lui Antiocus se desfaşurau în jurul anilor **168î. H.**
Avraam Evreul îşi arată originea noului său nume din hidronim tracic Hebru, Heber sau Ebru din Peninsula Balcanică. Numele acesta l-a dus şi în Orientul Mijlociu sub forma derivatului *HEBRON,* hidronim (Numeri 13, 22; los. 10, 3), oronim (los 11, 21) şi cetate (1Împărați,2,11)etc.
Abraham devine Avraam, ca urmare a evoluției fonetice şi, citit de la dreapta spre stanga, devine MAHARBA, amintind pe Maharbal, general cartaginez, unde BAL are sensul de **,,stăpân, domn".** De fapt *Maha + ar.* In acest sens, **intră şi în nomenclatura regilor cuşani, geți,** cum apare pe monedele lor *,,Maharaja Radadiraja Devaputra",* adică **rege mare din neamul regilor, din neam divin** (BASILEOS BASILEON MEGALLOY). Potrivit tradiției istorice, **cuşanii erau de neam get.** Din acest mahar e sematismul de mulțime, din Biblie. *Ba* sau *BA-BA* are sensul de părinte, baba, babu, conform italianul babo-tătic, la fel în chineza *baba*-tată, *baba-* bunică.
SEM din Geneza (5, 32), strămoşul popoarelor Semite, apare şi în forma MES ori, se ştie că **Mesii, Mysii sau moesii, erau traci. Besii** sunt şi ei prezenti în acest areal geografic prin compusul ***BESODIA*** (Neem,3,) şi ***BESAI*** *(I* Ezr, 2,50; Neem. 752). Ambii termeni apar în sec V.î.H.

Getii s-au înmulțit şi au ocupat Pamantul...

DIA, al doilea termen, e tot **dacic.** Apare în AMARA.DIA, CREVE.DIA, Feren.DIA, Maha.DIA, Fetin.Dia, Silin.DIA. etc. Cu acelasi înteles apare **DA**, în DABA, cetate. Exemple: Guran.-DA, Ianoş.DA, Salon.DA, Tămaş.DA, Tur.DA. Dar identitatea celor dquă elemente lexicale stravechi este susținută şi de paralela toponimică şi antroponimică de mai jos:
IEDIDA (Împărați 22,1) (edi.DIA (2 Samuel, 12, 25)
LIDA (1 Macabei 11, 34), LIDIA (1 Macabei 8, 8; lez. 27, 10)
MaaDA/Maadai (Gen. 10. 2), MaaDIA (Neem, 12,5).
HODA (si MeeDA, 3 Ezer, 5, 55) si MeDIA (1 Mac. 6, 55).
Unele dintre compusele de acesf fel au o vechime impresionantă: *DARDA* (1 **Im. 4, 31) apare în sec. X î.H. din care derivă *DARDAN,* întemeietorul Troiei,** ca şi țara Dardania, din Balcani. Apoi, ***Mache.DA****,* sec. XIII, de unde Machedon, Machedonia.
Ilia.DA, cu varianta greacă ***ILION*** *are* primul element în toponimul **ILIA** (Jud. Hunedoara) cu antroponimul Ila, Ilie.
Theran.da tracica din Iliada (27) arată termeni străvechi ca şi în Polon.DA; se identifică cu forma toponimelor româneşti, ca şi Topa de sus şi de jos din Bihor, Topeşti (Bihor, Gorj, Vrancea) sau Topana din Olt, etc. Tigrida, Dorida, Triada...
LIDA* şi *LIDIA stau la baza compuselor Lidova (Litova + LITOVOI, voievodul) dar şi în compusul Lipara, arhipelag în Marea Tireniană, ca şi Lipăreşti, sat şi schit în Romania.
Termenul ***PARA*** stă la **baza s.m. împărat, apărat, apărător.** Iar Aşa.DIA (Bar. 1,1) Be.DIA (3 Ez. 9, 34) Hoa.DIA(Ezr, 8, 33) etc, la fel ca şi Area. DI A, Kan.DIA şi chiar DIA prezintă o sumedenie de compuse deosebit de vechi.
Mero.DAC (ler. 52, 31; Is. 39, 1), atestat între anii 830-743 î.H., prezintă elementul secundar format dm tema DAC, ca şi varianta sa mai veche Merodac (Ieremia, 50, 2) care are elementul secundar mai vechi cu o generație. **Medaba din Biblie** (Numeri, 21, 30), **compus dacic cu elementul DABA este atestat în sec. XIII a.H.(1250-1225). Daba în seamnă şi cetate.**
DABIA apare ca derivat din *Daba+ia* (I Par. 3,18) între sec. VI-V a.H. iar DAB e masculin al respectivei forme, în compusele: NADAB, ca şi toponimul Nădab (Arad V. AMINADAB (Ex. 6. 23); 3 Regi 4, 14) apare în sec XIII î. H dar şi Abinadab (Dam. 16, 8); ***Ionadab (2*** Regi, 13 , 3); Nadabat (1 Mac. 9, 37); iar NODAB (1 Cor. 5, 19; 8, 30).
În general, Daba apare citit invers, ABAD. Acest termen **apare în compuse toponimice din diferite țări din Asia,** precum:
Afganistan: Daulatabad, Faizabad, Khanabad, Jalalabad, etc.
India: Hyderabad, Ahradabad, Allahabad, etc.
Iran: Mehrabad, (Teheran, aeroportul).
Pakistan: Islamabad, Hyderabad, etc.
URSS: Ashabad, Djalalabad, Leninabad, etc.
ACAD (Akkad) - capitala imperiului Acad (sec. XXIV, XXII î.H.), **citit invers DACA,** ca şi Dacia Carpatică. Acadul e amintit prima oara în Pentateuh, împreună cu alte părti ale împărăției lui NIMROD: *„...Babilonul, apoi Ereh, Acad şi Calne din ținutul Senaar"*(Geneza 10,10).

Mureş, Sumer, Remus, Roma/Amor

SUMER datează din mil. V-IV î.H., iar în bustrofedon e **REMUS, Mureş.**
Toată povestea cu Romulus şi Remus întemeietorii Romei nu concordă cu realitatea din mai multe puncte de vedere:
1.Roma ia naştere prin unirea asezărilor latine şi sabine de pe cele 7 coline, în sec. VIII î.H., dar încă din sec. X î.H. apar primele vestigii ale unei asezări latine pe colina Palatin; colina Quirinal era locuita de sabini...
2.**Legenda lui Romulus şi Remus pătrunde în Imperiul Roman abia în sec. III î.H., în timp ce o pictură cu LUPA CAPITOLINA, alăptand pe cei doi gemeni, apare într-o pictură dintr-o regiune din Asia, locuită de triburi dacice.**
3.Forma numelui Romulus la feminin este ***Romula*** iar Roma are ca pereche masculine pe Romus. Dar avem Romulae, numele unul oraş de la noi, iar mama împaratului roman Galeriu (305-311), dac după mama, purta acest nume.
4.În timp ce Remus şi Rema apar în generatia a doua vocalică, Romulus şi Roma apar în generația a patra vocalică.
5.AMOR, respectiv **Amoriții,** ca locuitori ai unui vechi oraş, arată că, de fapt, **avem de a face cu Roma.**

Dava dacică şi... David, Dave, Davis

DAVA, cuvânt dacic din generația a patra consonantistă, cu semnificația de cetate, îl aflăm în scrieri mai vechi antice, astfel: *Hodava* în Neemia 7, 43; *Dodava* (2 Cor. 20, 37); *Hodavia* (2 Cor. 3, 24; 5,24; 3 Ezra 5, 50; 5, 80) derivând din Hodava, Moldava, etc.
DAVID (La americani şi britanici, David mai are şi variantele Davis sau Dave.)**,** regele cunoscut din neamul caruia se va naşte IISUS HRISTOS, **are numele din DAVA, capetenie, şef, Țar, ca şi Țara, femininul, este nume românesc, evoluție de la DARA, din Tarabostes,** comandanții armatei, deci nu poate fi împrumutat din rusă. De altfel, iata pe Belşațar, fiul lui Nabucadnețar (Neemia 7, 6; Bar. 1,1). *Belşa* face parte din generația a doua vocalică, ca şi *Balş*, *Balşa,* la singular *Balh, Blah.* ***Belşațar*** *e* considerat de orientaliști ca având sensul *,,Bel ocroteşte regele",* iar **Bel derivă din Baal.** Termenul ***țar,*** în multe locuri şi limbi, apare **,,Zar"** sau chiar **,,sar"**. Astfel *Seşba.țar,* capetenia lui IUDA (1 Ezr, 1, 8), în vremea domniei lui Cyrus, regele perşilor (558-529 a.H.); *Mibțar* (Par. 1, 53) căpetenie din Edom, nume care apare în sec XVI î.H, *Nabucadnețar* (605-562 T.H.) e cunoscut sub numele **Nabu**codonosor (În mitologia sumeriană, Nabu era frate cu Marduk (Ducele Ram!) / Zalmoxe. Nabucodonosor este primul care i-a dus pe evrei în robie...) (Neem. 7, 6 Bar. 1,11) etc. Aceasta explică şi **prezența steagului dacic la popoarele din această zonă geografică.**
Numeroase sunt elementele lexicale care se prezintă **sub două ipostaze,** cum vedem mai jos, ambele atestate: *Ahalab,* toponim (Vulgata, Jud. 1, 31); Balaha, respectiv *Balah;* ARAM (Num. 23, 7; Mara. 5, 23; Num. 33, 8 etc.), *Arod* (Num. 26,17), *DORA* (1, Mac. 15, 11), ca şi Dor Mărunt, Dorăşti, etc; *ADAR* (los. 15, 3); *Rada* ca şi Radai (Cor. 1, 2, 14); *Dara - Arad* (Num. 21, 1), *ELIFAS/VASILE; Gheter, RETEG, RETEGANUL* etc; *Iachim* (Gen. 46, 10); *Mihai,* etc; ***Isav/Vasi; Mica/Akim; Laban/Bălan, Nahor/Rohan*** (Rohani - sat în Bihor), Rohia (Rohega în Maramures) etc.

Burebista era... Ioan Botezatorul!

Am putea continua cu toate literele alfabetului, explicit pentru ce se cheamă fonetică şi lingvistică mondială, dar inutil, pentru că sunt destule semne de întrebare mai sus. Mai util este să arătăm cărăruia îngusta care duce la cunoaşterea adevărată. E drumul de la cuvânt la litera şi abia apoi la monosilaba purtătoare de sens. **Evident CINE a făcut toată... babilonia asta, Casta IO, fără etnie, păstrând pentru ei ADEVARUL.** Sunt destui care cred că "glojdărind" cuvintele află ceva nou. Cei mai mulți vor pieri ***,,ucişi de literă",*** multiplicând ignoranța. Cercetătorii serioşi vor trebui să ştie mai întai pe IOAN BOTEZĂTORUL, pentru că **Facerea Lumii are, la noi, constanta 5.508 î.H.,** deci să priceapă mai întâi pe Ioan Botezătorul lumii văzute. Abia apoi să țintească spre Iisus Hristos, care a unit filologia, istoria, filozofia şi religia într-un sistem unitar. Nu mai repetam că **Ioan I, Burebista era chiar Ioan Botezatorul, cifrat de geti:**
o Ioavveo BaTmatea, ou (idiom grec) *o, Ioannes Baptistes, ou*
Înainte Mergătorul Domnului nostru Iisus Hristos, acela care boteza cu apă, pregătind venirea celui care va boteza cu DUH, era fiul Elisabetei şi al lui Zaharia, amandoi fiind vestiti de Arhanghelul Gavril, pentru ca şi Elisaveta şi Ana Filip (apoi Maria Fecioara) vor avea naşteri minunate, de neînțeles în urmă cu 2.000 ani. Ce puteau pricepe analfabeții despre **clonare,** pe când nici azi destui n-o înțeleg? Şi azi discută despre ,,extratereştri", dar nu pricep nimic din **cele 9 Minuni ale lumii, din care 7 au fost dezvăluite, iar două rămân secrete: Naşterea şi Învierea lui Iisus.**
Mărturii despre Ioan Botezătorul aflăm în cele 4 Evanghelii. **Apa este simbolul materiei, deci botezarea celor văzute,** precizare utilă de la bun început (Matei, 3, 7; 20, 22,21, 29; 3, 6; Marcu: 1, 4; 16,16; Luca cap. III, 1-38; Ioan: 4, 1; Romani: 6, 4; 6, 3; Efeseni: 4, 5; Coloseni, 2,12; 1 Cor. 1-17,10, 2; 12,13 si 15-29; 1 Petru, 3, 21).

Avem dovada: Zalmoxe = Christos !

În limbă, valoare au consoanele, de unde şi confuzia INDRA, DUNĂREA, IORDAN. Marea Neagră devine simbolic... MOARTĂ.
Că evreii nu sunt autorii Bibliei au spus-o înaintea noastră atat Baruh Spinoza* cat şi Gustave Le Bon. Ei au falsificat-o, *dar Biblia e sau a fost în voga 2.000 ani.* ***Mileniul III este al adevaraților autori!***

o	m	i	c	r	o	n	c	m	i	461-9-10798532-4-	Coc înscrim
c	d	e	a	s	u	p	r	a	l	74235610-7-198	PADESUL, car-
u	i	o	m	i	c	r	o	n	a	2:134:58109-4-67-	i OMU IOAN, Or-
p	o	s	t	r	o	f	i	o	t	109:7634:281-9-5	to fost Kip R-
a	o	m	e	g	a	a	l	f	a	45691032187:	EGAFASCALA
a	c	c	a	n	t	u	a	t	n	217689-1-4:1035	căutat e Non-
i	i	n	i	i	e	t	a	s	i	5-3-1910:342-2 6:78	i îşi Ni-i e TA
g	m	a	b	e	t	a	a	l	f	67:84592:1016-15-3	TA ABELS FGT A-
a	p	i	t	a	v	i	o	t	a	287:91035416:	PEI, tăiat-au
s	i	g	m	a	t	a	v	e	t	39108172: 465	GETUSA-i Ste-
a	a	c	c	e	n	t	u	a	t	5:32871109:64	a, căutata No-
s	i	g	m	a	v	i	r	g	u	73:1291086-16-45	ig, singurul MA-
l	a	o	m	i	c	r	o	n	u	910:187:63452-4-	NU, rol COSIA
p	s	i	l	o	n	s	c	u	l	187:31092:45-1-6	POM ILUS lo N-
c	a	t	p	u	s	d	e	a	s	5184-3- 64279-4-10	UCET spada, S-
u	p	r	a	l	u	i	u	p	s	81097465-17-2121343:	uspinul LUPICAR.
i	l	o	n								

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Omicron c mic deasupra lui omicron apostrof iota omega	***„Coc*** *înscrim* ***PADESUL, cari OMU IOAN,*** *Orto*

alfa ac cantuat nii nii eta sigma beta alfa pi tav iota sigma tav eta accentuat sigma virgula omicron upsilon culcat pus deasupra lui upsilon.	***fost kip*** *REGAFASCALA căutat e Noni îşi Ni-i e* ***TATA*** *ABELS FG****T APEI,*** *tăiat-au* ***GETUSA-i*** *stea, căutată Noig,* ***singurul Manu, rol COSIA, POM*** *ILUS Io* ***NUCET spada,*** *suspinul LUPICAR (lup, Ikar)****".***

Deci, nu este altul decât Ioan I, Burebista!

N	C	P	C	A	R	I	M	O	V	781:2563:4910	Ion carp Cuş-
M	O	R	T	O	F	O	S	T	O	76345:9101:82-10-	forto TOM, om
R	E	G	A	L	A	S	C	A	F	285-2-10934167:	EOL Făgăraş
C	A	U	T	A	T	E	N	O	N	431:67910:285	TUC Teon ANA-
I	I	S	I	I	E	T	A	T	A	5:93210:6:718:4	i ştia e Tia I-
A	B	E	L	S	F	G	T	A	P	521:1034987-3-6	sba PELASG F-
Q	I	T	S	I	A	T	A	V	G	576:98-1-3214-2-10	ița, au Tica G-
E	T	U	S	A	I	S	T	E	A	92345-3,718:6(10)	etusa SET I(A)
C	A	U	T	A	T	A	N	O	G	576:813-4-19102	ată nou COGA-
I	V	V	M	A	N	U	M	P	O	11063-2-8745:92	IONU, Muma Pu-
M	I	L	U	S	P	T	P	S	I	103:81925241:	ia PISCSIRM
I	C	A	R	L	U	P	.			3476:5:6:	Lupu L. P.

Coloana din sânga NC PARI MOV MORTO FOSTO REGALA SCAF CAUTA-TE NO NII SII E TATA ABEL SFG TAP QIT SI ATAV GETUSA ISTE A CAUTATA NOGI IV MANU M POMILUS PTPSI	**<u>Coloana din dreapta</u>** ***„Iom Carp*** *Cuşforto TOM, om EOL* ***Făgăraş*** *TUC Teon ANA-I ştia e Tia Isba* ***Pelasg*** *Fița, au tica* ***Getusa SET I(A)*** *iată nou* ***COGAIONU, Muma Puia*** *PISCSIRM Lupu L. P.****".***

i	o	m	c	a	r	p	c	u	s	32109:456719-5-	Moşu Carpic
f	o	r	t	o	t	o	m	o	o	3362:1704-4-109	Orto, fos Co-
f	a	g	a	r	a	s	t	u	c	89:1234567-4-10:	tu Făgăraş, o
t	e	o	n	a	h	a	i	s	t	109867-8-2:4315	stâna e nota -
i	a	e	t	i	a	i	s	b	a	421:36-2-978410-6-5	tă-i Ea BISTA I-
e	f	i	t	a	o	v	i	s	o	546:1091L2387:	at-o ese FIU-i
t	i	a	t	a	t	v	m	u	m	871:10965432-5-	MUT, mutată-i
a	p	u	i	a	p	i	s	c	s	652198786735:	PARACLISPUS
i	r	m	l	v	p	u	l	p	.	21914410-9-	papi Ilus.

Coloana din sânga Iom carp cusf orto moo fagaras tucteon ahaistia et iaisba e fita ov isoti atat vm um apuia pisc si rmlv pulp.	**<u>Coloana din dreapta</u>** ***„Moşu carpic orto, fost Cotu Făgăraş, o stană e, notată-i Ea BISTA iat-o ese FIU-i mut, mutată-i PARACLISPUS, papi ILUS*****".***

M	O	S	U	A	O	R	T	O	T	289:36710-6-54	Moto MORT av-
C	O	T	V	A	O	I	N	O	T	43:1091:7658-2-2	ut Toc IOAN c-
A	T	A	I	E	S	E	F	I	V	123:51094:678	ată EVII, şef-
I	M	V	T	A	P	A	R	A	C	7:1322:1028654-2-	a Lumi Carpat
L	I	S	P	V	S	C	.			765-2-	OMU.

Coloana din sânga MOSU A ORTOT COT VA OI NOTA TA IESE FIV IM VTA PARACLIS PV SC.	**<u>Coloana din dreapta</u>** ***„Moto mort avut Toc IOAN ată EVII, şefa Lumii Carpat OMU*****".**

m	o	t	o	o	a	v	u	t	t	9218:541067-8-3	TOMU cotau T-
o	c	c	a	t	a	e	v	i	l	14:2365:871:1910:	oc cota Ea-i ivi
i	s	e	f	a	l	u	m	i	m	1073:4562-7-9P-l-	MUE fals Mi. (IM)
i	.	-									

Coloana din sânga Moto o avut toc cata evil i şefa lu mimi	**<u>Coloana din dreapta</u>** **„TOMU cotau Toc cota Ea-i ivi MUE fals Mi. (IM)".**

T	O	C	V	T	V	C	C	O	S	1276:891012-2-	Tocu *COSIA*
I	A	T	I	I	.	-				5434:35-8-	Ticu TI.
t	o	c	u	a	t	i	c	u	c	3743-2-1021569-3-	CIUC,cotatu.
o	c	.									

Coloana din sânga TOC VTVC COS IA TII Tocu aticu coc	**<u>Coloana din dreapta</u>** **„Tocu *COSIA* Ticu TI. CIUC,cotatu.".**

Ce am mai putea adăuga? *"Initeligenți pauca".* Poate prea mult pentru cei iritați că ne ocupăm despre ***Salmocsis - Hristos*** şi **creştinismul românesc.** E timpul terminus al "*Jurământului şarpelui".* Se aude?!

Geții ne dezvăluie adevăratul Ierusalim

Punctual, Ierusalim însemnă "*Vedenia Păcii",* scrie Clement în *Stromate,* şi nimic mai mult. Mileniul III începe cu ascuțirea luptelor dintre evrei şi pelestinieni. **Pretinsa *"Țară sfântă"* se dovedeşte a fi fost prin alte părți, nicicum pe valea Iordanului.** Paradoxal, dar nici acum nu putem renunța la încifrarea geților despre **adevăratul Ierusalim,** cifrat: ***tci lepocroAtjuce, cov: rj lepoaoAijmji tja: tj lepovaaXiiu. (idiom grec)(ta lerosolima, on: e lerosolime, es: lerousalem)***

t	a	v	a	l	f	a	a	c	c	67958-7-104321	Facla căuta -
e	n	t	u	a	t	c	m	i	c	65-13-24713-5-9108-2-	ta NUCET, IOM
d	e	a	s	u	p	r	a	p	u	9107543-10-862-16-1	Purusa ape d-
s	i	o	t	a	e	p	s	i	l	31246-3-109785-3-	osite, lipsă
o	n	r	o	o	m	i	c	r	o	8910274-3-16-5-35	cronic: Om Ro-
n	s	i	g	m	a	o	m	i	c	561-8-872910-4-43	mân Moşic GI-
r	o	n	l	a	m	b	d	a	u	123-1-7456910-1-3	RON blamau D-
p	s	i	l	o	n	m	i	i	a	576-2-98-1-11032-3-4	OMN li PAIS, L-
l	f	a	v	i	r	g	u	l	a	513-5-24-6-61089-15-7	ILA fu raul G-
o	m	e	g	a	n	i	i	d	o	108935-6-12-1-76-1-4	OIDEA om in G-
v	a	p	u	n	c	t	e	e	t	910-5-54687-6-21-1-3	et Nucet au p-
a	c	m	i	c	d	e	a	s	u	7-105863109-7-124-5-	e CADMUS, aci
p	r	a	l	u	i	i	o	t	a	12356410-13-78-1-9	PRAVILA IO, t-
c	m	i	c	d	e	a	s	u	p	310-2-475298-7-16	P CADMUS, ce-
r	a	p	u	s	i	o	t	a	e	21896-2-103754	artă-i, Eposu-
p	s	i	l	o	n	r	o	o	m	4-3-109732-7-1568	1 scris pono-
i	c	r	o	n	s	i	g	m	a	67-10-9108-2-21345-3-	si Mag KIRON
o	m	i	c	r	o	n	l	a	m	561097-5-4831-3-2	Român CLIO, M-
b	d	a	u	p	s	i	l	o	n	95647-9-131027	opusul BANDI-
a	c	c	e	n	t	u	a	t	m	6-8-9834! :107521-1-	T, tace. Munca
i	i	e	t	a	v	i	r	g	u	4789102-8-3651-3-	târgui. EVA-i
l	a	e	t	a	s	i	g	m	a	5142:3:67910:8	alta, e Sima G-
d	o	u	a	p	u	n	c	t	e	2-10-1354-5-768109-8-	O, după Nucet
e	t	a	c	m	i	c	d	e	a	9:8107-II-562-3'-134:	e DAC mit EAC
s	u	p	r	a	l	u	i	e	t	1926-2-453810-14-7	Seul rapit V-
a	c	m	i	c	d	e	a	s	u	81:7:5163109-2-4	AC e Cadmus I-
p	r	a	p	u	s	i	o	t	a	8910-13-1273456-4-	ota PRIAPUS
e	p	s	i	l	o	n	r	o	o	21-1-3567-9-410-14-89	pe Slon IO, Ro
m	i	c	r	o	n	u	p	s	i	45-27623-2-91018	ro Unic, simp-
l	o	n	s	i	g	m	a	a	l	109-7-7812354-2-6	la MANOLIS, G-
f	a	l	a	m	b	d	a	e	t	810-7-7854:623-5-1	et DAMA Bal F-
a	a	c	c	e	n	t	u	a	t	236109-5-1871-1-52-3-	iința muta Ea
m	i	i	.							34-1-	cc

Coloana din sânga

Tav alfa accentuat c mic deasupra pus iota epsilon ro omicron sigma o mic ro n lambda upsilon mii afv virgula omega nii dova puncte eta c mic deasupra lui iota c mic deasupra pus iota epsilon ro omicron sigma omicron lambda upsilon accentuat mii eta virgula eta sigma doua puncte eta c mic deasupra lui eta c mic deasupra pus iota epsilon ro omicron upsilon sigma alfa lambda eta accentuat mii.

<u>Coloana din dreapta</u>

„Facla căutată NUCET, IOM Puruşa, ape dosite, lipsă cronic: Om Român Moşic GIRON blamau, DOMN îi PAIS, LILA fu răul GOIDEA om în get Nucet au pe CADMUS, aci PRAVILA IO, CADMUS. Ce arată-i, eposul scris ponosi mag KIRON-Român CLIO. Mopusul bandit tace. Munca târgui. EVA-i alta, e Sima. GO, după Nucet e DAC mit EAC, Seul răpit, VAC e Cadmus, Iota PRIAPUS pe Slon, IO: Roro unic, simola Manolis, get DAMA Bal ființa mută Ea, cc".

A	C	T	A	N	V	V	P	O	O	178-8423-11-595-8-10	AuPact nou
C	O	M	G	R	R	S	P	I	I	3-7-59610-2-1237-2-4	in RiriKops G-
R	A	I	N	O	O	N	C	V	V	123-2-76410-13-89-1-5	rai Nonu cu O-
E	C	A	A	P	M	A	A	I	R	6-1-758-4-21039:1:4	m Ana CRAI e a-
A	C	R	R	I	O	A	T	A	C	25-1-867109-8-314	ci TOACA Rar
E	A	R	E	A	L	T	A	E	S	6475-2-23910:1:8	LETA ARES e a-
I	M	A	E	P	C	E	A	E	A	6910-15-237&:451	cea MAEA epi-
E	A	C	V	T	R	V	A	C	E	32-3-98561-1-147-2-	ca CARTE Evu
C	A	A	P	E	O	O	I	I	I	134:5:96107:82	cap e IOIO ia-
M	O	D	D	A	M	A	M	E	A	12-13-4567-2-9:31-4-	ca Dama e DM

C	A	.	+							1028-20-	AOM. -

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
ACTA NVV POO COM GRR SPII RAI NOO N CVV E CAA P MAA IR ACRR IOATA CEA REAL TA ESIMA EP CEAEA EA CVTRV ACE CA APEO OI II MOD DAMA MEA CA.	**„*Au Pact Nou, Om Riri Kops Grai Nonu cu Om Ana CRAI e aci TOACA, rar LETA ARES e acea MAEA epica CARTE Evu, cap e IOIO, iacă Dama e DM.AOM.*”.**

p	o	a	p	s	o	o	a	v	i	1243-2-97108-2-56	Popa voia So-
r	e	a	c	r	a	i	e	a	t	312-1-45891076-7-	are CREATIA
r	a	r	a	a	r	e	s	e	a	6532:7:10184-23-8:	rară e ARSA e
p	m	a	e	a	c	e	a	c	a	651:4109-5-2378:	cap EAC MAEA
p	e	i	o	i	o	a	d	o	e	103-7-7143-70-2:1982:	Ae apoi e DODA:
d	a	a	.	-						56-1-	IO. -

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Poapsooavi rea crai eat rar aar esea pmaeaceaca peioiadoe daa.	**„*Popa voia Soare. CREATIA rară e ARSA e cap EAC MAEA Ae apoi e DODA IO*”.**

O	O	R	I	R	A	R	A	E	A	1:5679-2-42-6-9310^{L}2	O Rară IO era
A	R	E	C	A	P	A	M	A	E	45261-2-3:5678-2-	CARPA e MAEA
A	A	A	B	D	O	D	A	P	.	-41-3392-10-5678-2-	Ea APA Doda.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
O ORI RARA EA ARE CAPA MAEA A ABDO DAP.	**„*$_a$O rară IO era CARPA e MAEA, Ea APA Doda*”.**

o	o	a	o	r	e	r	e	e	a	178: 6510-11-93-12-24-6-	ORA era EA oo
O	R	A	A	O	A	O	E			823-7-751-13- 64-10-	ERA ooo. AA.
o	i	o	a	i	o					3-5623:	AC, IOIO.
o	i	o	i	o							invariant

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
O oaore reea ORA AOA OE Oi oai o Oi oi o	**„ORA era EA . ERA ooo. AA . AC, IOIO”.**

Eva, Isis, Cadmus şi Lot... de pe Olt !

Nu comentăm mai înainte de a vedea cine **erau VESTALELE templelor:***m TTjq Bonos; , lepeiai, arv:caEanadeq,cav (idiom grec)(ai tes Hestias, iereiai, on: ai Hestiades, on)*

a	l	f	a	i	o	t	a	c	m	13245-3-897-2-106	Aflai Act sc-
i	c	d	e	a	s	u	p	r	a	916-12-37910-7-452-	ris, după EAC
l	u	i	i	o	t	a	p	u	s	156:423-2-89107-2-	LOT ivi, pusă
t	a	v	e	t	a	i	m	i	c	432-2-8759106-3-l	EVA, mitica ţ-
c	u	l	c	a	t	p	u	s	a	107-2-2345-2-198-2-	ap VLAC, OMU T-
d	e	a	s	u	p	r	a	l	u	810759-3-63124-3-	aurul Padeş
i	e	t	a	a	p	o	s	t	r	67234-2-180510-3-	poeta ISTAR
o	f	i	n	v	e	r	s	p	u	891046-19-13275-8-	spune CIFRU
s	e	p	s	i	l	o	n	s	i	32-1-15623410-13-0	pe Slon ISIS
g	m	a	t	a	v	i	o	t	a	18-1-15623410-13-9	IO Gaumata T-
a	l	f	a	s	i	g	m	a	i	1789-8-423-2-6510-11-	Agma ALF îşi
o	t	a	c	m	i	c	d	e	a	9107-6-834-3-2156	EAC Dac Tomi-
s	u	p	r	a	l	u	i	i	o	1-1-32476-2-910-1-59-3	s, purul IO ai
t	a	p	v	s	s	i	g	m	a	128910-2-3746:5	tagma PIUS, ş-
r	o	s	i	g	m	a	i	o	t	1087-6-68143-14-52-	tia scris GO
a	i	m	i	c	c	v	l	c	a	154-2-781-09-2-263-5-	aci VLAC IOM
t	p	v	s	ă	d	e	a	s	u	651:7108-11-9234-2-	dat EVA, spus
p	r	a	l	u	i	i	o	t	a	78910-2- 123564	iota PRAVIL-
a	l	f	a	i	o	t	a	v	i	1-2-2910-3-56-1-3478-2	A lui IO. Fata
r	g	u	l	a	o	m	e	g	a	101287-12- 3456-2-9	ARGES, Vlac G-
i	m	i	c	c	u	l	c	a	t	9103-11-6217:543-7-	ati umil Coc
p	u	s	ă	d	e	a	s	u	p	1234-2- 5678910	pusă deasup-
r	a	l	u	i	o	m	e	g	a	12-15-345-2- 76910:8:	ra lui MOGA e
n	i	i	d	o	u	a	p	u	n	9106-7-431: 25-3- 87	Unu din IO, pa-
c	t	e	a	l	f	a	i	o	t	12-2-465710-8-3:89-1	ct aflat e IO
a	c	m	i	c	d	e	a	s	u	5163109-2-824-14-7	Cadmus aci e

p	r	a	l	u	i	i	o	t	a	1235410-7-78-1-9	PRAVILA IO t-
a	p	o	s	t	r	o	f	i	n	72910-13- 456381-2-	opi-n strofă
v	e	r	s	p	u	s	e	p	s	1234-2-10967:58	vers spus PE-
i	l	o	n	s	i	g	m	a	t	2957-16-134:8610-24	LASG ION, mit
a	v	i	o	t	a	a	l	f	a	682573-1-41081-4-	ALUTA - i Oafa
a	c	c	e	n	t	u	a	t	d	1087-11-315462-3-9	dau cantec T-
e	l	t	a	e	p	s	i	l	o	103-2-59-4-4687-11-1	ot, El Pais El-
n	s	i	g	m	a	v	i	r	g	32: 104-14-5617-7-98	is gg. MANU Ri-
u	l	a	o	m	e	g	a	n	i	78 : 6 : 109-1-4512 :	gă e în OMUL
i	p	u	n	c	t	.	-			234-2-5153-3-	PAN, Ticu.

Coloana din sânga
Alfa iota c mic deasupra lui iota pus tav eta i mic culcat pusă deasupra lui eta apostrof invers pus epsilon sigma tav iota alfa sigma iota c mic deasupra lui iota pvs sigma ro sigma iota i mic cvlcat pvsă deasupra lui iota alfa iota virgula omega i mic culcat pusă deasupra lui omega nii două puncte alfa iota c mic deasupra lui iota apostrof invers pus epsilon sigma tav iota alfa accentuat delta epsilon sigma virgula omega nii punct

Coloana din dreapta
"Aflai act scris, după EAC, LOT ivi, pusă EVA, mitica ţap VLAC, OMU taurul Padeş poeta ISTAR, spune cifru pe Slon ISIS-IO Gaumata, Tagma alf îşi EAC Dac omu Tomis, purul IO ai tagma, PIUS ştia scris GO, aci VLAC IOM dat EVA, spus iota, PRAVILA lui IO, fata Arges, Vlac găti umil Coc, pusă deasupra lui Moga, e, unu din IO, pact aflat e IO, Cadmus aci e PRAVILA IO, topi-n strofă vers spus PELASG, ION mit ALUTA -i oafa dau cântec tot, el Pais Elis gg. MANU rigă e OMUL PAN, Ticu".

F	L	A	C	P	T	L	O	T	V	68-14-129107-5-534	IO Fltul pac-
V	A	V	V	V	V	A	A	E	T	107-1-912-8-5636-2-8	ta EVA aaa a A-
V	P	S	S	I	I	S	I	S	C	219:10558-l9-734-6-	psu Glii sss.
A	A	M	L	I	A	I	A	S	V	19104-4-5632:78	Asul IAMA IA-
S	P	A	P	I	V	S	M	T	I	810-19-1267:9543--3-	MI spus Tipa
S	T	I	C	D	A	T	V	T	P	56432-4-17810-10-9	DACII, stup T-
R	L	F	A	L	A	O	G	T	I	9-18-87-1-43210-13-1	T.GG. afli Lar-
L	V	M	I	L	V	A	I	A	M	65-1-1234-2-8710-2-	ul Lumi IAMA
O	G	A	E	A	D	I	N	I	T	6583-6-241097:1:	DANA GETII, o
I	E	C	C	V	I	E	I	P	N	156:7432-4-810-18-9	ivi ecce In P-
O	P	E	S	P	V	S	T	I	I	163489-4-52-3-710	oveşti pp. Si-
N	O	T	T	N	A	O	D	A	C	14-6-6325:7:8910	nt ANTON o Dac-
L	A	O	E	F	L	I	S	G	G	2-11-431:5678-2-109-1	ă EOL, Elis gg.
V	R	T	G	A	E	V	O	I	V	52469-2-810213-5-	Argeş, cuplu
L	P	V								137-11-	Viu.

Coloana din sânga
FLAC PT LOT TV VA VVV VAA ET VPS SII SISCA AMLIA IASV SPA PIV SMTI STIC DA TV TP RL FALA OG TI LV MILVA IAM OGA EA DINITI ECC VIEI PNOP ESPVS TII NOT TNA ODAC LA OE FLI SGG VRT GAE VOIV LPV.

Coloana din dreapta
*"IO Fltul pacta **EVA** aaa. a **APSU** gli sss. Asul lama-IAMI spus Tipa **DACII, stup** TT. GG. afli LARUL Lumi IAMA, **DANA GEŢII,** o ivi ecce in Poveşti pp. **Sînt ANTON o Dacă EOL, ELIS gg. Arges, cuplu viu**".*

v	c	p	v	a	a	a	p	s	v	78109-2-2534-2-16	Apus capul Va-
g	s	i	l	i	a	m	a	i	t	1-4-2378:641059-6-	c Sima, alţii:
s	p	u	s	i	a	c	p	i	g	617-2-28-10-945-10-103	AOM PP işi GU-
r	i	f	l	v	v	d	g	e	t	86-8-35110-1-94-5-72	GU, furt El Di-
i	i	o	i	v	i	c	n	i	s	38810-1-153:472-1-	onis ivi ici
e	a	a	t	p	n	o	g	l	e	810489-21-6235:	Getul ALAR
o	l	a	l	r	a	v	v	.	-	651:7:72-5-413:	NOE o va lua.

Coloana din sânga
Vcpvaaapsv gsilia mait spus iac pigrif lvv d get ii oi vic nis eaat pno gleol al ravv.

Coloana din dreapta
*"Apus capul Vac Sima, alţii: AOM PP îşi **GUGU, furt** El DIONIS ivi **ici Getul Alar Noe o va lua.**".*

C	C	L	I	S	M	A	A	P	G	6710-9-189-2- 2354	Mag Cap CLIS-
G	G	R	V	I	I	V	I	I	E	5-4-10: 7845: 1392	I, e Vivi GRIG-
E	E	A	L	A	R	N	O	E	O	869-6-14273-5-1310-6-	ORE, Elena ooo.
O	L	O	A	.	-					544-3-	ă1a..

Coloana din sânga
CC LISMA APG GG RVII VII EE EALAR NOE OO LOA

Coloana din dreapta
"Mag cap CLISI, e Vivi, Grigore-Elena ooo. ăla".

p	c	v	e	v	i	v	i	r	a	1109:43228-13-1567-7-	Rar **evoci** *PUIU*

r	o	.	-								
R	A	R	A	V	V						
a	r	.	-							1234-2-56-1-	RARA W
Coloana din sânga Pc ve vivira ro. RAR AVV ar.										**<u>Coloana din dreapta</u>** **“**Rar **evoci** *PUIU***”.**	

Moise a rătăcit 40 ani... prin Pustiul Getic !

Prima observație este că, **în fine, avem un document clar al adevăratului Ierusalim, deci la COZIA, necum prin Oriental Mijlociu.** Este de aşteptat ca să nu urmeze nici o reacție a tăinuitorilor adevărului... Numai că nu ne vom mulțumi cu tăcerea lor, ci îi poftim să ne explice şi tăinuirea pe mai departe a existenței adevăratului Ierusalim. **Studiind cu răbdare Biblia aflăm adevarul încifrat, metaforic, dar şi direct.** După ce eliberează pe LOT, întâlneşte Abraham pe Melhisedec, rege în SALEM, care-l binecuvântează, cerând în schimb **<u>„pâine şi vin”</u>** (2281). Pier Sodoma şi Gomora pe valea Sylvestră, aproape de lacul asfaltit (Al-Motanah), care, alături de Adama, Seboim şi Segor, formau Pentapole. Lot fuge cu cele două fiice ale sale şi cu Sara, care devine statuie de sare, pentru că a întors capul (2.267-2.266 î.H.). Sfătuit de Sara, el ia pe Agar, care naşte pe Ismail, apoi pe Isaac (2266). Va urma parabola cu sacrificiul lui Isaac. Agar pleacă în deşertul Bersabee. Ismael se căsătoreşte cu o egipteancă şi dă naştere arabilor. Cea mai mare fiica a lui Lot dă pe MOAB, ramura MOABITILOR, cea de a doua pe AMMON, ramura AMONIȚILOR. Templul e zidit pe muntele Moria, ce face parte din muntele Calvarului... Apoi, un servitor, Eliezer, porneşte spre Haran şi Chaldeea şi cere pentru Nahor, fratele lui Abraham, pe Rebeca pentru Isaac. La 40 ani, Isaac ia pe verişoara sa, iar Abraham pe Chetura, din care apar Esau şi Iacob. **Patriarhul moare la 175 ani şi e îngropat în Peştera Mambre, aproape de Hebron. Astfel, dăm de <u>mormântul regal de la Ezerovo</u>, cu celebrul inel** despre care vom reveni. **Toponimele Ismail şi Isaccea, Basarabia sunt clare pentru a demonstra pe unde au umblat...**
De fapt, se precizează că **„facla căutată era la get” de unde fusese furat Cronicul românesc.** Cadmus, Clio, Kiron, Eac, Manolis arată că ***ceea ce numeau pe anumite harți „pustiul getic”, nordul Moldovei şi Ardealului, este locul pe unde rătăcesc ei 40 ani. Moisei (toponim) arată şi originea acestuia*****,** etc. În derivată apar RIRI, Kops, Toaca de pe Ceahlău, într-un context care nu mai lasă nici un semn de întrebare.
În textul Vestalelor aflăm actul scris de după EAC, ivit de LOT, text ce poate fi înțeles perfect cu dicționarele mitologice în uz. Deci, nu vom scrie sute de pagini despre cele ştiute de mitografi. Schimbarea numelor în cadrul castei sacerdotale, deseori a sexului, au derutat permanent pe cei rămaşi la **<u>„sensul literal”</u>**, care nu cunosc miezul cuvântului; de-aci plevuşca de zişi hermeneuți, nişte treieră-pleavă căutand boabe de grâu...
Poate cea mai utilă informație este ***că ştim acum cine se află în mausoleul de la ADAMCLISI*****.** Anume GRIGORE, simbolul Anei de Arges.
Fără a fi explicit, preotul cărturar Ioan Polexe mă tot întreba: ***<u>„Ce face puiu?”</u>*** Abia acum îi pot răspunde unde se află. Secretul Castei IO era de nepătruns pentru mii de ani...
Odobescu, pentru ”veriga de la Pietroasa”, citita prost, a scris o carte întreaga de impresii, eroare pe care o evitam...

Capitolul XI - PĂRINȚII OMENIRII
Indo-europenii - originari din Carpați

Inca din 1968 există premiza cercetării pluridisciplinare, potrivit căreia ***indoeuropenli erau autohtonii acestor meleaguri, născuți în zona dintre Carpați şi Balcani, folosind o limbă unică, cu mici variații, încă din epoca bronzului, pe o zonă vastă, din Carpați în insulele Mării Egee, şi din Anatolia în Valea Indusului.***
„Beneficiind” de interzicerea dreptului de semnătura, ca şi de excluderea de la Facultatea de Drept din Bucureşti şi de la şcoala de literatură încă din 1952, student la Cluj şi Bucureşti, am observat simplu punctele slabe ale etnogenezei în limba şi istorie, iar capodopera lui Nicolae Desuşianu - “*DACIA PREISTORICA”* mi-a dat curiozitatea de a urmări fenomenul respectiv.

În ştiință şi Tehnică nr. **1/1980** a apărut un articol scris de Gh. N. Popescu, în care se data **fotocopia inscripției-mesaj de la Corbii de Argeş, de la Biserica din Piatră.** Era o piatră ovală pe care inscripția era imprimată de-a lungul circumferinței, care mai cuprindea **hărți înfățişând teritorii din Dacia, Sciția, Anatolia, Transcaucazia şi Asia Centrala.** Datarea era în **sec.** IV î.H., motivată prin folosirea scrierii numită silabo-fonetică.

Se aduceau apoi în discutie **similitudini cu cele de la peştera Gaura Chindiei, Pescari, Garla Mare, Drubeta,** etc. cu cele **din Harappa,** ca şi cu ceea ce numeau specialiştii **alfabetul linear A, Cretan.**
În discuție s-a aflat şi Victoria Enăciuc-Mihai, care a dat o versiune proprie, cu o limba bizară, de neînțeles. După ce savantul bulgar V.I. Georgiev aduce argumente că scrisul apare în Europa, la Tărtăria, este evidenta „fantezia” Victoriei Enăciuc-Mihai. Inventa o limbă de neînteles nimanui, ceea ce va repeta în continuare, în studiile domniei sale.

Mai întai, trebuie spus că **pasărea CORB** e prezentă în Biblie şi este **simbolul castei sacerdotale.** Nu există corb mort, pentru că el este îngropat de ceilalți. Evident Preotul. De aici, ajungem uşor la **celebra luptă dintre INOROG şi CORB,** lămurită ferm de Dimitrie Cantemir ca fiind **lupta dintre UNICORN (rege) şi sacerdot. Iată** ce scria Cantemir: **„S-au alcătuit în capiştea Daciei aceasta de acoperite chipuri filizoficeşti carte spre cel nespus a toată obştea folos întru sorocul de veacuri trei tâmplate neasemuitului Inorog, naştere, cinste şi plecăciune".**

Cele 9 Dacii

Prima operație matematică pe care trebuie s-o facem, cred eu, ar fi să dăm factor comun pe ***„escu"*** şi **să apelăm la marii noştri înaintaşi** care ştiau ce vorbeau în *Hronicul vechimii noastre.* Desigur, **primul nume este Dimitrie Cantemir:** Hronicul vechimii Româno-Moldo-Vlahilor, în care termenul Dacia e folosit frecvent în pasajele Hronicului: ***„pentru că numele şi niamul Domnia-voastră caria de demult s-au descălecat, şi de atuncia până amu necurmat locueşte în Dacia (adecă în Moldova, în Țara Românească şi în Ardial)".***
El considera că **acest teritoriu a fost cândva unitar şi păstrat multă vreme ca atare.** Ca şi în cazul termenului Dachia, i s-a părut veridic că, odată cu pierderea unității politice, acest teritoriu să se fi numit în întregime şi în părțile sale componente **"Valahia"**, după cum reiese din următorul pasaj: ***„După schimbare sau mai adevarată tâlmacire, numele Dachii în Valahia, multă vreme, toate trei țările pomenite cu un nume s-au numit, până adecă când domnia dintr-una în două s-au despărțit (...) iară după aceea s-au despărțit Dachiia acesta într-alte numere nouă"*** (adică denumiri). De altfel, cărturarul Dimitrie Filipide publicase în limba greaca o lucrare în două volume *Istoria României"* şi "*Geografia Romaniei",* parcă uitate azi, deşi unii membri ai cercului din Piteşti credeau că, dacă am fi numit țara Dacia, nu mai aveam probleme istorice, deci, eram scutiți de cercetare temeinică, obiectiv fals, simplist.

6000 ani de civilizație umană ?

Dar, surpriza este cu totul alta, anume că **„Pământul şi majoritatea formelor de viață vie planetei au apărut dintr-odată în urmă cu cca 6.000 ani",** că **„spațiul carpato-danubiano-pontic este leagănul creării lumii prin cuvânt",** cum titra ,,Romania liberă" în **22 august 1986.** Iată textul de atunci:
*,,72 savanți americani, **laureați ai premiului Nobel,** au adresat un apel Curtii Supreme a Statelor Unite prin care cer să nu permită ca învățământul tehnic din SUA să fie afectat de teorii religioase. Acest grup de savanți, cel mai important constituit până acum în SUA, pentru a susține o moțiune, apreciază că pătrunderea ideilor religioase în învățământul ştiințific «dăunează educației ştiințifice». Moțiunea a fost trimisăa Curții Supreme de Justiție şi critică o lege introdusă în statutul Louisiana, potrivit căreia informațiile privind evoluția Terrei trebuie să fie «echilibrate» cu date despre «ştiința creației», că aceasta este o adaptare a Genezei şi afirmă că **Pământul şi majoritatea formelor de viață ale planetei ar fi apărut dintr-odată, în urmă cu circa 6.000 ani.** Ea a fost votată de Corpul legislativ at Louisianei în 1981, apoi invalidată de Curtea de Apel, ca violând principiul separării bisericii de stat. În mai a.c, Curtea Supremă a hotărât sa revizuiască această interzicere şi să factă publică hotărârea din 1987".*
Ceea ce pretind prelații din Louisiana considerăm că merită toată atenția. Desigur, ne este cunoscut fiecăruia că ştiintele referitoare la viață în general, la materie, dau Universului şi Pământului o vechime mai mare decât infimul 6.000 ani. Potrivit legislației lui Manu, durata ar fi de 4.320.000 ani umani, sau 12 **ani divini** înainte de ultima *pralaia* ce reprezintă viața pe Pământ în fiecare perioadă a creației şi a disoluției. Cărțile chaldeene dau cifra de 432.000 ani, care nu este decât aceeaşi vârsta divizată cu zece. **Savanții se referă, desigur, la omul biologic, pe când prelații se referă la omul cultural.** Cum se ştie, scrisul propriu-zis, cărțile **sapiențiale,** în sensul actual al cuvantului, **nu au o vechime mai mare de 6.000 ani, deci Facerea prin cuvânt.** De altfel, la noi, Facerea lumii înseamnă constanta **5.508 î.H.,** deci au în spate sfarşitul mileniului IV, în Egipt (3.500-3.100), şi abia în 2.700, când vorbim de Mesopotamia, abia 2.500 când vorbim de Marea Piramidă a lui Keops şi în jur de 2.000 î.H. când vorbim despre civilizația cretană. Dar şi celebrul război troian are numai 1.180 ani î.H. Poemele Homerice se traduc la Atos în greaca veche în secolul VI î.H. **Cat de scurtă este istoria scrisă a Omenirii şi, totuşi, cât de puține lucruri sunt clarificate.**
Omul biologic ar avea o varstă de 2.000.000 ani (homo habilis) iar prelații vorbesc despre omul sapiens-sapiens, când apare ,,dintr-o dată" prin numire, prin cuvânt. Socotim necesar să reamintim spusele lui **Clement Alexandrinul** la faptele şi perioadele istorice cele mai vechi: ***„De la Adam şi până la potop sunt 2.148 ani şi 4 zile; de la SEM la A VRAM sunt 1.250 ani; de la Isaac până la intrarea în stapanirea Pământului, 616 ani. Mai apoi, de la Judecatori până la Samuel (DECEBAL EKAS) 463 ani, 7 luni şi 10 zile. Urmează domnia persană 235 ani, apoi 312 ani domnia macedoneană până la sinuciderea lui Antoniu. Urmează stăpânirea romană de 222 ani până la moartea lui Comodus"*** *(Stromate* p. 93,140, 7). Suma este tot de aproximativ **6.000 ani.**

Românii - ,,Părinții Omenirii", romana –"Limba viitorului"

În mod necesar, va trebui să revedem ce ştim, pentru că, dacă au considerat toți scrierea sumeriană drept cea mai veche, în 1961, un «arheolog român, Nicolae Vlassa, a descoperit la Tărtăria (Ardeal) trei tăblițe de lut cu scriere pictografică, încă din mileniul IV î.H. Descoperirea tăbliților de la Tărtăria, Karanovo şi Gracianița şi din Lepenski-Vir (de pe malul Iugoslav al Dunării) propune oamenilor de ştiință o ipoteza şocantă, cum că **originea alfabetului se află în spațiul carpato-dunărean,** drept cea mai veche scriere a Omenirii. Ceea ce este exact. Uluit de aceste descoperiri, arheologul american W. Schiller a afirmat că **„Civilizația s-a născut unde locuieşte acum poporul roman".** Destui au criticat Biblia, dar nu i-au clintit o iota. E bine să recitim cu atenție Evanghelia după Ioan, (1,1 si I, 3). Biblie au toti creştinii. Şi e cazul să amintim afirmația lui **Alfred Hofmann,** surprinzatoare pentru mulți, anume că: ***"Poporul român ar fi indicat să stea în fruntea civilizației***

spirituale a Omenirii, iar limba poporului român se potriveşte celui mai cult popor de pe Pământ" (Istoria Pamantului, pag 3075, 1820). În context, mi se pare necesar să amintesc spusele lui Alf LOMBARD: ***„Limba româna ar putea fi limba viitorului".***

Platon scrie în Epistola VII, 341 c: "*Este un lucru destul de mare să descoperi pe Tatăl şi Făcătorul acestui Univers, iar daca L-ai descoperit, e cu neputință să-L spui tuturor"*(Timeu , 20 c), pentru că *"cu nici-un chip nu e cu putință să-L spui, aşa cum faci cu alte ştiințe".* La fel, Epiharm a scris: "*Viața oamenilor are nevoie de gândire şi de număr - trăim prin număr şi gândire, aceasta urmează pe muritori."* (p. 255-257). Şi altele, precum: *„Magistraților, nu dați voie preoților să călătorească decât pe măgar. Măgarul duce misterele la Eleusis".* Ori altfel zis: *„Acvilele sunt libere pentru că nu zboară în stol. Oile merg în turma".* Sau: *"Înainte de a da poporului libertate, dă-i LEGI. Nu căuta cuvinte să le spui poporului: înghite orice, ca struțul!"*

Osiris - Dumnezeul carp

Cine era de fapt OSIRIS , cifrat:

o'Ompig,Ewc;(idiom grec) ***o'Osiris, eos***

o	m	i	c	r	o	n	c	m	i	167832-5- 59104:	Concis OSIR
c	d	e	a	s	u	p	r	a	l	2536:1478-4-10	DSEU carp 1-
u	i	o	m	i	c	r	o	n	v	37:1910:28-10-65	or UNU IO, Ki-
o	m	i	c	r	o	n	s	i	g	567-7-2198:34-1-10	ron Moşi IO G-
m	a	i	o	t	a	r	o	i	o	27:9101:84256-4-	IR IOM, ceața
t	a	s	i	g	m	a	v	i	r	52346-4-1091:87	găsim RIT va-
g	u	l	a	e	p	s	i	l	o	1:9832:54107-4-2	g LILA Ekas, U-
n	o	m	e	g	a	s	i	g	m	321:10119:4: 7956-2-	mon Mag e SIGA
a	.	-									

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Omicron c mic deasupra lui omicron v omicron sigma iota ro iota sigma virgula epsilon omega sigma.	***" Concis OSIR DSEU carp Ior UNU IO, Kiron Mosi IO GIR IOM, ceața găsim Rit vag LILA Ekas, Umon Mag e SIGA*"*.**

R	O	S	I	R	D	S	E	U	L	2345-2-678910-8-1	OSIR D-seul r-
C	R	U	N	U	U	N	M	O	S	910:7643:1258-4-	oş Nunu ORUS
I	O	I	O	M	O	I	R	I	T	1091:835:2764-5-	ți-i RIM CIOC
V	A	G	L	I	L	A	A	U	M	2198:1073:7342556-8-	Avva mag AMANGIE
O	N	M	A	G	E	O	.	-		614-9-	LAL. -

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
RO SIR DSEUL CRUNU UN MOS IO IO MOI RIT VAG LILA AUM	***" OSIR D-seul moş Nunu ORUS ți-i RIM CIOC Avva mag AMANGIE LAL*".**

s	c	r	o	s	n	u	n	u	n	32109:6871-6-45	Renu NUNS Os-
t	i	i	r	i	m	m	a	u	u	34:10293:781:	ir Vivi stă
a	m	o	g	a	v	.	-			4512:615:6:	gama Mir V. -

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Scros nu nun tii rim mau uamo gav.	**„*Renu NUNS Osir Vivi stă gama Mir V*".**

R	E	N	U	N	O	S	I	R	V	1254:103-7-6789	Renu un Osir-
I	V	O	A	S	A	M	I	T	V	85-1-91032:1476-2-	is Tucu Maia

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
RENU NO SIR VIVO ASA MI TV.	**„*Renu un Osiris tucu Maia* ".**

r	e	n	u	s	i	t	u	c	v	165:2:134:78910-2-	RIM e UNU Tucu
v	.	-									

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Renu situ cvv.	**„*RIM e UNU tucu*".**

R	I	E	U	N	U	E				32-1-8:154:78910-2-	*Mi e unu Re.*
r	e	i	m	.	-					1:432. -2-	R mi-e.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
	„*Mi e unu Re*".

Cruciadele - Împotriva... Ortodoxiei daco-române

Cum, în principal, am stabilit cauza **dispariției actelor noastre de identitate,** anume **arderea lor de către catolici,** vom rememora ceea **ce au fost, de fapt, cruciadele.**

Pretextul a fost reocuparea locurilor „sfinte" dar, de fapt, era distrugerea Imperiului de Răsărit, a ortodoxiei, cum vom vedea detaliat, mai jos. Pretextul era lupta împotriva musulmanilor dar, aşa cum vom vedea, **ei *„pun în coasta***

Constantinopolului pe turci..." prin numita *,,cruciadă a copiilor",* ce vor fi vânduti turcilor devenind... ieniceri, copii de suflet ai lui Alah.
Cruciada I (1095-1100). La Conciliul de la Clermont, Petre Eremitul şi Urban I excomunică pe Filip I. Proasta organizare face ca întreaga armată să piara de foame, mizerie şi de armele păgânilor. Peste 300000 de oameni conduşi de Godefroy de Buillon masacrează fără alegere şi musulmani şi evrei, instaurând un regim feudal, formând două ordine cavalereşti, cel al **Ospitalierilor de la Malta,** sub Gerard de Martigues, unde prim-maistru era Raymond de Pay, şi cel al **Templierilor,** sub Hugues des Payens.
Cruciada a doua (1147-1149). Succesele lui Noureddin, prinț de Mossoul, pun în pericol tronul lui Baudouin III, urmasul lui Godefroy. Expediția lui Saint Bernard, episcop de Clairyaux, Ludovic cel tânăr, Conrad III, împăratul german, se încheie în Asia Mică prin dezastru complet.
Cruciada a III-a (1189-1193). SALADIN (Salah-Eddini), întemeietorul dinastiei sultanilor Ayobites, dupa bătălia de la Tiberiada, unde a fost făcut prizonier regele Ierusalimului, iar Conrad de Montferrat fusese nevoit să fie la Tyr la adăpostul creştinilor, ocupă Palestina şi face necesară şi aceasta cruciadă. Preopinenți sunt: Frederic Barbarosa (înfrânt în Asia Mica, unde şi moare), fiul său, Frederic de Suabia (împreună cu resturile armatei piere şi el), Filip August şi Richard Inimă de Leu, urmat de Richard al Normandiei. Regele Angliei e apoi prizonierul germanilor. Era cea de a treia cruciadă stabilită de Henric de Valpott, din ordinul cavalerilor teutoni.
Cruciada a IV-a (1202-1204). Moare Saladin, ucis de creştini şi plâns de musulmani. Inocențiu III dezlănțuie a patra cruciadă, ,,a copiilor", care sunt vânduti turcilor. Se nasc ienicerii, tributul de sânge. Aşa va apare, în 1261, imperiul grec la Constantinopole.
Urmează Mihail Paleologul, care distruge Imperiul Roman de Răsărit şi reinstituie la Constantinopol sediul imperiului grec, ortodox. Acum este **1212 -** cruciada copiilor, după care Frederic II devine rege al Ierusalimului. Celelalte două nu au nici o importanță. (Cine a "inspirat" mineriadele lui Miron Cosma pare a fi copiat cele 6 cruciade (6 fiind număr sacru pelasgic, preluat de evrei), una fiind a... copiilor studenți bătuți cu bestialitate în Bucureşti (Noul Ierusalim)!...)

Primul Mare Preot al Antichității - îngropat la Adamclisi

Iar acum, pentru a pune capăt presupusei lipse de izvoare scrise, vom cerceta **inscriptia de pe vasul 21 de la Sânicolaul Mare.** In revista „Vatra" 86/A, se consacră o pagină întreagă sub titlul: *„O uluitoare ipoteză. Un document epigrafic în limba română, din secolul al IX-lea".*

Autorul, inginerul Fizeşian, încerca emoționat să descifreze inscripția respectivă cu metodele cunoscute, zise hermeneutice. Despre ea s-au scris mii de pagini, cea mai acceptată fiind varianta dată de Kail B. sub forma *,,Hristos l-a eliberat pe om prin apă şi trimite asupra lui noul spirit cu Duh Sfânt".* Altă interpretare citată apartine lui William Tomsen, în limba peceneagă, dar cu litere greceşti, care suna astfel: „Buila Jupan a confecționat vasul, Butaul Jupan i-a confecționat o agățătoare". Dintre toate reținem o observație interesantă a lui L. Hampel: „Una dintre inscripții este înscrisă cu litere greceşti, dar nu este în greacă" (vezi: „A nagy - szentrniklosi kincs").
Aşa este. Să vedem însă ce scrie, pentru că inscriptia are pe langă literele eline de două ori litera C, şi un s mic de mană românesc. Are 5 fraze despărțite prin punct. în acest caz, ca şi la Histria, fiecare rând conține o fraza. Mai are o cruce şi un Delta plin. S-o citim fonetic, dând literelor şi semnelor valoarea pe care o au în scrierea hieratică:

b	e	t	a	o	m	i	c	r	o	487-5-2:6593-11110	Aci e mort BO-
n	u	p	s	i	l	o	n	t	a	5108-22-769-10-4321-2-	IAN Olt spun
v	a	l	f	a	o	m	i	c	r	93210:5:28-12-67-1-1	clar A Fi om U-
o	n	u	p	s	i	l	o	n	S	23-2-6785-2-41910-4-	Nu ILOS Pons.-
D	z	e	t	a	o	m	e	g	a	156:943-3-10728-13-	DAC-GET aşez
a	l	f	a	p	i	a	l	f	a	3241-2-5611-1-810-18-	Fală până la
n	i	i	t	a	u	a	l	f	a	926-1-46-10-10987-2-5	fii.Tu.află ai a
t	a	v	r	o	o	m	i	c	r	8-3-34721-5-95106	l urmat Coro-
o	n	g	a	m	a	e	t	a	e	426-2-3780-11-110-1	Ana getă ce s-
t	a	t	a	u	d	z	e	t	a	14-2-32910:795-2-	Ta Tată DSEU
i	o	t	a	g	a	m	a	e	t	11-2-26738-6-594104:	Ai casta Getă
a	t	a	u	a	l	f	a	i	o	24-6-5768-2-39-12-10:	Tu află ai o
t	a	c	e	t	a	c	s	b	e	3101254-7-72-1-96	Cetate Om BA-

t	a	o	m	i	c	r	o	n	u	6510-8-713429-6-	CIU Ortoman
p	s	i	l	o	n	e	t	a	s	3452-2-107106-7-	Ilos Stepan
a	l	f	a	d	z	e	t	a	o	1234-2-59876-7-10	Alfa datez O-
m	i	c	r	o	n	a	l	f	a	1-9-237456-3-1085-2-	M IKARON alf.
p	i	a	l	f	a	n	i	i	t	1091:58764-6-23-1-	Tip final i-a
r	i	u	n	g	h	i	t	a	v	3478-2-691102-8-5	Unit Haru-I G-
u	p	s	i	l	o	n	c	e	t	910-4-184-13-21-1-3567-9-	ET aci pe Slon
s	d	e	l	t	a	u	p	s	i	9578-13-2346-4-10	Stup de la I-
l	o	n	g	a	m	a	e	p	s	1210-21-83-5-4567-2-9	LOS e-n gama P-
i	l	o	n	t	a	u	o	m	i	109872-5-64513-1-	iscul Antic
c	r	o	n	i	o	t	a	g	a	13910564-2-7845:	KOGAION Tata
m	a	e	t	a	.	-				1223:	Mare.-

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Beta omicron upsilon tav alfa omicron upsilon S Dz eta omega alfa pi alfa nii tau alfa tav ro omicron gama eta eta tau dz eta iota gama eta tau alfa iota c eta csb eta omicron upsilon eta s alfa dz eta omicron alfa pi alfa nii triunghi tav upsilon cet s delta upsilon gama epsilon tau omicron iota gama eta.-	***" Aci e mort Boian Olt, spun clar a fi Om-Unu ILOS Pons. DAC-GET asez fală până la Fii, Tu află: ai urmat coroana getă, ce sta Tată-DSEU ai casta getă.Tu află şi o cetate Om Baciu Ortoman, Ilos Stepan. Alfa datez Om IKARON - alf. Tip final i-a unit HARU-i get aci pe Slon. Stup de la ILOS e-n gama piscut antic Tata Mare*".**

Comoara, aflată la Viena, iată de cine a fost creată şi ce spune. Apropo de Boian: există şi azi câmpia Boianului, iar **Ikaron este datat de statueta de la Adam-Clisi,** descifrată de mine înca din 1980, şi care se află **înhumat acolo, drept primul mare preot al antichității.** Savantul Grigorie Tocilescu este cel care a murit neştiind cine-i în centrul Mausoleului de acolo, Este **IKARON** - nici vorbă de Tropheum Traiani...

Citim derivata matematică:

O	E	O	B	A	A	V	A	V	C	1:491078-6-3526:	O bucvă Oaea
L	A	R	A	R	A	V	N	N	P	10129-2-54367-5-8	plan **Rarău** N-
D	A	C	E	A	E	L	A	A	L	678-15-10945:123-2-	ela Laea **Dac**
N	A	I	V	O	N	E	O	A	A	79-16- 8:123410-4-65	Ea o naivă no-
T	A	T	A	A	O	A	G	E	T	0234-3-89107-2-6:5	tată, **Geta** o a-
A	L	T	O	T	O	C	T	O	C	519-20-102634-19-87	tac: **Cloto** to-
S	E	L	E	F	C	I	T	I	P	821-10-573910-14-4:6	tem Filip e c-
A	P	I	T	I	T	E	E	E	I	104-20-81-7-7:2365:	ât ea e, **piti**
E	A	L	S	S	L	A	O	T	I	67897-9-95-14-2123:	**marea ta artă**
R	T	A	T	A	M	A	R	E	.-	16-5-5831044-18	**El solist.-**

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
OEO BAA VAV CLARA RA VN NP DACEA E LAA LNA IVON E O AA TATA AOA GET ALTO TOC TOC SELEF CITI A PITIT EEEI EALS SLAO TIR TATA MARE .-	***" O bucvă Oaea plan Rarău Nela Laea Dac; Ea o naivă notată, Geta o atac: Cloto totem Filip e cât ea e, piti marea ta artă - El solist*".**

Şi încă:

o	a	o	a	e	a	a	r	l	a	3265:18794-5-10	OAEA orală A-
l	a	e	a	a	a	n	o	v	t	76-9-1328105-11-49-5-	NA Leaota au
a	o	a	o	c	c	c	r	p	p	91853-10-627-1-104	carpa Coc po-
e	e	i	i	e	e	p	i	t	i	59 : 10348-19-12-1-6:7	et IIII EE e P-
t	i	t	a	r	t	a	s	i	r-	98710-5-123546-3-	isar titrat.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Oa oa eaa rla la ea an ovt ao ao ccc rpp ee ii ee piti titar tasir.-	***" OAEA orală ANA Leaota au carpa Coc poet IIII EE e Pisar titrat*".**

Citim mai departe:

O	A	E	A	E	V	T	L	A	P	564-2- 187: 9102	Eva Olt e apa-
A	P	O	E	T	I	T	E	E	R	104-17-2378:16591-10	re poet TITEA.
T	.-										

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
OAEAEVTLAP APOETITEER	***" Eva Olt e apare poet TITEA*".**

Şi în final:

a	o	l	t	a	r	t	p	o	e	12413-1-821097-4-65-1-	Total Preot Re
t	r	.-									

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
A olt art poet r.	***"Total Preot Re*".**

Iisus... recunoaşte că e Zalmoxis !

De pe bolta bisericilor, ne binecuvântează **Iisus Hristos. El este cifrat IO** (Iw). Despre acest IO, patronim românesc, s-au scris multe:

l	o	t	a	o	m	e	g	a	s	156:9104-5-8732	IOM aşa Geto-
c	u	l	c	a	t	p	u	s	d	1054-9-968723-3-1	Dac- stupul O-
e	a	s	u	p	r	a	l	u	i	34:1:7871082-5-	MU e Pravila
o	m	e	g	a	.-					3:2145:	e MOGA

Coloana din sânga Lota omega s culcat pus deasupra lui omega.-	**Coloana din dreapta** ***" IOM - aşa Geto-Dac- stupul OMU e Pravila e MOGA".***

Citim mai departe:

I	O	M	O	G	E	T	O	S	L	45-1- 23967-11- 58-3-	Op. Cuget GO
O	M	V	E	P	E	M	O	G	A	31010218719-9.-64-10-	SALMOCSIS - ee.-
o	l	i	m	s	a					314:562-3-	***IOM SAL...***

Coloana din sânga IO MO GET OSL OM VE PE MOGA.-	**Coloana din dreapta** ***"Op. Cuget GO - SALMOCSIS – EE. IOM SAL..."*.**

Iată, de ce Noul şi Vechiul Testament au continuitate, de ce noi românii suntem singurul popor născut creştin. Continuitatea!

Jiul... Zalmoxis şi Eva

O inscripție aflată pe un vas de cult de **la Barboşi** este decsebit de importantă pentru noi în cazul de față, pentru că numai câteva litere aşezate într-un anume chip spun mult, inclusiv **existenta Crucii.**

Însă, pe epigrafii care o cred neaparat semn apărut după Hristos, i-a determinat să o plaseze după mileniul I d.H., ca şi cum era necunoscută anterior. Or, **crucea este un simbol multiplu şi apare în toate religiile. Bara orizontală arată ierarhia ființelor pe scara evoluției - de la ameobe la OM şi ultimul arhanghel, iar bara verticala reprezinta posibilitățile unei forme de existență în cazul Bibliei - OMUL.** De altfel, numai OMUL şi pasărea pe cer imagineaza sufletul, Duhul în chip de porumbel. . .

Exista nu mai puțin de 12 reprezentări ale crucii, între care zvastica - însemn al fortelor opuse, în rotatie continuă, reprezentând transformările necontenite ale energiei.

Deci, s-o citim: ***BnX*** (idiom grec)

b	e	t	a	p	i	C	S	l	i	106-16-5478:129-5-3	îi Pacs Bel ţ-
t	a	r	a	R	o	i	n	m	i	438710-8-9651-9-2	ârnii mort E-
j	l	o	c	u	l	l	i	t	e	7-5-219-5-98656-6-	1 era tipul
r	e	i	C	S	p	u	s	ă	.	4233: 10: 5487: 1:	Clio e moşu J.

Coloana din sânga Beta pi CS litera ro în mijlocul literei CS pusă	**Coloana din dreapta** ***" Îi Pacs BEL țărnii mort, El era tipul CLIO e moşu J".***

Precum şi:

I	I	P	A	C	S	P	M	M	V	2514:7:1429856110-14-	JIUL e SALMOCSIS-
S	L	C	L	I	O	E	M	O	S	323-3- 961087-8-	KIP scump.

Coloana din sânga II PACS PM MV SL CLIO MOS.	**Coloana din dreapta** ***" JIUL e SALMOCSIS - kip scump".***

În final:

j	i	u	l	e	v	a	p	m	.-	1234-2- 587-2- 99-1	JIUL – EVA: mpm
i	i	j	.-							312-2-	JII,-

Coloana din sânga Jiul eva pm . Iij.	**Coloana din dreapta** ***"JIUL -EVA".***

Din cele de mai sus deduce justetea lui Platon, care scrie: *,,Desigur, numele sunt instrumente de cunoaştere şi călăuza gândului",* iar **Aristotel** nota: *,,Numele este un sunet vocal care posedă, o anumită semnificație convențională"* (De interpretatione, II, 16a). În aceeaşi ordine de idei, **Confucius** concludea: *,,A cunoaşte asemănările şi diferențele dintre lucruri, înseamnă să cunoşti numele lor exact".* Aşa trebuie interpretată precizarea lui **F. de Saussure,** din 1908, ca *"sunt confuze conceptele".* La noi, **Al. Rosetti,** nepricepându-l pe Saussure, scrie în *Fonetica* sa negru pe alb: *„Cuvântul este arbitrar".* Nlimic mai fals!

Cifrul getic al creştinismului

Ce înseamna de fapt creştinismul?

o Xpionovianog, ov (idiom grec) ***o christianismos, ou***

o	m	i	c	r	o	n	c	m	i	1019:76548-6-2:	IOM cronic M.
c	d	e	a	s	u	p	r	a	l	79235610-6-184	Padeşul CRA-
u	i	o	m	i	c	r	o	n	C	6519-2- 10782-13-43	CIUN croi mo-
a	p	p	a	r	o	i	o	t	a	98:64251-2- 1037	to CAPRA. Pai

s	i	g	m	a	t	a	u	o	m	1-091:67345-5-28	moş, TAGMA iv-
i	c	r	o	n	t	a	v	o	m	1-9-9 08-2- 6372-2-54	i Omu trac NO-
i	c	r	o	n	a	c	c	e	n	910: 7345126-4-8	E-n Cronică c-
t	u	a	t	c	a	p	p	a	o	8921: 510843-14-67	aut Copta Pa-
m	i	c	r	o	n	s	i	g	m	87: 15426-2-1039-2-	is scris MOG
a	v	i	r	g	u	l	a	o	m	54B327-1-1910:6	graiul AOM u-
i	c	r	o	n	u	p	s	i	l	51:8792610-10- 34	ni Spicul Ro-
o	n	s	c	u	l	c	a	t	p	38256-8-71109-7-7	mânul copt C-
u	s	d	e	a	s	u	p	r	a	534:8791210-3-6	ade Puruşa s-
l	u	i	u	p	s	i	l	o	n.	545-11- 78391021:	pus ILIONUL.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Omicron c mic deasupra lui omicron Cappa ro iota sigma tau omicron tav omicron accentuat cappa omicron sigma virgula omicron upsilon s culcat	***" IOM cronic M. Padesul Crăciun croi moto CAPRA. Păi moş-TAGMA ivi omu trac NOE-n cronica caut copta PAIS scris MOG-graiul AOM uhi spicul Românul copt cade Purusa-spus IL-IONUL".***

Iată de ce naşterea lui Iisus este de Crăciun. De fapt, bine socotind era la 25 martie...

Mai departe:

I	O	M	O	M.	V	I	C	O	M	1910:5236:74-3-8	IOM moşu IO C-
O	T	O	P	P	A	I	M	O	S	910871-9-4356-2-2	OSMIC Popă t-
A	O	C	C	M	O	N	E	O	C	231:768-2-10954	ca NOE Conc-
A	V	T	O	T	P	A	I	S	I	9-9-871:5432-2-610	s-aia Totu Pi-
I	A	A	O	M	V	N	I	L	T	545-21-931087-1-12	scu Latin ia-
C	C	A	D	E	D	N	L	I	L	23:3984:121:57-12	ca NILU ioc, e-n
I	O	B	V	L	.-					4510-4-	DD.LL.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
IOM OM. VICOM OTOP PAI MOS AO CC MONE OCAV TOT PAISI IAA OM VN ILT CC AD EDN LILI OB VL.-	***"IOM-moşu IO cosmic popă t-ca Noe Concs, aia totu piscu Latin iaca NILU ioc, e-n DD.LL".***

Precum şi:

i	o	m	m	o	s	u	m	o	t	156:32109:874	IOM moto mum-
t	o	c	a	o	s	a	i	a	v	4-9-7126:105839-1-	a ATOS VOICA
t	t	i	i	i	a	c	a	n	i	1109:62378-6-34-1-	ţin Atica îi
l	v	i	o	c	l	c	d	.-		64521-2- 873-2-	locui doi

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Iom mosu mot toc ao saiav tt ii iaca nil viocl cd .-	***"IOM moto mum a Atos VOICA ţin Atica îi locul doi".***

Derivata matematică:

I	O	M	M	O	T	O	A	A	T	3265:784109-6- 1	scot casta I-
O	S	T	T	I	N	A	I	V	V	12:4589-2-76310-6	OM Titu Antu

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
IOM MOTO AA TOS TT INAI VV.-	***„Scot casta IOM Titu Antu".***

În fine:

s	c	o	t	t	i	o	m	s	n	96710:435821-5-	Sion TOTMOS
S	I	O	N	T	.-					1245:3:	Sion T.

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
scot tio msn SIO NT	***„SION TOTMOS".***

Cosia (Cozia) - Vaticanul antichităţii!

Iată că am definit conceptul de **creştinism,** aflându-i originea. Deci, **nu undeva în Orientul incert ci la noi are originea sa.** Minunat, **facem o corecţie cu... ţara sfântă, dar şi cu Noul Ierusalim al mileniului III.**

Dar să lămurim **şi termenul de ortodoxie.**

o, Op0odoXio, oq (idiom grec) ***o Orthodoxia, as***

e	t	a	c	m	i	c	d	e	a	81073-8-21265-2-2:	Dacă cetim, e
s	u	p	r	a	l	u	i	e	t	12394651087-5-	superlativ
a	o	m	i	c	r	o	n	r	o	67318-3-2: 59104:	Român o croi
t	h	e	t	a	o	m	i	c	r	2673108-1.8954-3-	Homer Tatic
o	n	d	e	l	t	a	o	m	i	7549-17-102-12-3186	Ales în Doct-
c	r	o	n	s	i	g	m	a	c	2649-2- 107-11-135	rina Mog Cos-
a	p	p	a	i	o	t	a	a	c	53-6-2134-2-2-10679:	ia Papa Cbta
c	e	n	t	u	a	t	a	l	f	610997-8-35124-3-	aflat Nucet
a	v	i	r	g	u	l	a	a	l	34135-762-l-34578-3-	grai avu sigla
f	a	s	i	g	m	a	.-			191062-8-	falsa.-

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Eta c mic deasupra lui eta omicron ro theta omicron delta omicron sigma cappa iota accentuat alfa virgula alfa sigma.-	***„Dacă cetim, e superlativ Român o croi Homer tătic ales în Doctrina MOG.*** **Cosia** ***Papa cota aflat Nucet grai avu sigla falsă*****”.**

Ca şi:

D	T	E	A	M	O	C	R	O	I	5981034-5-1672	Scriea DOCT-
I	E	I	A	I	N	R	C	O	C	7364:812-9-211:	TRINA ce-i copi-
P	C	O	T	A	A	N	C	A	I	5546:109891037:	iată COGAION.
A	.-										

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
D TE AMO CROI IEI AINR COC P COTA ANCA IA.-	***„Scriea DOCTRINA ce-i copiată COGAION*****”.**

Să citim şi:

s	d	o	c	t	r	i	n	a	c	9101:23456785:	AOM doctrina
c	a	p	i	a	t	ă	c	o	g	67-1- 89101234-2	ta Cogaion
a	i	o	n	.-						3212:	pică.-

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
S doctina c capiată cogaion.-	***„AOM doctrina ta Cogaion pică*****”.**

Să vedem şi:

A	O	M	D	O	C	T	R	I	N	2123:456789107:	caci doctrina
A	C	I	P	I	C	A	.-			13-4- 654-2-	am kip

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
AOM DOCTRINA CI PICA.-	***„Căci doctrina am kip*****”.**

Precum si:

c	a	c	i	d	o	c	t	r	i	165:324-2-431:897102-4-	Cod dac Cin Troia
n	a	d	c	.-							

Coloana din sânga	**Coloana din dreapta**
Căci doctrina dc .-	***„Cod dac Cin Troia*****”.**

În fine:

C	O	D	A	C	I	N	I			62-8-587-4-431: -	IO ***Cin*** *DAC*

I	A	D	A	C	.-					34512-3-	***DACIA.***
Coloana din sânga										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„*Cod dac Cin Troia*”.**	

Geții ne vorbesc... de clonare !

Ne-am lămurit şi pe unde scria Homer poemele sale, traduse la Atos în codul elin...
Iar acum - Oamenii aceleiaşi tepe:

oi ToiovToi, cov (idiom elin) ***oi toioutoi, on***

o	m	i	c	t	o	n	i	o	t	4671-4-83-5-1059	Concs îi TRO-
a	c	m	i	c	d	e	a	s	u	41-1-5863109-7-7:2	IA Cadmus e C-
p	r	a	l	u	i	i	o	t	a	32110954:687-2-	ARPATUL, ici
t	a	u	o	m	i	c	r	o	n	78910643-9-251	cronicu ăst-
i	o	t	a	o	m	i	c	r	o	4:187:10932:65	a ici Orto Mo
n	u	p	s	i	l	o	n	s	c	45-9328-2-10671	şi spun CLON-
u	l	c	a	t	p	u	s	d	e	45-7-37621-3-9810	AT CUPLU DSE-
a	s	u	p	r	a	l	u	i	u	8791-:4351026-14	ul ia Puruşa
p	s	i	l	o	n	t	a	u	o	1928:7310:654	pusa Tic Nol-
m	i	c	r	u	n	i	o	t	a	5:92310:786-6-4	o Tica IOM R
v	i	r	g	u	l	a	o	m	e	534:10:9812:45-1-2617	IRI la Moga ILVA
g	a	n	i	i	.-						
Coloana din sânga Omicron iota c mic deasupra lui iota tau omicron upsilon s culcat pus deasupra lui upsilon tau omicron ib ta virgula omega nii.-										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„*Concs îi TROIA, Cadmus e Carpatul.* *Ici cronicu ăsta, ici Orto moşi spun* ***Clonat cuplu Dseul ia Puruşa,*** *pusă Tic Nolo Tica IOM Rin e la Moga Ilva*”.**	

Ca şi:

C	R	A	E	E	C	A	R	P	A	6253:4:178910	Care e CARPA-
T	U	L	R	O	A	S	T	A	I	1:10329:786-2-45	T Ilva ăst Ro-
C	I	O	R	T	O	M	O	S	I	61109:43528-6-7	evai dosul V-
U	P	P	U	S	A	T	I	C	N	876:2164:3910	ița pusu Pon-
O	L	O	T	I	C	A	N	R	O	4-2- 11096253:87	t Corclio Na-
R	I	E	M	O	G	A	V	I	L	891073:121:4562-7-	vilae Vir Moga.
V	A	.-									
Coloana din sânga CRA EE CARPATUL RO STAI CIORTO MOSI UP PU SATI CN OL OT ICAN RO										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„*Care e Carpat ILVA, ăst Roevai dosul vița pus Pont Corclio Navilae Vir Moga*”.**	

Să citim şi:

c	a	r	e	e	c	a	r	p	a	6235:4:178910	Care e Carpa t
t	i	l	v	a	v	r	o	r	o	1:78910-2-65432	Roro Vivil-
i	t	o	m	e	v	a	i	e	v	7-3-3410-11-9:62851-10-	a Omu e Viței
i	t	a	p	u	s	a	l	c	o	98110-8-4567-2- 23	Clio pusă Ta-
r	c	l	i	o	n	a	v	i	l	56:2356117-9-	ra clonara
a	e	v	i	a	a	.-				89341042-16-	VIVILEI.-
Coloana din sânga Care e carpat ilva vro ro itome vai e vita pusa lc or cliona vila evi aa .-										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„*Care e Carpat Roro VIVILA Omu e viței CLIO pusă Țara clonară VIVILEI*”.**	

Să vedem şi:

C	A	R	E	C	A	R	P	A	T	63457-5-1289:10	Creea Carp a-
T	I	O	V	I	E	V	L	T	T	239:5546: 121:	rta ILVA Tia
A	R	A	I	L	A	.-				64-10-38107-8-	ei OLTU.
Coloana din sânga CARE CARPAT TIO OVIE VL TT ARA ILA.-										**<u>Coloana din dreapta</u>** „*Creea* ***Carp*** *arta Ilva Tia ei* ***OLTU*”.**	

În fine:

e	t	r	a	c	a	r	a	t	i	2145:976108-8-	Vlac trăia
I	v	a	t	i	a	t	l	.-		2333467-1-185-2-	*Tratat ELI.-*
V	A	L	C	A	L	T				367-4-1254:	Alt VLAC.-
c	v	l	a	c	.-					5:2341-2-	*C.Vlac.*
Coloana din sânga										**<u>Coloana din dreapta</u>** **„”.**	

Evident, avem a face cu o eroare de fond a istoriografiei de la noi, raspandită în lume cu toată sârguința şi ignoranța. În dicționarul de istorie veche, Tapae e “*identificată ipotetic cu Porțile de Fier ale Transilvaniei”. ,Aici ar fi avut loc luptele cu Tettius Iulianus şi cu Traian,* scrie Hadrian Daicoviciu (p.562). Acelaşi Hadrian Daicoviciu îi descrie pe Tettius Iulianus drept conducătorul celei de a doua campanii sub Domițian. Dar nimic cert, totul probabil. Cornelius Fuscus sub Domițian este în-

vins de daci şi ucis, probabil la Tumu Roşu. **Toate campaniile sunt discutabile,** scrie D.M. Pippidi... **Toate sunt inversate la noi, mai toți vorbesc nu din punctul nostru de vedere, ci al Imperiului Roman**, concept încă nepriceput. De altfel, chiar dacă arheologi profesionişti sesizează noi descoperiri fundamentale, **invidia le ucide curiozitatea ştiintifică.** Un exemplu ar puteafi concluzia lui Constantin Colhon, publicată în nr. 393 din 21 iulie 1983, în ziarul clujean *„Făclia",* despre ,,Tapae". Nici un ecou, nepricepând că stilul construcțiilor “romane” nu înseamnă Roma, cum stilul gotic nu-i priveşte pe goti, alt concept incert...

Conceptele de mai sus deschid o nouă filă în istorie.